

హిందుమత గ్రంథమాల

ప్రథమ కిరణము

హిందుమతము

విద్య
మతము

గ్రంథకర్త : హిందుమత ప్రచారక

ప్రభాకర ఉమామహేశ్వర పండితులు

సత్యనారాయణపురం :: విజయవాడ

క్రిస్తుశకం సం. 1963.

[హక్కులు గ్రంథకర్తవి]

20. 02

శ్రీ మహాగణాధిపతయేనమః

హిందుమతము

సోదరులారా !

తెలివియున్నను, లేకున్నను, మానవులెల్లరు “ఏది సత్యము” అను విషయమై దెలియుటకుగాను యత్నించుచుందురు. కాని అద్దాశింగనుగొని తనివించెందుట మిక్కిలి దుర్లభము. అయినను సంశయములు పొంగిపొరలుచున్నపుడు హిందువు పరిశుద్ధగ్రంథము అనగా వేద, శాస్త్ర, పురాణ, వాఙ్మయము సర్వసందియములందీర్చి యానందింపజేయును. కావున సంశయాందోళిత హృదయములతో పరితపించువారు హిందూ వాఙ్మయమును శరణుజొచ్చుటకంటె గత్యంతరములేదు. నిజమారయ నదియొక్కటే “సత్యమార్గమై”యున్నది. ఇంతియేల ! “ఏకైకమార్గము ” అనునది వేరొకటిలేదు.

ఇంతకును “ఏదినిజము” అను ప్రశ్నమాత్రము మనల నెల్లరిని ఈనాడు బాధించుచునేయున్నది. ఆ కారణమున వేదమం దుదహరింపబడిన సమాధానమును గాంతము.

వేదమం దుదహరింపబడిన సత్యస్వరూపము

“ సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ ” (వేదం)

సత్యం = ఒకానొక తత్త్వము సత్యమైనది కలదు.

జ్ఞానం = అది జ్ఞానమయమై వెలయు దివ్యస్వరూపము.

అనంతం = మరియు ఆద్యంతములు అనగా మొదలు చివరలు లేనిదగుచు ఆ సత్యవస్తువు అఖండమయినదిగ నుండెను. అట్టి మహత్తరంబగు తత్త్వ మెద్దియని ప్రశ్న కలుగదా !

బ్రహ్మ = అద్వానిని “ బ్రహ్మము - లేక దేవము ” అని
వేదమత విశదీకరించియున్నది.

సారాంశమును వినుడు. “ దేవదేవు డొక్కడే సత్యస్వరూపుడని ” నిర్ణయించుకొనవలెను.

వింటిరా ! వేదమతయొక్క గంభీరభావము. అద్వాని నెవరు
కాదని నిలువగల్గుదురు. కనుకనే ఆ వేదము సత్యవేదమని కీర్తింపబడు
చుండెను. గాంధీమహాత్ముడు సైతము

“ God is Truth ”

“ దేవుడు సత్యస్వరూపియైయుండెను ”

అనుచు వర్ణించియున్నాడు.

ఆ మహాత్మునకు హింగుమతమనిన నెంతయో యిష్టము.
కనుకనే అద్వానిని విడనాడకుండెను. ఒకమారు క్రైస్తవు లీ క్రింది
విధముగ ప్రశ్నించిరి.

“ మహాత్మా ! తాము లోకైకపూజ్యులు. ఎన్నియో
మారులు బైబుల్ నుండి ప్రమాణముల జూపి ఆ గ్రంథమును మహిమ
పరచితిరి. ఇంకను దాషరికమేల ? తాము క్రైస్తవమతమునజేరి ఎల్లరి
నానందింపచేయుడు. ఈనాడు భారతీయులు మిమ్ము రెండవ దేవునిగ
నెంచుచున్నార. కావున వెంటనే తమరు హింగుమతమును విడనాడి
యున్నయెడల హిందువులందరును క్రైస్తవులయ్యెదరు. అది లోక
శాంతిని కలిగించు కృత్యమైయున్నది. దేశసేవను గావించుచున్న
నూజన్ము సార్థకంబగును ”

అను భావమును సూచించు ఘోరణితో విన్నవించు
కొనిరి. అంగు కా మహానీయు డొసగిన ప్రత్యుత్తరము గాంతము.

క్రైస్తవులకు గాంధీమహాత్ముని సమాధానము

“ మిత్రులారా! మీయుత్సాహమునుగాంచి నే నెంతయో సంతసించితిని. స్వమతాభిమానముమానవమాత్రులకెల్లరకు శ్రేయోదాయకంబు. ప్రతి వ్యక్తియు తన మతముచే నుపదేశింపబడిన ధర్మముల నాచరించుటకై బుద్ధికి మెఱుగుబెట్టుకొనవలెను. మీరీ రీతిగ వ్యవహరించుచు జీవితమును కొనసాగించుచున్నందుకు మరిమరి సంతసించెదను మీరును మీ యిరుగుపొరుగువారిని ప్రేమించుచుండవలెను. ఇదేవిషయము క్రీస్తుగారు హెచ్చరించెనని మీ రెరుంగుదురు. మీవలెనే నేనును మతవిషయమై యుత్సాహమును చెందువారిలో నొక్కడనెయుంటిని. కావున నన్ను యిరుగుపొరుగువారిగ భావించి మీవలె జూచుకొనుడు. మీ మతమునకు సైతము మా మతము ఇరుగు పొరుగుననున్నదై రాణించుచుండెను. ఈరీతిగ నొకరి నొకరము ప్రేమించుకొనుచుందుము. నిరంతరమిటులగావెంతుమేని అదియే దేశాభివృద్ధికి దివ్యమగు సాధనంబగును. మిత్రులారా! మా హిందుమతమున జ్ఞానరత్నము లెన్నియోకలవు. వానిని విడనాడి మరియొక మతమున జేరుటందులకు ? మతములన్నియు సమమని చెప్పుచున్నట్టి నేను హిందుమతమును విసర్జించినెడల నామతమును హీనమొనరించువాడ నగుదును. కావున—

“ మతము యొక్క మార్పిడి

బుద్ధిమంతులకు తగదు ”

మీరును నావలెనే ఇంకను మరెన్నియో ధర్మములు దెలుసుకొనుచు వానిని పూర్ణముగ నాచరించుటకై యత్నింపుడు. ఇంతకు మించిన మత ప్రచారము వేరొండులేదు. మరియు ఇదియే మానవులకు ముఖ్యకర్తవ్యము అని నివేదించి యుండెను. చదువరులారా! వింటిరా? కావున నొక మతమున నున్నవారు మరియొక మతముపై దాడిసలుపరాదు, మరియు నద్దానిని నశింపజేయుటకును యత్నింపరాదు.

“ఏది నిజము? ” అని ప్రశ్నించుకొనినపుడు-

(1) దేవు డొక్కడే నిజమని నిర్ణయింపబడును. అంతకు మించిన సత్య స్వరూపము వేరొకటి లేదు.

(2) ఆ సత్యదేవుని చేరవలెనని నిరంతరము పరితపించు చుండుము. అందుకై యొకానొక సత్యమార్గమును సైతము అన్వేషించుచుండుము. తుదకు ఆమార్గము “ఓంకార నాదమై” యుండెనని గుర్తింపగలము. సత్యమును జేర్చగల మార్గమైనందున “ఓంకారము” సైతము సత్య రూపమనొక భాగమని నిశ్చయింపగలము.

(3) అయితే సత్యమును జేర్చగల “ఓంకార నాదము” ఒకటి కలదని యెటుల గుర్తింపగలము?

“ఓం”కారము అను అక్షర మొకటి కలదనియు, దానినే యొకరక్షణమార్గముగ జేసుకొని దేవుని జేరగలమనియు పరమపావన మగు “వేదము” సూచించియున్నది.

ఆ వేదము లేనియెడల- ఓంకార నాదమును గుర్తింపజాలము. నిజమారయ - ఓంకారము అను మార్గము నెరుంగనపుడు దేవుని సన్నిధానమును జేరగల్గుట యసంభవము. కనుక వేదమున్న శత్య స్వరూపమున స్థానము కల్గియున్నది.

(4) మంచిది. వేదమొకటి కలదని యెరింగినకదా! సత్య మార్గము గోచరించి - ఆ సత్య దైవమును జేరగల్గుదుము. ఇక నా వేదమార్గమును దర్శింపజేయువా రెవరు? అనియు సంశయము కలును.

ఋక్ - యజుస్ - సామ - అధర్వణములు - అరు భాగము లతో వ్యవహరింపబడిన వేదమును దర్శింపజేసిన సాధనము హిందు మతమై యున్నది. అందుచే సత్యమును బోధించియున్న మతము హిందుమతముగాక మరియొకటి లేదని తీర్మానింపవలెను. కనుకనే “ ఏది సత్యమతము ? ” అని యెవరైన ప్రశ్నించుకొని వెంటనే-

“హిందుమతము సత్యమతమై యుండెను.”

అని ప్రత్యుత్తర మొసంగుట అత్యుత్తమంబగు విధానము.

(5) ఆనంద మానందము. సత్యరూపమై వెలయుచున్నట్టి యొకానొక మతము - హిందుమతమనుపేర - విలసిల్లుచుండె ననుకొనుడు. అహో! ఆ మతమును దర్శింపవలెననిన - అది యెచట సాక్షాత్కరించెనో దెలియవలదా! హిందువులు అనువారి హృదయ ఫలకములపై చిత్రింపబడిన మతమగుటచే - వారిని కూడ సత్యసంఘులని కీర్తించుచుండవలెను.

6. హిందూజాతి భూలోకమున నుండుగాక. అట్టివారి కునికి పట్టయిన దేశమెద్దియో యొకటి యుండవలెగదా! దాని నామమును విన నుత్సహించనివారలెవరు? వినుడు. ఆదిమానవులగు హిందువులకు నివాసభూమి హిందుదేశమై యున్నది. కనుకనే హిందుదేశము సత్యమును బోధింపగల ప్రదేశమగుచు “సత్యదేశ” మని వేనోళ్ళ కొనియాడబడుచుండెను. ఇర్రేళ్ళను మరిమరి వాడింపగేల! ఇంతటితో వాదములన్నియు మటుమాయమగును.

∴ రక్షణ మార్గము :-

(1) ఈ లోకమున హిందుదేశము సత్యదేశమని ప్రఖ్యాతి గాంచెను.

(2) ఆ దేశమున - సత్యమును తమ జీవనధర్మముగ జేసికొనినవారు హిందువులుగానుండిరి.

(3) వారిచే ననుష్ఠింపబడు మతముకూడ “సత్యధర్మప్రబోధ” కంబని ప్రసిద్ధిచెందిన హిందుమతమై యున్నది.

(4) చూడ జూడ - సత్యమతమునకు ప్రమాణగ్రంథమై వెలయు వేదముకూడ పరిశుద్ధగ్రంథమై యొప్పుచునుండెను.

(5) సత్యవేదమున ప్రదర్శింపబడుమార్గమో! అదియు సత్య భాసురమై విలసిల్లుచుండెను. కావున నా మార్గమున పయనించు వాగు రక్షింపబడుదురు. అందు కనియే ఆ మార్గము రక్షణమార్గమని కీర్తింపబడెను. అద్దానిని పలుమారు వినుటకై యెవ్వారి చెవులు తమ యుత్కంఠతను జూపవు! వినుడు! వినుడు.

ఓంకార నాద మనునదే “రక్షణమార్గము” శబ్ద బ్రహ్మ మనుచు మరియొక పేరుచే - ఆ మార్గము వ్యవహరింపబడుచుండును. కావున - సత్యమగు పగమపదమును జేరదలచినవారికి రక్షణమార్గము శబ్దబ్రహ్మముగాక వేరొకటిలేదు. అనగా ఓంకారనాదమే రక్షణ మార్గము.-

ఓంకార మార్గమనిగాని - శబ్దబ్రహ్మమనిగాని - రక్షణ మార్గమునకు నామకరణమొనరించి వ్యవహరించు బుద్ధిమంతులకు ఊణఊణము వరదనసహస్రము లర్పించుచుండవలెను.

(6) ఓంకారమును సాధనంబుగ జేసికొని - ఆ రీతిగ రక్షణ మార్గమున నడచుచున్నయెడల సత్యము గోచరించును. అనగా దైవము సాక్షాత్కరించును.

(1) ఈలోకమున సత్యమును జూపి యానందింపజేయగల దేశము హిందుదేశమనుట విశ్వసత్యమైయున్నది.

(2) కావున హిందుదేశమున నివసించుచున్న జనులచే నాచరింపబడిన-

(3) సత్యమతము హిందుమతము

(4) మరియు నామతమునకు ప్రమాణగ్రంథము సత్యవేదము

(5) అందు సూచింపబడిన రక్షణమార్గమున (ఓంకారమందు) నిల్చి క్రమముగ వ్యవహరించినయెడల—

(6) “సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ” యని కీర్తింపబడిన సత్యదైవము సాక్షాత్కరించును.

అంతట శాశ్వతానంద మనుభవింపగలము.

ఈ లోకమున నరుల కెల్లరకు ఇహపరంబుల రెంటిని సమ కూర్చగలదియు, దివ్యమై యొప్పునదియు ఆ నాదబ్రహ్మమే సుమా !

హిందుమతము దైవమతమనుట

సారాంశమున దేవునిమతము హిందుమతమని నిర్ణయించితిమి. ఆ మతము దేవునిమతమా? యని ప్రశ్నించువారును కలరు. కాకేమి ! ఆ మతము దైవమతమై యున్నదనుటకు సంశయములేదు.

1. మహమ్మదుచే నుపదేశింపబడినది మహమ్మదు మతము.

2. క్రీస్తుచే ప్రవచింపబడిన కారణమున నా మతము క్రీస్తు మతమయ్యెను.

ఓ, హిందువుచే నుపదేశింపబడిన మతము హిందుమతమని కీర్తింపబడుచుండెను.

క్రీస్తు — మహమ్మదు అనువారలు ఒకానొక కాలమున ఆయా దేశములందు తమ తమ మాతృగర్భములనుండి జననమంది యున్నారు. అది మొదలు వారివారీ మతములు ఘనముగా రెండువే లేండ్లనుండి పరిథివిల్లి ఆయాదేశపు గ్రంథములలో నున్నతస్థాన మాక్రమించినవి.

ఇక హిందుమత విషయమయి చూతము. ఈ మతమును బోధించినట్టి పురుషుడు “ హిందువు ” అను మహానీయుడై యుండెను.

1. ఆ మహాత్ముడు ఎవ్వారి గర్భమున నుదయించెనో దెలుపగలవారుండిరా ! లేరు. ఎందువలన ? ఏతల్లి దండ్రులనుండియు హిందువు ఎన్నడును ఆ విర్భవించినవాడు కాడు.

2. ఆత జేకాలమున జన్మించెనో నిర్ణయించెదము అనినను అది సాధ్యమై యుండదు. ఏలనన - ఈలోకమున ‘కాలము’ అనునది యేర్పడినపిదప ఇతడు జనన మందినవాడుకాడు. ఇక నాత జేకాలమున నుదయించెనని యెటుల ప్రశ్నింపగలము ?

3. పోనిండు. ఆపురుషు జేప్రాంతమున నుద్భవించెనో - అను విషయమునుగూర్చి తర్కించిచూతము. ఈ లోకమున వేశము లన్నియు నిర్మింపబడినపిదప - ఏదోయొకప్రాంతమున - ఆ దివ్య పురుషుడు ఆవిర్భవించియుండడు. అయితే ఆత డెచ్చట పుట్టెనని ప్రశ్నింతము ! ఈ భూమండలమును - మరియు అందలి మానవులును సృష్టింపబడకపూర్వమే - కాలములుగాని - ప్రాంతములుగాని లేని సమయమున దేశ - కాలముల కతీతుడై మరియు జీవరూపుడునుగాక వర్ణింపనలవిగానట్టి దైవరూపముతో విలసిల్లు వాడగుచు స్వతస్సిద్ధముగ ననాదినుండి - అంతటను నిండి నిబిడీకృతుడై ఉండియే యున్నాడు. జననమరణములు లేనట్టి ఆ జగదేకపురుషుడే- హిందువు అను బిరుదమును పొందిన మహానీయుడై యుండెను.

— హిందు - శబ్దార్థము :-

హిందువనగా దేవుడు అని సూచించునట్టి ప్రమాణములు కలవా ? యనియు ప్రశ్నించువారుందురు. తెలివిగలవారికి ఆ యా ప్రశ్నత్తరములు ఆనంద దాయకము లగుచుండును.

శ్లో॥ హిందుః హిందూ శ్చ ప్రసిద్ధౌ । దుష్టానాంచ విధర్షణే
రూపశాలిని దైత్యారా రాజ్ఞి యోగి జనేఽపిచ॥

(సంస్కృత నిఘంటువు)

హిందుః = హిందుశబ్దము

ప్రసిద్ధౌ = ప్రసిద్ధి జేందినవాని యందును

దుష్టానాం చ విధర్షణే = దుష్ట సంహారకుని యందును

రూపశాలిని = జగన్మోహనాకారుడగు వానియందును

దైత్యారా = రాక్షసులకు శత్రువుగు శ్రీ మహావిష్ణువునందును

రాజ్ఞి = జగత్ప్రభువునందును

యోగిజనే = యోగిపుంగవునియందును

వర్తించునని యెరుంగుడు.

ఇంకను మేదిని కోశము - శబ్ద కల్ప ద్రుమము - తారానాథ వాచస్పత్యము - మేరుతంత్రము - శబ్ద కల్ప తరువు మున్నగు గ్రంథములను పరిశీలించుచో నా శబ్దమున కెన్నియో విశేషార్థము లున్నవని సైతము గ్రహించి - యానందింపవచ్చును. అవియన్నియు “భారతధర్మము” అనుభాగమున విపులీకరింపబడెను. హిందువులమై యుంటిమని గర్వించువాగున్నయెడల - వెంటనే యా భాగమును పఠించి పిదప సత్యము నెరుంగవలెను.

“దేవశబ్దమునకు- ” మరియొక నామము “హిందుశబ్దము- ” అనియున్నదనుకొందము. ఒకమారు ఆ రెండుపదములలోని యర్థమును తిలకించి సత్యమరయుదము.

దివ్ = ప్రకాశే - అను ధాతువునుండి దేవశబ్దము పుట్టెను. అనగా దేవుడు స్వయముగ ప్రకాశించువాడు అని దాని యర్థము. కావున నాతడు ఒకానొక కాలమున జన్మించినవాడుకాడని సారాంశ మై యుండెను.

అట్టి దేవుడు జగమును సృష్టింపవలెనని యెఱుక
సాధనమును కనుగొనవలసియుండెను. దానినే “ ప్రకృతి ”
యనెదగు. నిజమారయ ప్రకృతిమూలముననే సృష్టి జరిగినది. కాని
దేవదేవుడు ఆ ప్రకృతికి లోడునీడయై యుండెను. లోకమున స్త్రీలకు
పురుషుడు అండదండయై యుండడా ! అటులనే దేవదేవుడు ప్రకృతిని
సృష్టించి దానిని రక్షింపవలసిన శాధ్యత తనపై వేసికొనెను. తన
బిడ్డలను తాను రక్షించుకొనుట సహజమేకదా ! అట్టి రక్షణమును
సూచించుచున్న ఒకానొక నాదము కలదు. దానిం గాంతము.

∴ “ హిం ” అను నాదము :-

“ హిం ” అనునాదము గర్భణసూచకంబని యెరుంగుడు.

“ హుం ఫట్ స్వాహా ” అనునది యొక మంత్రమై యుండెను.

“ హిం కారేణాభి జిఘ్రామి ” అనునదియు ఒకానొక
మంత్రములోని భాగము.

“ “ హిం ” కృణ్వతీ వసుపత్నీ వసూనాం ” ఇదియు
గోసూక్త మంత్రములోని భాగము.

“ హిం ” కరోతి అనునది కృష్ణయజుర్వేదమునందు ఒకానొక
వాక్యముగనున్నది.

హ్రిం	అను	బీజాక్షరమునకు	మిత్ర	హిరణ్యగర్భులు
క్లిం	“	“		రవి మరీచులు
హూం	“	“		సూర్య ఆదిశుక్లులు
హ్రైం	“	“		భాను సవితలు
హ్లాం	“	“		భిగ అర్కులు
హ్రిః	“	“		పూష భాస్కరులు

దేవతలై యుండిరి. కనుకనే

హ్రీం హ్రీం హ్రీం హ్రీం హ్రీం హ్రీం
మిత్ర రవి సూర్య భాను ఖగ సూష
హిరణ్యగర్భ మరీ చ్యాదిత్య సవి త్రింభ కాస్క రేఖాస్క
నమః

అనుచు సూర్యనమస్కారములు గావించుచుందుము. నింటిరా!
హాకారసంబంధముగు హీం హుం హ్రీం హ్రీం హ్రీం మున్నగు
నాదములు రక్షణమును జేయునవిగానున్నవని తెలియగల్గితిమి.
అయితే యీ రక్షణము మనశ్శుద్ధికి సాధనంబై విలసిల్లు చుండును.
జీవులందరికిని ఆరంభదశలో అనగా ధనకనక వస్తువాహనములం
దాసక్తి కల్గియున్నట్టిదశలో పై బీజాక్షరములు మనశ్శుద్ధినిగావించి
రక్షణమొసగుచుండును. కాంతాకనకములందు విరక్తికల్గిన యనంత
రము ఓంకారనాదము రక్షణమార్గముగనుండును. కావున మనబోటి
వారలు నేరుగ నా ధ్వనిని నోటితో నుచ్చరింపక - కర్ణరంధ్రముల
గుండా వినుచుండవలెను. అంతియేకాని పెద్దగాధ్వనిని జేయుచు
నద్దానిని ఉచ్చరింపరాదు. ఎందుకన బునియాదులులేని మేడవలె
నుపాసకుని క్రిందికి పడ వేయగలదు. అందుకనియే సన్యసించినవాగు
విరక్తులై యున్నకారణమున ఓంకారమును స్వేచ్ఛగ నుచ్చరించుట
కధికారులై యుండిరి.

చదువరులారా ! మీగును పై సత్యమును గుర్తించి వర్తింపు
చుండవలెను. ఇట్టి సూక్ష్మముల నెరుగక వ్యవహరించువారు కలిపుగుఱు
నకు సహకరించిన వారలగుదురు. తత్కాలమున దేశనాశము సిద్ధము.

1. తండ్రిలు తమబిడ్డలను రక్షింపదలతురు. కనుకనే భారనాలు
నాడు అనగా--

2. తండ్రిలు తమ పుత్రులకు నామకరణ మహోత్సవము
గావించునపుడు ఓంకారమున మంత్రిరాజుం బాకరి విరాజిల్లుచుండెను.
పురిటిస్నానములు ముగిసినకొనిన భార్యార్థియు పీటలపై గూర్చు

నిన యనంతరము ఆ తండ్రి తనబిడ్డను తొడలపై నుంచుకొని యీ క్రింది మంత్రము నుచ్చరించును.

అంగా దంగా త్సంభవసి
హృదయా దధి జాయసే

ఆత్మా వై పుత్రీ నామాసి త్వం జీవశరద శ్శతం
పశూనాం త్వా “ హిం ” కారేణాభి జిఘ్రామి॥ (వేదం)

ఈ రీతిగ మంత్రమును పఠించుచు- తండ్రి తన బాలుని శిరము నాఘ్రాణింపదలచి - అతనిమాడు (కపాలము) మీద తన ముఖమునుంచుచు “హిం” అను ధ్వనిని జేయును. తమయందున్న “హిం” అను దివ్యశక్తిని బ్రహ్మరంధ్రముగుండా లోనికిం బంపు చుందురని యెరుంగుడు.

3. గోమాతపై తము తనబిడ్డను రక్షింపదలచి క్షీరము(పాలు) నొసగును. అందుకై ముందుగ “హిం” అను శబ్దము నుచ్చరించును. పాలు చేపుకువచ్చినపుడు- ఆవులు తమ బిడ్డలకై వెడకుచు నొకవిధం బగు ధ్వనిని కల్గించుచున్నవి. మరియు బిగ్గరగా నరచును. ఆ సమయ మున పై ధ్వనిలోని యక్షరమును గుర్తింతుమేని - “హిం” అని గోచరించును. గోపాలకులుగాని - పాలను పిండువారుగాని పై విషయములోని సత్యమును దెలియగల్గుదురు. గోవులు పెద్దగా అరచు చున్నపుడు - అందలిధ్వనిని వేదము సైతము - “ హిం ” అని వర్ణించియున్నది. వాని నాకర్ణింతము.

“హిం కృణ్వతీ వసుపత్నీ వసూనాం పత్న మిచ్ఛంతీ మనసాఽభ్యాగాత్ -

దుహామశ్వభ్యాం పయోఘ్నీయం సా షర్ధత్రాం మహాశ్వే
శాభగాయ” [ఋగ్వేదమున గోసూక్తము]

వసుపత్నీ=గోవు

హిం కృణ్వతీ= “హిం” అను నాదమును గావించుచు

వత్సం=తన బిడ్డను—

అభ్యాగాత్=సమీపించుచుండును.

అనుచు వేదము హింకారమహిమను వెల్లడించినది. ఇంతకు మించిన ప్రమాణమేమి కావలెను. బిడ్డలను రక్షింపదలచిన తల్లులును, తండ్రిలును హిం అను ధ్వనిని గావించుచుండురని వేదమతవలన దెలియగల్గితిమి.

పాఠకులారా! “హిం” అనునట్టి ధ్వనియందు నెలకొనియున్న మహిమను గుర్తించియుంటికిదా! పై మంత్రములోని రెండవ పాదమై రాణించుచున్న “దు హా మశ్వీభ్యాం” అను వాక్యమును గుర్తించుము. అందలి ప్రధమాక్షరమును “దు” అని తెలియగల్గుదుము. సంస్కృతభాషలో “దు” అనియు, “దూజ్” అనియు రెండు ధాతువులు కలవు. ధాతువు(రూట్స్ Roots) ల నుండియే శబ్దములు ఉత్పత్తియగుచుండును.

దు అనగా ఖండించుట.

దూజ్ అనగా తపింపజేయుట.

ఒక దానిని ఖండించినపుడే అది తపింప నారంభించును. ఆ రెంటి వలన రక్షణము కలుగును. ఎట్లన గూర్చు తన శిష్యునకు పాఠములం జెప్పినపుడు అతనిని శిక్షించుచుండును. తన్నూలమున నా శిష్యుడు తపించి బాధను చెందగలడు పై రెండువిధములగు పనులు సంభవించినయెడల బాలుడు విద్యావంతుడగుచు రక్షణముపొంది ఉపాపర సుఖంబుల రెంటిని అనుభవింపగలడు.

అతనికి సంభవించిన శిక్షయు (ఖండింపబడట) అనగా దబ్బలని నొనుటయు,

తన్మూలమున కల్గిన (తపసము) తాపమున్ను,

అవిరెండును విధిగా నేర్పడితీరవలెను, అనుచు తెలియజేయుట యెట్టిదో అట్టిదే హిందుశబ్దములోని విశేషము. ఈ విషయమును బాగుగ గురు తెలింగినవారు వివేకులై యుందురు.

ప్రకృతిమునకు వత్తము.

“హిం” అను ప్రకృతిని

దునోతి

దునుమాడినందున అనగా

భిన్నముచేసినందున కాదా

ఖండించినందున లేక

శిక్షించినందునలన

సృష్టికర్తయగు దేవునకు

హిందు అను నామధేయము కలెను.

“ హిం ” దునోతి హిందుః అనిగాని,

“ హిం ” దూయతేష్ఠి హిందూః అనిగాని యుచ్చరింపనగును.

(4) మిక్కిలిశ్రద్ధతో గమనింపవలసిన మరియుక అంశము కలదు. అదియు హిందూశబ్దమునకు మూలకారణమై యుండెను.

వర్షముల నొసగుచు తన్మూలమున లోకమును జీవింపజేయ సమకట్టినట్టి యజ్ఞములుకూడ “హిం” అను ధ్వనిని ప్రతిధ్వనింప జేసినవి. ఆ ఘంట్రీముల నొకమారు ఆవందమయులమై విందము.

యజ్ఞములో “హిం” అనునట్టి ఘోషాల్ల రనాదం బొకటి నివృత్తుచున్నది. ధానిం జూరెను.

“ దేవా వై నర్చిన యజుష్యశ్రియగః
తే సామన్నేవాశ్రియంత ”

(1)	“ హిం కరోతి ”	—	1
(2) సామైవాకర్	“ హిం కరోతి ”	—	2

యత్రైవదేవా ఆశ్రియంత తతప్వైనాన్
ప్రియుంక్తే
వాచ ఏ వైషయోగో

(3)	“ హిం కరోతి ”		3
(4)	“ హిం కరోతి ”	—	4

ప్రిజావవ తద్యజమాన స్సృజ్యతే ”
(కృష్ణయజుర్వేదం 2 వ కాండ

5 న ప్రసాతకం 7 వ అనువాకం)

పైనున్న మంత్రమున “ హిం ” అను అక్షరము నాల్గు
మారులు ఉచ్చరింపబడెను. ఎద్దియో యొక మహత్తర విశేషము
లేనిది ఆ రీతిగ “ హిం ” అనునది పలుమారులు ఉచ్చరింపబడెను, అం
దలి మగ్గము నెగుంగుదము.

దేవదేవుని పార్థించుచున్న మంత్రములు విశేషముగ
సామవేదమునందు కలవు. దేవతలును ఋషులును వీక్ష్యవముగ
“ సామన్నేవాశ్రియంత ” = దేవదేవునకు పగమప్రియముగ నెల
యునట్టి సామవేదముచు గానముచేయ
సాగిరి.

“హిం” కర్తృతి”

= ఆ గానమందు “హిం” అను దానిని

ఉచ్చరించుచు ఆనందించుచుండిరి.

పై మంత్రమునకు విద్యారణ్యస్వాము

లు వ్యాఖ్యానమును వ్రాసిరి. అందు

“ శృతియోచ్ఛారణం యదస్తి తేన యజమానః

ప్రజా ఏవ సృష్టవాన్ భవతి ”

అనుచు వివరించబడియుండెను. ఆ దేవతలవలెనే ప్రజలుకూడ
“హిం” అనుదానిని పలుమారు ఉచ్చరించినయెడల-

“ ప్రజా ఏవ సృష్టవాన్ భవతి ”

మంచి సంతానమును కనెదరు అనుభావము సైతము ప్రకటింపబడి
నది. పై మంత్రములమున నెరుంగదగిన సారాంశ మరయుదము.

పరమేశ్వరుని మాయాబలమునుండి యేర్పడిన “ హిం ”
అను అక్షరము ప్రజలను సృష్టించుటకును, రక్షించుటకును శక్తికల
దయి విరాజిల్లుచుండెను. సృష్టింపబడిన ప్రజలకు పరలోకమార్గమును
సైతము దర్శింపజేయుటకుగాను “ ఓం ” కారము అనునట్టి శబ్ద
బ్రహ్మము అగ్రస్థానమున నిల్చినదై యుద్ధాగుచుండెను.

“ హిం ” అనునది దేవసంబంధమగు ప్రకృతి. అది
వివిధరీతులుగ పరిణమించినదై “ హ్రిం ” “ హ్రీం ” ‘హూం’
‘ హ్రైం ’ ‘ హ్నైం ’ ‘ హ్నిః ’ అనురూపములను పొందెను.
దేవదేవుని నమస్కరించుసమయమున-అవి ప్రథమాక్షరములై నవగుచు
ఉచ్చరింపబడుచుండెను. దృష్టాంతమునకై సూర్యదేవుని ప్రార్థనలం
జాతము.

హ్రీం మిత్రాయనమః	} అనుచు నుచ్చరింపబడును. ఆసమయమున హ్రీం, హ్రీం, మున్నగు బీజాక్షరములు ఆద్యక్షరములుగ విరాజిల్లుచున్నవి.
హ్రీం రవయే నమః	
హ్రీం సూర్యాయనమః	
హ్రీం భానవే నమః	
హ్రీం ఖగాయనమః	
హ్రీం పూష్టేనమః	

సూర్యనమస్కారము తొనరించువారి నడిగినయెడల “నిజము, నిజము” అని ప్రత్యుత్తరం బొసగెదరు.

సంస్కృతవాఙ్మయమునందు— అ ఆ లు ప్రారంభింపబడును. తుదియందు, య, ర, ల, వ, శ, ష, స, “హ” అననవియు నుచ్చరింపబడును. అంత్యాక్షరము హ అని యెగుంగును. ప్రధమాక్షరము అ. చివరి యక్షరము హ. అని రెండును చేరగా అహ యని యుచ్చరింపబడును.

ప్రకృతియనునది—

అ కారమునుండి హ కారము వరకు వ్యాపించియున్నదై— తనను పూర్ణముగ నుపాసించునెడల బ్రహ్మము సాక్షాత్కరించునని తెల్పును. కనుకనే దేవుడు అహ స్వరూపుడై ప్రత్యక్షమగునని శాందోగ్యోపనిషత్తునందు ఉదహరింపబడెను.

దేవునినామము “అహః” అనియు పై యుపనిషత్తు వర్ణించి యున్నది. హ కారముయొక్క మహిమను గుర్తించియున్నది!

ఆ హ కారమే హిం, హుం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, మున్నగురూపములతో ప్రకాశింప దొడగెను. కావున ‘హం’ కారము దైవమహిమను వ్యక్తమునీయునదియై విరాజిల్లెననుట నిర్వివాదాంశము.

‘హిం’ అనునట్టి యా మహత్తరమగు నాదము హిందు మతమునకును, హిందు దేశమునకును, హిందువులకును ప్రాణప్రదంబై ఆద్యక్షరముగ రాణించుచున్నదగుచు - నలుదిశల వ్యాపించి యుండెను.

బై బిలునందు సైతము హిందుశబ్దము వాడబడియున్నది. కనుకనే ఆ పదము నలుదిశల వ్యాపించియుండెనని వచింపగల్గితిమి. ప్రమాణమును వినుడు.

“అహమ్మేరోషు (ఇది మనజునినాచును.) దినములలో జరిగిన చర్యవివరము. హిం దేశము మొదలుకొని కూషదేశము వరకు నూట యిరువదియేడు సంస్థానములను ఆహమ్మేరోషు ఏలెను.”

(పాతబైబిలు, ఎస్తీగు అను కాండ, 1 వ అధ్యాయము, 1 వ వచనము.)

ఇదంతయు ఆగువేల సంవత్సరములలోపల జరిగియున్న కథయైయుండెను. ఆనాటినుండి యీనాటివరకు విదేశీయులు సైతము హిందుశబ్దమును వాడుచునేయుండిరి.

హిందుశబ్దమునకు దివ్యమగు శాస్త్రసంబంధమగు అర్థమున్నను అద్దానిని గుర్తింపలేక

సింధుశబ్దము మారినదై హిందుపదముగా నేర్పడెనని తమకు తోచినటులెల్ల వ్రాసికొని యుండిరి విదేశీయులు.

భవిష్యపురాణమున సైతము ఆవిషయము ఉదహరింపబడెను.
 స్లో॥ జానాస్థానే జైనుశబ్దః సప్తసింధు స్తదైవచాహప్తహిందు ర్యావనీచ పునర్జైయోగురుండికా॥
 (భవిష్యపురాణం ప్రతిస్కర్షము.)

సప్తసింధు అనుశబ్దమును హప్తసింధు అనురూపముగ మార్చి యుండినని గూడానీ - గురుండికా - అను పదమాలు హెచ్చరించినవి.

యవనలనగా పారసీకులు, మహమ్మదీయులు మున్నగు విదేశీయులు. గురుండులనగా విదేశీయులగు ఆంగ్లేయులు అని పురాణములం దుదహరింపబడెను.

‘స’ అనుదానిని విదేశీయులు ‘హ’ అనుచు వ్యవహరించుట సాంప్రదాయమైయున్నది. కావుననే అ‘సు’ర శబ్దమును అ‘హు’రయని మార్చినైచిరి. ‘స’ప్త యనుదానిని ‘హ’ప్త యని పల్కిరి. ‘సి’ంధు శబ్దమును ‘హి’ందు పదముగా నుచ్చరించిరి. సింధుశబ్దము హిందు శబ్దముగా మారినమాట వాస్తవము. కాని, ఆరీతిగ మాగుఱ్ఱకొనినవారెవరు ! విదేశీయులు. అయితే- భారతీయులదృష్టిలో హిందుశబ్దము యొక్క వ్యుత్పత్తి వేరుగానున్నది. భరణిభూమికి హిందుదేశముఅను బిరుదమును పెట్టుకొని భారతీయులు వ్యవహరించుచునుండగా విదేశీయు లీ దేశమునకు క్రొత్తగావచ్చినపుడు సింధూనదీ ప్రాంతమున జేరిరి. అహో ! సింధునదీమూలమున హిందుపదము ఏర్పడియుండునని భ్రమించి - అదిమొదలు తమచే రచింపబడిన గ్రంథములందు సింధు శబ్దము హిందు శబ్దముగ మారెనని చెప్పుచువచ్చిరి.

మహమ్మదీయులు ఆ వ్యుత్పత్తిని సమ్మతించినవారుకాదు. కనుకనే - హిందువనగా ‘జానిస’, ‘సేవకుడు’ అనుచు ఉర్దూ నిఘంటువునందు ప్రకటించుకొని యుండిరి. ఎట్లైననేమి విదేశీయులందరకును హిందువులనిన నసహ్యమై యుండెను. కనుకనే యిష్టమునచ్చినపుడెల్ల నీ జాతిని అవమానించుచుందురు. ఎవ్వ రెయ్యది చెప్పిన నయ్యది సత్యమనుచు డూడూబసవన్నలహూదిరి తలఱుపుచుండుట మాని హిందువులు స్వీయబలముచే నిశ్చయింపగల వ్యక్తులు కావలెను. మనము జానిసలముకాము సింధుసంబంధ హిందువులమూ కాము. కేవలము అహస్వరూపుడగు హిందువునకు సంబంధించి యున్న పరమపావన మూర్తులము.

మన మూలపురుషుడు అహోనామక దేవుడు. విదేశీయుల మూలపురుషుడో అతడు అహోవా అను దేవుడు. ఇందిలిగుర్కమును మురియొకతావున సెలియుగలవాగు వీణకులగుగూగు.

మహామహిమకల్గిన 'హిం' అను అక్షరమును ఆద్యక్షరముగ చేసికొని 'దు' అను మరియొక అక్షరమును అంత్యాక్షరముగ నుంచుకొనుచు వ్యవహరింపబడిన పదము "హిందు" అను నామమును పొంది యుండెనని నిర్ణయించుకొనుదు. ఈ శబ్దముయొక్క సంపూర్ణమగు అర్థమును మరియొకతావున దెలిసికొని యానందించు భాగ్యము పూర్వజన్మ కృతపుణ్య విశేష మెంతయో యుండినగాని లభ్యము నానేరదు. హిందువు మంత్రస్వరూపుడు. కనుకనే దైవసంబంధమగు వ్యక్తియై యుండెను. ఇకనైనను దైవముమీద భారముంచి పురుష ప్రయత్నమున ముందంజవైచుచు వీరపురుషులై వర్తించెదరుగాక.

"హిం" దునోత్తీతహిందుః " అను వ్యుత్పత్తి ననుసరించి హిందువా శబ్దమర్పడి ఉక్తకారాంతపుంలింగమై రాణించుచుండును. హిందువా ముఖ్యము హిందుః అనినపుడు - హిందుశబ్దము " ఉక్తకారాంతముగ నుండును.

మేరుతంత్రమున హిందూశబ్దము

శ్లో॥ హీనంచ దూషయత్యేవ
హిందు రిత్యుచ్యతే ప్రియే!

(ఇతి శ్రీ మహామాయా మహాకాలానమతే మేరుతంత్రే శివ ప్రణీతే కార్తవీర్యార్జున మంత్రీకథనం నామ పంచత్రింశ త్తమః ప్రకాశః)

మేరుతంత్రము అను గ్రంథమున శివ వ ప్రకాశము అను అధ్యాయమందు పై శ్లోకము ఉదహరింపబడెను.

హీనం = దూషయతి

హీనమగుదానిని

దూషించుచున్నవ్యక్తి

హిం

దు

అను

నామమున వ్యవహరింపబడెనని యర్థము. అట్టివాడెవడు ? దేవుడు తప్ప మరెవ్వరును లేరు.

ఆ దేవదేవునిమతమే హిందుమతము లేక హిందూధర్మము.

దేవునకును మతమున్నదా ? యని పరిహసించువారుండురు. దేవుడు ఒకానొక మతమున నున్నవాడగుచు అందలి ధర్మముల నాచరించునని అర్థముచేయవలదు. ఆ దృష్టిలో నతనికి మతము లేదని చెప్పిన చెప్పవచ్చును. దేవుని చేరవలెననిన నందుకుండగిన మార్గాము లెవ్వియో అట్టివానిని ఆ దేవుడు చూపించియుండడామేమి? అతని సన్నిధానమును చేర్చగల సాధనమును అతడే చూపించియుండవలెను. కావున నతని యభిమతముకై ఎదురుచూచుట మనవంతు. తన యభిమతంబును మనకు వివరముగ దెల్పుట యతనివంతు. అతని యభిమతం బెద్దియో యొకటి యుండితీరును. దానినే దేవుని మతమని కీర్తించుచుంటిమి. కృష్ణభగవానుడు సైతము:

శ్లో॥ యేమే మతమిదం నిత్యం అనుతిష్ఠంతి మానవాః

- గీత

మే మతం = నా యభిమతమును అసగా నా యభిప్రాయమును గుర్తించి

యే అనుతిష్ఠంతి = ఎవరు ఆ గీతిగ ఆచరించిగో అట్టివారిని పరమ పదమునకుం గీసికొని పోయెదను అని భాషించి యున్నాడు. కావున దేవునకును మరియొకవిధంబగు మతము లేదనరాదు.

అతనిచే నుపదేశింపబడినదియు, మనచే నాచరింపబడినదియు అగు నొక మతము ఉండితీరవలెను అట్టిమతమే హిందుమతమనబడును. అయితే విదేశీయులకుమాత్రము దేవుని యుపదేశములు లేవా యని ప్రశ్నింపుడు. ఉన్నవి. ఆ యుపదేశములు వారిని సృష్టించియున్న ఆ విదేశ దేవునకు సంబంధించినవి యగును.

మన దేవుడు అహోనామకుండనియు,
వారి దేవుడు అహోవా యనియు
నింతకుపూర్వము వినియుంటిరిగదా !

కావున యెటులైన నేమి ? నిజమగు దేవునిమతము హిందు దేశమున నుండెను. మరియుక దేవునిమతము విదేశములం దుండెను. ఆ భేదమును గుర్తించునంతవరకు సంశయములు తీరునవికావు. పై విషయమై ఏర్పడిన సందియములు మరియుకతావున తీర్చుకొన గలరు. అంతవరకు వేచియుండుడని ప్రార్థన. ఈ లోపలనే యుద్యోగమునుపొందుచు నోటికి వచ్చినటులెల్ల భాషించువా రున్నచో అది వారి కర్మము. ఎవరికర్మమును వారనుభవింపక తీరదుకదా !

-: హిందుమత మెపుడు పుట్టెను :-

ఎంతకాలముక్రిందట నీ మతము వ్యవహారమునకు వచ్చెను - అను విషయమును దెలిసికొందము. ఆ మతము హిందువుల దైనందున హిందువులు జన్మించిన నాటినుండి ఆ మతము వ్యవహారదశకు వచ్చె ననవలెను. అయితే హిందువు లెపుడు పుట్టిరి ? హిందూదేశము ఏనాడు భూమండలమున నుదయించెనో - ఆనాటి నుండియే హిందువులు జననమందియున్నారు. మంచిది. ఇక నాలస్య మెందులకు? హిందుదేశముయొక్క జనకాలమును గుర్తించుదము రండు. అటు పైన హిందుమత మెపుడు వ్యాపించియున్ననో తెలియగల్గుదము.

195, 58, 85, 063 సం॥ల క్రిందట హిందుదేశము ఆవిర్భవించియుండెను. అనుచు హిందూవాఙ్మయము రుజువుచేసియున్నది. కావున-

హిందు	దేశము	} 195 కోట్ల చిల్లరపంపత్న రములయ్యెనని గుర్తించ వలెను.
హిందువులు		
హిందుమతము ఇవి భూమి		

బి. సి. అని యున్నందున క్రీస్తుగాదు

దేవునికంటె ఘనమై యుండడు.

బి. జి. అని వేనందున దేవుడు - క్రీస్తుగారికంటె

హీనుడు కానేరడు.

ఎందుల కీ వెర్రిశవము ! క్రైస్తవుల సంఖ్య అధికముగ నున్నందున - ఆ క్రీస్తుమతము గొప్పదని కొందరనుచుందురు. హిందువులసంఖ్య తక్కువయినందున ఆ హిందుమతము మిక్కిలి తక్కువైనదనియు ప్రలపించుచుండును. అదియు న్యాయసమ్మతము కాదు.

“ క్వాంటిటీ ”

అనగా పరిణామము.

అయ్యది ప్రధానమగునా? కాదు.

“ క్వాలిటీ ”

అనగా గుణము.

అది మాత్రము ప్రధానమగునేమి. అవును.

ఇంతమాత్రమైనను సత్యమునుగుర్తించుటకు క్రైస్తవులు యత్నింపకున్నారు. జగమున రాళ్ళు-కప్పలు అధికముగ నున్నవి. రత్నములనిననో - అవి మిక్కిలి తక్కువగ నుండెను. ఎక్కడజూచినను ఇనుపముక్కలు మిక్కుటములై యున్నవి. బంగారుతునకలు తక్కువయైనసంఖ్యతో రాణించుచున్నవి. అసత్యము అధిక సంఖ్యా కులయందున్నది. సత్యమనిననో - అది అల్పసంఖ్యాకులయందు ప్రత్యక్షమగును. కావున - హిందువులు అల్పసంఖ్యకలవారుగా నుండిరని పరిహసింపరాదు. ఆ రీతిగ నుండుటకు కారణము కలదు. రత్నములరీతిగను, సువర్ణము (బంగారము) చందమునను, సత్యము వలెను హిందుమతము అల్పసంఖ్యాకులతో నిండియున్నది. రత్న, సువర్ణ, సత్యములకు విలువ శూన్యమైపోయినకాలమున - హిందు మతమునకును ప్రాశస్త్యము తగ్గిపోగలదు. అట్టిదశ జగత్ప్రళయమున సంభవించునని యెరుంగుడు.

హిందు దేశము అను శబ్దము - భరతి ఖండమునకు పర్యాయ పదమై యుండెను. అందుకు హేతువు లేకపోలేదు.

ఉత్తర భాగమున నెలకొనియున్న

“ హి ” మూలమునుండి

దక్షిణభాగమున నిల్చియున్నట్టి దక్షిణ సింధు [దక్షిణ సముద్రము] పర్యంతము వ్యాపించియున్న దగుటచే - హిమాలయ శబ్దములోని-

“హి” అనునట్టి ప్రథమాక్షరమున్ను సింధుశబ్దములోని-

“ ంధు ” అను అంత్యాక్షరముకూడా చేరి - హింధు అని యేర్పడినదై క్రమముగా హిందు అను నామమున వ్యవహరింపబడుచుండెను. సంస్కృత లిపిలో హిన్దు అని వ్రాయుచుందురు. కావున “న్దు” అనునది అంత్యాక్షరంబయ్యెను, ఈ రీతిగ హిన్దుశబ్దము సిద్ధమై భరతఖండమును సూచించుచుండెను. ఆ మతము స్వస్వరూపముతో ఈ దేశమునతప్ప మరియొకతావున నిల్చుటకు వీలులేనిదై యుండెను. ఎందుకన యజ్ఞయాగాదుల నొనరించుటకుగాను, రావిమర్రి - మేడి మొన్నగు వృక్షములు ఆయా విదేశములో లభ్యము కానేరవు. సోమరసమున కవసరంబగు సోమలతయు గోచరింపదు. కావున నామతము ఈదేశమున నిల్చియుండుటకుగాను ఎల్లలను(హద్దులను) గుర్తింపజేయు శబ్దముగ నేర్పడి అదియొక గొప్ప బిరుదముగ వ్యవహరింపబడుచున్నది.

‘హిందు’ అను పదము ఒక బిరుదము.

ఆ బిరుదమందొక రహస్యముకూడ గలదు.

1. హిందుశబ్దములోని “హిం” అను నాదము రక్షణమును సూచించుచున్నదని వింటిమి కావున హిందుపదము భరతిఖండమునకు పర్యాయపదమై యుండెను.

3. ఆ పదము మతమునకును సంబంధించియున్నదగుటచే పర్యాయపదమై రాణింపగల్గెను. విదేశమతమునకును, విదేశప్రజలకును జ్ఞానభిక్షను పెట్టును అరీతిగ పరోపకారమొనరించుచున్నది. దానినే రక్షణమునుచుందుము. అందుకు ప్రమాణమును గాంతము.

విదేశీయులకు సైతము జ్ఞానమొసంగునది హిందూమతము

శ్లో! ఏతద్దేశ ప్రసూతస్య సకాశా దగ్రజన్మనః॥

స్వం స్వం చరిత్రం శిక్షేరన్ పృథివ్యాం సర్వమానవాః
(మనుస్మృతి)

ఏతద్దేశప్రసూతస్య = ఈ భారతదేశమున జన్మించియున్న

అగ్రజన్మనః = ఆదిమానవులనుండి

పృథివ్యాం = పృథ్వీతలమునం దంతటను వ్యాపించియున్న

సర్వమానవాః = మానవులెల్లరు

స్వంస్వంచరిత్రం = తమతమ చరిత్రలను

శిక్షేరన్ = నేర్చుకొని యుండిరి.

అని యున్నందున - భారతీయులు జగద్గురువులై రాణిం చుచుండిరనుటకు సరిదియములేదు. ఆంగ్లేయు లీ దేశమును పాలిం చినపుడు విదేశములనుండి కొందరు పెద్దలరుదెంచి యీ దేశములోని సమస్తప్రజలను నెన్నింటినో తీసికొనిపోయిరి. మరియు నీ దేశపు పండితశ్రేష్ఠులకు ఆశలుకల్పించి విదేశములకుం గొంపోయి, వారి మూలమున హిందూమతము, విమానములను నిర్మించు గూర్తముల నరచిరి. ఒకమారు ఆంగ్లనిఘంటువులను, ఆంగ్లవిజ్ఞాన సర్వస్వమును (ఎన్ సైక్లోపీడియా గెమినింపుడు. ఆల్ జిజ్ఞా, జ్యామిటీ, ఎస్ట్రోనమీ, పామిస్ట్రీ మున్నగు విద్యలన్నియు హిందు దేశమునుండి గ్రీకు దేశమునకును, రోము దేశమునకును వెళ్ళి అచటనుండి విసిరిన దేశ మునానోసగిల బోయినవని దర్శింప గలము. ఇంతకుమించిన ప్రమాణ

మేమి కావలెను ! వలయునన్నచో మరియొక శస్త్రమున ముద్రింప గలము .

హిందువులే ఆదిమానవులు అనుటకు పాశ్చాత్యపండితుల సూచనలు :

ఆదిమానవుల జన్మవిషయమై బైబులునందు ఆగువేలేండ్ల క్రిందట సృష్టింపబడిగని యున్నను - దానిని విశ్వసింపక విదేశము లలోని పండితులు సైతము లక్షలకొలది సంవత్సరములక్రిందట మానవు లీ లోకమున నివసించియుండిరని తెల్పిరి. వారి యాచారము లన్నియు హిందుమతమునకు సంబంధించి యున్నవని వక్కాణించియుండిరి. విదేశరాజులు మరణింపగా వారిదేహములు కుళ్ళిపోకుండ భద్రముగ నుంచుటకుగాను కొన్ని ద్రావణముల నుపయోగించి యుండిరి. ఆ శవములను దర్శించినపుడు వాని శరములయందు శిఖలు (జుట్లు) ను - మొగమున బొట్టును కన్నడియున్నవని తమ గ్రంథములలో ముద్రించి యుండిరి. అందలి సత్యము నెరుంగక బైబులుమాత్రము నెఱుఁగనునను, సైన్సునకును విరుద్ధముగ భాషించుచుండెను. అనగా ఆగువేలేండ్ల క్రిందటనే మానవు లుద్భవించిరని పల్కెను. దీనిచే భూగోళశాస్త్ర సంబంధమగు తెలివితేటలుకూడ బైబులునందున్నవనజాలము.

ఇంకను భూగర్భ శాస్త్రవేత్తలచే గుజవు చేయబడిన సాక్ష్యము లెన్నియో కలవు. ఆ శాస్త్రజ్ఞులు భూమిని త్రవ్వించి నపుడు అందు గోచరించిన మనుజుల అస్థిపరివరములు మరియు వారిచే నుపయోగింపబడిన వస్తుసామగ్రిలు ఎన్నియో లక్షలకొలది యేండ్ల నుండి ఆయా భూభాగములలో మానవుల అస్తిత్వమును (ఉనికిని) గూర్చి గుజవుజేసినవని వక్కాణించు చున్నారు.

ఆ రీతిగ పదార్థ విజ్ఞానశాస్త్ర మొకవంక బయల్పెడలి లక్షలాది సంవత్సరముల క్రిందటనే నరులు పుడమిపై నివసించి యుండి రని హెచ్చరించినను అద్దానివంతయు నెగరగొట్టి ఆగువేలేండ్ల క్రిందటనే మానవులు జన్మించియుండినట్లే స్త్రీపురుషులు క్రిందిపరాగరి.

భూగోళ, ఖగోళ విషయజ్ఞానమును ఒకింతయైనను జూపింపజాలని ఆ విదేశమతమును ఎవరు విశ్వసింపగలరు? కావున తెలివిగలవారెవ్వరును ఆ మతమును స్వీకరింపరాదు.

-: ఆది మానవుల కాలము :-

ఆదిమానవుల కాలమును గూర్చి హిందుమతము ఏమని తెల్పియున్నదో చూతము.

క. ఈ కల్పంబున మనువులు

ప్రాకటముగ నాత్వరైరి పదునలుపురలో

లోకమున జనులు పుట్టువు

లాకధితములయ్యె వరుస నఖిలములు నృపా !

(భాగవతం. అష్టమస్కంధం 6 వ పద్యం)

ఈ ప్రపంచమున అనగా ఈ శ్వేతవరాహకల్పములో (14) పదునల్వరు మనువులుండిరినియు ప్రతిమనువుయొక్క కాలము 30, 67, 20, 000 సం. ల చొప్పున వ్యవహరింపబడెననియు—సూర్య సిద్ధాంతమునను, ఇంతయేల - బహుపురాణములందును ఉదహరింప డెను. పై గణితము ననుసరించి ఆర్యు (6) మనువులయొక్క కాలము ఈ నాటికి గతించిపోయినది. అదిగాని ఆదిమానవులయొక్క పుట్టుకను గూర్చి వారి జననకాలము సృష్టిప్రాకరంభముననే సంభవించెనని పై పద్యమున వర్ణింపబడెను.

“ లోకమున జనులపుట్టువ లాకధితములయ్యె ” అను వాక్యమున ఆ విషయము పొందుపరుపబడెను. ఇంకను ఆ భాగవతం లోని పంక్తులను ఉన్నదున్నట్లు చూతము. పరీక్షితుమహారాజు గుళ్ళ మహర్షిని ఈ క్రిందివిధముగ ప్రశ్నించెనుండెను.

క. వినబడియెను స్వామంభవ-
మను వంశమువర్ణ ధర్మ మర్యాదలతో
మనుజుల దనుజుల వేల్పుల-
జన్మనంబులు స్ర్పి లెల్ల జనియించుటయున్

[భాగవతం ౪ వ స్కంధం- ౩ వ పద్యం]

(దనుజులు = రాక్షసులు, వేల్పులు = దేవతలు. స్ర్పిలు = బ్రహ్మలు)
బ్రహ్మ దేవుడు రెండవరూపముధరించి స్వామంభవ నామమున
యశముగాంచుటయు, అతనివంశము రాజ్యమేలుటయు, వర్ణాశ్రమ
ధర్మబద్ధులగు మానవు లుత్పత్తియగుటయు దానవులు, దేవతలు
మున్నగువారు జన్మించుటయు, దక్షప్రజాపతి మున్నగు బ్రహ్మలు
సైతము ఏర్పడుటయు తెలియగల్గినిమి. ఇంకను అటుపైన వ్యవహా
రింపబడిన చరితమును వివరింపుకని షరీక్షీత్తుమహారాజు శుకయోగీం
దుని ప్రశ్నించెను అందుకు జవాబును భాగవతప్రమాణములందు
కనుగొందము.

ప. ఇది ప్రథమమన్వంతరంబు. ఇంక ద్వితీయ మన్వంత
రంబు వినుము.

సీ. స్వారోచిషుండన సప్తార్చి బిడ్డగు
మనువువానికి నాచ్యుమిత్సుషేణ
రోచిష్మదాదా లారూఢపుత్రులు ధాతృ
నేలరి రోచనం డిందుడయ్యె

(భాగం అష్టమస్కంధం 15 వ పద్యం)

ప్రథమమన్వంతరముయొక్క చివరిభాగము వరకు అనగా
౩0 కోట్ల చిర సం॥ ల వరకు స్వామంభవమనువుయొక్క- వంశము
లోనివారు రాజ్యమేలగా రెండవ మన్వంతరము వచ్చెను

ఆకాలమున స్వారోచిషుండను మహనీయుడు రెండవ మను
వయి వ్యవహరింపదొడగె. అతనికి ద్యుమత్సుషేణ, రోచిష్మత్ అను
పుత్రులుకల్గిరి. వారివంశములవారుకూడ బహుకాలము రాజ్యమున
రించిరి.

వ. తదనంతరంబ (భాగ. అ. స్కం.)

ప్రథమ మన్వంతరకాలము	30	67	20	000
ద్వితీయ (రెండవ) ,,	30	67	20	000
	61	34	40	000

సీ॥ మనువు మూడవ వాడు మనుజేంద్ర !

యత్తన్నుండన బ్రీయన్రతునకు నాత్మజుండు
పాలించె నిలయెల్ల బవన సృంజయ

యజ్ఞహోత్రాదు లాతని పుత్రు లధికగుణులు

[16 వ పద్యం]

మూడవ మనువు ఉత్తముడు అను నామధేయము కల్గిన
వ్యక్తియై యుండెను. అతనికి పవనుడు - సృంజయుడు - యజ్ఞ
హోత్రుడు మున్నగు వార లుదయుంచిరి. వారును ఆ మన్వంతరము
పూర్తియగువరకు రాజ్య పాలనము జేసిరి.

ఈ భూమండల మేర్పడిన విదప - అరువదియొక్క కోట్ల
వత్సరములు గతించెను. అటుపైన మూడవ మనువు రాజ్యమునకు
వచ్చిన కాలమున పై తము 30, 67, 20, 000 సం॥లు పూర్తి గావించ
బడెను. ఆ లెక్క నంతయు జూతము.

ఇద్దరు మనువుల కాలము — 61, 34, 40, 000.

మూడవ మనువు కాలము — 30, 67, 20, 000

మొత్తము 92, 01, 60, 000 సం॥

ముగ్గురు మనువుల రాజ్యకాలము పూర్తియగువరకు ఘమారు 100
కోట్ల సం॥ లయ్యెను

గజేంద్ర మోక్షణకథ జరిగినదెపుడు ?

వ. చతుర్థ మనువు కాల ప్రసంగంబు వివరించెద.

[8 స్కంధం 17 వచనం]

నీ. మానవాధీశ్వర ! “ మనువు నాల్గవవాడు
తామసుం డనగ నుత్తముని భ్రాత
పృథివీపతులు కేతు - పృథు - నరభ్యాతాదు
లతని పుత్రులు పద్మ రధికబలులు.

[8 స్కం, 18 పద్యం]

నాల్గవవాడైన మనువు తామసుండను నామమున వ్యవహరింపబడును. ఇతడు మూడవమనువుగా వ్యవహరించిన ఉత్తముండను వాని సోదరుండని యెరుంగుడు. ఆకాలపుప్రజలు కోటానుకోట్ల వత్సరములఁగునను జీవింపగల్గియుండిరనియు పాఠకులు మరువకుందురుగాక

తే. గీ. గ్రాహబద్ధుడయిన గజరాజు (గజేంద్రుని)
విడిపించి ప్రాణభయమువలనబాపి కాచె
హరి దయాసముద్రు డఖిల లోకేశ్వరు
డనిన శుకుని జూచి యవనివిభుడు. (18 పద్యం)

మొసలిచే పట్టుబడినట్టి గజేంద్రుని రక్షింపదలచి దయాసముద్రుండగు శ్రీహరి మకరిని సంహరించెనని పై పద్యమునగలదు. నాల్గవమను కాలమున గజేంద్రమోక్షణము అను కథ జరిగియుండెననుచు భాగవతమునుండి దర్శింపగల్గితిమి.

భూమండలము సృష్టింపబడినపిదప మూడుమన్వంతరములకాలము గతించెనని ఇంతకుపూర్వమే యుదహరింపబడెను. ఆనాటికే ప్రపంచవయసు 92 కోట్ల సంవత్సరములకుపైగా సిద్ధమైయుండెను. అటుపిమ్మట అనగా నాల్గవమన్వంతరమున గజేంద్రమోక్షణ చరితము ఆరంభమాయెను. ఈరీతిగ కోటానుకోట్ల వత్సరముల

క్రిందట హిందు దేశముయొక్క చరితములను పొందుబరచిన భారతీయ వాఙ్మయము భారతీయుల కధాక్షరములను యెంతయోజాగ్రతగ వివరించియుండెననియు విజ్ఞులు గుర్తింపగలరు. మన బి. సి. లకుగాని, ఏ. డి. లకుగాని, ఎంతమాత్రము ఆ కథల కాలములు అందుబాటులో నుండవనియు నెరుంగుడు

జగము నిర్మింపబడిన పిదప - ఈనాడు మనము లెక్కజూచు కొనగా ఆ ప్రపంచమేర్పడి నేటికి -

195, 58, 85, 063 సం॥ గతించినట్లైనది.

దీనిలో ముగ్గురు మనువుల కాలమును అనగా

92, 01, 60, 000

సం॥లను తీసివేయగా

103, 57, 25, 063

సం॥లు మిగులును.

నేటి వెనుకకుం బోయినయెడల నీలోపల అనగా నాల్గవ మనువు యొక్క కాలమున గజేంద్ర మోక్షణము అను - కథ జరిగియుండెనని నిశ్చయమగుచున్నది. ఈరీతిగ పూర్వకాలము నుండి భారతీయులు తమతమ జీవయాత్రలను సాగించి యుండిరని హిందుమత వాఙ్మయము నుండి నిదర్శనములెన్నియో కనుగొనవచ్చును.

ఈ మతమున నవతారపురుషులు ఒక్కరేకాదు. పెక్కుమంది యవతరించి యున్నారు. వారిలో ముఖ్యమగువారు పదిమంది యుండిరి. వారినే దశావతారములు అనుచుందుము.

మత్స్యః కూర్మ వరాహములు-

నరసింహ, వామన, భార్గవులు

రాఘవ, కృష్ణ, బుద్ధులు

అనునవి తొమ్మిది యవతారములు వచ్చిపోయినవి. ఇకముందు రానున్న అవతారము పదియవది కలదు. అద్దానిని “కల్కి” అవతార

(5)

దై వ మ త ము

30

రమనెదరు. కలియుగము పూర్తికాచున్న సమయమున ఆ చివరభాగములో కల్కి పురుషుడు అవతరించగలడు. కలియుగముయొక్క వయసు 4 కోట్ల 32 లక్షలు. దానిలో 5063 సం॥లు గతించినవి.

4, 32, 00, 000

సం॥ ల లో

5, 063

సం॥ లను తీసివేయగా

4, 31, 94, 937

సం॥ లకు కల్కిపురుషు డీ లోకమున

భరతఖండమునల దవతరింపగలడు. రాబోవు అవతారవిషయమును సైతము తూచిపెట్టినట్లు గణించుచు - వ్యవహరింపగల సామర్థ్యము హిందుమతమునగాక మ రేమతమున జూపింపగలరు? కనుకనే హిందుమతము దై వమతమని వర్ణింపబడెను. జలప్రళయము ఎపుడు వచ్చునో! జలప్రళయ మేర్పడి తన్మూలమున నీ జగము ఆ నీటిలో ఏ నా డు మునిగిపోవునో అదియు లెక్కింపబడినది. అట్టి విషయమును సైతము వచింపగల మతము హిందుమతముగాక వేరొకటిగలదా ! లేదు.

ప్రపంచ వయస్సు

432, 00, 00, 000

సం॥ లనియు

అందు నేటివరకు

గడచినవి

195, 58, 85, 063

సం॥ లనియు

వానిని తీసివేయగా

236, 41, 14, 937

సం॥ లు

- శేషించుననియు, నేటినుండి ఇకముందు 236 కోట్ల చిల్లర సంవత్సరములకు జలప్రళయము సంభవించుననియు, హిందుమతము వివరింపగల్గెను. ఈ విషయమై బై బిలుమతమును ప్రశ్నింపుడు. జల ప్రళయముమాత్రము రాబోవుచున్నదని వచించును. మరియొకమారు రెండవ జలప్రళయము రానేరాదనును.

ప్రళయము సంభవించునెడల అది యెంతకాలమునకు వచ్చునని యడిగితే నది వచింపగలకే తనకు వే నది దీనగదనమొప్పును.

ప్రపంచ మెప్పుడు పుట్టెను? అని ప్రశ్నించి చూతము. జగము నిర్ద్వంద్వ బడినవిషయము సత్యముగను కాని ఎంతకాలముక్రిందట నిర్ద్వంద్వ బడినదో ఆ లెక్కను వివరింపగలశక్తియు తనకు లేదని తలవంచి పలుకును. తలయెత్తి పలుకుట కా గ్రంథమునకు ధైర్యమున్నచో శిరమును వంచవలసిన పని యేమున్నది?

మంచిది. పదియవ యవతారము కలియుగాంతమునవచ్చునని గ్రహింపగల్గితమి. అప్పుగాక- నేటినుండి ఆనాటికి ఎంతకాలముపట్టునో తెలుసుకొందనూ? వినుడు.

కలియుగముయొక్క వయస్సు-

4,82,00,000 సం.లు

అందునేటివగకు గతించినవి

5,063 సం.లు

వానిని తీసివేయగా శేషించినవి- 4, 81, 94, 93, 7 సం.లు

పైరీతిగ శేషించియున్న 4 కోట్ల 81 లక్షల చిల్లర వత్సరములందు కల్కిపురుషుడు రాగలడు. ఎన్నడో రాబోవువానినిగూడ హిందుమతము ముందుగనే వివరించియుండెను. ఆ మతమునకు దెలియని విషయము లేమికలవు? ఎవ్వయో కొన్ని తుచ్ఛప్రసంగములు తప్ప. విమాననిర్మాణచాతుర్యమును విద్యుచ్ఛక్తి ప్రసారార్థమాగు యంత్రంత్రముల కౌశల్యమును గగనభాగమున గిరునదిరుగుచు న్నట్టి నక్షత్రముల సైతము సృష్టింపగల మేధాసంపత్తిని అవి యివి యననేల ఆ శ్నేయాస్త్రములను, సమ్మోహనాస్త్రములను, అగ్నిస్తంభన, జలస్తంభన మున్నగు విద్యలందారి తేరిన బుద్ధిప్రభావమును తుదకు బ్రహ్మాస్త్రప్రయోగ చాతుర్యగుణతను మున్నుగాగల శక్తుల నెన్నియో ఆ మతమున జేరియున్నవారు ఆర్జించియుండిరి.

అందలి విశేషములను ప్రమాణసహితముగ దర్శించు భాగ్యము సాధకమహాశయులకు భారతధర్మము అనుభాగమున లభింప గలదు.

కైరీతిగ చతుష్టయి (64) కళలతో విరాజిల్లు. హిందు మతము దైవమతమై యున్నదనుటకు ఎవరు శంకింపగలరు? ఎవరో భాషాపరిచయము లేనివారుతప్ప.

దశావతారకాలములు

పూర్వకాలపు చరిత్రలు దైవసంబంధముగ నున్నను వాని లెక్కలనుమాత్రము పూర్ణముగ వివరింపగల శక్తిని హిందుమతమున దర్శింపగలము.

ఎంతయో యవసరంబని తోచినయెడల తదితరుల చరిత్ర ములను, వాని కాలములను, అచ్చటచ్చట వర్ణించుటకు సైతము ఆ మతము వెనుకాడకుండును.

ఈ దేశమునుండి గురుండులు (ఆంగ్లేయులు) వెడలిపో యిన పిదప మౌనులు, నాగులు పాలింతురనియు అటుపైన పుష్యమి త్రుడిను మహానీయుడవతరించి హిందుమతమును నశింపజేయ సమ కట్టినట్టి వ్యక్తులతోడించుచు హిందురాజ్యమును స్థాపింపగలడనియు రాబోవు విషయములనన్నిటిని ముందుగానే వివరించియుండెను అట్టి మతమున జన్మించినట్టి భాగ్యము పుణ్యాత్ములకు దప్ప తదస్యులకు ఏమాత్రము సంభవింపనేరదు.

దశావతారముల కాలములు

మన దేశమున దశావతారముల చరిత్రములు అత్యంత ముఖ్యములు. కావున వాని కాలముల నొకమాదు తిలకింతము.

మత్స్యావతారము-	12,	49,	02,	481	సం. లు
కూర్మావతారము-	12,	07,	00,	484	"
వరాహావతారము-	10,	58,	08,	886	"
స్థిరసింహావతారము	8	64,	59,	143	"
భౌమనావతారము	4,	40,	45,	094	"

పరశురామావతారము	1, 46, 45, 064 సం॥లు
శ్రీ రామావతారము	1, 46, 16, 014 “
త్రిపురసంహారసమయమున	
నవతరించిన బుద్ధావతారము-	46, 31, 078 “
కృష్ణావతారము	5, 189 ,,

ఈరీతిగ దైవసంబంధమగు భూమిలో అనగా భారతభూమి యందు అవతరించిన దశావతార చరితముల కాలమును తెలియ గలిగితిమి.

త్రిపురాసుర సంహారకాలమున నవతరించిన బుద్ధావతార కాలమున్ను గుర్తించియుంటిమి.

త్రిపురసంహారకాలమున నవతరించిన బుద్ధభగవానుడు తన పనిని ముగించుకొనిన యనంతరము - శాంతచిత్తుడై కూర్చునియుండగా దేవతలామహనీయుని జేరి యీ క్రింది విధముగా బత్కిరి. ఆ విషయమంతయు భవిష్యపురాణముననే యుదహరింపబడెను.

బుద్ధభగవన్! ఓ మహాత్మా! వర్ణశ్రమధర్మముల నాచరించిన పిదప-తత్ఫలితముగ సంభవించిన చిత్తశుద్ధిని గాంచి-సర్వోన్నతంబగు పదవిని లభింపజేయు సాధనమును అనగా దివ్యజ్ఞానమును ఉపదేశించిన యవసరిము కలదు. అట్టి యుపదేశము ఆత్మోద్ధారకం బగును.

అటుగాక - అహంకార మమకారములు రెండును జీవుని బాధించుచుండగా అట్టివారలకుదివ్యజ్ఞానము బోధించునెడల - ఆ జ్ఞానము అర్హతలేనివారిహృదయములలోజేరి వారిని కష్టములపాలొనరించును. కనుకనే త్రిపురాసురుల- భార్యలు మమకారపీడిత మనస్కులైయున్న సమయము. “ఓ బుద్ధభగవానుడా! తమచే బోధింపబడిన దివ్యమగు వేదాంతభావమును విపరీతముగ నర్థముచేసికొనుచు యాపాపఫలముచే తమభర్తలను పోగొట్టుకొనిరి దుష్టులగుత్రిపురాసురులను సంహరించుట కయి తాము ఈరీతిగ వెలయుచున్నట్టి బోధను గావించియుంటిని.

రాబోవు కలియుగంబున సైతము ఘనూరు రెండువేలేండ్లు గతించిన పిదప షోరీతిగ మిట్టవేదాంతమునుబోధింపవలసిన యవసరమువచ్చును. ఆ సమయ మెట్టిదన- అర్హతలేనివారెల్లరు స్వార్థపరులగుచు శాస్త్రములలోని మర్మములందెలియక బాహ్యడంబరములం దనురక్తులగుచు మాటిమాటికి యజ్ఞములం జేయుచుందురు. అట్టి మూఢవిశ్వాసముం దొలగించి యా దుష్టులను భ్రష్టులను చేయవలసిన యావశ్యకత ఎంతేని కలదు. ఆత డీత డననేల ! ఎందరో కుచ్చితులు స్వతంత్రబుద్ధిచే వేదమంత్రముల కపార్థములు గల్పించి స్వచ్ఛమగుమతమును మంటి పాలొనరింపగలరు. అట్టివారిం జేరి - అనగా పరిపక్వదశరానట్టివారిని సమీపింపి యీ మిట్టవేదాంతమును బోధించుటకుగాను మీ యంశను బంపి యా పనిని పూర్తిగావింపుడు, అని విన్నవించిరి. ఆ కారణముచే బుద్ధభగవానుడు తనలోని కొంత యంశమును తననుండి వెలుపలజేర్చి గౌతమబుద్ధునియందు ప్రసరింప జేసెను. ఆనాటి గౌతమ బుద్ధుడు సైతము ఒకానొక దిస్యపురుషుడుగ భావింపబడెను. కావున సరియగు బుద్ధావతారమును త్రిపురాసుర సంహారమునకై యవతరించినదానినిగనే వివేకులు భావించుచుందురు.

-: హిందూచక్రవర్తుల కాలములు :-

హిందుమతము ననుసరించి రాజులు వేరుగనుందురు. వారు గాక చక్రవర్తులు కూడ గలరు. వీరు ప్రైవారిని మించిన వారలగుచు కీర్తింపబడుచుందురు. వారివారి కాలములం దెలియుదము.

1.	హరిశ్చంద్రుని కాలము	11,	98,	24,	246 సం
2.	నలచక్రవర్తి కాలము	10,	36,	17,	053 సం
3.	పురుకుత్సుని కాలము	9,	56,	17,	058 సం
4.	పురూరపుని కాలము	8,	16,	12,	025 సం
5.	సగరచక్రవర్తి కాలము	5,	10,	28,	472 సం
6.	శిబి చక్రవర్తి కాలము	4,	14,	80,	838 సం

సుప్రసిద్ధులగు రాజుల కాలములు

1.	అంబరీష మహారాజు	4, 08, 31, 058 సం॥లు
2.	గయుడు	3, 99, 20, 468 "
3.	పృథుమహారాజు	3, 22, 08, 894 "

ఇంకను మరెందరో కలగు.

యయాతి మహారాజు	3, 10, 31, 054 సం॥లు
శశిబింద్రమహారాజు	2, 70, 28, 821 "
మాంధాత మహారాజు	2, 34, 40, 191 "
భగీరథుని కాలము	2, 15, 05, 951 "
భరతుని కాలము	15, 60, 40, 457 "

(ఇతడు దుష్ప్రవర్తుని కుమారుడు)

దిలీప మహారాజు	1, 56, 08, 991 "
రావణుని కాలము	1, 46, 27, 056 "
కార్యవ్యవస్థాపకమహారాజుని కాలము	1, 25, 47, 176 "
రంతిదేవుని కాలము	1, 20, 37, 328 "
నశుషుని కాలము	1, 20, 37, 328 "
ఇంద్రద్యుమ్నుని కాలము	1, 12, 25, 514 "

∴ భారతీయులనిన నెవరు ? :-

పాఠకులారా ! మనము వసించుచున్నభూమి భారతదేశము. ఇందు నెలకొల్పబడినది భారత ధర్మము. అద్దాని నాచరించువారు భారతీయులు - అని నిశ్చయించుకొని తమ చూత్పభూమిని ప్రేమించుచు నందలి ధర్మమును అనగా భారతీయధర్మమును వృద్ధిపరచుట ప్రతి భారతీయునకు ముఖ్య కర్తవ్యము. వర్తమాన ధర్మబద్ధులై యున్న వారే భారతీయులని నేనములెఱుగ వివరింపబడెను. దానిని గాంచిము.

“ యే దేవా దేవసువస్థ ఇమమాయష్యాయణ మన
మిత్రాయ సువధ్వం మహతే క్షత్రాయ మహత ఆధిపత్యాయమహతే
జాన గాజ్యాయేషవో ‘భరతా’ రాజా సోమో ౭ స్మృకం బ్రాహ్మ
ణానాం రాజా ”

(కృష్ణయజుర్వేదం. కాండ 8 వ ప్రపాఠకం, 10 అను)

బ్రాహ్మణులు, మున్నగు వర్ణములవా గుండిరని పై మంత్ర
మున ‘భరతాః’ అను పదముచే సూచింపబడెను. విద్వారణ్యస్వామి
ఆ మంత్రమును వ్యాఖ్యానించునపుడు—

హే భరతాః రాజన్య వైశ్యాదయో హేధనికాః

ఏషః = ఏషయజమానః

సః = యష్మాకం రాజా

ఏనం స్వామినం యథోచితం సేవధ్వం ఇత్యభిప్రాయః ”
అని ప్రకటించి యుండిరి.

‘భరతాః’ అను పదమునకు “ రాజన్యవైశ్యాదయో ” అను
నట్టి అర్థమును స్పష్టపరచి యున్నారు.

భారతీయులనగా

రాజన్యలు (క్షత్రియులు)

వైశ్యులు

మరియు

బ్రాహ్మణులు

బ్రాహ్మణేతరులు

అని ప్రకటింపబడెను.

వైశ్యాః అని యుండక వైశ్యాదయః అని యున్నందున
ఆదయః అను దానిలోని “ఆది” అనుశబ్దముచే బ్రాహ్మణ బ్రాహ్మ
ణేతరులున్న సూచింపబడిరి.

వేదమున నాలుగు వర్ణములు

బ్రాహ్మ సృజ దిదగ్ సర్వం

తస్మాద్బ్రాహ్మ్యమభవత్సర్వం
 వర్ణ్యం వర్ణాత్సంబభూవ।
 తస్మాద్బ్రాహ్మణాహిరణ్మయః
 త్కత్రియా రక్తాః
 పీతావైశ్యాః
 కృష్ణాశ్శూద్రాః

(పై మంత్రము అధర్వణ వేదము లోనిది.)

ఆదికాలమున బ్రాహ్మదేవుడు ఈ జగమును నిర్మించియుండెను.

బ్రాహ్మచే సృజింపబడిన దగుటచే -

“బ్రాహ్మ్యం అభవత్ సర్వం”

ఈ సమస్తము బ్రాహ్మ్య మనబడెను.

అయితే ఆయా ప్రకృతివేదముల ననుసరించి భిన్నవర్ణములతో రాణించుచున్న సూక్ష్మదేహములకు ఆలవాలమగు అణువులు బ్రాహ్మదేవుని శరీరమునుండి విడివడినవయి వెంటనే సూక్ష్మదేహములుగ నేర్పడి పయనము సేయుచు ఈ ప్రపంచమునకు వచ్చుచుండును. మార్గమధ్యమున పాంచభౌతిక దేహముల నేర్పరచుకొనినవి. ఆరీతిగ గడుసు పారిన శరీరములతో విలసిల్లుచున్న రూపములనే జాతులనుచు మనపూర్వులు వ్యవహరించిరి. సూక్ష్మదేహములందు మాత్రమే వర్ణములు అనగా రంగులు గోచరించును. అవి స్థూలరూపముగ సిద్ధమై యీ లోకమున జన్మించినపుడు అవి పుట్టియుండిన (జాతాః) కారణముచే నారీతిగ రూప ధారణమును పొందిన విగ్రహములయొక్క సమిష్టితత్వము జాతిగా వ్యవహరింపబడెను.

“ఋగ్భృజాతం “వైశ్యం” వర్ణ మాహుః
 యజుర్వేదం “క్షత్రియ” స్యాహు ర్మోనిం
 సామవేదో “బ్రాహ్మణానాం” ప్రసూతిః

(శ్నెష్టయజుర్వేదం)

పై మంత్రమున -

“ వైశ్యం వర్ణం జాతం ”

అను వాక్యముండెను. వై శ్యవర్ణము పుట్టినని దానియర్థము.

“ పీతా వైశ్యాః ”

- అను అధర్వణవేదమంత్రము ననుసరించి, వై శ్యులవర్ణము (రంగు) పీత (పచ్చని) వర్ణముని తెలిసికొనవలెను. ఆ రంగు మన కనులకు గోచరించునదికాదు. ఎందు కన - మనస్సంబంధముగు సత్వ, రజ స్తమో గుణములకు అనుగుణమైన తెలుపు, ఎరుపు, నలుపు రంగుల విషయమై వేదమున వర్ణింపబడెను.

సత్వగుణము : తెల్లనిరంగు గలది

రజోగుణమునకు : ఎఱ్ఱనిరంగు

తమోగుణము : నల్లనిరంగుతో నుండును

అను విషయము వేదాంతగ్రంథములందు కలదని యెల్ల రకుం డెలియును. ఆ రంగులను మూడవకన్నుతో గుర్తింపవచ్చును. అనగా దివ్యదృష్టిలో కనుగొననగును. విదేశములలోని మనుజుల రంగులు బాహ్యదృష్టికి గోచరించునవియై వెంటనే మనరెండుకన్ను లతో దర్శింపబడును. నీగోజ్జాతివారిరంగు నల్లనిది. క కే శి యా జాతివారిరంగు యెఱ్ఱనిది. ఆంగ్లేయులు, మున్నగువారిరంగు తెల్లనిది. చైనావారిది పచ్చనిరంగు. ఇవిధముగ నాల్గు వర్ణములవారు విదేశములందు కలరు. కాని భారతదేశముననున్న చతుర్వర్ణములవారు ఈ రీతిగ బాహ్యవర్ణములతో వ్యవహరింపబడరు. వారి నాల్గువర్ణములు మానసికములై యున్నవి. అవి సూక్ష్మదేహములందు ప్రత్యక్షమగును. మహర్షులు దివ్యదృష్టినికలిగిన మహనీయు లగుటచే - నా యా రంగులనుగాంచి - ఏయేవర్ణములవారెవ్వరో గుర్తింపగల్గిరి. సూక్ష్మదేహములతో నాకసమునుండి క్రిందకుదిగుచు ఆ కాలపు వాతావరణము ననుసరించినవై స్థూలరూపము జెందును నాల్గు వర్ణములుగల దేహములుగా

స్థూలరూపమును పొందుచు — ప్రత్యేకతగతుల మాదిరి యీలో కమున జన్మించియుండినవి. అనగా జాతమయినవని యర్థము.

జాతః అను శబ్దమున కర్థము “జనించెను.” జాతి అను శబ్దమున కర్థము జననమందినది అని యెరుంగుడు, అదియే సమిష్టిగ నేర్పడినపుడు ఒక్కొక్క జాతియై రాణించియుండెను.

జాతమైనందున

జాతులు అను నామమున వ్యవహరింపబడెను. గాఢ్యామునకు పుట్టుకచే ప్రధానమైనవగుచు — మరియు అంతరంగికముగా గుణ ప్రధానము లగుచు - నీ తీతిగ నొక్కొక్క సమయమున జన్మ ప్రధానములుగను - మరియుక సమయమున గుణ ప్రధానములుగను వ్యవహరింప బడుచున్నవి.

తమ్మునికంటె అన్నగారు ముందుగ పుట్టియుండును. కాన జన్మ ప్రధాన సిద్ధాంతము ననుసరించి తమ్ముడు అన్నకు నమస్కరించవలెను. అన్నగారికంటె తమ్ముడు గుణముచే నధికుడైనపుడు అతని యన్నగారు తమ్ముని విధిగా గౌరవింపవలెను. తమ్మునివద్ద గొప్ప గొప్ప విద్యలను నేర్చుకొనివలసిన దుస్థితి కలిగినప్పుడు జన్మ ప్రధానమును పాటింపక నా తమ్ముని నమస్కరించుటయు అన్నగారికి న్యాయమగుచుండును. అల్లుడు సర్వవిధముల తనకంటె నధికుడు కాకున్నను - కన్యాదాన సమయమున నతనియందు శ్రీ మహా విష్ణువును ఆవాహనము జేసియున్నందున కన్యాదాన సమయమున మామగారు తన అల్లుని కాళ్ళు కడుగుచు నమస్కరించుచున్నాడు. ఆ గూ సందర్భముల ననుసరించి జన్మ ప్రాధాన్యము — గుణ ప్రాధాన్యము అనునవి రెండును వ్యవహారమున ప్రచలితము లగుచునే యుండును. కావున హిందుదేశములోని జాతులు రంగులతో కూడి యున్నవై యుగారు చుండవు.

అట్టి వర్ణ (రంగు) భేదములం బెట్టుకొనినవారు విదేశీయులు. కనుకనే వారు నిరంతరము ఒకతినొకరు ద్వేషించుకొనుచు కొట్టుకొనుటయేగాక చంపుకొనుచుండు దురభ్యాసమును కల్గినవారలగుచుండిరి. తమయందు నెలకొనియున్న ఆ వర్ణభేదమును భారతీయులపై రుద్దుచు వీరిలో వీరు కలహించుకొనుటకై విదేశీయులు జాతిభేదములు అను మిషబెట్టి హిందువుల మనస్సులయందు నిప్పును రగిలించుచున్నారు. క్రీస్తుగారి బుద్ధియే వారి శిష్యులకు సంప్రాప్తమైనది.

“నేను ఈ భూమిమీద అగ్ని పెట్టుటకు వచ్చితిని.” .... లూకా వార్త 12 అ. 49 వ. అనుచు ప్రత్యేకముగా అదియొక ఘనకార్యమని తలచి క్రీస్తు గారు బోధించియుండిరి. కనుకనే విదేశీయులు తమ యిరుగుపొరుగువారిపై నిష్పక్షణికలను రాల్పుచునుందురు. అనగా అన్యులమనస్సులను మండించుచుందురు. “హాటింగ్ నేషన్” అను బిరుదము విదేశీయులకుండెను. ఆ పేరు ఊరకనే యుండునా? విదేశీయులు వేటాడు జాతియను బిరుదమును పొందియున్నారని మరువకుడు. అన్యులపై విరుచుకుని పడుచుందురని భావము. మరియు సతరుల రక్తమునంతయు పీల్చి పిప్పి జేయుచుందురు. అది వారికి స్వధర్మమై యున్నది.

పై రీతిగ బ్రాహ్మణాదివర్ణములు భరతఖండమున నుద్భవించిన కారణమున వర్ణధర్మములు కల్గిన ప్రత్యేక మనుష్యవర్ణము ఈ భరతఖండముననే వ్యవహరింపబడెనని బుద్ధిమంతులు గుర్తింపగల్గిరి. విదేశీయులు యోగవిద్యచే సాధింపదగిన సూక్ష్మదృష్టిని పొందినవారు కానందున వారికి మనస్సంబంధముగ నాల్గురంగులు తెలిసినవికావు అందుకనియే ఆ విదేశీయులు ఆంతరంగికబుద్ధిభేదములచే విలసిల్లుచున్న నాల్గువర్ణములవారిని గుర్తింపలేకపోయిరి. ఇక విదేశీయులకు ఏర్పాశ్రమ ధర్మము లేలయుండును? అది వారి ధర్మము.

హిందూమతములోని విశిష్టత

పైరీతిగ నేర్పడిన -

[1] ఆంతరంగికవర్ణములు నాల్గుకలవని హిందుమతము వివరించియున్నది.

[2] జన్మవిషయమునపైతము అనగా జన్మము లనే కములుకలవు అవికూడ హిందుమతమున సూచింపబడెను. ఆ విషయమున్ను విదేశీయులకు దెలిసినది కాదు.

ఇవ్విధంబుగ దెలివిగల విషయము లెన్నియో వారు తెలియజాలకపోయిరి. ప్రతిమానవునకు జన్మము లనేకములుకలవని అనగా పునర్జన్మము లుండెనని హిందుమతమున నిరూపింపబడెను. దీనిని క్రైస్తవమతము అంగీకరింపదు.

[3] హిందుమతమున మరెయొక ప్రత్యేకతయు గోచరించునని యెరుంగుడు. మృతులయినవారి నందరిని అనగా అనంత సంఖ్యాకులయినవారిని మేఘమండలమునం దెద్దియో యొక తావున నిల్పుటకు హిందుమతము సమ్మతింపజాలదు.

అనగా ఆ తావునుండి పరలోకమునకు బోసేక లోకమంతయు జలమున మునిగిపోయినపిదప తీర్చుదినము నొకదానిని నిర్ణయించుచు ఆనాడుమాత్రమే వారి పుణ్య-పాపములను దేవుడు విచారించుచుండునని నిర్ధారించినదికాదు. మృతులయిన వరులు ఏ కాలమునకు చెందియున్నవారలైయున్నను వెంటవెంటనే పరలోకముల కేగుచు పుణ్యపాపములకుం దగినరీతిగ నా యా లోకములందు సుఖదుఃఖముల ననుభవింతురని హిందుమతము ప్రకటించియున్నది.

[4] దేవునకు తలి-దండు) లుండరవియు, కావుననే యాదేవుడనతరించినపుడుగూడా ఒకానొక మూర్తిగర్భమునుండి జన్మించు

డనియు బోధించు చుండును. ఆ దేవుడు షరలోకమున తనకు సహజముగనున్నట్టి దివ్యరూపముతోడనే భక్తులకు సాక్షాత్కరించి అటు మీద వారికోర్కెపై స్థూలరూపమునుపొందుచు ఒకానొక బాలునివలె నవతరించునని హిందుమతమున వివరింప బడెను. ఇట్టి విశిష్టత ఒక్క దైవమతమునగాక మరెందును కనుగొన జాలము.

-: దేవుడు - దేవతలు - వారి దేహములు :-

అసలు - దేవుడుగాని - దేవతలుగాని - ఎట్టివారై యుండిరో ముందుగ దెలిసికొనవలెను. దేవు డొక్కడే కలడు. అతడు నిరాకారుడై మరియు నిస్సంకల్పుడై యుండును. అట్టి సమయమున సృష్టి విషయక ప్రసంగము ఆ మహాత్మునియందు ఏమాత్రమైనను నిల్చి యుండుటకు వీలులేనందున నిశ్శబ్దబ్రహ్మమై యుండెనని యెరింగినంజాలు. మొదట సంకల్పములు లేనివాడయ్యె. క్రమక్రమముగ ఏదోయొక నాడు సృష్టికై సంకల్పించియుండెను. అట్టిదశయందు మాయాప్రభావమున శబ్ద బ్రహ్మమై రాణింపగల్గెను. నిశ్శబ్దస్థితియం దంతర్గతంబై రాణించుచున్న శబ్దము - వెలుపలకు వచ్చి నాదరూపమున వ్యక్తమగు చుండెను. ఈ రీతిగ నిరాకార - నాకార తత్త్వములతో విరాజిల్లు బ్రహ్మ మొక్కడే కలడని హిందుమతము సిద్ధాంతము చేసి యుండెను. ఆ శబ్దబ్రహ్మము ఒక్కటిగనున్నను - మాయాబలంబున వివిధరూపములుగ వ్యక్తమగుచు భిన్నభిన్న దేవతారూపములై భాసింపదొడగెను.

6. ఇచ్చట మనకు గోచరించుచున్న భూలోక మొక్కటే కాదు. దేవలోకములుపైతము ప్రత్యేకముగ నక్షిత్ర మండలములందున్నవి. అంగు వసించువారు “ దేవతలు ”. వారి శరీరములు భూలోకవాసుల దేహములరీతి మట్టితో నిర్మింపబడినవి కావు. వెలుగుతో రూపొందింపబడి - ధగధగయుమాన ప్రభతో భాసించుచుండును. వారికి ఆకలి దప్పికిలు లేవు. ఇక వ్యాను లెక్కడివి?

మరియు శుక్లశోణితములు సైతము ఆ దేహములలో నుండుటకు పీలులేకుండును.

-: దేవతలకు కామేచ్ఛ యుండదు :-

దేవతలు తమతమ భార్యలంబొంది సంతతిని కనిరనియు — మరియు నితరస్త్రీలను జేరుచు నీచవృత్తికిందిగి యుండిరనియు పురాణములయందు దహరింపబడలేదా యని భాషాసాంప్రదాయముల నెరుంగని వారు బాహుటముగ వినదించుచుండును. పాపము! వారి యజ్ఞానమును గూర్చి చింతింపవలసియున్నది ఆ విషయమై దివ్యమగు చర్చ జరుగును. శ్రద్ధతో నాలకింపుడు.

దేవతలయందును స్త్రీ - పురుషులు అను రెండుజాతులు కలవు. భార్యా - భర్తలు అను నామములు కల్గి వ్యవహరించుటయు ఆ లోకమందుండెను. కాని శారీరక సౌఖ్యసంబంధముగ వాంఛ అయినది మృగ్యము (లేదు). ఎందుకన నిరంతరము స్వయముగ నానందముయై యుండును. ఉపనిషత్తులలోని ఆనందవల్లినీ ఓతించిన వారు అందలి సత్యమును గుర్తింపగలరు. వేరొకభాగమున నామంత్రములం జూడనగును. ఇక ప్రత్యేకముగ నానందముకొరకు దేవతా పురుషులుస్త్రీలను వాంఛించు టెందులకు? సంతతి యభిలషింతురేని సంకల్పబలమున శిశువును సృష్టింపగలరు. సృష్టికర్తయగు భగవానుడు సైతము - సంకల్పబలము చేతనే ఈ సమస్తమును సృజించెనని యెరుగమా! దేవతలు దేవజాతికిం జెందిన కారణమున వారును దేవునివలె సంకల్పబలముతో ప్రజలను సృష్టింపగలరు. ఆయా దేవతలను వగులు పార్థింతురేని — వారిలో తమతమ మానసిక శక్తులను అనగా దివ్యతేజమును ప్రసరింపజేయుచు సంతతి ననుగ్రహింతురు. ఇక నన్య వనితలను బొందిరనుట — సత్యమారము కదా! యిందుగ్రహణము — చంద్రుని తారను — బ్రహ్మ సుగ్రతిని పొందగ్గుండిరనుటయెట్లు!

∴ ఋషులు సైతము స్త్రీలను పొందియుండరు :-

మహర్షులు దైవశక్తి నార్జించిన వారలగుటచే సంకల్ప బలము తోడనే స్త్రీలయందు శిశువుల నుత్పత్తి జేయగలిగిరి. అంతియే గాని శరీరసంబంధముగు మైథునముకై యాశపడువారు కారు దేవతలు యీ లోకమున నవతరింపదలచినను— వారిని జన్మింపజేయుటకు గాను యెవరో యిరువుగుదంపతులు — ఒకరినొకరు కలియుచు గర్భమును జేసికొని- ఆ గర్భమునుండి దేవతలను క్రిందకు దింపవలసిన యవసరము లేదు. పరలోకమున విహరించుచున్న దేవుడు— ఈ లోకమున స్వయముగ నవతరించి శ్రీరామచంద్రుడయి వ్యవహరించినరీతి అతని పత్నియగు సీతామహాదేవియు నీ ధరాతలమునకు విచ్చేసి అయోనిజయై దర్శనమొసంగెను. జగజ్జనని యగు సీతయు జగత్పతియగు శ్రీరామచంద్రుడున్న తల్లిదండ్రుల గర్భములనుండి జన్మించియుండరని హిందూ పురాణములు వ్యక్తీకరించి యున్నవి. సీతామహాదేవి విషయమై

“తల్లి కడుపునుండి జన్మింపకయే”

యవతరించెనని యెల్లరెరింగియే యుండిరి. ఆ సీతాదేవి జనక చక్రవర్తికి నాగేటిచాలులో నొరికెనని వినమా! ఇక శ్రీరామచంద్రుని విషయమున్నూ అట్లులే స్వయముగ నావిర్భవించెనని నిరూపింపబడెను. అందుకుండగిన ప్రమాణములు మున్నుండు చదువరులు పరింపగలరు. అంతవరకు వేగింపనుచు నీచాతినీచముగా వ్యవహరింపరాదని ప్రార్థన. దేవదేవుడను వాడెవడో! అతడే. స్వస్వరూపమున నీలోకమునకు విచ్చేసి శ్రీకృష్ణపరమాత్మయై యవతరించెను. కనుకనే దేవకీదేవి యెదుట పురిటింటిలో చతుర్భుజముల తోడను, శంఖ, చక్ర- గదా - పద్మ - కిరీటములతోను- పీతాంబరధారియై ప్రత్యక్షమయ్యెను.

దశమస్కంధమున పూర్వభాగములో కృష్ణావతారఘట్టమును జూడదు. శ్రీకృష్ణుడు కారాగారమున నవతరించినపుడు ఆతనిరూపము ఈ క్రింది విధముగ వర్ణింపబడెను.

కృష్ణుడవతరించినపుడు అతని రూపము

నీ. జలధరదేహు, నాజాను చతుర్భాహు
 సరసీగుహాక్షు విశాలవక్షు
 జాగు, గదా, శంఖ, చక్ర పద్మవిలాసు
 కంఠ కౌస్తుభ మణికాంతి భాసు
 గమనీయ కటిసూత్ర కంకట కేయూగు
 శ్రీవత్స లాంఛనాంచిత విహారు
 నుగుకుండల ప్రభాయుత కుంతలలలాటు
 వైడూర్య మణిగణ వరకిరీటు

తే. బాలు, పూర్ణేందు రుచి జాలు, భక్తలోక
 పాలు, సుగుణాలవాలు, గృహవిశాలు
 జూచి తిలకించి, పులకించి, చోద్యమంది
 యుబ్బి చెలరేగి వసుదేవు దుత్సహించె.

112 వ పద్యం.

కృష్ణుడు అవతరించినపుడు ఆ దేవునకు

చతుర్భాహు = నాలుగు భుజములుండెను.
 చారుగదా శంఖ = హస్తములందు గదయు శంఖము
 చక్ర పద్మవిలాసు = చక్రము, పద్మమున్న కలవు.
 కటిసూత్ర కంకణ కేయూరు = మొలత్రాడును కంకణ కే
 యూరములున్ను ఉండెను.

వైడూర్య మణిగణవర కిరీటు = వైడూర్యములు - మణులు
 మున్నగువానిచే నలంకరింపబడిన కిరీటమును సైతము అతడు
 ధరించియుండెను.

పైరీతిగ నవతరించిన నృక్తిని - లోకములోని శిశువులక్రింద
 నంటగట్టుచు - మాతృగర్భమునుండి జన్మించియుండెనని వచించుటకు

నోరొలవచ్చును ! పోనిండు ! అట్టి లక్షణములు కల్గియున్నట్టి ఒకా
నొక వింతబాలుడు పుట్టెనేమోయని సంశయించుదమనిన - ఈక్రింది
పద్యమును, మరియు నచనమును పఠించిన పిదప సత్యమగువచ్చు.

మత్తకోకిలము: ఒంటికిల్పి పురాణయోగులు యోగమార్గ
నిరూఢులై | 'కంటి' మందురు, కాని నిక్కమకాన; రీ భవదాకృ
తిన్ | గంటి; భద్రము గంటి; మాంసపుకన్నులం గనబోల;దీ "తొంటి
రూపు దొలంగబెట్టుము" తో య జేక్షణ ! మ్రొక్కెదన్.
కృష్ణపరమాత్మ బాలరూపముననే జన్మించియున్నయెడల -

" తొంటిరూపు తొలంగబెట్టుము." అని దేవకీదేవి ప్రార్థించి
యుండదు. తొంటిరూపు అనగా దేవలోకమున నున్న రూపము.
అది నాలుగు భుజములతోడను, శంఖ చక్ర గదా కిరీటములతోడను
వెలయుచున్నట్టి శ్రీ మహావిష్ణువుయొక్క రూపము అని యర్థమగు
చున్నది. ఇక నా దివ్యపురుషుని సామాన్యబాలునిగ నెవ్వరూహింప
గలరు? ఆ దేవకీదేవి - దేవదేవుని ప్రార్థించినపిదప నెవ్వయో
కొన్ని మాటలంజెప్పి యటుమీద తన దివ్యరూపమును విడిచిక్రింది
విధముగ మారెను.

సాక్షాత్కరించినదేవుడు ఆ రూపమునుమార్చి బాలుడగుట

వ. అని యిట్లుపలికి - ఈశ్వరుం డా రూపంబు విడిచి

(135 వ వచనం)

క॥ తెప్పలిడక తలిదండ్రులు

దప్పక తనుజూడ మాయదనరి లలితుడై

యప్పుడటుగన్నపాపని

యొప్పున వేడుకలు సేసె నొకకొన్ని నృపా!

ఆ దేవుడు దివ్యమగు దేవతారూపమును నిడచిక్రొత్తగా నొక శిశువు కల్గినయెడల నాబిడ్డ యేరితిగనుండునో అదేవిధింబుగ నొక చిన్నరూపముతో సిద్ధమై యా తల్లిదండ్రులకు సాక్షాత్కరించెను. అని పై పద్యమున విశదీకరింపబడెను. కావున కృష్ణభగవాను డా తల్లిదండ్రులయొక్క కడుపులోనుండి జననమందినవాడు కాడని యర్థము జేసికొనవలెను. కొందరికి పై వాక్యములు గుచించునవియై యుండవు. ఒకవేళ బుద్ధియం దొకింతభగము తగుగుబడినదేమో. కనుకనే తాము జన్మించినవిధముగ దేవదేవుడు సైతము పుట్టియుండెనని వాదింపజూతురు. అట్టి యజ్ఞులకు ఎవరు మెప్పింపజూతురు. దిష్టిబామ్మలవలె ప్రత్యేకముగ నచ్చటచ్చట గొంధపండుటయు అవసరత బగును. దేవుడు తన దివ్యరూపమును విడిచి గాలుడై సాక్షాత్కరించి యున్నను నిజమాయ నాతడు దేవదేవుడై యుండెనుకదా?

కృష్ణుని మహిమలు

కనుకనే అయిదేండ్లు వచ్చెనో తీదో క్రీడ లెన్నియో జరిపి తాను దేవదేవుడనని ఋజువుచేయగల్గెను. పదునొకండవయేడు వచ్చినపుడు బృందావనమువీడి మధురానగరమున కరిగెను అచట కంసునిజంపెను. అది మొదలు నూటపదునై దే ధ్లు జీవించియు గోపికలున్న తావునకు అనగా బృందావనమునకు తన యావనదశయందు ఎన్నడును వచ్చినవాడుకాదు. విశ్వరూపమును జూపుటయు, కార్పిచ్చును మ్రింగుటయు, పగటిని రాత్రిగా చేయుటయు ఆవులను, బాలురను, వేలకువేలు సృజించుటయు, ఎన్నివార్లు మురికిందలనో చనియున్న వారిని బ్రతికించుటయు, జలకీడలు, రాచకీడలు గావించుటయు మున్నుగాగల పనులన్నిటిని పదేర్చియు పోషింపనే ముగించియుండెను. ఈ విషయమునుమాత్రము పాఠకు లెల్లరు మరువకుండురు గాక. అట్టివానిని దేవదేవుడని కీర్తింపజాలక మానవుడంటకు నోరెటులవచ్చును. మనముక దృష్టాంతముగా చూచుడు. ఓ యశోదా! నీశిశువు కొంటుపనులను చేయుచున్నాడు. ఇదేమివోద్యము. అని

గోపికలల్లులు క్రిష్ణునినపుడు ఆ యశోదమ్మ తోల్పిన ప్రత్యుత్తరమువలన నా కృష్ణభగవానుని వయసు నిర్ణయించుకొనవచ్చును.

గోపికలారా ! మా చిన్నికృష్ణుని వయసును ఒకమాను విన్నవించెదనని యీ క్రిందివిధముగ జాత్యము.

గోపికలతో క్రిడించినపుడు కృష్ణుని వయస్సు

క. చన్నవిడిచి చనడిట్టలు
నెన్నడు బారుగిండ్ల త్రోవలెరుగను నేడున్
గన్నలు తెరువని మాయా
చిన్నికుమారుకుని రవ్వసేయందగునే.

శిశి పద్యం.

తే. అన్యమెగుగడు తనయంత నాడుచుండు
మంచివాడితి డెగ్గులు మానరమ్మ
రామలార ! శ్రీగోకాభిరామలార
తలులార ! గుణవతీమా తల్లులార !

శిశి పద్యం

తల్లులారా ! మా బిడ్డ ఎన్నడును నా రొమ్మును విడచి
అటుయిటు బోవువాడుకాదు. పొరుగింటికయినను వెళ్ళగల ఈడు
ఇంకను వచ్చినదికాదు కన్నలైనను బాగుగ దెంచి సంచరింపనేర
కున్నాడు ఇతరమైనదానిని బట్టి తీయు నెగుగక తనలోతాను ఒంట
రిగ ఆడుకొనుచుండును

ఇతడు లోకమొదందొని మంచిన మంచివాడై అసాగా
ఉత్తమోత్తముడై భాసించుచుండును.

గోపికలారా ! పొరుగు మాతృదేవతలై యుంటిరి.
త్రిలోకములను ఆసందింపచేయ సమ్మతము కలిగియున్న నాదీలలము
లయి శోభించుచుంటిరి. ముగ్ధులు సుగుణవతులై యుండునుచున్న

మిమ్ము దర్శించినదిమొదలు ఆనంద మతిశయించుచున్నది. అని జవాబుచెప్పి వారి నందరిని యానందింపజేసెను.

పాశకులారా! చనుబాలు త్రాగుచున్నట్టి కృష్ణుని నయ్యకు మీరే నిర్ణయించుకొనుడు బహుళా పాతికసంవత్సరములుండునేమో అని వాదింపగలరేమి? అట్టివానిపై నేరములు మోపిన వ్యక్తులకు భాషాజ్ఞానమున్నదో లేదో అదియు మీరే నిశ్చయింపుడు. అయితే పై పద్యములలోని శబ్దములు నీచార్థమును స్ఫురింపజేయునవి కదా అని కొందరాక్షేపించవచ్చును. భాషాపరిచయము లేనందున వారల కట్టి యర్థము దోచెను. ఆ లోపమెవరిది? జ్ఞానము లేని వారిది కదా! బాగుగ జ్ఞానమార్జించియున్న ధీమంతులు కృష్ణుని నిగదింపజాలరని విశదమగుచున్నది.

(Shunting limit) (షన్టింగ్ లిమిట్) అనుపదమును రైల్వే ప్లాట్ ఫారమ్ నకు సమీపప్రదేశమునందు గాంచిన బాలురు ఆ శబ్దమునకు నీచార్థమును జేయుచు కాలేజీగర్ల్స్ ను బిలచుచు నుండురు. చూడు చూడు డని యా పదములం జూపి వారిచే చీవాట్లు తినుచుండురు. అంతమాత్రమున స్త్రీషనుకు వచ్చిన పెద్దలందరును ఆ నీచకృత్యమునకే పాల్పడియుండురని యెవ్వరగలరు. నీచులకు నీచార్థమే తోచును. దాని నెవ్వరును కాదనజాలరు. విదేశీయులు కృష్ణచరితమును అర్థము జేసికొనలేక అనగా భాగవతములోని పద్యముల నన్నింటిని సమన్వయించుకొను శక్తిని పొందజాలక అసహన శీలురగుచు హిందూమతమును నశింపజేయ సమకట్టియున్న కారణముచే హిందుదేవతలను నిందించుచుండిరి అందుచే తామార్జించియున్న పాపద్రవ్యమును వ్యయమొనర్చుచు తమ మతమును శ్రేష్ఠమయినదిగా వెల్లడించుటకు బూనిరి. ఆ ధనమును రుచిజూచియున్న వ్యక్తులు సై తము కృష్ణపరమాత్మును ధూషించుటకు వెనుకాడకుండిరి.

ఒకమారు ఏసుగారు ఒకానొక గృహమం దుండగా నెల్లరికి ఫరిచయంబైన యొక వ్యభిచారిణి స్త్రీ జియననుజేరి తలను గువ్వచు కురియు పాదములను వత్తుచు ఘాడ్చుకొని, అక్కడకువచ్చి, శాశ్వతము

కడిగి, తన పాపముతో తుడుచుచు నీ రీతిగ కాలయాపనము చేసెను. అందుకుం దగిన ప్రమాణమును గాంతము.

“ ఆ ఊరిలోవున్న ‘పాపాత్మురాలయిన యొక స్త్రీ’ యేసు పరిసయ్యుని యింట భోజనమానకు కూర్చున్నాడని తెలుసుకొనియొక శిలా భరిణలో అత్తరు తీసుకొనివచ్చి, వెనుకతట్టు పాదములయొద్ద నిలువబడి యేడ్చుచు కన్నీళ్ళతో ఆయనపాదములను ముద్దుబెట్టుకొని ఆ అత్తరు వాటికి బూసెను ”

అనుచు లూకా సువార్త 8 అ. 37, 38 వచనములలో నుద హరింపబడెను. అందలి సత్యము దేవదేవున కెరుక. ఏదియెటులు న్నను - హిందువులలో కొందరు ప్రజలు క్రీస్తునందు వ్యభిచార భావము నంటగట్టెదరు. ఈ రీతిగ పాదములను బెంచుకొనుచున్న యెడల శాంతి, సౌభాగ్యము లంతరింపగలవు. అసలు విదేశములనుండి యీ దేశమునకు క్రైస్తవులు వచ్చుటెందులకు ? వచ్చిరిపో ! యీ దేశము నాక్రమించుకొని రాజ్య మేలినదెందుకు ? ఏలిరిపో ! వారి మతమును హిందువులమతములలో నెక్కించు టెందులకు ? మరియు తనివిజెందక-యీ దేశపు మతమును దూషించు టెందులకు ? తుడకు శాంతి భద్రతలను అడ్డగించుచు- దేశనాశం ప్రయత్నములలో నిమ గ్నులై యుండుటకు సిద్ధమైతే ! ఇట్టి కార్యములన్నియు నిం త కు పూర్వము జరిగియుండె ననుకొందము. ఇప్పుడయినను బుద్ధిమంతు లగుచు తమ మతముననున్న వారిసమాజము క్రీస్తుగారి అడుగుజాడ లలో నడిపించుచున్నయెడల నెంతయో మేలుచేసిన వారయ్యెదరు.

ఒక దేశము మరియుక దేశముపై పెత్తనము చేయరాదు. అనుచు ప్రపంచ రాజకీయ నాయకులందరు నిర్ణయించినారు. కనుకనే విదేశమతములు హిందూమతముపై గండెత్తుటకు యత్నింపరాదు. క్రైస్తవులు ఆ దౌష్ట్యమును విడనాడకుండుట కనుంగున శోధనగలుగుము. హిందూమత ప్రతిష్ఠలకు విరోధి కదా !

విషయము లన్నియు, నీ రీతిగ పరిశుద్ధమయి వెలయుచున్నను
వాని నర్థముజేసికొనలేక - హిందుదేవతలను సిందించుచున్నారు.
దేవతలందరు వ్యభిచారులట. అందు ముఖ్యముగ మనయెదుటసాక్షు
త్కరించి - భాసించుచున్న సూర్యభగవానుడు కుంతిని పొంది
యందెనట. ఆ విషయము వీరి కెటుల దెలిసెనో ! భారతమునం
దుండగా చదివెయుండిరట. ఆ భాగమైనను పూర్తిగ చదివిరో
లేదో ! ఒకపేళ చదివెయున్నను. అర్థమైనదో, లేదో ! అర్థముకాక
పోనిండు, యెటులయిన నేమి ? అన్యులను నిందించుచుంటిమా, లేదా!
అని తర్కించుకొని యెదుట నున్నట్టి సూర్యదేవుని నిందింపసాగిరి.
ఆ దేవుడు కుంతియందు కర్ణుని బుట్టించెనట. ఈ రీతిగవారి తలలనుండి
తల్లిడు తప్పులు ఉట్టిపడుచుండెను.

క॥ పాపాత్ముల పాపంబులు

భావంగా నోపునట్టి పద్మాక్షుఁ పై

పాపముకలదని నుడివిన

పాపాత్ముల పాపములకు భారము కలదే !

(భాగవతం)

పాప పరిహారయై వెలయు దేవునిమీద పాపమున్నదని పల్కిన
పాపాల పాపములు యేనాటికైనను పరిహరింపబడునేమి ?

వారిజోలి మనకే? పై విషయమును విమర్శించి చూతము.

1. హిందూదేశమున కుంతెమ్మ
(=కుంతీదేవి) కర్ణునిం గనెను.

1. విదేశమునందు మరియుమ్మ
ఏసును గనెను.

2. కుంతెమ్మ అవివాహిత

2. మరియుమ్మకు ఏదోయొక
రీతిగ పెండ్లియైనది.

3. కర్ణుని తండ్రి యెవరు?
గగన భాగమున శుద్ధాత్మయై
రాణించుచున్న సూర్యభగవా
నుడు.

3. ఏసుకుతండ్రి యెవరు?
వాయుమండలమున నివ
సించుచున్న - ఒకానొక
న్యక్తి.

4. కర్ణునిబుట్టించియున్నవ్యక్తియు, శుద్ధాత్మయేయగును.

4. ఏసును జన్మింపజేసిన వ్యక్తియు పరిశుద్ధాత్మయేయగును.

5. కర్ణుని తండ్రియైయున్నవాడు నరుడా? కాదు, అయితే యెవరు? సూర్యదేవుడు.

5. ఏసుక్రీస్తుకు తండ్రియైయున్నవాడును మానవుడు కాదు, అయితే యెవరు? పరిశుద్ధాత్మయను దేవత.

6. కావున శుద్ధాత్మయై వెలయు దేవుని మహిమచే కర్ణుడు పుట్టెను.

(6) కావున శుద్ధాత్మగానున్న దేవుని మహిమచే ఏసు జన్మించియుండెను.

ఈ రీతిగ పై రెండుభలు సమానబలము కలవై వ్యవహరింపబడెను.

తప్పు తెన్నువాకు తమ తప్పు తెరుగరు

విశ్వదాభిరామ వినురవేను !

అను నీతివాక్యము ననుసరించి - భర్తయుండినను అతనిం బొందక నన్యునిచే సంతతిని గనిన - మరెమ్మను ఒక కంటిచే జూచుచు - కుంతెమ్మ విషయమై గమనింతురేని - ఈ దేశపు కుంతి దేవిని - ఆదేశపు వ్యక్తులు నిందింపవలసిన పని కలుగనేరదు.

తా నెన్నడైనను భాషింపదలుచునేని గురిగింజ తన యడుగుభాగముననున్న నలుపును మరచి అన్యల క్రిందిభాగమును గాంచి యో కాంచకనో వారి పృష్ఠభాగమున నలుపున్నదేమి? యనుచు పరిహసించిన నెట్లుండును. మన మిత్రుల యాగడములు సైతము అదే రీతిగ నుండెను. కుంతికి కడుపుచేసిన దెవరు? భారతీయుడా? క్రైస్తవుడా? లేక మహమ్మదీయుడా? వీరియం దెవ్వరును కారే! నరుల మూలమున కాకున్నను దేవునిమూలమున అనగా సూర్యునివలన గర్భమేర్పడెనని వచింతురేమో! అది మంచిదేకదా. దేవుడు పరిశుద్ధాత్ముడై యున్నందున తన సంకల్పబలముచే సంతతి ననుగ్రహించు

చుండును. సూర్యభగవానుడు ప్రత్యక్షుడై వమైనందున స్త్రీయసంకల్ప బలముచే కుంతీదేవికి శిశువును ప్రసాదించియుండెను. ఇక దోషమేము న్నది. పరులను ప్రేమించుటకునేర్చుకొనజాలక “అన్యులు అన్యులు” అని బెదిరిపడుచు భారతీయులను విజాతీయులుగ నెంచుకొనియో అన్యమతమున నున్నవారినిగ భావించియో వారిపై నేరములుమోపుటకు బూనుచున్నారు మన తోటిసోదరులు. వారి నీవిధముగ తయారు చేసిన వారు విదేశీయకైస్తవులు. మరెమ్మను పొందినది పరిశుద్ధాత్మ యగునా? కాదా! అటులనే కుంతెమ్మను పొందినదియు పరిశుద్ధాత్మయే యగును.

సూర్యుడు ప్రత్యక్షుడైనమనుట

సూర్యుడు ఆత్మస్వరూపుడగునా యేమి? అనుచు వాదింతురేమా! వినుడు. ఏ వేదమున సూర్యుడు వర్ణింపబడెనో ఆ వేదము నుండియే ఆ దేవుని మహిమను అర్థముచేసికొందము.

“సూర్య ఆత్మా జగత స్తస్థుశశ్చ” (వేదం)

జగతః = ఈ జగమునకు

సూర్యః = సూర్యనామమును ధరించియున్న

ఆత్మా = ఒకానొక దివ్యమగు ఆత్మకలదని వేదమున వర్ణింపబడెను.

కావున సూర్యభగవానుని పరిశుద్ధాత్మగా నిర్ణయించుటకు గాను బుద్ధిమంతులు సిద్ధమయ్యెదరు. అయ్యది న్యాయమైయున్నది.

“యాసాంగ్ రాజా వరుణోయాతి మధ్యే

సత్యానృతే అవపశ్యన్ జనానాం ॥

(వేదం)

జనానాం = ఈ లోకములోని ప్రజలు తమ జీవితాశయముకై నడుమనడుమ

సత్యాన్వేషణ = కొన్నివిషయములలో నిజమునుబట్టుచు మరి
కొన్ని సందర్భములలో అసత్య మాడుచుండిరని యెరింగి
వాని నన్నిటిని

అవపశ్యన్ = జూచుటకుగాను నిశ్చయించిన వా డగుచు-

రాజా వగుణః = వరుణనామమున వ్యవహరించుచున్న సూర్యభగ
వానుడు రాత్రింబవళ్ళు -

యాతి = దేశదేశములకు పయనమై పోవుచున్నాడు.

ఎంతటి పరిశుద్ధాత్మయో కానియెడల ఆ రీతిగ వ్యవహరింప
గలడా !

పరిశుద్ధాత్మయై యుండెననుటకు సంశయము లేదు. సూర్యుం
డలమునైతము మెల్లమెల్లగ కదలిపోవుచున్నదని యీ నడుమనే
విజ్ఞానశాస్త్రవేత్తలు నైతము నిర్ణయించుకొనియుండిరి. కనుకనే నరుల
మంచిచెడ్డలను పరీక్షించుటకుగాను సర్కిటింగ్ ఆఫీసరువలె సూర్యభగ
వానుడు చరించుచుండును. పరమపావనమగు ఆ సూర్యసంబంధమగు
ఆత్మయే జీవీత్ములను ప్రేరేపించుచుండును.

నిజమారయ నతని నాశ్రయించినవారికే శాంతిభద్రతలు
లభ్యమగుచుండును. ప్రమాణమును వినుడు.

“ ఉద్యంతమస్తంయంత మాదిత్య మభిధ్యాయన్ కుర్వన్
బ్రాహ్మణోవిద్వాన్ సకలం భద్రమశ్నుతే సావాదిత్యోబ్రహ్మేతి
బ్రహ్మైవసన్ బ్రహ్మస్యేతి య ఏవం వేద ” (వేదం)

ఉద్యంతం = ఉదయించుచున్నట్టియు

అస్తంయంతం = అస్తమించుచున్నట్టియు

ఆదిత్యం = సూర్యునివిషయమై

అసౌ ఆదిత్యః = ఈ ఆదిత్యుడు (సూర్యుడు)

బ్రహ్మేతి = పరబ్రహ్మము అనుచు
 యః ఏవంవేద = యెవ్వఁడు పైరీతిగ తెలుసుకొనుచుందురో
 సకలం భద్రం = వాఁడు సమస్తమైన మంగళమును అనగా
 శుభమును లేక శాంతిని

అశ్నుతే = పొందుచున్నాఁడు.

అని యున్నందున ఆ సూర్యదేవుని హిందువులు ప్రత్యక్షదైవముగ నిశ్చయించినవారలైరి. అసలు నిరాకారబ్రహ్మము సర్వత్ర వ్యాపించి యుండెను. ఆతడు జీవుల శరీరములందును నిండియున్నాడు. దేవీ లోకమున దేవీరూపముగను, శివలోకమున హరహరమహాదేవ రూప ముతోడను, విష్ణులోకమున శ్రీమహావిష్ణువుగను, బ్రహ్మలోకమున హిరణ్యగర్భ రూపమునను, యిటుల నెన్నియో రూపములంధరించి మరియు నీలోకమున నెల్లరకు దర్శనమొసంగుటకుగాను నేత్రగోచర మయి వెలయు నీ సూర్యమండలమున లోభాగమందొకతావున మంగళ విగ్రహుండగుచు నెలకొనియుండెను.

శ్లో॥ ధ్యేయస్సదా సవితృమండల మధ్యవర్తి •
 నారాయణ స్సరసిజాసన సన్నివిష్టః॥

సవితృమండలమధ్యవర్తి = సూర్యమండలమున మధ్యభాగమం తెచ
 టనో నివసించువాడగుచు-

నారాయణః = శ్రీ సూర్యనారాయణుండను నామమువహించి ఏ
 దేవుడు విహరించుచుండెనో,

ధ్యేయః = అతనిని ధ్యానించునారు విధిగ నన్యమగుచుండును.

అని హెచ్చరింపబడిన కారణముచే సూర్యుడు దేవుడా ?
 యని ప్రశ్నించువారు తమ సంశయములం దీర్చుకొని సంతసించెదరు
 గాక !

ఎన్నియో రీతుల వివరించుచున్నను అర్థముచేసికొనలేక “ అతడు దేవుడో లేక నరుడో మా కివసరములేదు. కామోద్రేకమునుపొంది కుంతిని భంగపరచెను ” అనుచు హేళనము గావించును. కానిండు! ఉద్రేకమన నెట్టిదో తా మెరుంగుదురుకదా ? అట్టివాడు అన్నముం దినక పది పదునైదు దినము లుపవసించుచు అట్లుపైన కామోద్రేకము పొందగల్గినయెడల వారలే ఈ విశ్వమునకు కర్తలై యుండురని భావించుకొనవచ్చును. వీటి నన్నిటిని గుర్తునం దుంచుకొనక పెరివానివలె మాటాడరాదని యెరుంగుటమంచిది. సూర్యునకుసయితము కామ మతిశయించె ననుకొందము. కామమును బుట్టించు వస్తువులెవ్వి ? కొట్టెలు. కోడిగుడ్లు, చేపలు, మాంసము, యెద్దునాలుకలు మున్నగునవి భక్షించినయెడల వానిమూలమున వీర్యము జనించి ఆ పదార్థము కామోద్రేకమును కల్గించునని విదేశీయులకు తెలియనిదికాదు. మంచిది! సూర్యమండలమున పై పదార్థములున్నవా ? యేమి ? అహో ! ఆమండలములోని మంటలయందు ఆ నస్తువులు యెటుల ఫలింపగలవు? ఇక సూర్యదేవుడు వానిని దినుట యెట్లు ? మరచితిని. అసలు దేవజాతికిం చెందినవారియందు ఆకలి దప్పిక లుండవుకదా? అవిలేనపుడు ఆయావస్తువులం దినవలసిన యవసరం బెక్కడిది ? విషయ మటులుండ పదార్థములు కడుపులోనికి బోనపుడు వీర్య మెటుల నుత్పత్తి కాగలదో యాలోచించుకొనుడు.

దేవతల దేహము లెట్టివి ?

విచారింప సూర్యలోకమున నివసించువారికి అన్నమయ శరీరములుండవని విశదమగుచుండును. అట్టియెడ రక్తముగాని, మాంసముగాని, ఎముకలుగాని ఆదేహములందుండుటకు వీలుకల్గునా? వీలు లేదనియే వేదము ప్రకటించియున్నది.

“ అనన్ధాః పూతాః పవనేనశుద్ధాః శుచయశ్శుచి మవియంతిలోకం
నైషాంశిక్షం ప్రదహతి జాతవేదాః స్వర్గేలోకేబహుస్త్రిణమేషాం॥
[అధర్వవేదం]

స్వర్గలోకే = స్వర్గలోకమున దేవతలుందురు.

అనస్తాః = అస్థులు (ఎముకలు) మున్నగునవి వారిదేహములందుండవు.

ఏషాం శిశ్నం నప్రదహతి = వారి మర్మావయవము ఉద్రేకము పొందునదికాదు. కామాగ్ని వారిని ఎంత మాత్రము బాధింపనేరదని భావము. ఆ యగ్ని వారిని దహింపచేయని కారణమున-

బహుస్త్రీణం = స్త్రీలు గుంపులుగుంపులుగా తమచుట్టుగుమి గూడియున్నను వారికి చలనము కలుగనేరదని “నప్రదహతి” అనుపదములు ప్రత్యేకముగ హెచ్చరించినవి.

నప్రదహతి అనుదానిలో దహనశబ్దముకలదు. దహనమనగా కాలుట. అట్టి దహనము, ఆ తాపము, ఆ మంటలు, వారిని బాధపెట్టవని ‘న’అను అక్షరమువివరించియున్నది. దేవతల స్వభావము లెట్టివో ఇప్పుడై నను తెలియగలిగితిరి. అందుకై ఒకమాగు ఎల్లరము సంతసించుదము.

సినిమా తెరలపై గోచరించుచున్న వ్యక్తులకు శరీరములు లేవాయేమి ? ఉండుగాక ! వానియందును రక్తమాంసములు లేవు. వెన్నెలలోను, ఎండయందును మనప్రక్కగా నేలపైన మరియొక దేహమును గాంచగల్గుదుము. మన నీడయే ఆరీతిగ దేహధారణమొనరించి మనతోబాటు వెంటనంటుచు నడిచినచ్చుచుండును. అందును రక్తమాంసము లుండవు. అటులనే సూర్యమండలమున నివసించు వారి దేహములందును ఎముకలు, నరములు, రక్తమాంసములు, చర్మము, కెంట్రీలు ఉండనేయుండవు. ఎందుకన న్నాదేహములు అన్నమయములుకావు. అనగా మట్టిసంబంధములుకావు.

దేవతా - దేహములు

“ ఆప్య, తైజస, వాయువ్యాని లోకాంతరే శరీరాణి ”

లోకాంతరే = మన లోకమున అని యెంచకుడు. ఇతరలోకములందు
అనగా పరలోకములలో-

తైజస = వెలుతురుతో కూడియున్నట్టి అనగా తేజోమయములై
వెలయు-

శరీరాణి = దేహములున్నవని హింగుమతమున వినరింపబడెను.

దేవతలు - సంతతిగను విధానము

దేవతలకు భార్యలుండిరా యని ప్రశ్నించువారుందురు.
ఆ భార్యలనుమాత్రము ఏకాంతమున చేరి సుఖింపనెంచరు.

వారియందు సంతతిని కల్గించుటనని ఇచ్చగల్గినయెడల
తమ యాత్మశక్తిని ప్రసరింపజేసి సంతతి నొసంగెనరు.

ఎవరోయొక దేవుడుండెననుకొందము. ఈజగమును సృజించినపిదప ఆదిమానవులను నిర్మించియుండును. తన వీర్యమును భార్యయందుంచి గర్భమునుకలిగించెనా ఏమి? ఛీ! దేవుని విషయమై ఆరీతిగ వచించువారు తుచ్చులైయుందురు. దేవ లోక పదమును వినినమాత్రముననే పరిశుద్ధభావమును పొందినమానవులకే ఏనాటికైనను పరమ పదము లభింపగలదు. సూర్యుడుకూడ దేవజాతికిం జెందినవ్యక్తి యగుటచే తన సంకల్ప తేజఃప్రవాహమున ఈ లోకదేవిపై ప్రసరింపజేసినని తలయొగ్గి వినుచు మరియు నారీతిగ నొసంగుచుండవలెను. అతడే నిజమైన మానవుడు. మరియు నీతిగల స్థానగుడు. “దేవజాతికి అన్న మయదేహములుండవునుమా. కనికరం లకలిదప్పికలు లేవు. వారి శరీరములగు రక్త మాంసములుగూడ శూన్యము. ఎద్దియును దినని భారమును వీర్యము అని పిలువవు. ఇది దేహమున స్పృశ్యంబగుటగా.

వీర్యము లేనపుడు కామోద్రేకమునకు తావు కలుగదు. సూర్యభగవానుడు దేవజాతికిం జెందిన వ్యక్తియగుటచే నతని దేహమున సైతము కామోద్రేకమును కల్గించువీర్యము (శుక్రము Shukra) ఎంతమాత్రము ఉండుటకు వీలులేదనవలెను. ఇక స్త్రీలను పొందుటెట్లు? అను విషయమును బాగుగ నవగాహనము చేసికొనువారు వివేకులై యుందురు. ఇంకను సంశయములున్నచో “సూర్యభగవాన్” అను భాగమున జూచుకొనినంజాలు.

ఈసూర్యుడుగాక వేరొకసూర్యుడు నరజాతికించెందినవాడు ఒకానొకడుండెననియు, ఆతడును ఋషివంటివాడనియు, కామవశుడై కుంతినిం బొందెననియు, మరియొక క్రొత్తయెత్తునుయెత్తి పైపైకి దుముకువాగుందురు. ఆ కృత్యము ఘోరమృగములకు సంబంధించి యున్నది. వెంటనేఋషిశుద్ధాత్మ అను నరుండొకడు కలడనియు నాతడే అపుడపుడు వచ్చి మరియుమ్మును గూడుచుండెననియు, తన్మూలమున ఏసుక్రీస్తు పుట్టెననియు హిందువులు వాదింపగలరు. కావున ఒకరిమతమును వేరొకరు నిందింపరాదని ప్రార్థన. నిందించుభావము లేనియెడల నితరమతములవారిని తమ మతములోనికి చేర్చుకొనుటకై పిచ్చివేషములు వేయకుందురుగాక !

దేశానర్థదాయకమై మరియు నన్యుల బాధించునదియై వెలయు మతప్రచారమును జేయక-ఎవరిమతమున వారలు నిల్చియుండుటకు నేర్పవలెను. అంతియేకాని అన్యమతముల వారిని తమమతములోనికి జేర్చుకొనుటకై కుతంత్రములనెన్నడును పన్నరాదని మనవి. ఎందుకన నవి యశహ్యకర విషయములు మరియు మానవత్వమును భంగపఱచగల కృత్యములు. ఇంకను కలహమునుబుట్టింపగల చేష్టలు. కావున ఆదాష్కార్యములనుండి విరమించువారు దేవునిపరమపదమును జేరగలుగుమరని విశ్వసింపవలెను అట్టి దశ యేర్పడినయెడల దేశమున శాంతిభద్రతల నలకొల్పబడును.

: కుంతీదేవియు నితరులను పొందియుండెనట :

సూర్యుని పొందెను అనుమాట అటుంచుదము.

యముని శోడను - ఇందునితోడను - వాయువుశోడ కుంతీదేవి కలసిమెలసి సంచరించెనని అన్యులనుచుందురు.

అహో! దేవేంద్రుడెవరో వారికిం దెలియునా! తెలియుచో నాతడు ఏ దేశవాసి? ఎవని పుత్రుడు? అతనిభాష యెద్ది? వీనినన్నిటిని తేల్చవలసియుందురు. అట్లుపైన తాము తెల్పిన కథను నడిపింప వచ్చును. హిందు వాఙ్మయము ననుసరించి యిందుగను - యమును నాయుదేవుడు వీరలెల్లగు దేవభాషను మాటాడుచుందురని తెలియ గలుగుదుము. వారిపేర్లు సైతము సంస్కృతభాషకు (దేవభాషకు) సంబంధించియున్నవి. పై దేవతలు టిబెట్టు నందు వసించుచున్న ప్రజలయి యుందురని నాదించువారుండిరి. ఆ దేశమున ఆదికాలమునుండి నేటివరకు సంస్కృతభాష కలదని నిరూపింపగలరా! అచట దేశభాష ప్రత్యేకముగా వేరొకటి లేదనియు వదింపగలరేమి? అది సాధ్యము కానపుడు - దేవతలను టిబెట్టులోని ప్రజానీకమునందు జేర్చుట అవి వేకమగును. పోనిండు దేవతలకు అన్నమయదేహము లుండవనియు తేజోమయములై వెలయు శరీరము లున్నవనియు - ప్రమాణములను ఇపుడే వినియుంటిర కదా! టిబెట్టు లోని ప్రజలకు యెముకలున్నవో శవో తెలిసికొందము. దల్తలామా అను పేరును వినియుందురు అతడు టిబెట్టులోనివాడు. మన భరతఖండముననే ఇపుడు వసించు చున్నాడు. అతని వద్దకుంబోయి - చర్మమున్నదో లేదో ఒకమారు చూసివచ్చినం జాలు. ఎందుకీపిచ్చి! ఆ పిచ్చివ్రాతలు మరి మరి హెచ్చుమీరిన చచ్చువాదములను బోలినవిగా నున్నవి. విలువలేని మాటలును - సరకులేని వ్రాతలును - చురుగుతనము లేని చేతలును - ఇవి యెవ్వయు మతమును ఉద్ధరింపజాలవు. పలికిన పలుకులు మూలుకు లయి - అభేద్యములై - అప్రశిహితములై - వెలయురీతిగ - అవి ఆ గూర్గింధములలోనితో - లేక సభారంగములతో - యెక్కుటకు

సిద్ధము కావలెను. ఒక్కొక్క గ్రంథమును ప్రమాణముగా తీసికొని మాటాడదలచినపుడు ఆ గ్రంథము యొక్క భావమును జూచుకొనవలదా? దేవతలనుగూర్చి వర్ణించియున్న భాగములు హిందుమతగ్రంథములయందు ననేక స్థలములలో కనుగొనగలము. వానిం గుర్తునందుంచుకొని దేవతలవిషయమై మాటాడవలెను అటుగానిచో ప్రతిపక్షాలు పక్షాలరీతిగ నెగిరిపోయెదరు. అనగా నిలువబడి వాదింపజాలదు.

: దేవలోకము లనగా — నక్షత్ర మండలములు :

మేఘమండలమునకు పైనున్న భువర్లోకమును చాటి ఆ వల వెలుగొందుచున్న నక్షత్రమండలములున్న సూర్య - చంద్ర మండలములున్న దేవలోకములై రాణించుచున్నవని వేదశాస్త్ర పురాణ - ఇతిహాసముల యందంతటను గుర్తింపగలము.

“నక్షత్రాణి వై దేవగృహాణి” (వేదం)

నక్షత్రమండలములందు దేవతాగృహములున్నవని పైమంత్రమున కర్థము. ఇంతయేల? ఆ మండలములే దేవతల యిండ్లు. ఇందుడు - యముడు - వాయుదేవుడు - మున్నగు వారందరు అన్నపానీయము లెరుంగని వ్యక్తులై యుండిరి. అట్టివారితో కుంతిదేవి సంచరించెనని బల్కుట కేవలము తెలివిలేని తనము. హిందూమతమును ఖండించుచున్న గ్రంథము లెన్నియో గలవు. అవి తమతమ కర్తలకుం జెప్పి ఓ కర్తలారా! “యింకను చదువుకొని రండు” “సత్యమున నేర్పించుటకు మీ మీ మనసులం త్రిప్పుడు”

అటుపైన మంచిపుస్తకముల వ్రాయగల్గుదురు. అనిహెచ్చరించుట అనసరమగుచున్నది.

- దేవతాబృందమునకు ప్రభునైయున్న దేవేంద్రుడెక్కడ?
- దక్షిణదిశకు పాలకుండయిన యమదేవు డెక్కడ?
- మరుద్గణంబులకధిపతియై వెలయు వాయుదేవుడెక్కడ?

అట్టి మహనీయులను నీచాత్ములనుచు ప్రసంగింపరాదని మనవిచేయుదును. పాపాత్ములం దెన్నియో భేదములుండును. వానిననుసరించి కొందరిని విసర్జనరకమునను, మరికొందరిని అవిసర్జనరకమునను తదితరులను విషాదీనరకమునను, శేషించినవారిని అవిషాదీనరకమునను పడవేయుచున్న యమునిం దూషించుచున్నచో అట్టి పాపులను ఏదో యొక నరకమునకుం బంపివేయుటకు యముడు సిద్ధపడుచుండును.

పంచకన్యలు తలదండ్రిలు లేకయే జన్మించియుండిరి.

శ్లో॥ అహల్యా, చౌపదీ, తారా, తారా, మండోదరీ తథా
పంచకన్యాః పఠేన్నిత్యం మహాపాతక నాశనం॥

అహల్యాదేవి - చౌపది - వాలిభార్యయగు తార - బృహస్పతి భార్యయగు తార - రావణుని పత్నియగు మండోదరీ -

ఈ యైదుగురు కన్యలు - తల్లిదండ్రుల గర్భముల నుండి జననమందినవారు కారు. వారెల్లరు అయోనిజలు. అనగా స్త్రీల గర్భములనుండి సుట్టినవారు కారు. తమంతట తామే - ఎచటనుండియో ఉట్టిపడినట్లు అట్టే మనయెదుట ప్రత్యక్షమైరి. అనగా మన పూర్వులు స్వయముగ నా దృశ్యమును కనుగొని యానందింపగలిగిరి. అట్టివారు ఇంకను మనదేశమున నెందరో కలరు.

రాధా - కృష్ణులు తలదండ్రిలందు జన్మించియుండలేదు.

కృష్ణపరమాత్మయు, రాధాదేవియు తలదండ్రిలనుండి గాక స్వయముగ నాపర్యవించియుండిరి. ప్రమాణమును వినుడు.

వ॥ దేవీ! నీవు శంకాభయంబులు విడిచి యశ్రుమోక్షంబులు నీయక శీఘ్రంబున వృషభానుగృహంబునకుం జని కళావతి జరర మందు తొమ్మిదిచూసంబులు వాయువుచేత మాయామయ గర్భంబు పూరించి దశసు మాసంబున

నాత్మరూపంబు పరిత్యజించి
శిశురూపమున నావిర్భవించి

వివశ్రుతై పుడమింబడి రోదనంబు గావింపు మట్లు గావించిన
నీవు నయోనిజ సంభవయ్యెదవు.

ఏను నేను నయోనిజసంభవుండనగుదు.

మనకిగువరకును గర్భసంస్థితి లేదు.

భూస్పర్శ మాత్రంబున జనకుండు నంద ప్రజంబు సేర్చు. కృష్ణ
భగవాన్ అను భాగము రాజోవుచున్నది. అంగు మిగిలిన సంశయము
లన్నియు నివారింపబడును.

[బ్రహ్మవై వర్తపురాణం. కృష్ణజన్మ ఖండము 1 వ అశ్వాసం]

విదేశములయం దీ రీతిగ జన్మించినవా రొక్కరును లేరు. ఎందు
కన - అవి దేవదేవుని రాజధానులై యుండవు. దేవదేవునకు రాజ
ధాని హిందూదేశమై యుండెను. కావున నతడు అప్పుడప్పుడు - ఈ
తావునకు విచ్చేయుచుండును. ఆరీతిగ ననేక పర్యాయములు అవతరించి
ధర్మస్థాపన మొనరించి పెడలుచు వచ్చుచుండెను.

విదేశములలోని నరుల సృష్టిని - యెహోవా అను దేవుడు
చేసియున్నాడు.

స్వదేశమున అనగా మన భగవత్ఖండమున

ఆహోనామకుండగు దేవదేవుడు మనుజులను

సృష్టించి యుండెను.

క్రీస్తుగారు తేమూలవాడ భీమకవియు నొకేరీతిగ జన్మించియుండిరి క్రీస్తు
గారివలె - పురుష సంబంధముగా పొందక - తమతల్లినుండి జన్మించి
నట్టి వ్యక్తులు పైతము మరెవరినో మన దేశమున నుండిరి. అందు

మన యాంధ్రదేశమున నుద్భవించిన ఒకానొక వ్యక్తిని మూర్తియు తమయెదుట సాక్షాత్కరింపజేతును. అతడు వేములవాడ భీమకవి. నిరంతరము అతని తల్లి శివాలయమునందు ధ్యాననిష్ఠతో కాలము గమపుచుండ - నొకదినంబున శివభగవానుడు సాక్షాత్కరించి - నావరప్రసాదమున నీ కొక బిడ్డ కల్గుననిదెల్పి - అంబర్నితుండయ్యె. ఆ మహిమచే పురుషసంబంధము లేనిదయ్యు - పుత్రునింగనెను. ఆమె రహస్యముగ నెవరినో పొంది భీమకవిని బుట్టించుకొనెనని - క్రైస్తవుల నెదరేమో! వెంటనే మరియుమ్మయు నటులనే కావించి యుండెనని హిందువు లనెదరు.

క్రైస్తవులచే వ్రాయబడిన గ్రంథములలో - హిందుమతమును దూషించినట్టి విషయము లెన్నియోకలవు. ముక్తిమార్గప్రదర్శనము బాక్సుయొక్క హిందూమతము ఏది నిజము ? అనుగ్రంథము అందు ముఖ్యమైనది.

“దుశ్చరితుడగు కృష్ణుడెక్కడ ? కేవలము పాపరహితంగ జీవించిన ఏసుప్రభు వెక్కడ ? ”

అను వాక్యములు బాక్సుగారి గ్రంథమున 116 వ పేజీయందు కలవు.

ఇక “ఏది నిజము” అను గ్రంథవిషయముపై వచింప బనిలేదు. అది హిందుమతమును దిట్టిదిట్టి తన పట్టుదలనంతయు జూపించి గట్టి క్రియింపినది. అట్లే నెమరుచూచుచున్నది. తన వాదమును మరెవ్వరును ఖండింపజాల రనియు కృతనిశ్చయముతో నున్నది.

“హరిహరులనుపూజించువారు నరకమున కరుగుదురు.

అనియు క్రైస్తవులచే ప్రకటింపబడిన కరవత్రిములు గలవు.

హిందుమతగ్రంథములను మరియు హిందూమతమును ఈ దేశమున కానరాకుండ జేయున మనియు ప్రకటింపబడిన గ్రంథములుగాని, పత్రికలుగాని పలయుచారికి వ్రాపద్ధి లభింపగలవు.

వానినన్నిటిని హిందూమత గ్రంథమాలయొక్క భవనమున దర్శింపవచ్చును. స్వరాజ్యము వచ్చినపిదపనే - కేశయందు 120 దేవాలయములును - వానికిందోడుగ కొండపయినున్న శబరిమల దేవాలయమును కైస్తవులచే బద్దలుసేయబడినవి. కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వముచే నియమింపబడిన కమిటీవారు సమర్పించిన నియోగి రిపోర్టును చూచి పై సత్యమును గుర్తింపవచ్చును. ఇట్టివార్తలన్నియు నాలకించినపిదప నిజమగుపురుష పుంగవుని హృదయ మెటులుండునో చదువరు లూహించెదరుగాక! హిందుమత ప్రచారార్థమై యీ గ్రంథకర్త

పల్నాడుతాలూకాకు వెళ్ళినపుడు మాచెర్లకు సమీపముననున్న రాయవరం మున్నగు గ్రామములలోని దైవనిగ్రహములు వాగులయందు పడవేయబడినవని ఆయా గ్రామవాసులు తెల్పియున్నారు. విన దుర్భరము, దురంతము దురూహ్యము. దుశ్శాసనుడు, దుర్యోధనుడు మరిమరి జ్ఞప్తికి వచ్చుచున్నారు. ఇంకను రానున్న బాధలెన్నియోకలవు. వానిని మనమో మనబిడ్డలో గుర్తింపగలరు.

హిందుమతమున నెన్నియో దుశ్చరిత్రములున్నవని ఏ.ని గ్రంథము వెలిబుచ్చుచున్నది. వానిం జూతము.

కైస్తవుల ప్రశ్నలు

ఏ. ని. గ్రంథమున 69 వ పేజీని చూతము.

(ఎ) బృహస్పతి సొంతయన్నయగు రుచికునిభార్యయైన మమతతో రతిక్రీడలం చేలెను.

(బి) చంద్రుడు చదువునేర్చుకొనుటకై యొజ్జకడ కేగి గురుతల్పకుం డయ్యెను.

(సి) సుదర్శనుడు సొంతమమరాలియందు సంతానమును బడసెను.

(డి) ఆకూతి, రుచి, ప్రబావతీ సంతానమయిన యజ్ఞుడు, దక్షిణమును (అన్న చెల్లెండు) వారలు భార్యభర్తలయిరి. ద్వాదశపుత్రులలో నొకడగు కేత్రజుడనగా భర్త యిష్టమమీద అంకుతనము చేయగా పుట్టినట్లు మరియొకడు కానీనుడు అనగా పెండ్లిగాకము నుపు అంకుమగనిక బుట్టినవాడు. వేరొకడు సహోజుడు అనగా గర్భిణితోనుండగా బెంట్లాడినయామెకు బుట్టినవాడు. (19 పుట)

అనుచు నీ రీతిగ నొక్కొక్కవ్యక్తిని గురించి ప్రైవిషఁ ము లన్నియన వివరింపబడెను.

శ్రీకృష్ణుడు తన బావమరిదియగు శిశుపాలునకు మాట్లాడిన రుక్మిణిని చెల్లెలను భేదములేక పెండ్లియాడెను. శిశుపాలుని కుమార్తె తనకు కూతురైయ్యుండగా నకులును వివాహమాడెను. పంచ పాండవులు ద్రౌపదిని స్వీకరించిరి. ఆమెయందు వారు బిడ్డలను కనిరి. దౌలభ్యముపి హస్త, పునర్వసు, శ్రవ్యమి నక్షత్రములలో ఆదివారము కలిగినపుడు వ్రతమారంభించి, ప్రతి భాసువారము గ్రాహ్మణునితో రమింపుడని కృష్ణునిభార్యలకు బోధించినట్లు మత్స్యపురాణము 69 అలో కలదు " అనుచు నాగ్రింధమున ప్రకటింపబడెను.

కైస్తవుల ప్రశ్నలకు సమాధానములు

పై సంశయములన్నియు ఆగ్రింధములోనివేసుమా !

అందలి వాక్యములున్ను ఏ. ని. గ్రింధమున నున్నవేయగును.

ఒక్కొక్క ప్రశ్నకు వరుసగా సమాధానము లొసగబడుచున్నవి.

గగనభాగముననున్న తారాగణమునందు బృహస్పతి అను నక్షత్రమొకటి కలదు. బృహస్పతి యనగా గురుగ్రహము. అటులనే శుక్రనక్షత్రమున్ను మరియొకటియుండెను. గురుమాధ్యమి అని వినుచుందుము కదా! బృహస్పతి యను నక్షత్రము మరియు శుక్రనక్షత్రమునన్నిదినములు ఆకాశమున గోచరింపవో ఆదినములను మూఢులు

కింద పరిగణించెదరు. ఉపనయనాది శుభకార్యములు ఆ మూఢమి యందు జరుగవు. కావున గురుశుక్రిలను మానవజాతిలో చేర్చుట అవివేకమగును. గగనభాగములోని గురుమండలమునకు అధిపతిగ నున్నవాడే బృహస్పతి యని గుర్తునందుంచుకొనుడు. అతడు దేవతలకు గురువు. శుక్రిడు రాక్షసులకు గురువై యుండెను. ఆవిషయము మనమెల్లరమెరుగుదుము. గురుశుక్రిలు సైతము భూలోకమున నివసించు మనుజులు కారు. అట్టి బృహస్పతి యొక్క దేహము అన్నమయ శరీరమై యుండదు. వెలుతురుతో చేయబడినది అని యెఱుంగుడు. తేజోమయములై వెలయు నక్షత్ర మండలములందు నివసించు చున్నవారి దేహములు తేజోమయములై యుండక అనగా వెలుతురుతో నిర్మింపబడినవై యుండక మట్టితో సృష్టింపబడిన వగునా! తేజోమయ దేహములున్నవారికి అన్నపానములుండవని ఇంతకుపూర్వమే గుర్తించియుంటిమి. అన్నము దిననివారికి వీర్యము అను ధాతువు కలుగనేరదు. అట్టి శేతస్సు లేనప్పుడు - కామమెక్కడిది? అటుపైన స్త్రీలంజేరి సుఖించుటెక్కడ? అతని అన్నగారయిన రుచుకుని భార్యయు తేజోమయ దేహము తోడనే నక్షత్ర మండలము నందు విరాజిల్లుచుండును. ఆమె యందు బృహస్పతి — తన యాత్మశక్తిని ప్రసరింపజేయనెంచెను. పరిశుద్ధ ఆత్మ అను ఒకానొక దివ్యతేజము — మరియుమ్మతో కీడ్చు గావింపలేదా! అట్టిదే బృహస్పతి కీడావిధానము.

(బి) చంద్రుడున్న భూలోకవాసి కాడని ప్రత్యక్ష సాక్ష్యము వేరుగ నుండవలెనా!

అతడు దేవుడైనందున అన్నపానములు లేనివాడగును. ఇక వీర్యముండుటకు మార్గమెక్కడిది? వీర్యము లేనివాడు స్త్రీలతో భోగించుటెట్లు; నరజాతీయం దుద్భవించినను - బాలురకు వీర్య ధాతువు ఏర్పడని కారణమున స్త్రీవాంఛ కలుగదు. అట్టిబాలురకే స్త్రీవాంఛ లేనపుడు తన జీవితాంతమువరకు అన్నపానీయము లెరుగని చంద్రభగవానుడు గురువుగారిభార్యను పొందగలడేమి. ఆ

గురువుగారి నమాధర్మచారిణి (భార్య) మాత్రము మానవజాతికిం జెందిన తుచ్ఛదేహముతో విలసిల్లుచున్నదా ! లేదు. తేజోమయమగు దేహమునుదాల్చిన కన్యకామణియైయున్నది, ఆమెకును కామమచు నదియున్నదనుటకు యెటుల సాధ్యము ! ఆ స్థితిలో సంభోగముం దిచ్చ కలుగుట యసంభవము. కనుక చంద్రదేవుడు - ఆమెను పొందియుండెననుట తెలివిలేనితనము. పుస్తకములయందు రీతిగ నున్నదనెదరేమో ! ఉండుగాక. దేవలోకపుకథలను - ఆ దేవలోకపు మర్యాదలతోడనే అర్థముచేసికొనవలెను. చంద్రుడు తనసంకల్పముచు బృహస్పతియొక్క భార్యపై ప్రసరింపచేయగా బుధుడు అను ఒకా నొక దివ్యపురుషు డుదయించెను. అతడును ఖగోళవాసియేసుమా ! బుధగ్రహము అను నామమును వినియుండమా ! ఆ గ్రహముకూడ గగనభాగమున ప్రేలాడు సక్షత్రము లం దొకటియై యుండెను. కావున నతడును గర్భముచుండి జననమందినవాడు కాదు. చంద్రుని సంకల్పబలమే తేజోరూపముచుపొంది క్రమముగా బుధుడు అను తై జసరూపిగా భాసించుచుండెను.

(సి) సుదర్శనుమకూడ మనుమరాలియందు సంకల్పతేజమును ప్రసరింపజేసెనని యెరుంగుడు.

(డి) ఎచటనోఒక తావున అవ్వచెల్లెండు భార్యాభర్తలై యుండి రని హిదూవాఙ్మయమున గోచరించెననుకొందము. వెంటనే ఆ సోద రసోదరీమణులను దేవజాతికిం చెందిన దివ్యరూపులనుచు నా గ్రంథ ములనుండియే గ్రహింపగలము. ఆకూతి, రుచి, ప్రజాపతి అను వారలు సైతము దేవతాగణమున చేరియున్నారు. కావున వారికిని శరీరసంబంధమగు మైథునధర్మము సంక్రిమించినదికాదు. పండ్రెండు రకములగు పుత్రులుందురని శాస్త్రీకర్త వివరింపదలచినపుడు వారిలో తేత్రజుడు, కానీనుడు సహోధుడు అను పేర్లచే వ్యవహరింపబడువార లెందరో పేర్కొనబడిరి. అంతమాత్రమున మనపూర్వులు వారిని మంచి వంశములందు లెక్కించియుండిరా ? లేదు. ఇక దోషమేము న్నది. ఆకాలపు బ్రాహ్మణులైనైతము కృతయుగంబున సంకల్పబల

ముతోడనే తమ స్త్రీలయందును, పరస్త్రీలయందును సంతతిని కనుచుండిరి. అట్టిమహిమలున్నవని యెరింగినందుననే దౌలభ్యముపై పైరీతిగ దెల్పియున్నాడు. ఇక దోషముకలదేమి. శ్రేతాయుగమునందును ద్వాపరయుగమునందును తపస్సంపన్నులగు మహానీయులుందురేని వారు సంకల్పతేజఃప్రవాహముచే నెవరియందైనను శిశువులం ప్రసవింపజేతురు.

పరాశరుడు సైతము మత్స్యగంధిపై శుద్ధసంకల్పములను ప్రసరింపజేయుగా వ్యాసమహర్షి జన్మించియుండెను. ఇంకను పుట్టెనో లేదో వెంటనే తల్లికి నమస్కరించి తపముకై వెళ్ళుదునని మనవిచేసెను. తల్లియొక్క భావమును గుర్తించి అమ్మా! నీవెపుడు తలచినను అపుడే నిన్ను దర్శింపగలను. అటుపైన నీయాజ్ఞ శిరసావహించి నెరవేర్చిన యనంతరము మగల కొండగుహలలోనికిం బోయెదను. అని విన్నవించి వెంటనే అంతర్హితుండయ్యె.

అంబా అంబాలికలకు సంతతిలేనందున తల్లిగారి యాజ్ఞకైకొని తన శుద్ధసంకల్పప్రభావమున సంతతి ననుగ్రహించెను. మహర్షులకు స్త్రీలే కావలెను అను నియమములేదు. కైప్రవృత్త దేవుడయిన యహోవా మట్లనుండి ఆదాము అను నరుని పుట్టించియుండలేదా? అటులే మహర్షులు సయితము ఏవస్తువునుండియైనను అది రాయిగాని, కుండగాని, జింకగాని, శుకముగాని వానినుండియు నరులను పుట్టించగలరు.

ఇవన్నియు నెరింగినందుననే దౌలభ్యముపై కృష్ణపరమాత్మ యొక్క భార్యలతో గ్రాహ్మణునిమూలమున నానందమును బొందుదు అని పల్కెను. గ్రాహ్మణునితో రమింపుము అనియున్నపుడు - అతని మూలమున నానందమయములగు నాశీస్సులం బడయుము అని యర్థముందునని యెరుంగవలెను.

తెలివితేటలు లేనివారి దృష్టితో “రమించుట” “అనుశబ్దమునకు తుచ్ఛార్థముందును

దివ్యదృష్టిగల వ్యక్తులకు స్వచ్ఛార్థముండును.

“రతి” యను శబ్దము సుచ్చరించితి మనుకొనుడు. వెంటనే పామరు డేమని భావించును. తనకు నిత్యము అనుభవమైయున్న స్త్రీ సంపర్కము అని యర్థమునేయును. ఆత్మరతి- యోగరతి- విద్యారతి- అను పదములను ఎన్నడైనను ఆతడు వినియుండునాయేమి? ఆత్మరతి యనగా - మరయొక స్త్రీ - లభింపనపుడు - తనలోతానే యెంటరిగ శయనించుచు - తాను పరుండిన పరుపుతోడనో - బల్లతోడనో రమించుటకు ఆత్మరతియనుచు నర్థముచెప్పును. అట్టిభ్రష్టులను గూర్చి యెటులభాషింపగలము. నిద్యారతియను శబ్దమున కర్థమెద్దియని ప్రశ్నింతుమేని - మంచిగాఢనిద్రలో నుండగా - కామోద్యోగ మేర్పడుననియు - ఆ సమయమున వావివరుసలు లేనివారైనను సరే యెవ్వరు లభించిన వారితోడనే భోగించుట - నిద్యారతియనుచు నర్థముచెప్పును.

కావున విద్యావిహీనులను వదలి పెద్దలభావములం దీసికొందము. జగమంతయు ప్రళయమున లీనమయిపోగా నా సమయమున స్త్రీ మహావిష్ణువు క్షీరసాగరమున ఆదిశేషునిపై పవ్వళించును. ఆ దశె ఒక పద్యమున వర్ణింపబడెను. అటుపైన మరయొక పద్యము వ్రాయబడి యున్నది. దానిం జూతము.

ఉ॥ చారుపటీర హీర ఘనసార తుషార మరాళ చంద్రికా
పూర మృణాళహార పరిపూర్ణ సుధాకర కాశమల్లికా
సార నిభాంగశోభితభుజంగమతల్పమునందు ‘యోగ
నిద్యారతి’ జెంది యుండు జఠరస్థిత భూర్భువరాదిలోకుడై.

(శివపద్యం-తి స్కంధము)

జఠరస్థిత భూర్భువరాదిలోకుడై = భూలోకము, భువర్లోకము, సువర్లోకము మున్నగునవన్నియు తన గర్భమున నిమిడించుకొనిన వాడై ఆ మహావిష్ణువు

యోగనిద్రారతిజెంది   = యోగనిద్రలోజేరి యానందించు
చుండును అని యర్థము.

అంతియేకాని - యోగియొకడును యోగిని యొకతెయు
నీరీతిగ నిరువురు స్త్రీ పురుషులు బాగుగ నిద్రబోవుచు ఆ సదుమ
అనగా నిద్రమత్తునందే యొడలు తెలియనిదశయం దుండినవారలై
యొకరితో నొకరు రమించుకొనుటకు యోగనిద్రారతి యని అర్థము
సేయనగునా ?

మరియొక శబ్దమును గాంతము.

పరాహావతారమును దాల్చిన భగవానుడు తాను వచ్చి
పనిని ముగించుకొని యుండెను. ఆ సమయమున బ్రహ్మాదిదేవత లగు
దెంచి స్తుతించుచుండిరి.

ఆ ధోరణి యీ క్రింది విధముగా నుండెను.

చ॥ హరి నిజదాసకోటికి గుహాశయుడై రమియించు; నట్టి
త్పరుషుల కిష్టవస్తు పరిపూర్ణ మనోరథ సిద్ధి గల్గు సు
స్థిరమగుచున్న ముక్తియును సిద్ధముగా జెలువారు నన్న న
స్థిరతర తుచ్చసౌఖ్యములు సేకుగుటల్ మరిజెప్పనేటికిన్.

(441 పద్యము కి స్కంధము.)

హరి	= భగవానుడు
నిజదాసకోటికి	= తనదాసులయొక్క-
గుహాశయుడై	= హృదయములందు నిల్చిన వాడగుచు
రమియించు	= వారిని ఆనందింపజేయును

అనగా రమింపజేయును. తనదాసులగున యిష్టములు, కోర్కెలు
సిద్ధించును. కనుకనే వారికి ముక్తియును సిద్ధమై యుండును.

విషయమిటులుండ—

అస్థితర తుచ్ఛ సౌఖ్యములు = అస్థిరములను తుచ్ఛము
లును అగు స్త్రీ సంబంధములు
గాని వస్తుసంబంధములు గాని
—అగు సౌఖ్యములు.

సేకురుటల్ = సంభవంబు లగునని

మరి చెప్పవేటికిన్ = వేరుగ చెప్పవలెనా.

అని తెలియబడుచుండెను.

దేవుడు మనతోడను, మనము దేవునితోడను రమించు
శుండులే ముక్తియని పేర్కొనబడును. అనగా ఆ పరంధాముడు తన
దృష్టిని మనపై నిల్పుచున్నపుడు అట్టి కృత్యమునే రమించుటయని
పెద్దలు వచింతురు. మనబోటివారైనను సరియే భక్తివలంబించుచు
మన మనసంతయు నా దేవునిమీదనే నిల్పియున్నయెడల నా కృత్య
మును సైతము “ రమించుట ” అని భాషాసాంప్రదాయమున
నెరుంగువాగు ధన్యులు.

రమయతీతి రామః = తనప్రజలను. కాగుగ రమింపజేయువాడైనందున
రాముడు అను నామమేర్పడెనని విజ్ఞులు తలంతును ఆత్మరతికి అర్థ
మును వినుడు. మన మనసును లోనికింబంపి అన్యవస్తు సహాయమును
గోరికమే ఆ లోభాగమందు పరమాత్మతో గూడియుండుటకు ఆత్మ
రతియని పేరు. ఈ సమయమున కొంచెమైనను భాషాజ్ఞాన మనసరమై
యున్నది. అటుల సంభవంబగునేని వేదములయందును పురాణముల
యందును, ఇతిహాసములయందును మరియు వేదాంతములయందును
జూతులుగ దోచునని యన్నియు నీతులైనై యున్న పని మతిమంతులు
తెలిసికొనుచుండుగు ఆ ముతులను కోల్పోయియున్నయెడల సర్వము
జూతుమయముగా తోచును.

పైకి బూతుగ తోచును. లోనికింబోవ అంతయు నీతిమయమై యుండును.

మన యాంధ్రదేశమున నెల్లతావులయందు కీర్తింపబడు వేమనయోగిచే నుపదేశింపబడిన పద్యములం జూతము.

అ॥ కుక్కనుతిన్నవాడు గురులింగజంగంబు
పందినితిన్నవాడు పరమయోగి
ఏనుగునుతిన్నవా డెంతటివాడయూ
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ

అ॥ చీరెకట్టిరాతిరి సిగ్గును నెరిగియు
పగలు చీరెవిడిచి పనులుసేయు
చేడెకాదుర యిది చేవాడకత్తెరా
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ

అ॥ పృథివికుదకమేగ పృథివిపై మొలకెత్తె
మొలకపృథివికేగ మొగడె సుతుడు
ధరణిసుతులకెల్ల తల్లియేపెండ్లాను
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ

క॥ చిన్నది యెలప్రాయంబున
కన్నది పతిలేకసుతుని గడు చిత్రముగా
నెన్నడు రతికేళెరుగదు
చన్నియ్యక పెంచెనెవతె జగమునవేమా

శ్లో॥ గంగా యమునయోర్మధ్యే బాలరండా తపస్విసీ
బలాత్కారేణ గృహ్నియాత్ తద్విష్ణోః పరమంపదమ్॥

గంగాయమున నదులమధ్య భాగమున నెవరయిన నొక
బాలవితంతువు (చిన్నివిధవరాలు) గోచరించినయెడల వెంటనే బలగా

తక్కించి యామెను చేట్టవలెను. ఆ రీతిగ మాటిమాటికి ఆమెతో కీడించుచుందురేని అదియే పరమపదమై యుండును. అనుచు నీరీతిగ వేదాంతార్థములతో నిండిన పద్యములు శ్లోకములు భారతీయవాఙ్మయమున నెరుంగగలము. పైపద్యములలోని సత్వార్థము అత్యంతరహస్యముగ నుండును. దానిందెలియుటకు యత్నింపవలెను. అంతియే కాని మహానీయుడగు ఆ వేమన యోగిని దిట్టనారంభింపరాదు. రాబోవు భాగములలో పైపద్యములలోని అంతరార్థములను జూచుటకై పాఠకులు నిరీక్షింపవలెనని మనవిచేయుచున్నాను.

శ్రీకృష్ణుడు తన బావమరదియగు శిశుపాలునకు మాటలాడిన రుక్మిణిని “చెల్లెలు” అను భేదములేక పెండ్లాడెననుచు నీచాతినీచమగు ధోరణిని జూపిరి. విదర్భదేశమున కధిపతీయగు భీష్మకుడు అను రాజయొక్క కూతురు రుక్మిణి. ఆమె శ్రీకృష్ణునకు చెల్లెలని ఏ గ్రంథమున వ్రాయబడియున్నదో చూపగలరా? రుక్మి అనునట్టి యన్నగారొకరు తన చెల్లెలిని అనగా రుక్మిణిని శిశుపాలున కొనగెదనని తెలిపియుండెను. ఆనాడు జరిగిన కథ అంతియే కదా! రుక్మిణి మాత్రము శ్రీకృష్ణునే వరించెనని భాగవతమున వివరింపబడెను. అందులకై యొక బ్రాహ్మణుని ఆశీర్వదించి —

“ అయ్యా ! శ్రీకృష్ణునికడకు పోయిరమ్ము. నా సందేశమును వినిపింపుము ” అని ప్రార్థించియుండెను. భీష్మకమహారాజు వేదమంత్రముల మూలమున శిశుపాలునకు కన్యాదాన మొనరించెనా ? శిశుపాలునిచే మంగళసూత్రము బంధింపబడెనా ? వారిరువురు తలంబ్రాలు పోసికొనిరా ? అందొక్కటియు జరిగినదికాదు. ఇక నా రుక్మిణీదేవి శిశుపాలున కేరీతిగ భార్యయైనది ? అతనికి భార్యయైయున్నచో శ్రీకృష్ణ పరమాత్ముడు చెల్లెలుకావచ్చును. ఆ రీతిగ సంభవించినదికాదు. కావున నొక మహానీయుని మాపించుటకుబూనిన గ్రంథకర్త కేవలము హిందూమతద్వేషియై యుండనోపు. లోకానుభవము మరియు పాంపరీదాయము గుర్తెగుంగవిజ్ఞానము ఇట్టిగ్రంథములనువ్రాయుట దేశక్షేమమునకు గగిసపస్వియైయుండదు. ఎద్దియైనను నిజమగు

విషయమున్నచో దానిని వ్రాయునెడల లోకము మెచ్చుకొన గలదు. ఇంకను వినుడు.

ద్రావిడి అయిదుగురిని పెండ్లాడెనని పురాణములం దుండె నట. అది దోషముట. అట్టి విషయము తాను నమ్మెనట. మంచిదే. ఏ పురాణమున అయిదుగురుభర్తలుండిరనియున్నదో ఆ పురాణము ననే ఆ భర్తలైదుగురు వేరువేరుగనన్ననూ. వాటియందు వ్యవహరించుచున్న జీవుడుమాత్రము ఒక్కడేయని నిరూపింపబడెను. దేవేంద్రుడొక్కడే అయిదురూపములు ధరించెనని స్పష్టపరుపబడినది. అతనిభార్యయగు శచీదేవి ద్రావిడిగ నవతరించెను. కనుకనే తనపతిని తాను పెండ్లాడెననియు కావున అందెంతమాత్రము దోషములేదనియు ఆ పురాణములు దెల్పియేయున్నవి.

హిందూదేశము - హిందువులు - మరియు హిందుమతము
ఆవిర్భవించి నేటికి -

195, 58, 85, 063 సం॥ లు

అని ఎన్నియోనూరులు హిందుమత గ్రంథమాల వెలువరించినది ఆ మహత్తరంబగు దీర్ఘకాలమునగాంచి వెంటనేసహింపజాలని వ్యక్తులెవరయిన నుండరా? “ఏదినిజము” అను గ్రంథమును రచించినట్టి కర్తయు అట్టివారిలో నొకరై యుండిరి. వారివాక్యము వినుడు -

“ హిందుమతముపుట్టి నేటికి 195, 58, 85, 063 సం॥లై నవని
.... ప్రచురించియున్నారు, కాని ‘ఏ ఇతరగ్రంథ’మందును వ్రాయబడి యుండలేదు.”

(ఏదినిజము. 2 వ పేజి)

ఆ విషయమై ఇతరగ్రంథకర్తలెవ్వరయిన వ్రాసియుండిరేని తాను విశ్వసించు నని చెప్పినట్లున్నది. కావున అద్దానింజాపి ఆనందంపజేయుదము.

‘భారతభూమి’ అను నామము మనదేశమున కెప్పుడువచ్చెనో తెలియునా ? ఈ భూమి సృజింపబడినపిదప, ముప్పదికోట్ల వత్సరములవరకు ఏ మనుప్రభువు పరిపాలించియుండెనో — అతనికి ఆగవతరము వాడయిన “భరతుడు” దివ్యముగ పాలించుటం బట్టి యీ దేశమునకు అతనిపేరున భరతఖండము అను బిరుదమేర్పడెను.

195 కోట్ల సంవత్సరములలో మొదటి మనువు యొక్క కాలమును అనగా 30 కోట్లను తీసివేయగా 165 కోట్ల సంవత్సరములకు పూర్వము నుండి భారతీయులకు హిందుమత మున్నటుల నర్థమగుచున్నది.

20-9-1947 శనివారమునుండి ప్రచురింపబడిన జన్మభూమి యనుపత్రికను చూడుడు.

“అమెరికా లోని ‘కొలరెడ్’ గుహలలో **96** అడుగుల పొడుగుగల అస్థిపంజరాలు సుమారు యెనుబదివేల సం॥ల క్రిందట జీవించిన మనుష్యులై ఉంటారని తెలుస్తున్నది.”

కొలరెడ్ అనునది అమెరికా లోని యునైటెడ్ స్టేట్సు లో నున్నది.

లండన్ 20-9-1947

ఈ రీతిగ నన్వేషించిన కొలది సృష్టికాలము అతి ప్రాచీన కాలమునకు పోవుచున్నది.

మరియు యేల్ ట్టణమునగల విశ్వభారతీస్థానమునందు పదార్థ విజ్ఞానకోవిదుడగు “ ‘అలోయస్ కోనరెక్’ ” Prof- Aloiskonarek పండితుడు ఖనిజ పదార్థములయందుగల కిరణప్రసారముల శక్తి నిబట్టి వానివాని యుత్పత్తి కాలనిర్ణయముల గావించుచు యూరి నైటు అను ఖనిజపదార్థముయొక్క కాలనిర్ణయమును గావించుచు ప్రస్తుత ప్రపంచసృష్టి యిప్పటికి ఘమారు—

1852 మిలియనుల వత్సరములక్రిందట - అనగా—

185, 20, 00, 000 - (నూట యెనుబదియైదుకోట్ల యిరువది లక్షల) సం॥ క్రిందట జరిగియుండెను.

ఇటీవలజరిగిన 'కనెక్టికట్' విద్యవృద్ధియందు సహేతుక ముగ్గు సాదృశ్యమును కనబరిచి యుండినటుల చెప్పబడియుండెను.

The hindu Illustrated Weekly of 22 Feb. 1931 -33.

కలిశకవిజ్ఞానం, ప్రథమభాగం 86 పేజీ)

ఇందు 185 కోట్ల క్రిందట సృష్టియైనదని విజ్ఞానశాస్త్రవేత్తలు నిర్ణయించినట్లు విశదమైనది.

“ఆభాస క్రైస్తవం అను గ్రంథమున 72 వ పేజీ చూచును.
“ అవుట్ లైన్ ఆఫ్ మాడరన్ నాలెడ్జి ” డా. విలియంరోసుచే వ్రాయబడినది. 16 వ పేజీ)

“So lately as the close of 19th century, chronologies were published and believed and placed the creation of the whole universe 4004 B.c. and comprised the whole course of human history with in a span of less than Six thousand years. Archaeology dates the pilt down man at 100,000 B. C. the Hedelberg man at 250,000 B. C.

and Java apeman at 500,000 B.C

(Do Page 810)

“ పందొమ్మిదవశతాబ్దము ముగియుభాగములో ప్రపంచ సృష్టి క్రీస్తుకుపూర్వము 4004 సంవత్సరములుగ నిర్ణయింపబడి ప్రకటింపబడుటయు, ప్రజలవలన విశ్వసింపబడుటయు తటస్థించినందున మానవ చరిత్రయంతయు 6 వేల సంవత్సరములలో నిమగ్నబడినది.

కాని పురాతనశాస్త్రము (Pilt down man) పిల్టడౌన్ మనిషి కీ॥ పూ॥ లక్ష సం॥ రములనుండి యున్నట్లును, (Hei delbergman ఆఫ్రికాలోని హిడెలోబర్గ్ మనిషి కీ॥ పూ॥ రెండున్నరలక్షల సం॥ నుండి యున్నట్లును (Java age man) జావాలోని తోక లేని కోతివలె నుండు మనిషి కీ॥ పూ॥ అయిదులక్షల సం॥ రముల నుండి యున్నట్లును చెప్పబడుచున్నది.

పై లెక్కలన్నియు బైబులు అను గ్రంథముచే నిరసింపబడి నవి. ఎట్లన జగము నిర్మింపబడి ఆరువేలేండ్లు గతించెనని క్రైస్తవుల పరిశుద్ధగ్రంథము తెల్పుచున్నది.

విదేశీయదేవుడు ఆరుదినములలో నీ జగమునంతయు సృజించెనట. నరుని నిర్మించినది ఆరవదినమునందే యని అందు లిఖింపబడెను. ఏడవదినమునందు పనులెవ్వియు లేనందున ఆదేవుడు విశ్రాంతి గైకొనెను. అని బైబులునందు ఆదికాండలో రెండవ అధ్యాయమున- 1, 2, 3 వచనములలో పైభావమును దర్శింపగలము.

ఆరువేలేండ్లనాడు - ఆ దేశపు దేవుడు ఆదాము, హవ్వ అను దంపతులను ఆది మానవులుగ నిర్మించియుండెను.

ఆ దంపతుల వంశములందు జన్మించినట్టి తరములవారి వయసును వరుసగా నెరుంగుచు నేటివరకు లెక్కింతుమేని - ఘమారు ఆరువేలేండ్లక్రిందట ఈ జగము నిర్మింపబడెనని నిశ్చయింపగలము.

భూగర్భ శాస్త్రవేత్తలగు విదేశీయ పండితులు బైబులులోని సృష్టికాలమును నిరసించుచు - అది న్యాయమయినదికాదని వాదించుచున్నారు. అందువలన బైబులు సత్యవేదముకాదని ఋజువుగచున్నది. ఇందుకు ప్రశ్నోత్తరము 'ఏదినిజము' అను గ్రంథకర్త వివరింపవలసి యుండును.

2. బైబులు ననుసరించి “దేవుడైన యెహోవా తూర్పున ‘ఏడెన్’ అను ఒక తోటను నిర్మించి తనచే సృష్టింపబడిననరుని దానిలో ఉంచెను.”

(ఆదికాండ. 2వ అధ్యాయం 8వ వచనం)

అని తెలియ గల్గితిమి.

“ఏడెన్” అను తోట - కాస్పియన్ సి - బ్లాక్ సి అనునట్టి రెండు సరస్సులకు నడుమ ఎంతయో దూరమున ఉండెనని భూగోళ శాస్త్రప్రకారము గుర్తింపగలుగుదుము. ఆ దేశము ఏషియామైనగు లోనిది. దానిని పాలస్తీనా అనియు నిర్వచింతురు. విదేశీయ దేవుడు విదేశీయ మూలపురుషునిగు ఇరువురు దంపతులను ఆ దేశమున సృజించియుండగా అద్దానిని కాదనుచు ఆ దంపతుల జననము భరతఖండమున గలిగెనని ఎ.ని గ్రంథకర్త గారు వ్రాసియున్నారు. ఆ పంక్తులం జూతము.

“కాని ఆదాము - హవ్వలు “యీ భరతఖండమునందే” ప్రత్యోతమహారాజు అనంతరము, విష్ణువరప్రభావముచే, కలిపురుషుని కోర్కెప్రకారము జన్మించిరని, భవిష్యపురాణము ప్రతిసర్గపర్వములో వ్రాయబడియున్నది.

(వదినిజము 72 పేజి)

దీనిచే వీరికి ఆ పురాణము ప్రమాణమైయుండెనని యర్థమగు చున్నది.

తాను క్రైస్తవుడైయుండి - క్రైస్తవులకు పరిశుద్ధగ్రంథమై వెలయు బైబిలును ధిక్కరించుచు - హిందువులకు పరమ ప్రమాణమై రాణించుచున్న భవిష్యపురాణమును యేల స్వీకరించియుండెనో! ఆ హేనువు - రాజకీయపు బుత్తువలెనున్నది. ఆ యెశును వేయిమిన్న యెడల బైబిలు పరిశుద్ధగ్రంథము కాకపోవును. తాము ఆ పురాణమును సమ్మలేదని పలుకుదురేమో! వెంటనే యీ పురాణవచనములను

వల ఖండింపగలడెను. అందుచే నద్దానిని సమ్మతించెనని అర్థమగుచున్నది. కాదందురా! ఇప్పుడైనను ఖండించుటకు బూనుకొనవలెను. ఆ పనిచేయుదురేమో చూతము. క్రైస్తవలోకమంతయు ఆదామహావ్యల జననమును విదేశములలోని యేషియామైనరు ప్రాంతమగు 'యేడెన్' అనునట్టియొకానొక తోటయచుచు గగ్గోలుపెట్టుచుండ నద్దానిని పెడచెవినిపెట్టి తద్విరుద్ధముగ వ్రాయుటకు ఏదో కొంపముని నంత బాధ వచ్చియుండును. అద్దానిని తొలగించుకొనుటకై యీ కొత్తయెత్తును వేసియుండవలెను అని నిర్ణయింపనచ్చును. ఆ విషయమై యన్వేషింతము.

“నరులు భూమిమీద విస్తరింప నారంభించినతర్వాత కుమార్తెలు వారికి పుట్టినపుడు దేవుని కుమారులు నరులకుమార్తెలను చక్కనివారిని జూచి వారందరిలో తమకు మనసువచ్చిన స్త్రీలను వివాహము జేసికొనిరి.”

అని బైబులునుండుండెను. ఆ స్త్రీ లెవ్వరో తెలిసికొనియుంటిరా? వారి చెల్లెండ్రీసుమా! లేదా అక్కలయి యుండును. విదేశములలోని ప్రజలు ఒకేతల్లికడుపున పుట్టినను తమకుమార్తెలను పెండ్లాడుచుండురను విషయము బైబులునుండియే స్వీకరింపగలము.

అట్టి ఘోరమగు వృత్తాంత ముండునాయని ప్రశ్నింపుడు. లేకేమి? అది పరిశుద్ధగ్రంథమగుటచే తనదృష్టి కుండున్న పరిశుద్ధ విషయములం దెల్పియున్నది.

ఈనాటి భారతీయక్రైస్తవులు భారతీయులగర్భమున జన్మించుటంబట్టి - వారు ఆదామహావ్యల నీడ్డలైయున్న సోదరసోదరీమణుల పెండ్లిండ్లు మొచ్చుకొనలేకపోయిరి. అందుకనియే బైబులులోని వాక్యములను మరెవ్వరును చదివియుండరని నిశ్చయించుకొని వానిని కప్పిపుచ్చుచు షరమచావనమై వెలయు హిందూవులగ్రంథమును అనగా భవిష్యపురాణమును బాగుగ పఠించి తన్మూలమున నేర్చుకొనిన జ్ఞానముచే నీ క్రిందిపథముగ వ్రాసెను.

“మరియు ప్రద్యోతమహారాజు (యొక్క) పితరుడగు తేమకుని మరణానంతరము 12 వేల సంవత్సరములకు ఆదాము అను పురుషుడును, హవ్వయును స్త్రీయును హిందూదేశమున బుట్టిరనియు వారే మ్లేచ్ఛవంశ ప్రవర్ధకులనియు భవిష్యపురాణములోనే లిఖింపబడెను. ఇక వారి సంతతివారగు (అనగా భరతఖండమున జన్మించియున్న ఆదాము హవ్వల సంతతివారగు) సోదర సోదరీమణులు పెండ్లియాడిరని ఎట్లు చెప్పగలరు? అప్పటికే మానవులెందరో హిందూదేశమందు కాపురముచేయుచుండిరికదా? (“ఏది నిజము” 72 వ పేజీ) 6 మొదలు (పంక్తివరకు)

ప్రద్యోతమహారాజు- తేమకుడు- మున్నగువారును ఇంకను మరెందరో ప్రజలున్నూ హిందూదేశమున కాపురముచేయుచుండగా అటుపైన 12 వేల వత్సరములు గతించినపుడు ఈదేశమున ఆదాము హవ్వలు పుట్టియుండిరని ఆ గ్రంథకర్త నిర్ణయించియుండెను. కనుకనే వారిసంతతివారగు బాలికలున్ను, బాలురున్ను అన్నదమ్ములైయున్న హేతువున తమలోతాము పెండ్లాడలేదు. అంతకుపూర్వమే హిందూదేశమున జన్మించియున్న భారతీయబాలురులేరా ! ఆదాము సంతతివారి బాలికలను హిందూబాలుగ కిచ్చి వివాహము చేసిరి. ఇక దోషమేమున్నది? అనుచు తనయింటి కంటుకొనిన నిష్కలమంటను వెంట వెంటనే చల్లార్చుకొనుటకై యీ కొత్తయెత్తునువేసి విజయభేరిని మ్రోగించెను. ఎంతకైనను సాహసింకల తేలివియున్నచో కొంతకాలమీ లోకమున కీర్తిని గడింపవచ్చునని యెంచి ప్రైరీతిగ వ్రాయుటకు సాహసించిరికాబోలు!

బైబులుగాని, దేవుడుగాని తమకు సచ్చనినాడు ఇతరమత గ్రంథములనైనను ఆశ్రియింపకతీరదు. అందుల కెవ్వరును అడ్డుపడజాలరు.

“ఘనుబ్రహ్మ అనునామముగల దేవుడొకడుండెను. అతని హిర్య “శతరూప” యను నామముగల్గి దైవ్యవహారికదొడగెను. ఆ మున్నయొక్క సంకల్పబలముచే జన్మించుటంబట్టి ఈ లోకము

లోని నగులు మనువుయొక్క సంతతియైయుండిరి. కనుకనే ఆ “మను” అను శబ్దమును మొదటి యక్షరములుగ నుంచుకొని “ మనుజు ” అను పేరును బెట్టుకొని యుండిరి. అదే రీతిగ, మనుష్య- మానవ నామములతో వ్యవహరించుటయు జరిగినది.”

అని హిందుమతగ్రంథమాలలో వివరింపబడెను. అద్వానింగాంచి- ఏ. ని. గ్రంథకర్తగారి కొక సంశయ మేర్పడెను.

విదేశీయులు - యెహోవా అను దేవునకుగాని,

ఆదాము అను వ్యక్తికిగాని,

జస్మించియున్నయెడల, వారు

యెహోవీయు లనియు,

ఆదామీయు లనియు

పిలువబడుచుందురు. ఆకారణమున “మనుజులు” అను నామము వారలకెటుల సంభవించును. అనుచు వారి హృదయము ఆందోళనము పొందెను. తుదకు యీ క్రిందవిధముగ నిర్ణయించినవారైరి.

మనుబ్రహ్మకు- ఆదాము అనుపేరు పర్యాయపదముగ నుండెనట

ఆదాము అనువ్యక్తియు-మనుబ్రహ్మయు వేరుగా లేరనియు, ఒకరికే ఆ నామములున్నవనియు మనుబ్రహ్మ మూలముననే సృష్టియంతయు జరిగియుండెననియు నిశ్చయించి తనగ్రంథమున ప్రకటించి యుండెను. ఈ రీతిగ విదేశీయులు సైతము మానవులలోనే పరిగణింపబడుదురు - అను సిద్ధాంతమును లేవదీయగలెను.

మనుబ్రహ్మయే ఆదా మనియు, అతడు ప్రత్యేకముగ లేడనియు, ఏ.ని. గ్రంథకర్త వ్రాసియుండురా ! అని యెందరో సంశయింతురు ఇది అభూతకల్పనము అనియు జెప్పుకొనుచున్నారు. అందుకై ఆ గ్రంథములోని విషయములనే ఇచ్చట క్లుగ్గొని చూచుకొన్నాము.

“సూక్ష్మముగ షరిశీలించితిమేని ఆ యా పురాణములలో వర్ణింపబడిన ‘బ్రహ్మ ఆదా’మనియు అతని అర్థాంగియగు శతరూప హవ్యయనియు, వారికిపుట్టిన ప్రియవ్రతుడు ఉత్తానపామడుఅనువారు కయీను, హేబేలు లనియు, వారితరువార జన్మించిన వందలాది స్త్రీ పుగుషులవలననే ప్రపంచమందలిప్రజలు వృద్ధిపొందిరనియు గ్రహింప గలము బై బిలునందలి ఆదికాండముచుచదివినవారికి, పురాణములచు షరించినవారికి సత్యచరిత్ర తెలియగలదు. ”

(ఏదినిజము - 73 పే 1 టు 7 పంక్తివరకు)

మనువుయొక్కపుత్రులనే ఆదాము-హవ్యల బిడ్డలనుచు వక్కాణించియుండిరి. ఇదంతయు సాహసము కాకపోదు. వారి జీవితములో నిదియొక గొప్ప కళంకమైయుండును. అదేయిది. ఇదేఅది. స్వదేశమే విదేశము. విదేశమే స్వదేశము. స్వదేశీయులే విదేశీయులు. ఆ విదేశీయులే స్వదేశీయులు. అనుచు నెల్లరిని యేకముచేయుటకుగాను యత్నించినట్టి చిత్రమగు ఒకానొక వ్యక్తియొక్కాడనోపు. ఇకముందు స్వదేశమతమే క్రైస్తవమతము. క్రైస్తవమతమే స్వదేశమతము. అనియు నెల్లరకుంజెప్పి ఓ భారతీయులారా! మీరందరు క్రైస్తవులై యుంటిరి. అని హెచ్చరింపవచ్చు. ఇట్టి వలలచు పన్నుచు నెన్నిటినో మనుష్యచేపలను బట్టుకొననెంచెను. అది క్రైస్తవులకు సహజమగు జాలరివృత్తియైయున్నది.

హిందువులు శాస్త్రసంబంధముగు కర్మల నాచరించునపుడు

“శ్వేతవరాహకల్పే, సప్తమే వై వస్వతిమన్వంతరే
అష్టావింశన్మహాయుగే”

అనుచు సంకల్పకాలమున నుచ్చరింతురు. దానియర్థమును వినుడు. నేటి ప్రపంచమునకు శ్వేతవరాహకల్పమునిపేగు. దానివయసు 432 కోట్లసంవత్సరములు. అందులో షడునాల్గు మనువులవంశస్థులు రాజ్య మేలెదరు. ఒక్కొక్కమనువువంశస్థులరాజ్యకాలము 30, 67, 20,000 సంవత్సరములు.

మొదటి మనువు - స్వామంభువు
రెండవ మనువు - స్వారోచిషుడు
మూడవ మనువు - ఉత్తముడు
నాల్గవమనువు - తామసుడు
అయిదవ మనువు - రైవతుడు
ఆగవమనువు - చాక్షుషుడు
ఏడవమనువు - వైవస్వతుడు

ఈరీతిగ పదునాల్గునుండి మనువు లుండిరి.

సప్తమే	వైవస్వత	మన్వంతరే
ఏడవవాడు	వైవస్వత	మనువు

ఆర్థుడు మనువులకు -

30, 67, 20, 000

6

184, 03, 20, 000

సం. లు పట్టును.

అట్లుపైన ఏడవమనువు సైతము - భూమండలమును సూక్ష్మ దేహముతో పాలించుటకు బూనెను. షుమారు 12 కోట్ల వర్షముల క్రిందట నితడు రాజ్యమునకు వచ్చెను. ఈ వైవస్వతుని కాలమును అటుంచుచు- బైబులులోని నొవహు అనువాని కాలమును గుర్తించెను. ఇందుకైముందుగ ఆదాముయొక్క వంశస్థులకాలమును దెలుసుకొనవలెను. ఆదాముకు పేతు అను బిడ్డపుట్టినప్పటికి 130 వండ్లు.

పేతుకు యేనోషుఅనువాడు పుట్టినపుడు	105 వండ్లు
ఏనోషుకు కేయినాను	90 ..
కేయినానుకు మహాలలేలు	70

మహాలలేలుకు యెరెను	,,	,,	- 65 ,,
యెరెదుకు హనోకు	,,	,,	- 162 ,,
హనోనకు మెతూపెల్	,,	,,	- 65 ,,
మెతూపెలుకు	,,	,,	- 180 ,,
లెమెకునకు నొవహు	,,	,,	- 182 ,,

నొవహు అనువాడు

అనుమువ్వురను కనినప్పుడు 500 సం॥ల వయసును కల్గియుండెను.

నొవహుయొక్క కాలముననే జలప్రళయము సంభవించె నని బైబులునందు కలదు. ఆనాటికి ఆదామునుండి గతించిన సంవత్సరములు షుమారు 1600 సం॥ లయ్యెను.

బైబులుననుసరించి ఆదాముజన్మించి నేటికి—

6000 సం॥ లయ్యెను. దానిలో

1600 సం॥ లను తీసివేయగా

4400 సం॥ ల కాలమందు నొవహు తన జీవయాత్రను సాగించెనని అర్థమగుచున్నది.

నేటికి పూర్వము షుమారు ' నాల్గువేలనాటివాడు '

'నొవహు' అనియు

'ఆరు లనాటివాడు' ఆదాము అనియు సారాంశము.

విషయమిటులుండ— ఆదాము అనినను స్వాయంభువమనువు అనినను ఒక్కటే యని వ్యవహరింపనగునా?

స్వాయంభువమనువును ఆదాము అనుచు నిశ్చయింతుమేని

(1) ఆదాము జన్మించి — 125 కోట్ల సంవత్సరముల క్రిందట అని తెలుపవలసి యుండును.

(2) వైవస్వత మనువును నొవహు క్రింద లెక్కింతుమేని నొవహు కూడ 12 కోట్ల వత్సరముల వాడని నిర్ణయింపక తప్పదు.

వైవస్వత మనువు రాజ్యమున నిల్చియున్న సమయమునకు పూర్వమే ఈలోకమున జలప్రళయము సంభవించినది. అనగా సుమారు 12 కోట్ల సంవత్సరముల క్రిందట భూమండలమున ప్రళయము సంభవించెను. నొవహు యొక్క జీవితకాలమందు విదేశములలో జలప్రళయము సంభవించెనని నిర్ణయించినయెడల బై బిలులోని జలప్రళయము 12 కోట్ల సం॥ల నాటిది కావలెను. నిన్న మొన్నటి ఆదాము హవ్వలకును ఆదికాలపునాటి శతరూప బ్రహ్మలకును ఎంతమాత్రము సంబంధము పొసగదు ఈ విషయమునంతయు పాఠకులు గుర్తించెదరు గాక! ఆ గ్రంథకర్త పైవాని నన్నిటిని దెలిసికొని జ్ఞానమును పొందుటకు సమయ మాసన్నమైనది. ఆయనచే గావించబడిన ఆక్షేపణము లన్నిటికి సరియగు ప్రత్యుత్తరము లిచ్చుటకు హిందుమత గ్రంథమాల బద్ధ కంకణముతో నున్నది. ఆలభ్యులందరును విధిగా పుస్తకములను దెప్పించుకొని పఠింతురు గాక!

దేశభిమాన పూరితులగుచు తమ పూర్వమితమున శ్రేయదగు గాక! ఎందుకన తనను ప్రార్థించువారికి తాను మోక్షము నొసగజాలనని క్రీస్తుగారు స్వయముగ దెల్పియుండిరి. ఆ వచనముల నాలకింపుడు.

“ప్రభువా ప్రభువా అని నన్ను పిలుచు ప్రతివాడు పరలోక రాజ్యములో ప్రవేశింపడు గాని పరలోకమందున్న నా తండ్రి చిత్త ప్రకారము చేయువాడే ప్రవేశించును”

(మత్తయి. 7 అ. 21 వచనం)

“ఆదినమందు అనేకులు నన్ను జూచి ప్రభువా ప్రభువా మేము మీనామమును ప్రవచింపలేదా? నీ నామమున దయ్యములను వెళ్ళగొట్టలేదా? నీనామమున అనేకమైన అద్భుతములు చేయలేదా? అని చెప్పుదురు. అప్పుడు నేను మిమ్మును ఎన్నడును ఎరు

గను. అక్రమముచేయువారలారా ! నా యొద్దనుండిపోండని వారితో చెప్పుదును. (మత్తయి, 7. అ. 23, 23 వచనములు)

తనను ప్రార్థించువారికి పరలోక రాజ్యమున జేరుటకు అర్హత కలుగనేరదనుచు శూగుగ వివరించియుండెను. విషయమిటు లుండ ఏసుగారి పాదములం బట్టుకొని వ్రేలాడుటెందుకో తెలియ జాలకున్నాము. పోనిండు. వారిదేవుని చిత్త మెట్టిదో తెలిసికొందము.

విదేశీయదేవుని చిత్తము

(1) విగ్రహములను పూజించుచు, దైవభక్తులమని ప్రకటించుకొనువా రున్నయెడల వారిని రాళ్ళతో చితకగొట్టవలెను.

(2) మరియు కత్తులచే సంహరింపవలెను. అంతియేకాదు.

(3) వారు నివసించుచున్న గృహములను సైతము నేల మట్టము గావింపవలెను.

అనునవి ఆ దేవుని చిత్త మందున్న విషయములు. కావున నారీతిగ ప్రతివ్యక్తియు నాచరింపవలెను. క్రీస్తుగారు తన భక్తులను పరీక్షించు సమయ మే తెంచినపుడు తన తండ్రిగారిని ఆ భక్తులు తృప్తిపరచిరా లేదా? యచుసంశయమును సైతము తొలగించుకొన నెంచును.

తాను ప్రియకుమారుడైయున్నందున తన తండ్రినికూడ ప్రియముగ జూచుట తనకు విధియని నిశ్చయించుకొనును. అది న్యాయసమ్మతము. తాను పడేశించిన ధర్మములెన్నియో కొన్ని మహత్తరములై వెలయునవి కలవు. ఆ రీతిగ బోధించినంగాని ప్రజలు తనను విశ్వసించజాలరు. అట్టిధర్మములాలకించిన కారణమున లోకులు వందలకొలది తనను వెంబడింపగలరు. ఈరీతిగ పూర్వరంగమునంతయు సిద్ధపరచి అటుపైన-

జనులారా! నేను మి మ్ముద్ధరించువాడను గాను. నాకొక తండ్రి గలడు. అతనికి బద్ధుడనై యుంటినని విశ్వసించు అని నమ్మించుచుండును.

లోకమును సృష్టించినట్టి యజమాని యెహోవా అను దేవుడనియు— పరలోక రాజ్యమున సైతము అతడే అధిపతియై యుం

దేవనియు కావున ముక్తిప్రదాతయు నాతడే యనియు నిర్ణయించుకుని అట్లుపైన ఆ దేవుని చిత్తప్రకారము అనగా ఆయన ఆజ్ఞాపించు రీతిగ వ్యవహరించుటకు గాను ముందడుగు వేయవలెను. అదియే క్రైస్తవులకు కర్తవ్యము.

ఆ దేవుని యాజ్ఞలెవ్వి ?

[ద్వితీయోపదేశ కాండ 13 అ. 6 నుండి 17 వచనములు]

“ నీ తల్లి కుమారుడే గాని, నీ సహోదరుడే గాని నీ కుమారుడే గాని నీ కుమార్తెయేగాని నీ కౌగిటి భార్యయేగాని నీ ప్రాణ స్నేహితుడే గాని భూమియొక్క యీకొన మొదలుకొని ఆ కొనవరకు నీకు సమీపముగా నుండినను నీకు దూరముగనుండినను నీచుట్టు నుండు జనముల దేవతలలో నీవును నీ పితరులును యెరుంగని యితరదేవతలను పూజింతము రమ్మని రహస్యముగ నిన్ను ప్రేరేపించిన యెడల వారి మాటకు సమ్మతింపకూడదు.

వారిమాట వినకూడదు, వారిని కటాక్షింపకూడదు, వారి యందు జాలిపడకూడదు, వారినిమాటుపరచకూడదు, అవశ్యముగ వారిని జంపవలెను. చంపుటకు నీజనులందరికి ముందుగాను నీచెయ్యి మొదట వారిమీదపడవలెను.

నీవు నివసించుటకు నీ దేవుడైన యొహోవా నీకిచ్చుచున్న నీపురములలో యేదో యొకదానియందు పనికిమాలిన కొందరుమనుష్యులు నీమధ్యలేచి మీరు యెరుగని యితరదేవతలను పూజింతము రండని తమపురనివాసులను ప్రేరేపించిరని నీవువినినయెడల నీవు ఆ సంగతిని శోధించి పరీక్షించి బాగుగ విచారింపవలెను. అది నిజమైనయెడల అనగా అట్టి హేయమైనది నీమధ్యజరిగిన యెడల,

“ఆ పురనివాసులను అవశ్యముగ కత్తివాత సంహరించి”

దానిని దానిలోనున్న సమస్తమును దాని పశువులను కత్తివాత నిర్మూలనము చేయవలెను. దాని వొల్ల సొమ్ముతటిని విశాలవీధిలో చేర్చి నీ దేవుడైన యొహోవాపేరిట ఆ పురమును దానికొల్లసొమ్మునంతటిని అగ్నితోబాత్తిగ కాల్చివేయవలెను. అది తిరిగి కట్టబడక యెరుగక పోవుటకు ముందుగా.

వింటిరా! విదేశ దేవుని విశాల హృదయము. సర్వభూత దయామయుండన నీరీతిగ నుండవలెను. ఎంతటిఘోరమగుదుర్వార్తను వినియుంటిమో! చదువరులే గ్రహింపగలరు. పరిశుద్ధగ్రంథములనిన నిటులుండవలెను. షరీతిగ వ్యవహరించినవ్యక్తిగానున్నవాడే- పరిశుద్ధమగు సత్యదేవుడై యుండును.

పాఠకులారా!

అట్టిదేవుని ప్రార్థించు రేమో! జాగ్రత్త! ఆ దేవుని విడనాడివేరొక దేవదేవునిగాని అన్యదేవతలనుగాని భజించువారుండిగనుకొందము.

అట్టివారు తనయెదుట కొన్ని విగ్రహములం బెట్టుకొని వానిని గాంచినపుడెల్ల దేవదేవుని జ్ఞప్తికిం దెచ్చుకొనుచు ప్రార్థించుచుందురు. అట్టివారొనరించిన నేరమేమున్నది? ఒక వేళ నేరమైయున్నను అల్పదోషముక్రింద లెక్కింపవచ్చును. విషయమిటులుండ మంచి చెడ్డల విభజింపజాలక తాను దేవుడైయుండియు విగ్రహారాధకులను కనికరములేక కత్తులతోబాడిచి సంహరింపువని ఆజ్ఞాపించుట న్యాయమైయుండదు.

విదేశీయదేవుని చిత్తమీరీతిగ మంచిచెడ్డల నెరుంగనిదై దేవదేవుని భక్తులను సైతము హింసింపచేయుటకు సిద్ధమగుచున్నది. భారతీయులారా! ఇట్టి దేవుని సంబంధమగు క్రీస్తుగారిమతము మన కెందులకో! మీరే యోచింపుడు. తన కంఠముచు తాను కత్తిరించుకొనవచ్చునా? ఇయ్యది గుర్తించి భారతీయులు మేల్కొనవలసియున్నది. మన కెంతమాత్రము ఆ మతము క్షేమకరముకాదు.

[1] విదేశరాజ్యమును కాగుకాదనుచు - స్వరాజ్యమును నెలకొల్పుకొని యుంటిమి.

(2) విదేశవస్తువులు కూడదని - స్వదేశవస్తువులను నిర్మించుచుంటిమి.

(3) ఇక విదేశమతము మాత్రము మనకెందులకు! స్వదేశమతముననే నిల్చియుండుడు? అని న్యాయమగు విభానము. కావున బాగుగ నాలోచించుకొని ఆ విదేశమతమును విసర్జింపుడు.

సత్యవిషయమునంతయు గప్పిపెట్టి " ఏదినిజము " అను గ్రంథమున నీ క్రిందివిధముగ ప్రాసియున్నాను చూడుడు.

“మొదటి ఆజ్ఞ ఏదనగా -

(ఏ. ని. 37 పేజీ చూడుడు.)

దీని వ్యాఖ్యానమును సైతము ఈ క్రిందివిధముగ నా గ్రింథముననే వ్రాయబడియుండెను.

“ పది ఆజ్ఞలలోగాని + + + వేరుకాదు. ”

పైవిషయముల బాగుగ నర్థముచేసికొనుడు. విగ్రహారాధకులను జంపుడు అని విదేశ దేవుడు తెల్పియున్నట్టి వాక్యములు బైబులునందు లేవట. ఉన్న యెడల వానిని దాచిపెట్టవలెను కాబోలు. పై బోధలయందు అంతరార్థములున్న వేమో ! వానింకాపి యొప్పింప రాదా ? అదియు సాధ్యముకానియెడల మానముగనుండిన మేలు. విగ్రహారాధకులను జంపుడు. అను వాక్యములు. బైబులులో లేవనికదా ! వారి వాదము.

“ పది ఆజ్ఞలలోగాని, ... మీదుమిక్కిలి ... .. చేయ కూడదని వ్రాయబడియున్నది. ” (37 పేజీ ఏదినిజము)

“ నీతిల్లికుమారుడు ” అను వాక్యమును చదివియుంటిమి. అందు విగ్రహారాధకులను జంపుడనియు వ్రాయబడియుండెనే ! పది ఆజ్ఞలలోగాని ధర్మశాస్త్రములలోగాని, దేవుని వాక్యములలోగాని “ చంపుడు ” అనుమాట లేదని పల్కిరి.

బైబులును చదివెయు చదవనిరీతిగ వ్యవహరించిన మహా నీయుడు ఆతడొక్కడేయని వేలెత్తి జూపవలసివచ్చును.

ఎచటనో యొకతావున కూర్చొని యేదోయొకవిధంబుగ దేవుడుండెనని విశ్వసించుచు విగ్రహములనెదుటనుంచుకొని జీవించుచున్న వారలు లోకమున కేమియు పకారముల గావించియుండిరో తెలుప గలరా ?

అట్టి యోగ్యులను సైతము కత్తులచేపొడిచి చంపుడు అని నూజ్జా పించుచున్న దేవునిచిత్తప్రకారము చరింపవలెను కాబోలు ! విదేశమున నదియొక్కటే ముక్తిమార్గమై యుండును.

ఆ యొహోవాగారి శిష్యులు నేను క్రైస్తవులు అనునామమును బెట్టుకొనియుండిరి. దీనిని మరువ గాదని ప్రార్థన. అట్టిధక్తులు విగ్రహ

రాధనము గావించువారి విషయమై యెటులవ రింపవలెనో యీ క్రిందివిధముగ హెచ్చరించుచున్నాడు ఆ విదేశీయదేవుడు.

-:యొ హో వా ఆజ్ఞలు:-

(ద్వితీయోపదేశకాండ. 3 న అధ్యాయం 3 నుండి 6 వచనములు)
(విగ్రహారాధకులతో) “నీవు వాతో” (అనగా విగ్రహారాధకులతో) వియ్యమందకూడదు

నీ కుమారునకు వానికుమార్తెను పుచ్చుకొనకూడదు.

నన్ను అనుసరింపకుండ ఇతర దేవతలను పూజించునట్లు నీ కుమారుని వారు మళ్ళింతురు. అందునుబట్టి యొహోవా కోపాగ్ని నీమీద రగులుకొని ఆయన నిన్ను త్వరగా నశింపజేయును. కావున మీరు వారికి చేయవలసినదిగా వారి

బలిపీఠములను పడద్రోసివారి విగ్రహములను పగలగొట్టి
వారి దేవతా స్తంభములను నరికివేసి

వారి ప్రతిమలను కాల్రవలెను.

(ద్వితీయోపదేశ కాండ 8 అ 24 టు 25 వచనములు)

నీవు ఆకాశము క్రిందనుండు వారినామములను నశింపజేయవలెను. నీవు వారిని నశింపజేయునగకు ఏ మనుష్యుడు నీ యెదుట నిలవ లేకపోవును. వారిదేవతల ప్రతిమలను మీరు అగ్నిచేత కాల్రివేయవలెను.

(3) (ద్వితీయోపదేశకాండ 11 అధ్యాయ 23 టు 28 వచనములు)

అప్పుడు యోహోవా మీ యెదుటనుండి ఈ సమస్తజనులను వెళ్ళగొట్టును. మీరు మీకంటే బలిష్ఠులయిన గొప్ప జనముల దేశములను స్వాధీనపరుచుకొందురు. మీరు అడుగుపెట్టు ప్రతి స్థలం మీది అగును అరణ్యము మొదలుకొని లెబనోను వరకును ఫరాతు నది మొదలుకొని పడమటి సముద్రము వరకును మీ సరిహద్దు వ్యాపించును. ఏ మనుష్యుడు మీ యెదుట నిలువకు. తాను మీతో చెప్పినట్లు మీ దేవుడయిన యొహోవా మీరు అడుగుపెట్టు దేశము మీద మీ బెదురు మీ భయము పుట్టించును. చూడుడి నేకునేను

మీ యెదుట దీవెనను శాపమును పెట్టుచున్నాను ... యెహోవా ఆజ్ఞలను మీరు వినినయెడల దీవెనయు ... వినక నేడు నేను మీకు ఆజ్ఞాపించు మార్గమును విడిచి మీరెరుగని యితర దేవతలను అనుసరించిన యెడల శాపమును కలుగును. అని హెచ్చరించియున్నాడు.

మిత్రులారా! జాగ్రత్తగా వినుడు.

ఎవరు విగ్రహారాధకులను సంహరింపక విడుతురో వారు ఆ దేవునిచే శపింపబడి నరకమున కరిగెదరు అని యర్థమగుచుండెను. క్రీస్తుగారు ఈ లోకమునకు రాజంతవరకే అట్లుల జేయవలయునని యువసు ఈలోకమునకు వచ్చిపోయిన పిదప ఆయాజ్ఞలన్నియు చెల్లుబడి కావనియూ కొత్త రకమగు ధోరణిని వెలిబుచ్చుచుందురు. అయితే క్రీస్తుగారేమనిరి. దేవుని యాజ్ఞలను ఆచరింపబనిలేదు. నాయాజ్ఞనే అనుసరింపుడు అని తెల్పిరా లేదు. మీదుమిక్కిలి దేవుని చిత్తప్రకారము నడుచువారికే ముక్తి లభించుననిరి. కావున విగ్రహారాధకులను చంపుటయే కర్తవ్యమగును.

(ద్వితీయోపదేశ కాండ- 12 అ. 2 నుండి 6 వచనములు)

మీరు స్వాధీనపరుచుకొనబోవు జనములు గొప్పపర్వతములమీద నేమి, మెట్టలమీద నేమి, పచ్చనిచెట్లన్నిటికిరింద నేమి, యెక్కడెక్కడనైతే తమదేవతలను పూజింతురో, ఆ స్థలము లన్నింటిని మీరు బొత్తిగా పాడుచేయవలెను. వారి బలిపీఠములను పగదోసి, వారి విగ్రహములను పగులగొట్టి వారి దేవతా స్తంభములను అగ్నిహోత్రాల్పి వారి దేవతల ప్రతిమలను కూలగొొసి. వాటిపేగులు ఆచ్చట లేకుండ నశింప చేయవలెను. యెహోవా దేవుడు ... తన నామమును స్థాపించుకొనుటకు, నివాసస్థానముగా ఏర్పించుకొను స్థలములను పాదకి అక్కడికే యాత్రలు చేయుచుండవలెను. ” అని వారిదేవుడు ఆజ్ఞాపించియున్నాడు.

చూడజూడ విదేశీయులు తమ దేశమును విడిచి అన్య దేశముల నాక్రమించుకొనుచు అక్కడిప్రజలయందున్న ఆచారములను మర్యాదలను నశింపచేయవలెననివ్యక్త మగుచున్నది. కనుకనే తాము వెళ్ళిన స్థలములందంతటను ఆదేశపు ప్రజలమతమును నశింపచేయు

చున్నారు. అది అయివ్యాధివలె సంక్రమించినదై ఆయా దేశీయుల మూలమునను పైరీతిగ కార్యక్రమములను సాగింపచేయుచున్నది. ఇదంతయు భరింపరాని విషయము. మానవమాతృల కసహ్యకర వృత్తాంతము. మరియు నీచాతినీచ కృత్యము. ఘోరమృగములంబోలిన చర్యలు యిందు గోచరించుచున్నవి.

(ద్వితీయోపదేశకాండ. 23 అ. 58 నుండి 63వచ.)

నీవుజాగ్రతపడి - ఆ మహిమగల భీకరమైన (దేవుని) నామమునకు భం పడనియెడల యెహోవానీకును నీ సంతతికిని ఆశ్చర్యమైన తెగు శ్శు కలుగజేయును. అవి- చెడ్డరోగములైయుండును. క్షయవ్యాధు లన్నిటిని ఆయననీమిదికి తెప్పించును. అవినిన్ను వెంటాడును. ప్రతి తెగులును ఆయన నీకు కలుగజేయును.' అని వ్రాయబడియుండెను.

పాపకమహాశయలారా! విగ్రహారాధకులను చంపనియెడల- పైన నుదహరింపబడిన రోగములనన్నిటిని ఆ విదేశీయదేవుడు సంక్ర మింపజేయునట. ఇదేమిచిత్రిము. ఆతడు దేవుడా! మరియుకవ్యక్తియా! యేమియు దోచకున్నది.

(ద్వితీయోప- 2) అ. 26 నుండి)

తామెగుగని అన్య దేవతలను ఆయనవారికి నియమింపనిదేవతల ను పూజించి వాటికి సమస్కరించిరి. కనుక- శాపములన్నిటిని యీ దేశముమీదికి తెప్పించుటకు దానిమీద యెహోవా కోపము రవులు కొనెను.

దేవుని యాజ్ఞలను మన్నింపనట్టి వ్యక్తులను ఆ దేవుడు బాధించి యుండెననియు, పై వాక్యములవలన తెలియగల్గితము.

శ్రీ మహాగణాధి పతయేనమః

హిం దు మ త ము

అసంఖ్యాకులగు దేవతలు దేవలోకములందు గలరు. వారందరికు నధిపతియైన దేవదేవుడు డొక్కడు - ఇంతింతయని వర్ణింపనలవి కానంతగ సర్వాత్ముడగుచు రాణించుచుండెను. కావున పరమాత్మ డొక్కడే యనుచు విజ్ఞులు నిశ్చయించిరి. ఈవాదము కోటానుకోట్ల వర్ణనమాల క్రిందట భారతదేశమున నత్యున్నత స్థితిని పొంది ప్రతిష్ఠింపబడెను. అట్టి వాదము నెదిరించుచు విజయముని బొందనవ్యక్తి యొక్కడును ఈ లోకము కానరాకుండెను.

అయితే దేవు డొక్కడే చాలడా! దేవతలు అనువాకు వేరొక గుండవలసిన యగత్యమేని నల్లెను? అను ప్రశ్నయు మనల బాధించు చుండెను. ఇక్కాలమున మారీతిగ ప్రశ్నించువారు అక్కడక్కడ ప్రత్యక్ష మగుచుండిరి. అట్లేవారు దేవునివిషయమై - అత డొక్కడే కలడని సమ్మతించియు అతని క్రింద “దేవమాతలు” అనువాన లెందరో యుందు రనుచుందురు. ఆ స్థితియందు మాత్రము దేవు డొక్కడే చాలడా! అతడు సర్వ సమర్థుడగుచు - పనుల నన్నిటిని స్వయముగ జేయలేనివా డెట్లయ్యెను? అని ప్రశ్నింతుమేని - అందుకు ప్రత్యుత్తర మేమి తెల్పెదరు? “అతని యిష్ట మారీతిగ నుండెను. కావున నరులకును - తనకును - మధ్యవర్తులై యుండుటకుగాను - దేవమాతలను సృష్టించెనని బల్కుదురు.” అహో! అటులనే- తనకును- మానవ జాతికిని మధ్యవర్తులై యుండుటకు గాను దేవతలను సృష్టించి యుండెనని యేల నిశ్చయింపరాదు? అని యెదురుపడి సమాధాన మొసంగగల ధీరవరు లుండురేని - అట్టి మహనీయులు విజయము పొందగలరు.

శృష్టి యేర్పడిననాటి నుండి పై రీతిగా వాదించువారి నందరిని కూర్చుండబెట్టిన దిట్టలు మన భారతీయులయి యుండిరి.

యితరుల! విదేశీయులు జన్మించుటకు పూర్వమే యీ లోకమున నాదిమానవులుగ నుద్భవించినవారు— భారతీయులు గాక వేరొకరులేరు. కావుననే దేవదేవునకు ప్రధమ పుత్రులై యుండిరి. అంతియేకాదు, అట్టి మహానీయులచే గుర్తింపబడిన — అనగా నెన్నుకొనబడిన దేవదేవుని దర్శింపవలెనని యెవరి హృదయములు పొంగి పొరలుచుండవు?

చదువరులారా! మీరు ధన్యాత్ములు. ఎందుకన దైవ దర్శనమునకై తపఃపూరితములగుచున్నారు. అందుకనియే మీహృదయార విందములలో విహరించుచున్న — ఆ బృందావన విహారిని మీకందరకు పరిచయము చేయుచున్నాను—

“బోల్” శ్రీకృష్ణ పరమాత్మకూ జయ్”

దేవదేవుడుగాక — జీవుడనువాడు వేరొకడు కలడు. ఐతే మనమెవ్వరము? ఆ జీవజాతికి చెందినవారమే యగుదుము. అహో! దేవుడనియు, మరియు జీవుడనియు నీ రీతిగా రెండుజాతులు కలవని గుర్తింపగలిగితిమి.

—: దేవతలు దేవదేవుని ప్రధమసృష్టిలోనివారు :—

దేవదేవుం డొకడు కలడని నిశ్చయించితిమి. అతడనంత శక్తులను కలిగియున్నాడు. ఈ విషయము కూడ సర్వసమ్మతము. దీనినెవ్వరును కాదనిజాలరు. తనయందున్న ఒక్కొక్కశక్తిచే నొక్కొక్కపనిని సులభముగాచేయుగ చేయనర్హుడయి యుండెను. నిజమాయ పెక్కుశక్తులం గలిగియున్నట్టి ఆ దివ్యపురుషుడు స్వార్థపరుడయి యుండక — మరియు స్వాభిమానపూరితుడు గాక — తన శక్తుల నెన్ని

టిలో అన్యలకర్పించి - వానివశాలమున జగత్ కార్యముల నన్నిటిని చేయించుననుట - యెంతటి యుక్తియుక్తముగ వెలయుచున్నట్టి మాట! అందుకనియే కోటానుకోట్ల దేవతల నెందరినో సృజించి వారిలో తనయందున్న శక్తుల (Powers) లో కొన్నిటిని ప్రవేశింపజేసెను. తత్కాలమున ననంతకోటి బహ్మండములను సృజింపగల తెలివి యా దేవతాబృందమున కేర్పడెను.

ప్రతిబ్రహ్మండమునకు బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు అను త్రిమూర్తులును - ముప్పదిమూడుకోట్ల సంఖ్యగల యింద్ర, చంద్రాది వివిధ దేవతా బృందములును, మూడుకోట్లనుండి ఋషిపుంగవులును - చతుర్దశ (పదునాలుగు) మనువులును నాయకులై యుండిరి. పై సంఖ్యలు శాస్త్రసమ్మతములు.

—: దేవదూత లనువారు దేవతల సృష్టిలోని వారు :—

తాము దేవదేవునిచే సృష్టింపబడిన కారణమున తమ తండ్రి యొక్క పనియందు తాము నిమగ్నులమై యుండ వలసిన ధర్మము తమ కున్నదని యెరిగి- ఆ దేవతలు సృష్టి గావించుటకు సిద్ధ పడిన వారైరి. నిజమారయ అట్టి కార్యమే- దేవదేవునికి ప్రీతికరము. కనుకనే దేవతలు పూర్వాచారమును గుర్తించి- ప్రత్యేక దృష్టితో తమ క్రింద వ్యవహరించుటకు అనగా దూతలుగా నుండుటకుగాను-కొందరిని సృష్టించియుండిరి. ఆ రీతిగ సృష్టింప బడినవారే 'దేవదూతలు' అను నామమును పొంది భువనలోకమున పైభాగమందు కొందరును- క్రింద భాగమున మరికొందరును నివాసముల నేర్పరచు కొనుచు - కాల యాపనము గావించుచుండిరి. అట్టివారలకు "దేవదూతలు" అను భిరుద మేర్పడి యుండెను. అంతుకు ప్రమాణమును వినుడు-

శ్లో॥ విద్యాధరో
పూరో
యక్షో
రక్షో
గంధర్వ
కిన్నరాః

విశాచో
గుహ్యక
సిద్ధో
భూతాః ౭ మీ
దేవయోనయః" (అనురం)

పై శ్లోకముతోని చివరి పదమును వింటిరా !

“దేవయోనయః” అనునది తపదము.

దేవ = దేవతలు

యోనయః = కారణముగా గల్గిన వారలెవరో వారు దేవ
యోనులు అని పిలువబడుచుండిరి. యోనికబ్బమున కర్థము కారణము.
దేవతల కారణమున జన్మించిరని యర్థము. దేవతలు వారినందరిని
సృష్టించినవారలైనందున విద్యాధరులను - అప్సరసలను - యక్ష
లను - రాక్షసులను - గంధర్వులను కిన్నకులను - విశాచములను -
గుహ్యకులను - సిద్ధులను - భూతగణములను తమకు సహాయకారులుగా
చేసుకొనియుండిరి. ఏదియైన నొక కారణము సాధింపవలసి పచ్చిన
యావశ్యకత కల్గునేని - పైవారిలో నెవరిలో యొకరిని ఆపనికై
నియోగించి వెంటనే పంపివేయుదురు. కావున వారందరు దేవదూత
లనబడిరి. తపము గావించువారిని పరీక్షించుటకుగాను - అప్సరసలను
బంపుచుందురని వినమా! అటులనే రాక్షసులను - గంధర్వులను -
విశాచములను - భూతగణములను మున్నగు వారిని - దూతకృత్య
మును గావించుటకుగాను ఆజ్ఞాపించుచుండుదురు.

పాఠకులారా! దేవలోకములకును భూలోకమునకును నడు
మనున్న భువన్లోకమందు ఆ దూతలు పనించుచుండుగని మనువకుడు:

దేవతలకున్న మహిమలకంటె నెన్నయో ముకుందముశిష్యు
నయై వెలియు మహిమలు సహజసిద్ధములై నవి యెన్నియో ఆ దూత

లయందు నెలకొనియున్ననను విషయము చనువరులు మరచిపోరాదు, భూతగణములలోని దూతలు— భూలోకవాసులను తమ వశమునందుంచుకొనుటకుగాను విశ్వప్రియత్నములు గావించుచుందురు. అందుకై చిత్రవిచిత్రములగు వలలను పన్నుచు - మనుష్యాలు అను చేపలను ఆ వలలందు చిక్కించుకొన నెందురు, అందఱి యెరలను గాంచి మోహముంజెందిన వ్యక్తులందఱు దేవదేవుని సన్నిధానమునకుం చేర గలుగుదురా! అయ్యది కల్గ.

ఈ క్రింది విషయము భూలోక— భువర్లోక— సువర్లోకములకు సంబంధించియున్నది—

దేవతలు వశించునది

దేవ లోకము. అనగా

సువర్లోకము. దీనినే స్వర్గమనెదగు.

ఇందు దేవత లుండును.

దేవ దూతల లోకము
భువర్లోక మనబడును.

ఇందు దేవయోని విశేషము లుండును.
అనగా దేవదూతలు వసింతురు.

మానవపుల లోకము
భూలోకమై యున్నది.

ఇందు ఇళు, ఇక్షి, వృక్షాదులును,
మానవులును వసింతురు.

మరియొక దివ్యమగు రహస్యమును అక్కర్లింపుడు. ఈ కలయె నొకింత క్రింద భాగమున నున్న మూలపులు — తమకు పైనున్న దేవతలయొక్క సమీపమునకుం బోవగలిగిని యెంచి ఈ ర్ష్యా సూయ లకు నిలయమై యున్న ఆ దేవదూతల సంఘములోనివారు తమ యందున్న శక్తుల నన్నిటిని ప్రజలపై నినియోగించుచుందురు. మరియు తమ జీవితాంతమువరకు అదియే ముఖ్యకర్తవ్యముగ భావించి ఆరీతిగ వ్యవహరించుటయందు మిక్కిలి చాకచక్యమును ప్రదర్శించు నట్టి తెలివితేటలను కల్గివ్రుంచుచుందురు.

ఈర్వాసూయలు - రోషము - మున్నగునవి నెలకొని యున్న జాతికి పై కృత్య మంతయు సహజమే కదా!

దేవలోకములను దర్శించిన వారలుండిరా! యని కొందరు ప్రశ్నించుచుందురు.

—: దేవలోకము లెవ్వి యన వినుము :—

“నక్షత్రాణి వై దేవ గృహాణి” (కృష్ణయజుర్వేదం)

నక్షత్రాణి = నక్షత్ర మండలము లన్నియు, దేవగృహాణి = దేవతలు వసించుచున్న తావులై యుండెను. అనగా దేవతల గృహములు తారా మండలములం దుండునని భావము. వానినే ధర్మలోకములు అని పేర్కొనుచుందురు.

చదువరులారా! వినుడు...: దేవలోకము లున్నవా? ఉన్నచో-వానిం జూపగలవారుండిరా? యనుచు నెవరై నను ప్రశ్నింపవచ్చును. అస్థితియందు ఏమని ప్రశ్నలైన మొసంగెదరు? - వెంటనే వేద ప్రమాణములను జూపుచు- నక్షత్రముల గుంపుల వైపుకు మీదృష్టిని మరలించి - ఇవియే దేవలోకములు అనుచు నొక్క వక్కాణించుచుండుడు. మీ కొసంగబడిన దివ్యోపదేశము ఇదియే సుమా!

—: దేవు డొక్కడే కలడు :—

దేవలోకములకును - భూలోకమునకును అధినాథుడైన దేవ దేవుం డొక్కడే కలడని - ఎన్నడో 195 కోట్ల వత్సరముల క్రిందట భారతీయులు విశదీకరించి యుండిరి. పాపము! లోకజ్ఞానము ఒకింతయైనను లేనివారున్నయెడల - “కోటానుకోట్లు వత్సరముల క్రిందట మానవు లుండినగదా - ఆనాడు పై రీతిగ బోధించువారుందురు!” అని భాషించుచుందురు. మరియు ఆరువేలేండ్ల క్రిందటనే నరజాతి యేర్పడెను. అంతకు పూర్వమునుండియే భారతీయులు దేవుని విషయమై యెటుల ప్రవచించియుండును?” అనుచు తమకు గోచినటులెల్ల జ్ఞానములేనివారై మూఱుగుచుందురు.

ఇక్కాలమున నెందరో బుద్ధినుంతులు భూగర్భశాస్త్రమున (జియాలజియందు) ఉత్తీర్ణులగుచు- లక్షలకొలది వత్సరముల క్రిందట మానవు లీ భూమియందు నివసించి యుండిరని వెల్లడించిరి. అచ్చటచ్చట భూమి శ్రవ్యబడినపుడు అందు లభించిన మానవుల కళేబరములలోని అస్థిపంజరములను మరియు వారిచే నుపయోగింపబడిన వస్తుసామగ్రిని పరీక్షించి - లక్షలయేండ్లకు పూర్వమే వీనియునికి యుగదేనని దుజువు చేయగలిగిరి.

ఆ విషయమై విపులముగ తెలియదలచినవా రున్నయెడల ఒకమారు —

100 పేజీలు కల	హిందూమతము	వెల
	(దైవమతము)	ఒక రూప్యము

అను మా గ్రంథమాలలోని ప్రథమ భాగమును గాంచినంజాలు. ఇంకిను నళావతారముల కాలములు సైతము ఆ గ్రంథమున గుర్తింపగలగు. అంతటితో సంశయము లన్నియు మటుమాయమగును. ఇంతకును పూర్వజన్మ సుకృతముండవలెను. అదిలేనిది ఆ గ్రంథము చదువనలెసను వాంఛ కలుగనేరదు. దురదృష్టవంతుల కెంత జెప్పినను వారి హృదయక్షేత్రములు వీటిభూములుగ సిద్ధమైనందున నందు ధర్మచీజములు నిక్షేపించబడజాలవు.

దేనదేవు డొకమారు వారి హృదయములను శుద్ధము జేయుగాక ! ఋషి పుంగవుల యొక్కయు, దేవతా బృందముల యొక్కయు ఆశీస్సులు లభించుగాక !

సారాంశము వినుడు !

ఆరు వేలేండ్లకు పూర్వము లక్షల కొలది వత్సరముల క్రిందట మానవు లీ లోకమున నివసించియుండిరని నిశ్చయించుకొనవలెను. కోటానుకోట్ల వత్సరముల నుండియు మనుజు లీ లోకమునగలరని భాగవతాది గ్రంథముల నుండి ప్రమాణముల నెన్నిటిలో గాంచగల్గు

దుము. మచ్చునకై ఈ గ్రంథమాలలోని “దైవమతము” అను గ్రంథమును జూచుకొనిన యెవల ఇంకను మరెన్నియో నూతన విషయముల దెలియగల్గుదురు.

దేవు డొక్కడే కలడని రుజువు చేయగల ప్రమాణములు లెక్కలేనన్ని హిందువుల వాఙ్మయము నందంతటను ప్రదర్శింపబడినవి. ఆ విషయమై వివరించు వేదమంత్రము నొకదానిని గాంచి యానందింపవచ్చును.

“యో, దేవే, ష్వధిదేవ, ఏక

త్వస్మై, దేవాయ. నమో, అస్తు

దేవేషు = దేవతలెందరో గలరు. వారందరిలో

అధిదేవః ఏకః = అధినాయకుండగు దేవుడు ఒక్కడే యుండెను.

త్వస్మై దేవాయ = అట్టి దేవాధిదేవునకు

నమో అస్తు = నమస్కరించుచున్నాము.

అనుచు నున పూర్వులు ప్రార్థించియుండిరి. కావున దేవుడొక్కడే యుననె హిందువుల సిద్ధాంతము. ఆ దేవునకు అనంత నామధేయములున్నవి. అతని సృష్టి అనంతమైనది. అతనిచే సృష్టించబడిన బ్రహ్మాండములు సైతము అనంతకొల్లు కలవు.

మరియు వేదమున నుపదేశింపబడిన- మరియుక మంత్రమును గాంచుడు. “అనంతా నై వేదాః ” (వేదం)

వేదాః = వేదములు కూడా

అనంతాః = అనంత సంఖ్యకలనై రాణించుచున్నవి. మరియుక చిత్రమును గనుడు. అతని నామము అనంతుడనియు, అనంత పద్మ నాథ స్వామియనియు పేర్కొనబడును.

ఆతడు “అనంతుడై” యుండెను. కనుకనే అతని నామధేయము “అనంతుం” డనుచు ప్రసిద్ధి బడసెను. అతనివేదములు “అనంతములు”

అతనిసృష్టియంతయు “అనంత కోటి బ్రహ్మాండ రూపము”. ద్వితీయముగా
దొక్కటి “అనంత పద్మనాథ స్వామి వ్రతము” అని మిగిలినది
రింపబడుచుండెను.

—: దేవునకు అనంతనామములు కలవు :—

అనంతనామములలోని ముఖ్యమైనవానిని వినుడు.

స, బ్రహ్మ, స, శివ, స్స, హరి, స్సేంద్ర, స్సోమ, స, పరమ, స్సరాట్
(మంత్రపుష్పం)

• సః = దేవుడొక్కడయి యున్నను - అతడు

బ్రహ్మ = బ్రహ్మయనియు,

సశివః = శివుడనియు,

సహరిః = మహావిష్ణువనియు,

అక్షరః = అక్షరుండనియు,

పరమః = పరమాత్మయనియు,

స్వరాట్ = స్వరాట్ అనియు,

నీ రీతిగా వివిధ నామములచే కీర్తింపబడుచుండును.

॥ ఇంద్రం, మిత్రం, వకుణ, మగ్ని, వాహు, విశ్వో, దిష్ట,
స్స, సుపర్ణో, గరుత్మాక్

॥ ఏకం, సద్విప్రీ, బహుధా, వదంత్యగ్నిం, విష్ణుం, వాసవే,
శ్వాన, మాహాః॥ (ఋగ్వేదం)

సత్ = ఎల్ల కాలములందు దేవుడనువా యున్నాడు

ఏకం = విచారింప - నాత డొక్కడే కలడు.

విప్రీ = వేద సారము నెరింగిన వారు,

బహుధా = బహు విధముల నా దేవుని

వదంతి = కీర్తించుచుందురు. అది యెట్లన-
 మిత్రం = మిత్ర దేవుడనియు,
 వగుణం = వగుణ దేవు డనియు,
 అగ్నిం = యజ్ఞేశ్వరుండనియు,

నీ రీతిగ నెన్నియో నామములచే దేవుడు పిలువబడుచుండెను. వివిధ నామములతోడను - రూపములతోడను విలసిల్లుచున్న దేవ దేవుం డొక్కడే కలడని హిందుమత సాంప్రదాయముల నెరింగిన వాగు తీర్మానించియుండిరి.

“హిందువులు మండమతులు” అని విదేశీయులు నిశ్చయించి ఆ హిందువులను నిందించుటతో అగ్రగణ్యులైయుండిరి. అందుకనియే ఈ మతమును సశింపజేయువలెనని కంకణము కట్టిరి. ఆ రీతిగ తమ పనిని ఏనాడు పూర్తిగావించి కృతకృత్యు లగుదురో, అనాడు జన్మ సాఫల్య మగునని నిశ్చయించుకొనిరి. వీని కన్నిటికి ఋజువు లున్నవా? యని సంశయింపవలదు. మున్నుండు నవి యన్నియు నివారింప బడును.

(1) “హిందుమతము” అను గ్రంథ మొకటి “ఫాక్సు” అను నామ ధేయముగల క్రైస్తవ పండితునిచే వ్రాయబడినది. ఆ గ్రంథము నుండియు - మరియు -

(2) “ముక్తి మార్గము ” అను క్రైస్తవ ప్రచురణము నుండియు-

(3) “నా కాడి ఎత్తుకొనుడు” అను పోత్తము నుండియు-

(4) “ఏ-మానిఫెస్టో-ఆఫ్-ది రోమన్ కాథలిక్సు ఇన్ ఇండియా” అను అఖిల భారత క్రైస్తవ తీర్మానము నుండియు-

(5) ఇంకనూ మరెన్నియో క్రైస్తవ గ్రంథములనుండియు- అంతేగాక పెక్కు కరపత్రములనుండియు-

ప్రమాణములం జూపుచు, పాఠకులకు త్వరలో అందజేయబడును. వానికై వేచియుండెదరుగాక !

నిజమారయ - ఇదంతయు సనవసరము. తమ మతమును గురించి తాము చెప్పకొనినయెడల నెవ్వరును కాదనవలదు. హిందుమత విషయమై జోక్యమును కలుగజేసుకొనుట మాత్రము అసహ్యకర విషయము. తమ మతములోనున్న విషయములనే చెప్పకొనరాదా ? భారతీయుల హృదయములలో - హిందుమత ద్వేషమును రగుల్కొల్పుటకు పేతువెద్ది ! హిందువులు శాంతమనస్సు లయినందున కెంతయోకాలమునుండి లోలోన కృశించుచు, పెదవులను కదల్చజాలకున్నారు. ఎవరో కొందరు క్రైస్తవులు హిందుమును దూషించుచు కొన్ని గ్రంథములను వ్రాసిన మాత్రమున- ఆ మతస్థుల నందరిని హిందుమత ద్వేషులక్రింద పరిగణింపవచ్చునా ? యని మన మిత్తు లడిగెదరు. ప్రత్యుత్తరము వినుడు. క్రైస్తవమత ప్రచారమునకై ఏర్పడిన ట్రైనింగ్ స్కూళ్ళలో ఘోషగారి హిందుమత గ్రంథమును, మరియు దానికి దోడుగ హిందుమతమును దూషించుచున్న తదితరగ్రంథములను పఠింపజేయుచున్నారు. కావున క్రైస్తవమత ప్రచారకులు అందలి విషయములను హిందువులయెదుట బోధించుచుందురు. మరియు నా గ్రంథములలోని విషయారితములగు భావముల నన్నిటిని భారతీయుల హృదయములలోనికి ప్రవేశపెట్టగలరు. అందువలననే-హిందువులు వారి మతము నజేరనుద్యమించుచున్నారు. కోటికొక్కగుబుద్ధిమంతులు మన హిందువులలో లేరని నాడు. దుర్బోధలకు గురియైయున్న అధిక సంఖ్యాకులయెదుట అల్పసంఖ్యాకులగు బుద్ధిమంతులు కొందరున్నచు. లేకున్నను ఒక్కటే.

క్రైస్తుమత ప్రచారకులు షుమారు 5000 మంది మన దేశమందంతటను ఆనరించియున్నారు. దీనింబట్టి యెంతటి దుష్ప్రచారమును నాగించుటకు యత్నములు జరుగుచున్నవో తెలివిగలవారికి తెలియకపోదు. విదేశీయుల కెంతయో లాభములేనిది కోటానుకోట్లద్రవ్య

అనో గొప్ప యుద్యమమును సాగింపగలరేమి? ఈ మాత్రమైనను మనవాని గ్రహించినంజాలు.

స్థితిస్థాపకమున—పదికోట్లతూప్యములు విశేషములనుండి ఈ భోజమునకు దిగుతుంది యగుచున్నది. ఆ ధనముచే కుగ్రామముల యందు సైతము పెద్దపెద్ద చర్చిలను, ఆసుపత్రులను, పాఠశాలలను గట్టించును—

“లోకోపకారమునకై వాని నుపయోగించుచుంటి” మని మైక్రాకి చెప్పుచున్నారు. తెలివితేని హిందువులు, అది నిజంబని విశ్వసించి మోసపోవుచుండిరి. కనుకనే నోరులేనివారెందరో వారి మతి ముగ్ధుల చేతులకు హేను వగుచున్నది. హిందుమతమున నెన్నియో లోపములు కలవని క్రైస్తవులు బహిరంగ సమావేశములలో నుపన్యసించుచుండిరి. క్రైస్తవులను, బస్సులలోను, బజారులందును, గృహములలోపలను జేరి బోధించుచుండ -

కన్నులను విప్పి— నోరు తెరచుకొని— ఏమియు తోచని వారలగుచు - చెవులు నిక్కర పొడుచుకుని వినవలసిన గతులు పట్టుచున్నవి. అంతియేగాని ఇంతటి దుష్ప్రచారమును చేయవచ్చునా? అని నిచారింపు వార లొక్కరును లేరైరి. మన భరతమాత అట్టి మార్భాగ్యులను గాంచి యెంతగ విలపించుచున్నదో పరమాత్మకే యెరుక.

దీని కంటకును హేతువు—తమ మతము నందున్న గొప్పదనమును ఎరుంగని లోపము తప్ప వేరొకటి లేదు. దైవభక్తి యనునది హిందువులలో లేదని తెలుపజాలము. కాని అచంచలంబగు భక్తి నిశ్వాసములు లేవు. ఆ భక్తియందు దృఢత్వ మసలే పూజ్యము. స్వార్థ పరత్వముతో కూడిన భక్తియే కాని— విశాల హృదయమును కలిగియున్న అనన్యభక్తి కాదు. అట్టి భక్తి లేనచు అనగా దొంగ భక్తి యుండినను లేకున్నను ఒక్కటే. జేవుని వాక్యములయందు ఏమి ప్రమాణము లేనివారగుచు - అనగా అత డాజ్ఞాపించిన ధర్మ

ముల నాచరింపని వారలగుచు - “రాం రాం సీతారాం” అని కేకలు వేసినంత మాత్రమున నయ్యది భక్తి యనిపించుకొనదు.

కావున నిజముగ భక్తి గలవారు తమవలె నితరులందరు భక్తి పరులగుటకుగాను ఇంటింట తిరిగి వేలకొలది ధనమును జేర్చుచు మత ప్రచారకుల సేర్పరచవలసియుండును. ఆ పనిని చేయనంత వరకు ఆస్తి కలును, భక్తులును, లోకజ్ఞాన సంపన్నులును - మనదేశమున లేరనియే నిర్ణయింపనగును. ధనికు లెందరు లేరు! ఉండియు నిరుపయోగ మగుచున్నది. మతప్రచారమునకై వినియోగింప బడని ధనము ఇంధనము (సిట్టెపుల్ల) గాక - హృదయ శోధనము జేయునది యగునా. చదివినవా రెందరు లేరు! చదువు పొట్టకూడికి మాత్రమే యుపకరించినయెడల పశువులకును నరులకును భేదము కలుగ నేరదు. ఆ విద్య దేశము నుద్ధరించుటకు వినియోగపడనలె గదా ! సంస్కృతి పండితులును, తెలుగు పండితులును ఉండిరి. ఉద్యోగముల విడనాడి మతప్రచారమును గావించుటకుగాను ఏల సిద్ధపడకుండిరి? వారిలో గొందరికి ఆటువంటి భావము లుండినను - పాపము! పోషించువాడు లేరైరి. కనుక ధనమును విశేషముగమతప్రచారకుల కొరకే వినియోగింపవలెను. అట్టివారలు మాత్రమే దేశాభిమాను లగుదురు. ప్రతి పౌరుడు ఈ దేశానికి ప్రభువైయున్నాడు. కనుక నే స్వరాజ్యము అను శబ్దము సార్థకం బగును. ఈ రీతిగ కోటాను కోట్ల ప్రభువులు మనదేశమును పాలించుచుండిరి. ఆంధ్ర దేశమున ఘమారు మూడుకోట్లమంది ప్రభువులుండిరి. అందు హిందూవులైన వారు రెండు కోట్లకు మించియున్నారు. వారిలో నొక కోటిమంది నాస్తికులున్నను దైవమును విశ్వసించువారు కోటికి తక్కువ కానివారుండిరి. ఒక తలకు ఒక రూప్యము చొప్పున ధర్మ మిచ్చినను ఆంధ్ర దేశమున కోటి రూప్యములు ప్రచారమునకు పోగు పడిగలవు తుదకు లక్షమంది యైనను బుద్ధివంతుల వారుండరా. వారి ద్రవ్యమైననుచాలు ఈ మాత్రేపు పనిని గాపింపగల పుత్రులు ఆంధ్ర మూర్ఖ గణమునుండి జన్మించి యుండరా! ఉండియు, లేకుండియు నొక్కటే యగుచున్నది.

ఆంధ్ర యువకులారా ! బద్ధకంకణులు కండు. మీతల్లిని మీరు రక్షించుకొనుడు. అందుకై గ్రామ గ్రామమున మతప్రచారమును గావించుటకు గాను - ధనమును ప్రోగుచేయుడు. మీ యుదుకురక్తమును పొంగి పొరలుచున్నట్లు విరిచుచుంటిరి గదా. లేండు! కార్యరంగమునకు రండు. పుణ్యస్థలము కలవా రెల్లరు ముందంజ వేయుడు. అటుపై న దేవదేవుని యాశీస్సులం బొందు.

విదేశరాజ్యము మన దేశమునకు హానికరమని యెరింగి అందుకై పోరాడిన మీ తెలివి ఈనాడు ఎందుదాగినవి?

విదేశమతము కూడా మనదేశమునకు హాని కరమని యెరుంగరా? ఆ మతస్థులవలన నిపుడే యెన్నియో బాధల ననుభవించుచుంటిమి. ఇకముందు వారి సంఖ్య పెరిగిన కొలది హిందుజాతి యీ దేశమున నిలువజాలక - వారి మతమున జేరవలసిన దుర్గతులు పట్టును. లేదా నీతిగలవారు తమ ప్రాణములను గోల్పోవలసి యుందురు.

భర్తకుం తెలియనీయక భార్యయందును భార్యకుం తెలుపక భర్తయందును విదేశమతము- అంటువ్యాధివలె చెలరేగి విచ్చలవిడిగా నలు దెసల నంటుకొనుచున్నది. ఎంతయో కష్టించి ఆర్జించుకొనిన స్వరాజ్యమును భంగపరచుటకై యత్నించుచున్న విదేశమత ప్రచారమును గాంచియు - చవిచూడని వారివలె మన హిందువులు మనకెందుకని వెనుకకు బోవుచున్నారు. ఈ పాపమంతయు నెపుడో యొకనాడు బ్రద్దలయి మన వంశములవారిని ముట్టడించుచు క్రైస్తవమత మహిగ్నిగుండమున నాహుతులం చేయగలదు. ఆనాటి దేశాభిమానము ఈనాడు మంటగలిసినది. అగుచో-మన వంశపరంపరకు ఆ మంటయే శరణమై యుండగలదు.

కావున భారతీయు లికనయినను మేల్కొంచి ఆ వ్యాధికి తగిన రూపావధమును అన్వేషింపవలెను. శాంతికామాలమై వ్యవహరించుట మంచిదే. కాని దేశమామందొకతావున పాదమందు పుట్టుమచ్చంత

పుండు పుట్టినదయ్యు - నేటికిటు చూచుకొనగా అరచేరి వెడల్పున
 పదిగి పెద్దదై బాధించుచుండను. క్రిమముగా పాదమంతయు నాకృ
 మించి మోకాళ్ళ వరకు రాగలదు. పిదప తొడల సర్వంతయు వ్యాపిం
 చును. అప్పుడు డాక్టరేమనును? ఆభాగమంతయు తెగగొట్టి పారవేయ
 పలెను, అని హెచ్చరింపడా? అదేగతి మన భారతీయులకు సంభవింప
 గలదు. దూరిదృష్టి లేనివారగుచు- దేశమందన్ని మూలలం చూడక
 తమకు ధనమున్నదనియు-గొప్పగొప్ప చదువులం జదివిన కారణమున
 పొట్టపోసుకుని జీవింపగలమనియు - అట్టి తుచ్ఛబుద్ధిని కలిగియుండుట
 కంటే... వెంటనే తమ ధనమునునుతప్పబోధకై త్యజించుట మేలు. తమ
 నిర్లక్ష్య యొక్క- మహిమచే హిందుమతమును ప్రచారము చేయుటకై
 యుద్యోగమునుండి విరమించుకొనుట శ్రేయస్కరంబు. అట్టివారలు
 ధరితసూతయొక్క దీవెనలకు పాత్రులయ్యెదరు. వేదమతయు -
 దేవమతయు-తమను కడుపార గనిన మతయు-వారి పంశాభివృద్ధికై
 యాశీర్వదింపగలరు.

ఈ మాటలను లెక్కింపక-స్వేచ్ఛగా విహరింతురేని - వారి
 బిడ్డలు - ధనవంతులయి యుండజాలరు. మరియు విద్యల నార్జించలేని
 బండభాయిలై వర్ధిల్లగలరు, అని మన పితృదేవతలు శపింపగలరు.
 దేవదేవా! ధనికులకును, విద్యావంతులకును, బలవంతులకును, పైవిధం
 బగు సద్బుద్ధి నొసగుము. హే కృష్ణప్రభో!

“బుద్ధియోగం దదామ్యహం”

అని నరునకుం దెల్పితివి. భారతీయులము నరులమే సుమా.
 కావున మాకెల్లరకు ఆ బుద్ధిని దయచేయుము.

బుద్ధిప్రచోదకా! హే సూర్యభగవాన్! మా బుద్ధిని మంచి
 మార్గములలోనికి ప్రసరించునట్లు అనుగ్రహింపుము. ఇవియే మా
 భారతీయుల తరపున నా వందనసహస్రములు.

రాబోవు పరిణామములను గుర్తింపగల తెలివితేటలను కల్పించు నట్టి దేవదేవా! నీవు మా హృదయముననే నివసించియుండివి దా! మా మొరలాలకింపుము. నీవు తప్ప యీనాడు హిందువుల కెవ్వ నును - దిక్కుగలవారు లేరు.

“నీవే తప్ప ఇతఃపరం బెరుగ

మన్నింపం దగున్ దీనానిన్

అని ప్రతి భారతీయుడు నిన్ను ప్రార్థించుగాక.

చదువరులారా! చైనావారు హిందువులపై చాడి వెడలిరిని నింటిమి. శాంతికాముకులమై యెవరియింట వారుకూర్చునదగునా. వారు విదేశీయులై యుండిరినియెంచి కసి తీర్చుకొనక నొంటరిగయుంటివా! వంటింటి వాయివద్ద గూర్చొననగునా! యెవరి దోషము వారిదే యని నిశ్చయించి శాంతివాక్యములం బల్కుచు మౌనముద్రను నహింస వలెను కాబోలు! ప్రభుత్వమేగాక ప్రజలు సైతము సైన్యములను సిద్ధముచేయుచున్నారు. మందుగుండు సామానులను తయారుచేయు చున్నారు. వెర్రిటనే ప్రతి క్రియకై ముందడుగు వేయుచున్నారు.

క్రైస్తవులు మనమతముపై చాడివెడలినమాట సత్యము. హిందుమతమును నశింపజేయవలెనని ప్రతిజ్ఞలం జేయుటయు నిజంబు. అవుగాక.

అందుకై మిమ్ముకోరుచున్న విషయము తెవి! వారివలె దౌర్జన్యమునకు బూనుడని కాదు. మీ ప్రజలు - మీమతమునుఎరుగని కారణమున నన్యమతమున జేరుచుండిరిని హెచ్చరించుచు - మీ శక్తు లను విజృంభింపజేసికొని మీమతమందున్న గొప్పతనమును ప్రతి భార తీయునకు ప్రబోధింప జేయుడు. అందుకై అనగా మత ప్రచారము సకై ధనరూపమునను - ఉపన్యాస రూపమునను - గ్రంథరూపము నను - కరపత్రముల మూలమునను దేశమం దన్నిమూలలలో వ్యాపింపజేయుచు ప్రతి భారతీయుని హృదయక్షేత్రములపై హిందూ మత ధ్వజమును ప్రతిష్ఠింపుడని మరిమరి ప్రార్థించుచున్నాను.

ఇదియే - ప్రకృతికృత నాచరింపదగిన ప్రతిక్రియ. ఈ కని
యందు అన్యమతద్వేషమును విడుదలచేయుచు ఉన్నది. అప్పులను హింసంపజేయు
భాగమును శూన్యము. సీతలయందున్న కార్మికలకు సైనికులము మన
మతమును అర్థముచేయగల దుష్టమమును లేనదీయవలెను.

గాంధీమహానుభావు విదేశీయులంగూర్చి “క్విట్ ఇండియా”
అనగా “మోక్షించునుండి విడిచివేయుడు” అని ప్రభో
ధించియుండెను. అటులనే ఓ దైవమతప్రచారము
అనుపత్రికచుండు - “ఇరటింటి బాధించునట్టి యుద్ధ
మమునుండియు స్కూళ్ళనుండియు పెరుషులను బామ్మను

అనియే మనము బోధింపనెంచితిమి. ఇందు కేర మంతమాత్రము
లేదు.

గాంధీగారి బోధను దుష్టప్రచారముకొరకు వచ్చెనా? లేదు.
హిందుమత ప్రబోధముకూడా ఉట్టిపడెను. సత్ప్రచారము
కొరకు - చేర్చబడగలదు.

మనకు స్వరాజ్యమేగ్నది పడునైదు వత్సరములైనది. ఈ
యల్పకాలముననే - ఇరువదిమూడులక్షలమంది హిందువులు
క్రైస్తవమతమును స్వీకరించియున్నారు. ఈ వార్తను వినిన వెంటనే
నీతిగలవారి గుండెలు బద్దలు కాగలవు. మొండిబండలవంటి గుండె
లున్నయెడల-నవిమాత్రము నిమ్మకు నీరెత్తిన చందమున శాంతముగ
నుండగలజేమా?

స్వరాజ్యసాలనము మరియొక శతాబ్దమువరకు ఇటులనే నిల్చి
యున్న దనుకొనుడు. కోట్లకొలది హిందువులు క్రైస్తవులయ్యెను.
అల్పసంఖ్యాకులగు ప్రజలుమాత్రము హిందువులుగా నుండును. అల్ప
సంఖ్యాకుల రక్షణము అనునది యీ స్వరాజ్యమున కాదు. క్రైస్తవు
లధికసంఖ్యాకులై మనరాజ్యమును హస్తగతముగ జేసికొనినయెడ
అనాడు అల్ప సంఖ్యాకుల రక్షణముకాదు - భక్షణము జరుగును

మహాత్మర నష్టము రానున్నదని యెరింగినవారు ఇట్టి గ్రంథములను వ్రాయుటయు న్యాయమై యుండును. విదేశమతములవారిచే వ్రాయబడిన గ్రంథములలోని విషపూరిత వాక్యములం గాంచినపుడు వానికిం దగిన ప్రత్యుత్తరములను సున్నిత మార్గముల గుండా - లిఖింపక-వల విడనాడగలము ? ఆ రీతిగ వ్రాయబూనుటయు సర్వసమ్మతమై యుండును. క్రైస్తవులపై ద్వేషమును బూని యీ గ్రంథము వ్రాయబడినని యెవ్వరును భావించరాదు. నారు మనకు మిత్రులై యున్నారు. ఎట్లన- వారందఱును పూర్వము మన హిందువులే. ఎవ్వఁగూ కొన్ని భోగముల నాశించి క్రైస్తవ మతమును స్వీకరించిన వారలైరి. కావున వారును మనమును మైత్రిని వహించి వ్యవహరింప వలసియున్నది. ఇంతటినుండి తమ క్రొత్త మతము యొక్క ప్రచారమును విడనాడి- ఆ మతమున నున్నవారు అంతటితో నిల్చి పోవలెను. అనగా హిందువులను క్రొత్తగా తమ మతమున జేర్చుటకై ఆసుపత్రిలలోను- స్కూళ్ళలోను - దుష్ప్రచారమును నాగింపక, శాంతభావముతో మెలంగవలెనని ప్రార్థన. క్రైస్తవులచే నింతకు పూర్వమునుండి వ్రాయబడిన గ్రంథములలో హిందుమతమున నాయా విషయములందు దోషము లున్నవని, యెవ్విధంబుగ లిఖింపబడినవో వానినన్నిటిని జూపుచు అందుకు తగిన జవాబును వ్రాయుట న్యాయమును అనసరమును అయ్యుండెను. హిందువులకు సత్యమును దెలుపవలసిన యావశ్యకతయు విశేషముగ నున్నది. అందుచే హిందుమత గ్రంథమాలా రూపమున నెన్నియో గ్రంథములు వ్రాయబడవలయును. ఆ పుస్తకములలో హిందుమతముయొక్క నిజరూపము సులభశైలిలో నుదహరింపబడవలెను. ఇప్పుడు వ్రాయబడుచున్న గ్రంథముపంటి గ్రంథములు తెలుగుభాషలో లేని లోపముకంటి గలదు. ఎందుకన విదేశ మత స్వరూపము ఆ గ్రంథములయందుదహరింపబడలేదు. ఇటుల బలుకుట ఆత్మస్తుతియని కొందరందురు. వారి కా భావములు గల్గుటయు దేశ దౌర్భాగ్య హేతువు. భార్యతన భర్తయొక్క నామమును ఉచ్చరింప గూడదు. అటులనే భర్తయు భాగ్యయొక్క నామధేయము నుచ్చరింపరాదు. ఇది నామాన్య

ధర్మము. కొన్ని సమయములందు దంపతులు-తమ పతియొక్కయు, సతియొక్కయు నామధేయములంజెప్పుకొనుట ధర్మమైయున్నది. అటులనే గ్రంథకర్తయొక్కభావమును గుర్తించునెడల-హిందువుల మనస్సులను పైకి లేవదీయుటకై వచింపబడిన సత్యవిషయమై యున్నదని గోహింప గోరుచున్నాను. అట్టిదానిని ఆత్మస్తుతికిగ్రంథ పరిగణింపరాదు. ఇట్టి గ్రంథములు ఆత్మంతి ముఖ్యములు అని తెలుపుట ఎన్నటికిని నేరము కానేరదు-

చదువరులారా! క్రైస్తవులుకూడా యితరులకువలె నాకును పరమమిత్రులయియున్నారు. ఎందుకన వారు తమ మతమునందును, తమ మతప్రవక్తయందును, ఎంతయో భక్తివిశ్వాసములు కలిగిన వ్యక్తులయి యుండిరి. అందుచే వారిని మిక్కిలి ప్రేమించుచుందును. ఆ విషయమై యెవ్వరును సందేహింపరాదు. అయితే- హిందూమతమును పశింపచేయుటకై పన్నిన పన్నాగములు మాత్రము దేశద్రోహకరములై యున్నవి. ఆ విధానమును మార్చుకొనుడని వారికి తెలియపరచుట తప్పనిసరి యగుచున్నది. కోటానుకోట్ల హిందువులు తమ మతమును విడనాడి అన్యమతమున చేరుచున్నప్పుడు చీమునెత్తురు లున్నంతవరకు హిందువుల హృదయములు తపింపవా? కమ్మవారిలోను - రెడ్లలోను - కాపులలోను మిగిలిన జాతులవారిలోను తమ బంధువులు క్రైస్తుమతమున చేరుచుండిరని వినినపుడు - వారి హృదయము లెంతగా పరితపించినవో! ఆవిషయమై ఈ గ్రంథకర్త యెదుట వారు వినరించుచున్నప్పుడు - యితడును ఎనలేని గాఢము పొందియున్నాడు. తన భార్య-క్రైస్తుమతమున చేరి తన నెన్ని పిఠముల బాధించుచున్నదో ఒకానొక భర్త, యొకదినంబున ఈ గ్రంథకర్తతో మొరలిడినాడు. తన భార్యతో నంతగ చెప్పుచున్నచు-ఆ సతీమణి క్రైస్తుమతమున చేరుటకంగీకరింపక హిందుమతమున నిల్చి యున్నదని యెంచి ఒకదినంబున దోసిలిం బట్టించి అందు నిష్పాకణికలను పోసియుండెనని హిందూవులు దీనపదములయి దెలిపిరి. ప్రభుత్వముగో నిర్భయింపగో గుఱువచ్చును నాది నుజురువచ్చు కాదనాచుండును

అనాడు శ్రీ మహావిష్ణువు హితకళ్యాణశివుని విషయమై వచింపలేదా-
యింతకును పాపము కలగజాలెను. క్రైస్తవ మిషన్ వారి ఆస్పత్రికి ప్రస-
వించుటకుగాను ఒక గర్భిణి స్త్రీ వెళ్ళగా అచటి మత బోధకులు
ఆమెను బలవంతపెట్టుచు ఏసుక్రీస్తును ప్రార్థింపుమని పత్తిడి చేసిరట.
అనకిష్టము లేకున్నను విధిలేక ప్రార్థించియుంటినని తన బంధువులకు
చెప్పినది. పఠ్నాడు తాలూకాలోని కొన్ని గ్రామములందు భారతీయ
క్రైస్తవులు వినాయక విగ్రహములను - అంకమ్మ, పోలేరమ్మ విగ్ర-
హములను లేవనెత్తి నాగులుచుందు ఘడ్డవేసియుండిరని - ఆయా గ్రా-
మములలోనికి ప్రచారమున కేగినపుడు అచ్చటి ప్రజలు ఈ గ్రంథ
కర్తకుం దెల్పిరి. ఎన్నఁదో కాదు, యి సేసఁజూయమున అనగా స్వరాజ్యము
లభించిన పిదప నూటయ్యిరునది, దేవాలయములు కేరళరాష్ట్రమందు
క్రైస్తవులచే నేలమట్టము గావింపబడినవి. ఆంధ్రులలో శ్రీ రామ
చంద్రుని భక్తురాలయిన శబరిని గురించి యెరుగనివారు లేరు. ఆమె
యొక్క నామముతో విలసిల్లుచున్న -

“శబరి మల” అను పర్వతం బొటి కలదు. ఆ కొండపైనున్న గొప్ప దేవాలయము కూడా క్రైస్తవులచే బద్దలు చేయబడినది. వీరిటనే శాంగైసు పృథ్విత్వమునకు హిందవులు మొరపెట్టుకొనిరి. కాని ఆ రాష్ట్రముండలి పృథ్విత్వమంతయు క్రైస్తవులహస్తములయందొమిడియున్నందున —

శ్రీరామచంద్రుల దర్శనము బుట్టదామని గానింపబడెను. కాంగ్రీ
 స్వప్రభుత్వముచేత కాంగ్రీ బడిన “నియోగి” మిటి వారు” తను రిపో
 డ్మెంట్లను చేరితగ నున్నాడు. ఆ కాలము ప్రమాణము కావ
 తనని నిశ్చయించి నది “నియోగి” అను పెద్ద గ్రంథమును
 అంగీకరించి నిజమని తెలిసి సత్యము గ్రహింప
 వచ్చును. “నైహా శ్చ సత్యమును నశింపజేయుటకుగాను క్రైస్తవరా
 జ్యమును నెత్తికొల్పి నెత్తివదిలియు “నియోగి” అను గ్రంథా
 లిని ఉపరిపక్షముననుకొని భోధించుట కిరవలెయును సెలము
 కాచివేరినది అంగీకరించు నాయును అన్నది.

యిట్టి దౌష్ట్యము నంతయో చేసియుండిరని యెరింగినవారు అందలి సత్యమును వెలిబుచ్చుకుందుట పాపహేతువు కాదా? యివి యన్నియు గుర్తునకుం దెచ్చియుంటిమేని ఆ విషయమును యెరుంగని క్రైస్తవులు - తమ మతముచే నితర మతమునకు సంభవించిన బాధలను గణింపగలరు. వారిలో వివేకులయినవారు యికమీదనయినను తమ మత ప్రచారమును చేయుటను నిల్పివేయగలరు, అని విశ్వసించుచున్నాను. అసలు హిందుదేశమునకు విదేశ మతములవారి నితులవసరములేదు.

ఎందుకన - మతము లన్నిటిలో మహాన్నత స్థితిని వహించి యున్న మతము హిందుమతము. అట్టి మతమున నున్నవారలకు అన్య మతముల వారి బోధ లెందులకు. మతము అనునది తేనిదై గొడ్డు బోతు వలెనున్న దేశము ఎందైన నున్నయెడల క్రైస్తవులు ఆ తావున కేగి ఆ దేశపు ప్రజలకు తమమతమును జెప్పుకొనవచ్చును. ఎవరైనను సరియే పెండ్లికాని పడుచును పెండ్లాడవచ్చును. మరియు పోషింపవచ్చును. ఇతిని కల్గియున్నట్టి వనితవద్దకుం బోయి - ఓభామా మణి నా యందచందములు చూడుము. నా భవసమును దర్శింపుము. నా యాస్తిపాస్తుల నెరుంగుము. నా తెలివితేటలను పరీక్షింపుము. అవసరమగుచో నా బలమును అర్థముచేసికొనుము. ఇట్టివానిని జేరక - అందచందములులేని - ధనధాన్యములులేని - మేడపై మేడలులేని - తెలివితేటలులేని నీచుగనితో కాపురమేల చేసెదవు. ఆతని పిడనాడి నన్ను జేరుము అనినటు లుండవా ఆ క్రైస్తవుల బోధ!

హిందువులారా! మీలో దాత లెందరో కలరు. సత్రములకు గుళ్ళకు సప్తాహములకు ఉత్సవములకు వేలువేలుగా ధనమును వ్యయమునకుండుచున్నారు. వారి కన్నిటిని మించినది మత్స్యప్రచారము. ఎందుకన - దాసమూలమున హిందువులెల్లరు హిందుమతముననే నిల్చిపోయెదరు. లేదేని క్రైస్తవుల మ్రోదరు. ఆ క్రైస్తవులకై సత్ర

ములుపయోగపడును. అనాడు రామోత్సవములు జరుగవు, గుడిగోపురములుండవు.

రాబోవు మీ వంశముల వారందరు క్రీస్తుమతమును స్వీకరించు నెడల-ఇక మీ ధర్మములవలన ప్రయోజనమెద్ది? మత ప్రచారమునకై ధనమొసంగక - ఎన్ని యుత్సవముల జేయించుచున్నను - అవి యన్నియు మీ వంశములవారిని ఉద్ధరింపజాలవు. దేవుని ధ్యానింప రాదని కాదు. రోగము వచ్చినపుడు దైవధ్యానమును గావించుచున్నను వైద్యచికిత్సను ఎటుల గావించుచుంటిమో అటులనే మతప్రచారము అను వైద్యచికిత్సకై ధనమును వెచ్చింపుడు. మందులను నిల్పి - కేవలము దైవధ్యానము మీదనే నిల్పియుండగలమా? ఆరీతిగ మండ దగినవారు లేరు. సర్వసంగపరిత్యాగ మొనరించినవారికి రామనామమే దివ్యోషధంబు. ఇంకను మనమెల్లరము ఆ తరగతియందు నిల్చిన వారమై యుండము.

“కావున మానవ ప్రయత్నమును చేయుటవం
టిదే మతప్రచారము. దేవుని ఉత్సవములను
చేయునట్టివిధానము - రామనామ సంకీర్తన
మును బోలియున్నది.”

కావున ఒక జైపునుండి ఉత్సవములకై యెంతటి ధనమును వెచ్చించుచుంటిమో అంతకు మించిన ధనమును మతబోధకై వినియోగింపవలెను. ఆ బోధచే ప్రజలందరు దైవమును విశ్వసించి - ఎవరి యింట వారె నిరంతరము దైవనామమును కీర్తించుకొనుచుందురు. దేశోద్ధరణమునకు ఇదియే సత్యముగు మార్గము.

ఏహిందువునైనను కదిలించి చూడుడు. మీ మతమున నున్న సంశయములకు ప్రత్యుత్తర మొసంగమని కోరుడు. సాపము! అగూఢులుగను హిందువులు జేయవలెయున్నవి.

అన్యమతములవారు వీరిని జేరి అయ్యా! మీ మతమున -
నవతారపురుషుడని కీర్తింపబడిన రామచంద్రుడు భార్యకై
యేడ్చినే! అట్టివాడు దేవు డెట్లగును?

కృష్ణావతార మున్నదికా! ఆతడు వెన్నను దొంగిలించెను.
గోపికలను తొరచెను. ఆతడు మీకెట్లు దేవుడయ్యెను?
రాళ్ళను పూజించుచుందురు కదా. అవి దేవరూపములా!
సర్వలోకములను సృజించినట్టి మహనీయుడు - అనగా ఆ
దేవుడు మీయెదుట బండయై పడియుండె నేమి! దేవత
లందరు వ్యభిచరించిరిని పురాణములలో కలదు. అట్టి
గ్రంథములు అట్టి దేవతలు - మీకు పూజ్యులా అని
ప్రశ్నించుచుందురు.

వాసికి జబాబు చెప్పలేక పోవుదురుగాక - కాని - ఓయీ!
కైస్తవమతస్థుడా! మీ క్రీస్తు దేవుడైనయెడల - కత్తులచే పొడి
పించుకొని చచ్చినే. ఒక వ్యభిచారిణి స్త్రీచేత - అత్తరు పూయించు
కొనెనే. తనను చంపుటకై రాజభటులు వచ్చుచుండిరిని యెరింగి
అయ్యో నా ప్రాణములను దీయుటకై వచ్చుచుండిరిని దుఃఖించుచు
నేలపై బడి దొర్లి దొర్లి - బిగ్గరగా నరచెనే? దేవుడైనయెడల - సిట్టి
పనులం జేయునేమి? అని మరల ప్రశ్నించుటకు - వీరి కావిషయములు
తెలియక పోయెను. అహో! ఈరీతిగ వారి మతముననున్న విషయ
ములు కూడా హిందువులకు దెలిసినయెడల - ఇంతటి ముప్పు - మన
దేశమునకు వాటిల్ల నేరదు. అవతలిపార్టీ తరపున వాదించుటకు స్త్రీడర్లు
కలరు. మనపార్టీ పారికి వకీళ్ళు లేరైరి. యీగతి సంభవించినది. అట్టి
లోపమును తొలగించుకొనుటకై -

మతప్రచారము - మతగ్రంథ ప్రచురణముతప్ప
వేరొక మార్గము గోచరింపదు.

ఈ రీతిగ తెలివితేటలులేని బిడ్డలు పుట్టిరే- యనుచు మన భారతమాత మిక్కలి విలపించుచున్నది. ఆమెనుండి వెలువడిన కడుపు మంటలు బిడ్డల నేనాటికైనను కష్టముల పాలొనరింపక మానవు. మాతృదేవిని రక్షించవలసిన బాధ్యత పుత్రులకు లేదా. తమ భార్యా మణిని కడకటికటికొనుచుకుని సుఖించుటే తమకు కర్తవ్యమైయున్నదేమి ! ఈభారతదేశమున ఫలించిన ఫలములను మరియుపాడిపంటలను- కడుపునెక్కించి పొట్టచు నింపుకొనుచున్నవారు ఆమాతృదేవి విషయమై విదేశముల వారిచే సంభవించుచున్న భరింపరాని యవమానములను తొలగింపవలెనను బాసములు- పుత్రుల కేల కలుగకున్నవి. పాపము శమించుగాక.

వేదమాతయొక్క కన్నీటికాల్వలు చైనావారి మూలమున వివిధములగు ఇక్కట్లయొక్క బిందువులను కురిపించుచున్నవి. దౌర్భాగ్యచిహ్నముగు ప్రాకృతకర్మ-యెద్దియైన నొకటి యుండునేని ఈమాటలు వెగటుగా దోచును. ఏనాటికైనను కానిండు ! ఏనాటికైనను కర్మఫలములు తత్కర్మలను వెంబడింపక మానవు. సమయముకై నిరీక్షించుకాలము పరిపక్వమైననాడు - అవి వెదకుకొనివచ్చి విధిగా ననుభవింప చేయును. ఆరీతిగ ననుభవించువారి చరితమును వినినవారుగాని స్వయముగ దర్శించినవారుగాని పైవిషయము నంతయు నర్థము జేసికొనియుండును. తెలిసి తెలియనివారివలె వ్యవహరించు పారున్నయెడల వారు దేశమున కపకారులగుదురు. ఒక యుదాహరణము జూపెదను.

పూర్వకాలమున జయచంద్రుడు అశురాజు పృథ్వీరాజును జంపించుచుగూచు మహమ్మదీయులను జేరదీసి వారిమూలమున తన శత్రువును జంపింపగల్గెను. ఆసమయమున తాను కృతకృత్యతం జెందితి నని సంతోషించియుండెను. కాని ఆదుష్కర్మము తగినఫలమును అందజేయక విడుచునా ? కనుకనే మహమ్మదీయులు జయచంద్రుని తత్వము నెరింగినవారలగుచు - ఆతడు మరియుక సమయమందైనను అన్యులతో జేరి తమను విధిగ నశింపజేయ సమకట్టునని యెంచిరి. కను

కనే దయాదాక్షిణ్యములులేక నతనిం జంపివైచిరి. వింటిరా ! కర్మ ఫలముల రీతులు ! - పరులను మోసగింపగల తెలివియున్నది. భ్రమించువారి గతులు - తమనుమించిన తెలివిగలవారిచే దుర్గుతులుగా సిద్ధపరుచబడును - అని విశ్వసించుట తెలివిగలవారి లక్షణము. కావున మోసకృత్యములం దారితీరినవారు యిక నను మేల్కొంచి జాగ్రత్త పహింపవలెనని ప్రార్థన. మరియు వారు గర్హితై వ్యవహరించుటయు నంతయో మంచిది.

ఒక భరతమాత విషయమేకాదు గృహమందున్న తల్లులను గూర్చియు గమనింపవలసిన విషయము లన్నియో గలవు. తొమ్మిది నెలలు కడుపార మోసి-మట్టినిం దినుచు - తినిన యన్నమును స్త్రీతము కక్కుచు - నా తల్లులు బిడ్డలం బెంచుచుందురు. పిల్లల విషయమై “దేవదేవా! యని సంబోధించుచు - తల్లులు ఎన్నికష్టముల ననుభవించిరో తమ భార్యల మూలమున దెలుసుకొనవచ్చును. పసిబాలురకు వ్యాధులంకురించినపుడు ఆ మాతృదేవతలు పథ్యములంచేయుచు వివిధ కష్టముల కోర్చి దుఃఖములపా లయ్యెదరు. మలమూత్రముల నెత్తుచు - వారి నిమిత్తమై పాకిపనిని చేయుచు నుండిరి. కనుకనే మాతృదేవికంటె పరిమద్దైవము వేరొకటి లేదని పెద్దలు వచించిరి. యశావనమదముచే అట్టి తల్లులను బాధించు పుత్రులుండిరని వినిన నాడు గుండెలు బ్రద్దలగుచుండును. కాని తత్కర్మఫలము తమ వార్ధక్యదశయందు -

అనుభవమునకు రాకపోదు. ఆనాడు తల్లులయొక్క యెప్పులను మించినవియు, ఘోరరూపమును దాల్చినవియు కన్నీటిఛారలు ఒలికి యొలికి హృదయములనుండి పలుకరింపగలవు. ఆ ప్రతిభ్యనులైన విన విన సత్యము గోచరించును.

తల్లియగు గాంధారి తన కుమారున కెన్ని విధముల నీతిని గరపియుండలేదు! అయిననేమి! రాజ్యమదముననో, అధికారమదముననో, యశావనమదముననో లేక విద్యామదముననో ఆ వాక్యములు

హృదయమునకు నచ్చినవికావు. “వినాశకాలే విపరీత బుద్ధిః” అను సూత్రము దుష్కర్మఫలము లను నెట్టుకొనివచ్చి యనుభవింపజేయక విడవదుకదా!

అంతియే కాదు— ఆ కర్మ - నరుని కంఠమునకు ఉరిత్రాడు వలె సిద్ధమగుచుండును. “మాతృదేవోభవ” “పితృదేవోభవ” అను సూక్తులు దేవదేవునిచే మానవజాతి కనుగ్రహింపబడిన తొలి పలు కులై యున్నవి. వానినిమించిన ధర్మములు వాఙ్మయమునం దెచ్చటను లేవని ఘంటాపథముగ నుడువగలుగుదుము. కావున శ్రేయము నభిలషించువారు తమజీవితముననే గాక - తమ వంశమునం దుదయింప బోవు పుత్రపౌత్రాదులందరిని ఆనందసాగరమున నోలలాడింపవలెనని యభిలషింతురేని వెంటనే మాతృదేవిని సేవింపవలెను. అటులనే భరత మాతయొక్క కన్నీళ్ళను తుడిచివేయుటకుగాను - వేవేగః సంసిద్ధులగుచు విదేశీయులచేతనేర్పరచబడిన పంచమాంగదళములనుండి సంభవించుచున్న బాధలను తొలగించుకొనవలెను.

విదేశీయుల మాయోపాయములు జాలరివాని గాలములవలెను, వలలచండమునను, శాంతరూపమున వ్యవహరింపబడినవగుచు మెల్ల మెల్లగ నన్యదేశములవారికి హానిం కలుగజేయగలవు. వారి శాంత్రములు దినదినంబున నలుదిశలకుం బ్రాకుచు ఆ యా దేశీయుల హృదయక్షేత్రములను దిమ్మెసవేయబడిన రీతిగ - విదేశీయ భావనలచే గట్టిపరచుచుండును. గాలములం దుంచబడిన - ఎరను గాంచిన వెంటనే-మత్స్యము(చేప)లేమి జేయగలవు? అందలి యెరను తినబోయి తమ జీవితమును నశింపజేసికొనును. ఆగతి సంభవించినది భారత జాతికి. పట్టుబట్టి మీ మత మెట్టిదని గట్టిగ ప్రశ్నించువారున్నయెడల పెక్కుమంది హిందువులు - అందుకుం తగిన ప్రత్యుత్తరములు చెప్పలేనంత హీనదశయం దుండిరి. కనుకనే రత్నమువంటి మతమును మట్టిపాలొనరించి విదేశమతమున జేరుచున్నారు.

చదునరులారా! భారతీయులు మిక్కిలి తెలివిగలవారు, అయిన నేమి ఫలము! విదేశీయులచే సంభవించుచున్న యిక్కట్టులం దెలిసికొని తగిన ప్రతిక్రియను జేయుటకు తమతెలివిని వినియోగింపరైరి. చీట్ల పేకలతోడను - ఆటపాటల మూలమునను - పనికిమాలిన సంగతులం జెప్పుకొనుట తోడను - చిన్నయనక - పెద్దయనక నెల్లరు జీవయా త్రాని సాగించుచుండిరి. ఆయాట పాటలలోని కాలమున గొంతభాగ మైనను విదేశీయుల మతగ్రంథములను కూడ చదువుచు నందలి లోపములం దెలియుటకు ముందంజవేయకూడదా! ఏ స్త్రీనిగాంచినను- పురుషుని దర్శించినను-నవలలను చదువువారే యగుచుండిరి. పోనిండు. వానితోబాటు విదేశీయుల మతగ్రంథముల నేల చదువకున్నారా? పొరపడచుందురేమో! హిందుమతగ్రంథములను సై తము విధిగ చదివితీరవలెను. లేజేని భ్రష్టస్థితిని పొందెదరు. ఆరెండుమతములను త్రాసునందుంచి తూచుచున్నయెడల హిందుమతమహిమ వెల్లడి కాగలదు.

అట్టి గ్రంథము లున్నవా ! యని ప్రశ్నింపుడు. లేకేమి! హిందుమతగ్రంథమాలలోని ప్రతిగ్రంథము మీకు సహకరింపగలదు.

పురుషవరులారా ! హిందుమత గ్రంథమాలలోని పుస్తక ములం జదువుడని మీ స్త్రీలకుం జెప్పుడు.

పతివ్రతా శిరోమణులారా ! మీపురుషులకును పై విషయ మును విన్నవింపుడు.

బాలులారా ! మీగురువులకు జెప్పుడు. ఈరీతిగ హిందుమత ప్రచారహర్ష్యమునకు(మేడకు) ప్రథమ సోపానము సిద్ధము కావలెను. అట్లుపైన నెల్లరు ముందుకువచ్చి ధనమును-ప్రొగుచేయుచు మతప్ర చారకులను దేశములం దన్నిప్రాంతములకుం బంపుచు నుండవలెను. పదార్థశాస్త్ర సమ్మతముగను, యుక్తియుక్తముగనుస్వాచుభవమునను

బోధింపగలది హిందుమత మొక్కటే యని దిట్టముగ నమ్మును. అద్దానిని ఖండింపగలనారు శుభరాతలంబున గానరారనియు దృఢముగ నక్కాణించుచున్నాను. మరియు విదేశమతము పై న్నకు (ప్రదార్థ విజ్ఞాన శాస్త్రమునకు) సంబంధించియుండదు. ఇంకను వినుడు-

ఆదిమానవుల సృష్టివద్దనుండి జగత్ప్రళయము వరకును:- అనుపైన అనగా జగత్ప్రళయనంతరము జరగనున్న విషయముల వరకున్న ఆమతముచే బోధింపబడిన సిద్ధాంతములు కనులుమూసుకొని విచినందప్ప ఎదిరించి ప్రశ్నల నడిగియుందుమేని ఒక్కదానికైనను సరియగు ప్రత్యుత్తరము లొసంగజాలకున్నవి. అట్టి సిద్ధాంతములతో నిండియుండిన ఆ విదేశ మతము మన దేశమునం దంతటను వ్యాపించు సని-బుద్ధిబలము- శూన్యమైపోవును. ఇక మనజీవితము లుండినచోలేకున్నను ఒక్కటే.

చాతకలారా ! సర్వసంశయములం దీర్చగల బుద్ధిని అనుగ్రహింపగల హిందుమతము కావలెనా? లేక ఎయ్యది బోధించుచున్నను అదేమందిదని యెంచి - తలనువంచుకొనుచు బుద్ధిబలమును వృద్ధిచేసుకొనుటకై తావొసంగని విదేశమతము కావలెనా ! బుద్ధిమంతులు మీరే నిశ్చయించుకొనుడు.

శ్రీకృష్ణపరమాత్మ ఏమని హెచ్చరించెనో వినుడు- బుద్ధియోగం దదామ్యహం॥ బుద్ధిని వృద్ధిచేయు మార్గమును అందజేతునని పల్కెను. విషయమిటులుండ బుద్ధిమంతులగువారు బుద్ధిబలమును వృద్ధిచేయగల శ్రీకృష్ణుని దివ్యమార్గమును విడిచి క్రీస్తుమార్గమును అన్వేషింపనేల?

— :దేవు డొక్కడైయుండ మతము లనేకము లెందురు?

దేవుని జేరుటకు ఒక మతము చాలదా ! అనుప్రశ్న బాధించుచున్నది. అందుకు ప్రత్యుత్తర మెవరు చెప్పగలరు ? దేవునకు తప్ప

నితరులకు సాధ్యము కానేరదు. ఆదేవుని వాక్యము హిందుమతమున నున్నందున విధిగ నామతమును- శరణువేడుదము. అంతట మన సంశయము లన్నియు దీరును.

అజా మేకాం లోహిత శుక్ల కృష్ణాం

బహ్వీం ప్రజాం జనయంతీగ్ సరూపాం! అనుచు వేదము త్రిము ముందుకు వచ్చుచున్నది,

లోహిత=ఎరుపు }
= తెలుపు } రంగులతో విరాజిల్లునదియు
కృష్ణాం=నల్లని }

అజాం } పుట్టుక లేనిదై బెలయుచున్నదియునగు ఒకా
ఏకాం } నొక ప్రకృతితత్త్వము విరాజిల్లుచున్నది యని వేదమున సూచింపబడెను.

బహ్వీం ప్రజాం=ఈ లోకుల నందరిని
జనయంతీం= ఆ ప్రకృతియే సృజించియుండెను. అని పై మంత్రము హెచ్చరించినది. ఈ సృష్టియంతయు ప్రకృతి (Nature) నుండి సంభవించెనని దాని యర్థము.

వేదమాతయొక్క- గంభీరభావమును వింశికా! అట్టి ప్రకృతి దేవదేవుని అండగా గైకొని - సృష్టి గావించెనని యెరుగము. తెలియ

దగిన మరియొక రహస్యము కలదు-

దేవునియందు ఏకత్వముండెను. } ఇదియే పరమ రహస్యము.
ప్రకృతిలో నానాత్వముండెను. }

ఈ ప్రకృతియు, ఆ దేవుడు - ఒకేతావున జేసినవారలగుచు ఆదిను దంపతులుగ నుండిరి. దేవదేవుని బలమును జూచుకొని ప్రకృతి రూపిణియు ఆ జగజ్జనని తననుండియే జగము

నంతయు నిర్మించియుండెను. మన గృహమునందు సైతము సంతతిని గనునది స్త్రీయేకదా ! అటులనే నానాత్వమును గల్గియున్న ప్రకృతి భిన్న తత్వములతో నలరారు జగమును సృష్టించియుండెను. ఆ హేతువుననే జనుల నుద్ధరించుటకు, ఏర్పడిన మతములు సైతము భిన్నగుణముల ననుసరించినవి యగుచు ననేకములై రాణించుచుండెను.

ఒక యుదాహరణముం జూడుడు-

(1) బాలురను విద్యావంతులుగ జేయదలచిన గురువు - ఆ పిల్లల గుణముల నర్థము జేసకొనినవాడగుచు - వారితో నాడుచు పాడుచు - నటు యిటు దిరుగుచు - నడుమ నడుమ పాఠములం జెప్పి జ్ఞానమును కల్గించుచుండును.

(2) యువకులను జ్ఞానముగ నొనరింపదలచిన గురువు వారిచే నాటకము లాడించుచు - వివిధ దేశములం ద్రిప్పుచు - మరియు నాయా దేశములలోని వీరపురుషుల గాధలను వినిపించి - నడుమ నడుమ దేశ రక్షణకు అనువగు పాఠములం జెప్పుచుండును.

(3) వృద్ధులకు బోధింప నెంచిన గురువు ఆ శిష్యులను జన సమర్థమున నుంచక నేకాంతస్థలములం దుంచుచు - ఐహిక విషయములనుండి విరక్తులం జేసి అంతరాత్మలలోనే యేకీభవింపగల మార్గములం జూపుచుండును.

వారందరకు జ్ఞానము కల్గింపవలెననియే ఆ గురువుల యాశ యము. కాని వారి వారి ప్రకృతులను (స్వభావములను) గుర్తింప వలదా ! అందుకనియే భిన్న భిన్న గ్రంథములం దెప్పించి చదివించు చుండును. విద్యార్థులకు కావలసిన విషయము జ్ఞాన మొక్కటే కదా ! ఆ స్థితియందు అద్దానిని అందింపదలచిన గురువులు భిన్న భిన్న మార్గముల నుపదేశించు తెందులకు? ఇందలి సత్యమును గుర్తింపగల దెలిపి యున్నచో ఒకే దేవుని జేరుటకుగాను - ఏర్పడిన మతములు అనేక రీతులుగ నుండుటకు హేతువు లెవ్వయో తెలియ గల్గుదురు.

ఎంతగా వినిపించుచున్నను లోకజ్ఞానము లేనివారలకు జవాబు చెప్పజాలము. లోకానుభవముచే వివరించుచున్నపుడు - అందలి సత్యమును గుత్తింపగల తెలివిని కల్గియున్నచో - అట్టివారలకు ఎట్టి విషయములనైనను అర్థము జేయవచ్చును. ఇక శ్రద్ధతో వినుడు-

(1) మూడు రంగులతో విలసిల్లుచున్న మూడు గుణములు ప్రకృతియందుండెను.

(2) అట్టి ప్రకృతియొక్క గుణములను అర్థము జేసికొనుచు - అందుకుం దగిన రీతిగ వివిధ మార్గములతో వ్యవహరింపవలెను.

(3) అటుగాక - అనగా-ప్రకృతియొక్క తత్త్వము మూడు విధములుగ రాణించుచున్నదని యెరుగక - ఆ ప్రకృతి విషయమై అది ఒక విధంబుగ నుండెనని భ్రమించుచు ఒకేమార్గమున నడచుట పూర్ణజ్ఞానమునకు దూరమైయుండుటే యని యెరుంగుడు.

(4) కనుక ప్రకృతిమాతను సేవించుటకుగాను భిన్న మతములను నిర్మించుకొని వ్యవహరింపవలెను. ఈ రీతిగ 'వివరింపగల తెలివి హిందుమతమునగాక మరెందును గోచరింపదు.

తెలివి యనునది లేనపుడు లోకము భిన్న తత్త్వములతో గూడి యున్నదని తోచదు. కనుకనే దేవుని జేరుటకు ఒకే మతము కావలెనని వాదించుచుందురు.

జగ మొక్కటిగ నున్నను - అనేక దేశములు శీతోష్ణాది భేదములతోడను,

ఆహారాది పదార్థములలోని వ్యత్యాసముల మూలమునను

వివిధములగు భాషా, స్వభావముల చేతను ప్రత్యేక చిహ్నములుగలవై రాణించుచున్న కారణమున-

ప్రజలను ఉద్ధరించుటకుగాను-

భిన్న స్వభావములు గల్గిన భిన్న మతములు

ఏర్పడి యుండుట అవసరం బయ్యెను. ఇంకను మరియొక దృష్టాంతమును జూతము-

మన దేశమున ఒక ప్రభుత్వ మున్నదనుకొందము. బహు సమర్థుడైనందున - నెహ్రూగారు - ఆ ప్రభుత్వమునకు ప్రధాన మంత్రిగ - నెన్నుకొనబడిరి. అందుకనియే-ఆ మహనీయుని యెడల నెల రము విధేయులుగ వర్తించుచుండుము. శాసనములం జేయవలె ననిన - తానే - స్వయముగ నిర్ణయించి అమలునందుంచునా ? లేదు. భిన్న భిన్నములగు తత్త్వములతో నలరారుచున్న మన దేశమున నొక్కొక్క ముఖ్యమంత్రిని నియమించియుండెను. అది మొదలు - వారి వారి తెలివికిం దగినటుల - ఆయా రాష్ట్రములలోని - వ్యవ హారములు ప్రచలితము లగుచుండును. వివిధ రాష్ట్రములలోని రాజ కీయ వాతావరణము వేరు వేరుగ స్వల్పభేదములతో వెలయుచున్నను భారతదేశ రాజ్యాంగ మంతయు - నెహ్రూగారి పరిపాలనము క్రిందనే జరుగుచుండెనని నిశ్చయింపగలము పై విషయ మంతయు గుర్తుపం దుంచుకొనినయెడల - హిందుమతములోని సంశయము లన్నియు తమంతట తామే సమసిపోగలవు.

ప్రకృతమునకు వత్తము. జగమున కింతటికిని దేవదేవుడను వాడు ఒక్కడే గలడు. ఆతడు సర్వలోకములకు అధ్యక్షుడు. అయినను- ఒక్కొక్కదేశమును ఒక్కొక్క రాష్ట్రముగ - నెంచుకొని, ఆయా దేశములకుం దగినరీతిగ మత ప్రవక్తలు-అను చిన్న చిన్న అధ్యక్షులను నియమించియుండెను దానింబట్టి-చిన్న చిన్న అధ్యక్షులెంద రుండినో, అన్ని సంఖ్యలతో మతములు విరాజిల్లుచున్నవి. ఇంకను చర్చించి జూతము-

పై విషయమంతయు గుర్తునందుంచుకొనుడు. మరియుక విధంబుగ జూచినను - మతములు అనేకములై యుండవలెను. అట్టి సస్యమును గమనింతము.

(1) ఎండలచే నలంకృతములైన దేశములు, ఈ జగమున కొన్ని యుండెను, అందు నివసించుచున్న ప్రజల దేహములలోని మానసిక ప్రవృత్తులు సైతము, కొంచె మెంచుమించుగ, నొకే ధోరణిని కల్గియున్నవై యలరారుచుండెను.

(2) శీతలము (చలి)చే నలరారుచున్న ప్రాంతములు కూడ నీ ప్రపంచమున నెన్నియో కలవు. ఆ దేశమున ఫలించు సస్యములును - అందు నివసించుచున్న ప్రజల చిత్త వృత్తులును - మరియుక రీతిగ రాణించుచుండెను.

(3) శీతలము, మరియు ఉష్ణము, సమముగానున్న భూభాగములు మరికొన్ని గలవు. ఆహారముకొరకై - అందు లభ్యమగు పదార్థములును - తద్దేశీయుల మనో భావములును - వేరొకరీతిగ భాసించుచుండును.

పై న ఉదహరింపబడిన మూడురకములగు దేశ భేదముల ననుసరించి - భాషలుగాని, ఆహార, విహార, వ్యవహారములుగాని భిన్నములుగ నేర్పడుచుండును.

ఆయా ప్రాంతముల వారిచే ధరింపబడు గుస్తుల విషయమై కూడ, భిన్నత్వమే ప్రదర్శింపబడుచుండును. రాజకీయ రంగములు సైతము - ఒకదాని కొకటి సంబంధించియుండవు.

తమ మిత్రులుగాని-బంధువులుగాని యింటికి వచ్చినపుడు-శీతల దేశవాసులు కుంపట్లలో నిప్పులం బెట్టుచు సుఖంపజేతురు. భారతీయులు మట్టి పాత్రలలోగాని - లోహ పాత్రలలోగాని జలము నుంచుచు - తమ మిత్రులను ఆదరించెదరు.

“బంధువుల నాదరింపవలెను” అను కోర్కె యెల్లరికు నొక్కటేయుండును. అయినను - విదేశీయులు -- నిష్పత్తోను, స్వదేశీయులు నీటితోడనూ తమ బంధువులను గౌరవించెదరు. అనగా నొకరికి వేడి తనము, మరియొకరికి చల్లదనమును కలిగించుచుండురు. అందుకు హేతువు వారివారి యిష్టముగా! కాదు. దేశము యొక్క శీతోష్ణాది భేదములు - వారివారి బుద్ధులనే మార్చివేచినవి.

దీనింబట్టి - దేశముననుసరించి దేహములును, అందలి భావములును, వేరువేరుగుచుండునని విశదమగుచున్నది. అందుకనియే ఒకే సౌఖ్యము నభిలషించిన విదేశీయులును - స్వదేశీయులును దాని ననుభవించుటకై సాధనములను, వేరువేరుగ గుర్తించి, వానినుపయోగించుచుండురు.

మనసునకు ఆనందము కలిగించు సాధనములన్నియు నిటులనే భేదించుచుండును. బాగుగ వినుడు. ఇందుకు దృష్టాంతమును జూతము.

ఒకరు, జామపండును తినెదరు. వేరొకరు మామిడిపండును భక్షింతురు. అయిననేమి! వారి మనసు ఒకే యానందము ననుభవింపగలదు. బ్రహ్మానందమును పొందవలెననినను, ఆ మనసునకు వేర్వేరు సాధనము లుండితీరవలెను. పిచారింప - కోరికమాత్రము ఒక్కటియే కావచ్చును. దానిని నెరువేర్చుకొనుటకు వేరువేరు పనిముట్లను స్వీకరింపవలసియుండును అట్టిభేదాభిప్రాయములు కలుగుటకు కారణము - అవి నివసించుచున్న దేహములు కావా? అవును. దేహములలో సైతము భిన్నత్వముండెనని గ్రహింపుడు. అందుకనియే - వానిలో నివసించుచున్న మనసులు మాత్రము భిన్నతత్వములతో నలరారుచున్నవి. విదేశీయుల దేహములు వేరు, స్వదేశీయుల దేహములు వేరు. అనగా వారివారి ప్రకృతులు భిన్నములైయున్నవి. ప్రకృతులన - నర్థమెద్ది! స్వభావములని యర్థము. అట్టిస్వభావములు, వేరువేరుగ నేర్పడుటకు హేతువులు లేవా? ఉన్నవి. ఆయా దేశముల

ప్రకృతుల ననుసరించి, వారివారి దేహములు సయితము భిన్నస్వభావములను పొందుచుండును. మంచిని.

దేశములన్నియు నొక్కటే స్వభావమును కల్గియుండక - భిన్నస్వభావములతో విలసిల్లుటందులకు? వానినన్నిటిని పుట్టించినట్టి వస్తువునందు - భిన్నత్వమున్నందున - ఆరీతిగ దేశములన్నియు, భిన్నస్వభావమును పొందినవయ్యెను, అయితే - వివిధదేశములను సృజించినట్టి ఆవస్తువునకు అనగా ప్రకృతికి - భేదస్వభావ మెటుల కలెనో! అని ప్రశ్నింపతము. ఆతావున ప్రత్యుత్తర మియ్యగలవా రుండరు. ఎందుకన - ప్రకృతి యనునది - అదియే మొదటిదై యున్నది.

అంతకు పూర్వము - మరియొకటి - దానకి హేతువు - ఉన్నయెడల - జవాబుకై యత్నింపవచ్చును. ప్రకృతికి పూర్వరంగమున - వేరొకటి లేని కారణముచే - అనాదినుండి ప్రకృతి స్వతస్సిద్ధముగ - అనగా తనంతటతానే - భేదములుకలదై రాణించుచుండెనని, వచింపవలసియుండును. ఇంకను లోతునకుబోయి విచారింపగలతెలివి మానవులందు లేదు. ఎందుకన - అటుపైనదానిని మించినట్టి అంతర్గతంబగు తత్వము వేరొకటి గన్పింపదు. ఇకలేనిదానికై వెదుకనేల! కనుకనే - మానవుని బుద్ధి అంతటితో తనవిచేంది యానందించుచుండును. అనగా - అది ప్రకృతియందు భిన్నత్వము - సహజముగ నుండెనని - మనమనసు ఆనందించుచుండును. ఇక సంశయములుండునా? ఉండవు “సంశయాత్మా వినశ్యతి” అనికదా సూక్తి! ఇక సంశయము లేలయుండును? ఇప్పుడు తర్కింపబడిన విషయమును బాగుగ నర్థము జేసికొనుచు సంశయరహితులై యుండుదు. మీ మిత్రులందరికూను వినిపింపుడు. ఇంతయేల? ఈ గ్రంథమును చదివిన వారందరు - ఇందలి సత్యవిషయముల నన్నిటిని వారివారి బంధువులకును - మిత్రులకును స్వమతస్థులకును తదితరులకును బోధించుచుండవలెను. దానినే స్వధర్మ మనెదరు. స్వధర్మమును ముచ్చినవాగును - ఆచరింపనివారును, దేశమునకు మితిమించిన భంజము కల్గించి యుండురు. ఇంతకు మించిన ధర్మబోధ వేరొకటి లేదు. కనుకనే -

“స్వధర్మ నిధనం శ్రేయః” (గీత)

స్వధర్మ రక్షణముకై మరణించినను శ్రేయస్కరంబగునని కృష్ణభగవానుడు తెల్పెను.

(1) అనాదినుండి స్వతస్సిద్ధముగ భేదములతో విలసిల్లుచున్న ప్రకృతి యనునది ఒకటి కలదనియు -

(2) అదియే ఈదగమును సృష్టించెననియు - తనయందు నెలకొనియున్న భిన్నత్వము ననుసరించియే భిన్నస్వభావమును కల్గినదేశముల నేర్పరచె ననియు -

(3) అట్టి దేశములలోని శీతోష్ణాదిభేదముల ననుసరించి సృష్టించబడిన ప్రజల దేహములు కూడా భిన్న స్వభావమును పొందియున్నవనియు -

4. అందువలననే - ఆయా దేహములలోని మనసులున్నూ భేదించునవియై వ్యవహరించుననియు -

యిట్టి హేతువులచే-

స్వదేశప్రజలు - విదేశప్రజలు అను భేద మేర్పడి భిన్నాభిప్రాయములను కలిగియుండిరని తెలియగలిగితిమి.

అభిప్రాయమనగా మనసునందున్న యిష్టము. అట్టి యిష్టమునే - అనగా అభిప్రాయమునే మతము అని మరియొక నామముతో బిలుచుకొనుచుందుము. సంస్కృతనిఘంటువులందు - మతమనినను, అభిప్రాయమనినను, యిష్టమనినను అర్థమొక్కటేయని నిరూపింపబడినది పండితుల నెవరినియినను ప్రశ్నించిమాండు. అవును, అవునని పల్కెదరు. కావున మతశబ్దమున కర్థము అభిప్రాయము.

యము. హిందూదేశప్రజల అభిప్రాయము వేరు. విదేశీయుల అభిప్రాయము వేరు. కాదందురా! మెడపైన తలయున్నవా రెవ్వరును కాదనజాలరు. బంధువులు తమ యింటికి వచ్చినప్పుడు వారికి చల్లదనమునః కలిగించుట హిందువులకీష్టము. కనుకనే కాళ్ళకు చల్లనిజలము నిచ్చెదరు. బంధువులకు వేడిని కలిగించి యానందింపజేయుటకై శీతలదేశవాసులు వెచ్చగానున్న హాలునకు వారిని తీసికొని పోయెదరు. వింటిరా? వారివారి అభిప్రాయములను! అట్టి భేదాభిప్రాయములేల కలిగెను? దేశభేదమునుబట్టి భావభేదము కూడ యేర్పడెనని విశదమగుచున్నది.

స్వదేశీయుల అభిప్రాయము చల్లనిదిగానుండెను. విదేశీయుల అభిమతము వెచ్చనిది, ఇందలి యంశము సర్వసమ్మతము. విషయమిటులుండ స్వదేశీయులకును విదేశీయులకును అభిప్రాయమొక్కటిగనే యుండునని యెవ్వరనగలడు? కావున స్వదేశమతము, విదేశమతము అని రెండు మతములు తప్పనిసరిగ నేర్పడియుండెను.

మతమనినను, అభిప్రాయమనినను, సమ్మతమనినను, యిష్టమనినను అర్థ మొక్కటేయగును.

(1) నిదురలేచినది మొదలు మరల నిదురించువరకును

(2) జీవితాంతమున పెద్దనిదుర (మరణము) యేర్పడి అటుపైన పరలోకమేగు పర్యంతమున్ను

(3) ఆపరలోకమున సైతము సుఖముల ననుభవించుట పూర్తయగు వరకున్ను

చేయ దగిన పనులెవ్వియుండెనో- వానినన్నిటికి నెరవేర్చవలెనను అభిప్రాయము మానకెల్లరకును నుండెనా లేదా? అట్టివానినిగాని అభిప్రాయమే మతమను పేరుతో వ్యవహరింపబడుచున్నది. మతము అనుదాని వాద్దులు ఇప్పుడర్థమైయుండును.

ఇహలోకమున సుఖమునుభవింపవలెననియు అటులనే పరలోకమునను సుఖమును పొందవలెననియు నేర్పడిన భావమే మతము అను నానుధేయమును పొంది సుప్రసిద్ధమై వెలిసెను.

ఇహపరసాధనంబైనది మతము అని సారాంశము. అట్టియభిప్రాయము లేనియెడల పై రెండు సౌఖ్యము లెటుల కలుగు? కనుక సౌఖ్యసంపాదనమునకు ముఖ్యసాధనము మతమునుబట్టి స్వీకారము. ఆత్మసంబంధమగు సుఖమునకును ఇహసంబంధమగు సుఖమునకును సాధనము మనసే కదా! కాదని యెవ్వరని గలరు. మనసనినను మతియన్నను మతమనినను ఒకే పదార్థముయొక్క స్వల్ప భేదములు కల్గిన తత్వమై యున్నది.

ఇహలోక సుఖములకు మాత్రమే యనుభవింపవలెనను అభిప్రాయములు మనయందు లేవు. పరలోక సుఖముల విషయమైకూడా అభిప్రాయములు కలవు. కావున ఇహమునుండి పరమును జేరువరకు తోచిన అభిప్రాయపరంపర అంతయు మతమే యగును. అటుగాక మన అభిమతమున (అభిప్రాయమును) పరలోక విషయమున మాత్రమే యుండునని యెటుల నిర్ణయింపగలము ఇదియే యెల్లరి అభిమతము.

అభిప్రాయము,

ఇవియన్నియు

అభిమతము,

నొకేయర్థమును కల్గియున్నవని

సమ్మతము,

తోచుటలేదా.

మతము,

కావున స్వదేశమతము, విదేశమతము అనునవి రెండు మతములు కలవని విశ్వసించుటకు సంశయింపరాదు. అందుకవి—

స్వదేశీయులు స్వదేశమతమునను,

విదేశీయులు విదేశమతమునను

నిల్చియుండవలెను. అంతియేకాని బుద్ధిబలమున్నంతవరకు మతముల యొక్క మార్పిడిని చేసుకొనరాదు. ఏనాడు బుద్ధిబలమునశించునో— అనాడు వనితలు తమ పతులను మార్చుకొనుటయు అట్టి బుద్ధిగల వ్యక్తులు—మతమును మార్పిడి చేసుకొనుటయు సంభవింపగలదు. మతి లేనివారు పతులను మార్చుకొనుచుందురని యెల్లరమంగీకరింతుము. అటులనే మతమును కూడా మార్చుకొనుచుందురు. స్నానముం చేయ వలసిన యావశ్యకత విదేశీయులకును స్వదేశీయులకును సమానమై యుండును. అయితే విదేశీయులు మిక్కిలి యుష్ణోదకమును ఉపయోగించుచుందురు. స్వదేశీయులు శీతలోదకమును వాడుకొనుచుందురు

మనము గంగానదియందు స్నానమాచరింతుము. శీతలదేశ వాసులగు ఆగ్నేయులు ధేమునదిలో స్నానమొనరింపగలరా. స్నాన కర్మ మొక్కటిగనున్నను ఉష్ణోదకస్నానము శీతలోదకస్నానము అను విభజనమున్నదని యెరుంగుడు. స్వదేశీయుల ఆచారమును విదేశీయులు ఆచరించినయెడల వారిజాతికి నాశనము సిద్ధము. అటులనే విదేశీయుల ఆచారమును స్వదేశీయు లాచరించినను జాతికి పతనము తప్పదు. అనుకనే మనవారు విదేశీయుల మతమున జేరుటయు దేశనాశనమునకు మార్గమైయుండును.

పై విషయములన్నియు నెరింగినపిదప మతులు సరియైన మార్గమున నున్నప్పుడు విదేశమతమున జేరవలెనని యెవరును ఉత్సాహపడరు.

మరియొక దృష్టాంతమును చూతము. నరుల కేవరికయినను గమ్యస్థానమొక్కటేయగును. దానిగే పరమపదమని పేర్కొనుచుండుము. మనమెరుంగనివాని విషయమై తెలియదలచినపుడు ఎల్లరకు స్వానుభవమున నున్నదానిని గుర్తునందుంచుకొని, తెలియనిదాని విషయమై పోల్చి చూచుకొనవలెను.

హైదరాబాదులోని ప్రజలును, మచిలీపట్టణమునందు వసించువారును, గుంటూరులోని జనులును, విజయవాడ వాస్తవ్యులును,

గోల్కొండకు బోవవలెనని నిశ్చయించిగనుకొందము. వారికందరకు గమ్యస్థానమొక్కటేకదా అట్టి విషయములలో వారందరు ఒకేమార్గమున నడచిపోవుదురా. ఎవరెవరు ఏయేతావులయందుండిరో, నాని ననుసరించుచు వేరువేరు మార్గములగుండా పయనము సేయుచుందురు. బందరులోనివారును, విజయవాడ పురవాసులును, గుంటూరుజనులునూ, వారివారి ప్రదేశములనుండిగిన మార్గముల నెరింగి ఆయా స్థానలగుండానే హైదరాబాదు చేరి - అటనుండి గోల్కొండకు వెళ్ళగలుగుదురు. ఎవరిమార్గము వారి లనుసరించుచునే గమ్యస్థానమును జేరగల్గుదురు. అదేరీతిగ - ఆయాదేశీయులు తమతమ దేశములోని ప్రకృతులకుం దగినటుల ధర్మములాచరించుచు క్రమముగా పరమపదమును జేరగల్గుదురు. గుంటూరి వారి రైలువేరు? బందరు వారి రైలులేదు. కావున వారివారికి ఏర్పడిన రైళ్ళమీదుగా నడిచి తీరవలెను. అదేవిధంబుగ - నాయాదేశస్థుల కేర్పడిన మతముల గుండా పయనమై పరమపదమును జేరవలెనని సారాంశమై యున్నది.

వేరొక దృష్టాంతముం జూతము. నదులకన్నిటికిని సముద్రము నందు జేరవలసిన విధి యుండెను. కృష్ణానది తనకు విహితమైయున్న తావులనుండి పయనమై పోయిపోయి సాగరమున జేరవలసి యుండును. గోదావరినదియు, కావేరీనదియు, గంగానదియు, నవియన్నయు నొకే సముద్రమునకు జేరదలచినను తమకుగాను విధింపబడిన మార్గముల మూలముననే పయనముసేయుచు - తుదకు సముద్రమున నేకము కావచ్చును. అటుగాక - అనగా తమకై యేర్పడిన భూములను విడనాడి ఏకృష్టానదియో గోదావరియో గంగానది వద్దకుంబోయి - అటనుండి సముద్రమున జేరవలెనని యెవరేని తెల్పినయెడల, నావిషయమును మెచ్చగల వారొకరైనను ఉండరు సరికదా, అదివెర్రితనమని పరిహసింపురు.

అదేరీతిగ పరమపదము (మోక్షము) సముద్రమును బోలినదిగా నున్నది. దానిం జేరవలెనని నిశ్చయించుకొనిన జనులు తమ తమ దేశములందు విధింపబడిన మతముల మూలముననే ధర్మముల

నాచరించును, తుదియందు పరమపదమును జేరగల్గుదును. పైనదుల నన్నిటికిని గమ్యస్థానము ఒక్కటియైయున్నను, మార్గములు వేరువేరై యున్నటులు మనుజుల గమ్యస్థానమగు పరమపదమునకున్న మతములు అను మార్గములు భిన్నమాలై యుండవలెననుట - మిక్కిలి శ్లాఘనీయము. కాని తుదియందు నేర్వనగిన పాఠం బొకటిగలదు-

క్రింది మట్టునందుండుటకు అర్హులైయున్న హిందువు లుందురు వారిచే నంగీకరింపబడిన పరలోకములయందు - గంగానదియు - అయోధ్యా నగరము అమరావతీ పట్టణము, గోవులు, గరుడపక్షులు ఇంకను వివిధములగు జాతులు-దేవతాబృందము మున్నగునవెన్నియో ఉదహరింపబడినవి.

విదేశీయమతముచే వివరింపబడిన పరలోకమందు జెరూషలేం అను పట్టణము, సొదమ - అను నగరము గొర్రెపిల్లలు, దేవదూతలు యిశ్రాయేలుమొక్క 12 గోత్రముల నామములు మున్నగునవి వర్ణింపబడినవి.

ఆయా తావులకు చిశ్యసించుచు జీనయాత్రను సాగించుచున్న వ్యక్తులుగూత్రము దేవదూతలను - మరియు వారి ప్రభువును ప్రార్థించునెడల ఆ పరలోకమందు సుఖము విధిగా సంతోషము కాగలదు. కాని

వారి పరలోకము గాక తుదియందు సాధింపదగిన

పరమపదము

అను కైవల్యపదవిమాత్రము లభ్యము కాజాలదు.

హిందువులలోని జ్ఞానులకు మాత్రమే ఆ దివ్యమగుపదము సిద్ధింపగలదు. ఆ పరమపదమును ఒకనొక లోకమని భ్రమింతురేమో! అది లోకముకాదు. లోక లెక్కకుండు నిరసింపనట్టి దివ్యమగుపదమై

(స్థానమై) యున్నది. నగరములు, నదులు మున్నగునవి యెవ్వియు, గోచరింపనిది ఆ తావు. సూర్యచంద్రుల శాంతులు లేకయే స్వయంప్రకాశమును కలిగినదై విరాజిల్లుచున్నదాతావు. అందు నిదురయు. మెలుకువయు నుండని తురీయాతీతమగు స్థానమాతావు. లోకములోని నామములన్నిటికిని, రూపములన్నిటికిని, ఆదిప్రకృతికిని, అవ్వల నెలుగొందుచున్నదయి సర్వమునకు ఆధారభూతమగుదానిని పరమపదమనెదరు.

విదేశమతములోని వ్యక్తులయినను సరియే, దేవుడనువాడు యోహోవా కాదనియు, నాలుగునైపుల నాలుగు ప్రాకారములు కలిగిన పరలోకమందిరం బొకటి లేదనియు, యెరూషలేం అను నగరము సయితము ఆ తావునం దెచ్చటను గోచరింపదనియు, గొర్రెపిల్లగాని, గొర్రెలను కాచువాడుకాని, దేవదూతలుకాని, ఆ తావున నిల్చియుండరనియు నిశ్చయించినవారున్నయెడల అట్టివారు హిందువులలోని జ్ఞానముచే వివరింపబడిన సాధనముల సభ్యసించుచు - ముక్తులు కాగలరు.

ముక్తి, ముక్తి యని కలవరించిన నేమి ఫలము? ముక్తి'యనునది పైరీతిగా నత్యంత శోభాయ సూనముతో విరాజిల్లుచున్నది. దానిం దెలియనేరక మేఘమండలమునకు పై బాగమందున్న పంచభూతములలోని జలభూతముచే నిర్మింపబడిన లోకమును పరలోకమును కొని - మునిసిపోయిన నేమిలాభము.

“యేభూతాః ప్రచరంతి దివా నక్తం”

బలి మిచ్ఛంతః విదు దస్య ప్రేష్యాః”

(వేదము)

భువన్లోకమున నెందరో

భూతాః = భూతాది గణములనా రుండిరి.

దివానక్తం = వారు రాత్రింబవళ్ళు ఈ భూమిమీదికి తమ దృష్టిని ప్రసరింపజేయుచు, కోడెదూడలను, ఆవువెయ్యలను. గొర్రెలను మున్నగువానిని

బలిం = తమకు బలిహారణముగా చేయబడిన బాగుండునని
ఇచ్చంతః = కోరినవారలగుచుందురు. కనుకనే

దివారాత్రములు సూక్ష్మరూపములతో నీభూమండమున
ప్రచరంతి = సంచరించెదరు.

అట్టి పరిలోకవాసులను చేరి సుఖంపవలెనని యెంచక - పరమపదముకై యత్నించువారు ధన్యులు. భారతీయులలో క్రిందిమెట్టున నున్న వారెల్లరు భువన్లోకమునుదాటి ఆవల వెలుగొందు పరలోకములకుం బోవనెంచెదరు. అందును శాశ్వతంబగు సుఖంబు గోచరింపదు. కనుకనే వారిలో సర్వోన్నతంబగు జ్ఞానమునం దానితేరినవారు అనగా జ్ఞానులు పరలోకములుగా పేర్కొనబడుచున్న దేవలోకములను సయితము మన్నింపక అంతకును పై మెట్టునందున్న పరమపదమును వాంఛింప గలరు. అట్టి విషయమును కనిపెట్టినట్టి వ్యక్తులు భారతీయులై యుండి రని ఒకమారు గర్వించుదము రండు. కావున స్వదేశమతములోని క్రిందిమెట్టున ఉన్నవారును-విదేశమతమున నిల్చినవారును స్వాభిమాన పూరితులుగాక విశమత్యము వహించి యొకరిమతమును మరియొకరు దూషింపక - నెల్లరు శాంతచిత్తులయి వర్తించెదరుగాక!

అటుగాక యొకరు మరియొకరిని నిందించుచు వారి మతమును నశింపజేయవలెనని బద్ధకంకణులైలయు వర్తించురేని - వెంటనే నిందింపబడినవారు నోరుమూసుకొని దద్దమ్మలయియుండిక ఆత్మరక్షణము నకు గాను -

మీ మతమునందున్న ఆయా లోకములకు ఏమనిప్రత్యుత్తరం బొసగెదరు! అని ప్రశ్నించుచువారి బలాబలంబులను దెలిసికొననెంతయు. అంతట - తా మొనరించుచున్నవారు దోషభూయిష్టములై యుండెనని గ్రహింపగలరు. అది మొదలు శాంతివాతావరణ మేర్పడి ఉభయ పక్షములవారు సుఖంపగలరు.

ముక్తి మార్గము.

విదేశీయుల పరలోకము — స్వదేశీయులపరలోకము — వేరు వేరుగా నున్నవని ప్రమాణ సహితముగ నిరూపింపబడెను. కావున విదేశీయులు భువలోక సంబంధముగ పరలోకమున కేగెదరు. అట్లే మెట్టున నిల్చియున్న పరలోకములకు భారతీయులు పయనమై పోయెదరు.

వానినన్నిటిని మించిన పరమపదమునకు జ్ఞానులు వెళ్ళగలరు. దానింజేరవలెననిన వేదభాషయనియు దేవనామయనియు పేర్కొనబడుచున్న సంస్కృతభాషను ఆశ్రయింపవలెను. ఆభాషలోఉన్న పదములన్నిటికిని ఆదభూతమైయున్న ఓంకారనాదమునందు మనసును జేర్చవలెను. కర్ణరంధ్రములనుండి ప్రతిధ్వనించుచున్న ఆ నాదమును ప్రణవనాదమనెదరు. ఆనాదములోని యక్షరము ఫలానాయని నిర్దేశించి వచించినవారు భారతీయులుగాక మరెవ్వరును లేరు.

ఓంకారమును

శబ్దబ్రహ్మమనెదరు,

శ్లో॥ నాదాంతర్గతా జ్యోతిః

ఆ నాదమును చెవులాన కనిగ వినగ గొంతికాలమునకు —

జ్యోతిః = అందుండి జ్యోతియొకటి నాక్షాత్కరించును.

జ్యోతి రంగర్గతం మనః

ఆజ్యోతిని దర్శించుచుండగా — మోకొంతికాలమునకు —

అంతర్గతం = ఆజ్యోతికి లోభాగమునుండి —

మనః = మనస్సు అనునది యొకబిందువువలె గోచరించును.

తస్మిన్ విలయం యాతి

ఆ మనసువూత్రము అటులనే-నిల్చియుండు గా! లేదు,

అదియు క్రమముగా —

విలయంయాతి లయించిపోవును.

అట్టి కలమున నొంటరిగ గూర్చొనవలయును. ఎందుకన ఆత్మ నిష్ఠు అభ్యసించుట కద మంచితావు. మెల్లమెల్లగా నభ్యాస మొన రించుటకు పూసిగడి మొదలు బహుజన్మములనుండి ఆజ్ఞాపరివర్తన స్థాన మునకు నొండొకనియున్న ప్రాకృతభూషణముగ వ్రక్కత చానలను బా ధించునొంభొడులు అట్టి బాధల నన్నిటిని యనభసించినపిదప ఆత్మను గుర్తించుకొనునది నుక క దానిపైపునకుబరిగినదై అటులనే నిల్చిపోవును. విశ్వరూపము రీతిగ నశ్చేష్టితిని పొందినదైయుండునని భావము. జన్మములనే ముట్టు కలవని ప్రస్తావనలంగీకరిండు. వారిమతిముననున్న లోకములలో నిదియు గుర్తించదగిన విషయమైయున్నది. ఆలోప న్నందున నీజన్మమున వారికి మోక్షము లభింపదు. మృశ్యులైన పిదప జగము జలము మునిగి పోవువరకు అంతరిక్షమందొక తావున దేవుని పిలుపుకై నిరీక్షించుచుండును. ప్రళయము సంభవించె ననుకొందము. అప్పుడు దేవదూతల బూరల ధ్వనులు వినబడును. వాని నాలకించి యెల్లరు లేచి వెళ్ళెదరు. తీర్పుదినమునందు వారివారి పుణ్యాపాపముల విషయమై విచారణ జరుగును. పాపాత్ములను నరకమునకుం బంపె దు. అదియు శాశ్వతంబుగ నుండును. అనగా నరకము నుండి విడి నడి జన్మనాభ్యాసమును పొందుట కవకాశ ముండదు. పుణ్యాత్ములు మూర్తియు వారిచే నెన్నుకొనబడిన పరలోక రాజ్యముం జేరెదరు. బైబుల్ గ్రంథమున నివియన్నియు పూసగుచ్చినట్లుల వ్రాయబడి యున్నవి. అదై విషయములు ఉద్దిహరింపబడినవి కావు. ఎందుకన అంతరిక్షతోడనే ఆ దేశపు ప్రజలు తనివిచెందెదరు. అంతరిక్షకది చాలును. అటుపైన ఆ బైబిలునకు సంబంధముండదు. ధర్మసారమును బోధించుచున్న మాప్తకుగారికి ఆ తరగతికిందగిన విషయములే పోలియుండును. పై తరగతిలోని సంగతులను వివరింపజాలదు. అటులనే భువనలోకపర్యంతము బైబిలుగ్రంథము వినరించియున్నది. భూలోకమునకు పైనున్న లోకము భువనలోకమైనందున దానిని పరలోక నుండును బైబుల్ తెల్పుచున్నది. అదియు న్యాయముగ విషయమే యగును. ఆ పరలోకమునకు పైగానున్న సువర్ణలోకమును పరలోక ముగా నిర్ణయించిన హిందూ మతము — బైబిలునందు

లేని విషయములను శ్రీపవచించుటకు అర్హమైయున్నది. ఎందుకన క్రైస్తవుల పరలోకమునకు పైనున్న పరలోకవిషయంబొకటి కలదని బోధించినమతము హిందుమతమైనందున ఆ మతమునకు ఎన్నియో కొత్త విషయములు తెలియుటకు వీలగుచున్నది. బైబులునం దుదహరింపబడిన శాశ్వతనరకమున కర్థము - ప్రళయకాలము గతించిన పిదప మరల భూలోక మేర్పడునరకు - అనుచు హిందుమతము విషయించియుండెను. కావున వారి దేవునిచే స్వర్గమునకును నరకమునకును పంపబడినవారలగుచు క్రైస్తవులు - పునఃప్రపంచము అనగా మరియొక జగము ఏర్పడువరకు అందంగలి సుఖములను మరియు దుఃఖములను అనుభవించి నూతనప్రపంచము సృష్టింపబడినపుడు మరల నావిర్భవించిన హిందుదేశమునందు జన్మింపగలరు. అంతట ముక్తిసాధనముల నభ్యసించుచు మోక్షసామ్రాజ్యము ననుభవింపగలరు.

క్రైస్తవులకును హిందువులకును సిద్ధాంతములయం దెంతటి వ్యత్యాసమున్నదో గమనించియుంటిరి కదా!

ఏకాంతస్థలమున నొంటరిగా గూర్చొని ఆత్మనిష్ఠుడు అధ్యసించినయెడల మనయందున్న ప్రకృతి సామ్యసిలినదై తన పతియగు పరమాత్మవైపునకు ఒరిగియున్నప్పుడు జగజ్జననియొక్క కరుణాకటాక్ష వీక్షణము మనయందు ప్రసరింపగలదు. అయితే ఆ జగజ్జనని తన సరిబంధమగు కేంద్రము నొకదానిని మనయొద్ద నిల్పియున్నది. మనలను కనిపెంచినట్టి తల్లియే ఆ కేంద్రము. కావున మాతృసేవా పరాయణులమగుచు తన్మూలమున నామనుమెప్పింపవలెను. వెంటనే మనలను అనుగ్రహింపగలదు. ఈ కార్యక్రమం బంతయు నెరవేర్చుకొనక మోక్షప్రియత్నములు గావించుచున్నను అవి యెంతగాత్రము ఫలింపజాలవు.

విజయవాడ వాస్తవ్యులు మదరాసునకు టెలిఫోన్ చేయవలెనని తెలిచియుందురనుకొందము. నేనుగా ఆ సంగతిములలోని టెలిఫోన్ ఆఫీసువారితో ప్రసంగించగలమా? మన పట్టణమునందు కేంద్ర

ముగా నెలకొల్పబడిన తెలివోను ఆఫీసునకు వెళ్ళి అంగలి అధికారులను మంచిచేసుకొనినగాని మన పనిని నెరవేర్చుకొనజాలము. అటులనే యింటియందున్న తల్లిని మంచిచేసికొనినగాని అనగా ఆమెను సేవించి యాశీర్వచనమును పొందినగాని జగజ్జననియొక్క అనుగ్రహమునకు పాత్రులము కాజాలము. పూర్వకాలమున జరిగిన యొక చరిత్రను దెలియుదము-

శ్రీ శంకరాచార్యస్వామి బాల్యమునందే సన్యసింపగోరెను. అతడెంతగా పండుపండిన ఘటమో యూహింపుడు. సర్వసంగపరిత్యాగమును చేయుటకై సిద్ధపడిన జ్ఞానమును పొందియు తనంతటతానే సన్యసింపలేకపోయెను. ధర్మమును గుర్తించినట్టి వ్యక్తియైనందున బాల్యమునుండియు తల్లిని మిక్కిలి ప్రేమించుచున్నవాడగుచు వినయ విధేయతలతో సేవించుచుండెను. అనగా మాతృవాక్యముల నడుగుదాటక వర్తించుచుండెను. తత్ప్రభావమున ఆమెకు అతనియందెంతయో కరుణకలిగెను. ఒకనాడు ఆతల్లితో బాటు తానును స్నానార్థమై నదీతీరమున కేగెను. అతడు స్నానము చేయుచుండగా నతని పాదమును మొనలిపట్టుకొనిలోనికి లాగుకొనిపోవుచుండెను. వెంటనే-
“అమ్మా! మొసలి నన్ను పట్టుకొనినది. ఇక నేను బ్రతుకజాలను. ఆ లోపలనే సన్యసింపదను. ఆజ్ఞ వొసగు”మని యడిగెను. తల్లి కరుణించి సెలవొసంగెను ఆ యాజ్ఞను గైకొనుచు వెలుపలకు సన్యసింపకున్నను లోలోన సన్యసింపచితినిని నిశ్చయించుకొనెను. అంతట దైవవశమున మొసలి విడిచివెళ్ళినది. ఒడ్డునకువచ్చి కాషాయవస్త్రములంధరించి సన్యాసియయ్యెను. సన్యశించుటకునయినను తల్లియొక్క ఆజ్ఞ కావలసివచ్చినది. ఇక గృహస్థధర్మములయందు వర్తింపదలచినపుడు మాతృవాక్యములను వరీతిగ ననుసరించుచు వర్తింపవలెనో పై కథమనకు మార్గదర్శకమై బాగుగ హెచ్చరించినది.

తల్లికి పాండిత్యము లేకపోవచ్చు - కుమారుడు పండితుడు కావచ్చు. అతడు తనతల్లికి లోకువగనే యుండవలెను. ఈ విషయమున విద్యాబుద్ధులతో నిటుత్తములేదు. మాతృవాక్యమే - వేద

నాక్యము. జగద్గురువులైనందున శ్రీ శంకరాచార్య స్వాములు మానవజాతికి ప్రథమ ధర్మముగా పైసీతిని బోధించి దలచి ముందుగ తానాచరించి యుండెను. ఆరీతిగ వ్యవహరించిన మనుజులు ధన్యులుకాగలరు. ప్రకృతమునకు నత్తము. నుపదేహమునకు కారునా లేన మాతృదేవియొక్క మన్ననలను - అందుకొనినవానికి - ఆ జగజ్జననియొక్క అనుగ్రహము కలుగనిభావము.

ఎపుడు ఆ ప్రకృతిమాత ఆత్మయందు నిల్చినదై ఒకవిధంబు నుత్తును జెందియున్నదో అపుడు ఆమనసుయొక్క చాంచల్యము మటుమాయ మగును ఆ కారణముచే నానందము పొంగి పొరలుచుండును. అట్టిదానిని చవిజూచిన పిదప ప్రపంచభోగముల ననుభవించుట ముందు ప్రేమ యుదయింపజేరదు. అయినను దేహమున్నంతవరకు ప్రకృతికి సంబంధించినట్టి విషయములలో మనసునూ మార్చక విడనాడగలమా?

కనుకనే తమతమ దేశప్రకృతుల ననుసరించి యేర్పడిన శరీరములందలి మనసులకుం దగిన ధర్మము లెవ్వియో వానివిషయమై ఆదేశముతోని నుతములను అడిగి తెలిసికొనవలెను.

అనగా - ఏషనిని జేయవలెననినను స్వతంత్రించుకొనరాదు. మతమున వరీతిగ నుపదేశింపబడెనో అదేరీతిగ వ్యవహరింపవలెను. ఆ స్థితియందు జగత్కార్యములను జేయుచున్నవారి గోచరించినను ఆ పనులతో వారికి సంబంధము లేనటులే యుండును. ఎందుకన వారు తమబుద్ధితో జేసిన పనులుగా భావింపకుండిరి. దేవదేవునిచే నాజ్ఞాపింపబడి పనులను చేసిన పైవారికి కర్తృత్వ మెక్కడిది! కావున ఫలముసైతము వారికి సంబంధించియుండదు. అయితే - ఆ ఫలమును అనుభవించునా రెవరు? అని ప్రశ్నింపుడు పురికొల్పిన వ్యక్తి దేవుడైనందున అతడే అనుభవింపగలడు. వరీతిగ ననుభవించునని యందురా! జీవరాశియం దంతటను విండియున్న కారణముచే తత్ఫలములను - ఆయా జీవులచేత ననుభవింప జేయును - తాను అనుభవించినటుల తనవి జెందును. ఇంతకును ఆ యాషనులను నర్వర్తించునట్టి వ్యక్తులకు స్వకీయమునైన పనులు లేవని మా? కాకు, బాహ్య

మున జరుగుచున్న పనులందు తమకు సంబంధము లేనికారణముచే - దేహమందే పునసును విల్చుచు - లోలోపలి కార్యములను జేసుకొన వచ్చును. అదియే జీవునకు స్వకీయమగు కార్యము. దానినే అంతర్ దృష్టి యనెదరు. అట్టి దృష్టితో గావింపబడిన పనులు ఇతరులకు తెలియు బడనియొక చేసిన కారణముచే ఆ కృత్యము దొంగవాని పని వలె సిగ్గు ముసరుచున్నది. అందుకనియే జీవులు దొంగలవలె వ్యవహరింపవలెను.

ఎట్లులైన నేమి ? ఆత్మయచువాడు మన కెవ్వరికిని కానరాకుండ దాగియున్నందున నతడును పెద్ద దొంగయైయున్నాడు. వానిం బట్టుకొని టను దొరతనము ఉపయోగమై యుండదు. కనుక మన మందరము దొంగతనము నేర్చుకొని - ఆ పెద్ద దొంగను - అనగా దేవ జీవునిం బట్టుకొని యానందింపవలెను. దేవుడు మన చేతికిం జిక్కినప్పుడు - అంతకు మించిన యానంద మేమి కలదు ? మన మాచరించిన పాపము లెందుబోయినవి - అని మరియొక సంశయము కలుగును.

ఎప్పుడు దేవ సన్నిధికి జేరితిమో - అప్పుడే దయామయుండగు దేవుడు మన పాపరాశినంతయు మనకుం దెలియనీయక - లోపలనున్న పాపములు లోలోపలే అపహరించి వైచును. ఈ రీతిగ పాపచోరుడు అను - బిరుదమును సైతము పొందును.

ఆ గజదొంగకంటె నధికుడగు చోరుడు ఈ ధరాతలంబున నుండబోడు.

మనస్తత్వము

మనసుయొక్క జాతిని-ఎవరు బాగుగ నర్థము చేసికొనగలరో- అట్టివారలు మతరహస్యములను బాగుగ గుర్తింపగల తెలివిని ఆర్జింపగలరు.

(1) మనసునకు బాహ్యదృష్టి యొకటియు -

(2) అంతర్దృష్టి వేరొకటియు

ఈరీతిగ రెండురకములగు చూపు లున్నవని యెరుంగుడు. ఈ ప్రపంచమువంక మన దృష్టిని మరలించినపుడు - ఆ చూపును బాహ్యదృష్టి యనెదరు. వెలుపలం జూడక లోపలి భాగముననే నిలువ గలిగిన యెడల నద్దానిని “లోజూపు” అనెదరు.

అంతర్దృష్టి యనినను, లోజూపు అనినను ఒక్కటే యగును. మనసునకు రెండు దృష్టులున్నందాన రెండు రకముల పనులం జేయ గల్గును. ఆ సమయమున దానికి సహకరించువారెవరో తెలియదము. లోజూపు కలిగినపుడు ఆ తావున ఆత్మయనునది, పతియైయుండి సహకరింపగలదు. బాహ్యమునకు వచ్చినపుడు జీవుడనువాడు భర్తగా నేర్పడి శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధాదులం జేర్చుకొనుచు నానందింప జేయును. విశేషముగ జగత్ కార్యములయం దలవడినదై ఆ మనసు వెలుపలి భాగముననే నిల్చినదగుచుండును. సామాన్యమున మనసు నకు ఇగువుగు భర్తలుండిరని తెలియ గలిగితిమి.

(1) మనసు తన దృష్టిని వెలుపలకు మరల్చినపుడు జీవుడు భర్తయై యుండుననియు -

(2) తన దృష్టిని లోపలికిం దిప్పినపుడు దేవుడు భర్తయై వెలయుననియు - గుర్తునం దుంచుకొనుట మేలు.

లోభాగమున అనగా ఏకాంతస్థానమున మరెవ్వరును లేరని యెరింగి మనసు ఆయాత్మతోడనే యొంటరిగ నుండినదై కీడించు చుండును. అట్టి కృత్యమును ఆత్మరతి యనుచు శాస్త్రములందు వ్రాయబడి యున్నది.

(1) దేహమునకు వెలుపలి భాగమునుండి లభించునది విషయ రతి యనియు, భోగరతియనియు రెండు పేర్లచే వాడబడు చుండును.

(2) శరీరమున లోభాగమందు లభించునది ఆత్మరతి యనియు, నిర్విషయ రతియనియు పేర్కొనబడుచుండును.

స్త్రీ జాతియొక్క స్వభావము

స్త్రీ జాతియొక్క గుణమును వీక్షింతము. పతికంటె తనకు అన్య మగుగతి యుండదని యెంచి సతతము అతనిని దర్శించుటయో-లేక అతని పనులను విర్వర్తించుచుండుటయో-అదియుంగాక- సతనితో సల్లాపములగావించుచూ - దూరదేశమున కేగినయెడల - నతనినే సతతము జ్ఞప్తియందుంచుకొనుటయో - ఈ రీతిగ - చేపవలె గొట్టుకొనుచుండును. తన యోగ్యత వలన భర్తకు కీర్తి దెచ్చును. అయోగ్యురాలగునేని తన భర్తను కాకుల పాలు చేయును. ఎవ్విధ ముగనైనను - తోచి తోచని తెరంగున భోగ లాలసురా లగు చుండును. నిజమారయ - ఇంటి సౌభాగ్యమంతయు స్త్రీలదిగాక పురుషుని దగునా? సర్వము స్త్రీమయం బనుట యుక్తము. ఆ భామా మణిని గాంచి లోకము మోహింప బడును. లోకమును నశింపజేయ దలంచినయెడల - స్త్రీలను ఇంటియందుంచక వెలుపలకు బంపినం జాలు. వారు ఎట్టిపనులనైనను సమకూర్చుకొని రాగలరు. కనుకనే వ్యాపారస్థులు స్త్రీలను దుకాణమలం దుంచెదరు. అన్యమతమును లేక అన్యరాజ్యమును నశింపజేయ నభిలషించువారు స్త్రీలను ప్రచారకులుగ నుంచుకొనెదరు. అయితే - నిప్పువంటి స్త్రీలున్నయెడల- లోకమున కెంతయో మేలు సమకూరగలదు. కావున స్త్రీలను పతివ్రతలుగా జేయుటకుగాను హిందుమతము తగినంత కృషిని జేయ గల్గినది. ఆ మతమందున్న విశేషము యిదియొక్కటేయని చెప్పిన జెప్పవచ్చును.

స్త్రీ లేనియెడల లోకమే లేదు. జగమంతయు స్త్రీప్రాయమై యున్నది. ఈదృష్టితో లోకములోని పురుషులందరు స్త్రీలై యుండిరి. ఇక పురుషు డెవ్వరన దేవదేవు డొక్కడే పురుషుడు. తదితర లోకమంతయు స్త్రీమయము.

స్త్రీయొక్క మహిమ యింకను మరెంతయోకలదు. చూడుడు.

రతి శబ్దమున కెన్నియో మంచి యర్థము లున్నవి. కాని ఆయర్థముల నన్నిటిని నశింపజేసె - స్త్రీలకు సంబంధించినదే “రతి” అను ప్రఖ్యాతి కల్గినది. వింటికికదా స్త్రీజాతియొక్క మహిమ! సర్వమును నశింపజేయుగల శక్తిస్వరూపిణి యగుట కెంతనూకైనను వెనుదీయ నవసరములేదు. స్త్రీయనగా పెండునైపుణుల పనులు కత్తి. స్త్రీలతో సంబంధించినదగాక “రతి” యను శబ్దము ఇంకను మరెన్ని తావులలో ప్రయోగింపబడిననో చూడుడు.

కాంతారణికి అనగా భోగరతికి వోడ్డైనవి-విద్యారతి- యోగ రతి - ఆత్మరతి మున్నగునవి మరెన్నియో కలవు. అవియు ఆనంద హేతువులై యున్నవి. కాని ఆత్మరతియందున్నంత ఆనందము ఇంతింతయని వచింపజాలనంత మహిమతో విరాజిల్లుచుండును.

కనుకనే మనసు అనునది స్త్రీవేషమునువేసి అనగా స్త్రీగా సిద్ధమై వ్యవహరింపసాగినది. అందుకై పలుకుగా ఆత్మన పెండ్లాడి ఆ పెండ్లికొడుకుతో నానందమును పొందుచుండెను. ఎంతకాలము నకును ఆతనిని విడనాడి యీవలకురాజాలకున్నది. ఎటులనో నెప్పుడో బలవంతముగ నొకమారు వెలుపలకు వచ్చుట సంభవించినది. పెంటనే జీవునితో స్నేహ మేర్పరచుకొనెను. మరెటు క్రీడింపసాగెను. ఆమెతో రతిని గావించుచున్న జీవుడు - ఆనందమయ్యడై అటులనే నిల్చిపోవుచు సనన్య మనస్కుడైయుండెను. కాని - జీవుని పెండ్లాడి - అతనితో వ్యవహరించుటకు నేర్చుకొనియున్నను - ఆదినండియు ఆత్మతో క్రీడించునట్టి యనుభవ మున్నందున - పూర్వ విశ్వాసబలముచే - నపుడపుడు ఆత్మవైపునకు పొంచిపొంది దర్శింప నెంచుడు.

(1) ఆత్మేశ్వరునితో
యోగించుటయు

(2) జీవేశ్వరునితో
భోగించుటయు

నీరీతిగ ఎద్దియో యొక పనియందు నిమగ్నమై యుండుటే - ఆ మనసును స్త్రీ జాతియొక్క స్వభావమై యున్నది.

మనసు అనినను మాయ అనినను ఒక్కటే. కనుక మనసును స్త్రీగా భావించుట నేమై యుండదు.

ఆత్మనా జేరినప్పుడు అట్టి కృత్యమును సంయోగ మనెదరు. సంగమంబనియు రెండివ నామమున బిలువబడు చుండును.

జీవసంబంధముగ పనులన్నిటిలో రతికర్మ ప్రధాన చాత్రము వహించుటం జేసి - మనసు - తన జీవేశ్వరునితో నేకమై సంభోగము అను రతియందు అతనిని బంధించి వైచును.

(1) యోగము - సంయోగము - సంగమము - అనునవి ఆత్మకు (పరమాత్మకు) సంబంధించియున్న కార్యములు.

(2) భోగము - సంభోగము - సంపర్కము - అనునవి జీవునకు సంబంధించిన కృత్యములు.

పై పనులలోనున్న భేదమును చదువరులు బాగుగ నర్థము జేసికొనవలెను. దేవతా సంబంధములగు చరిత్రలను జెల్లడించుటకు పూనిననాడు - స్త్రీ పురుషుల విశ్వవిషయమున -

యోగ, సంయోగ, సంగమ శబ్దములు

ప్రయోగింపబడుచుండును. ఆస్త్రీలు (దేవలోక స్త్రీలుగాని - మానవ స్త్రీలుగాని,) సంగమునకే యుపయోగ పడుదురు. అనగా దేవతలు దేవ జాతికి సంబంధించియున్న ఒకానొక వనితనుగాని - మానవ జాతి ముందున్న స్త్రీనిగాని - దర్శించి వారియందు సంకతిని పట్టింపవలెనని నిశ్చయించిన యెడల - ఆ స్త్రీలతో సంగమించెదరు. అనగా సంయోగమును చేసెదరు. అంతియే కాని - సంభోగమును గావింపబూనరు.

సంయోగము - సంగమము అను శబ్దములయొక్క అర్థమున్ను, సంభోగము, సంపర్కము అను శబ్దముల అర్థమున్నూ, వేరుగా నుండును. అదెట్లన - సంయోగమందు అనగా సంగమమందు స్త్రీ పురుషుల శరీరములు కలియవు. పురుషులు తమ సంకల్ప తేజమును స్త్రీలపై ప్రసరింప జేయుట జరుగును.

ఆ ప్రక్రియను యోగ సంబంధమని నిశ్చయింపవలెను.

అంతియేకాని - భోగసంబంధమని తలంచరాదు. మానవులు తమ స్త్రీలయందు సంతతసి గనవలెనని నిశ్చయించిననాడు - తమ దేహములను స్త్రీల దేహములతో జేర్చుచుందురు. దీనిని విషయ భోగ మనెదరు. కనుకనే భోగించుట అనిగాని, సంభోగించుట అని గాని వాడబడుచుండును.

(1) దేవతాసంబంధమగు రతిని యోగ రతి యనెదరు.

(2) మానవ సంబంధమగు రతిని భోగ రతి యనెదరు.

కనుకనే శ్రీ శంకరాచార్యస్వామి-

యోగ రతోవా   అను పదములను వేరువేరుగా వాడి
భోగ రతోవా   } యున్నారు.

పై రెంటిలో రతి అను పదము మాత్రము   } అనునవి భిన్న
ఒక్కటిగ నున్నది. అయినను యోగశబ్దము,   } శబ్దము లైనం
భోగశబ్దము   } దున-

(1) సంయోగ (సంగమ) కార్యము అనునదియు,

(2) సంభోగ కార్యమనునదియు

వేరువేరైన ప్రక్రియలుగా నెంచబడుచుండును.

తనలో తాను రమించునపుడు కూడా దానిని ఆత్మరతి యనెదరు లేదా యోగరతి యనెదరు.

(1) స్త్రీలను యోగదృష్టితో పొందగలవారుందురు.

(2) భోగదృష్టితో కూడా పొందుచునుందురు.

ఆ రెండు ప్రక్రియలు సంతతిని కనుటకు భిన్నసాధనముగా నున్నందున

సంగమ మనియు   }   వేరు వేరగు పేర్లచే విలువబడు
సంభోగ మనియు   }   చుండెను.

సంకల్ప తేజమును స్త్రీలపై ప్రసరింప జేసినపుడు యోగరతి యనియు

శరీర సంబంధముగు వీర్యమును ప్రసరింప జేసినపుడు భోగ రతి యనియు వ్యవహరించెదరు.

దేవు డొకమారు పరిశుద్ధురాలగు ఒకానొక తపస్సంపన్నురాలకు ప్రత్యక్షమై సంతతి కల్గునను వర మొసంగె ననుకొనుడు. ఆ దేవుని దృష్టి - స్త్రీ పైన ప్రసరింపజేయబడినందున దానిని యోగ రతి యనెదరు. పై వ్యత్యాసముం దెలియక, సూర్యభగవానుడు కుంతితో సంగమించెను అను ప్రయోగమును గాంచిన వెంటనే సంగమ శబ్దమున కర్థముం దెలియనివారు - ఆమెతో సంభోగించెను అని భావించుచుందురు. భారతమున సూర్యుడు కుంతితో భాషించు నపుడు-

“సంగమం త్వయా”

అను పదములు ఉపయోగింపబడినవి. నీతో సంగమించెదను అని దాని యర్థము. పాపము ! సంస్కృత భాషా పరిచయము పూర్ణముగ - నేనుంగని వారు అహో! సూర్యుడు కూడా మనసును బట్టజాలక-స్త్రీలలోలు డయ్యెను. ఇక మనబోటివారు ఇంద్రియ నిగ్రహము నేలజేయగలరు. బ్రహ్మకై నా పుట్టు రిమ్మ తెగులు అను వాక్యములలోని సత్యార్థమును గుర్తింపజాలక తాముకూడ వ్యభిచరింప వచ్చునని తృప్తి పడుచుందురు. దేశమున కీ దుర్గతి సంభవించినది.

 'సూర్యభగవాన్' అను గ్రంథము రానున్నది. సూర్యుడు కుంతీ దేవితో భాషించుటకు వచ్చిన సమయమందు యోగశబ్దము మూడుమార్లు వాడబడియుండెను. భోగించుటకు వచ్చిన మాట. సత్య మగునేని - భోగశబ్దము ప్రయోగింపబడును. కాని అటుల నుపయోగింప బడక-

“యో గే న”

అనుమాట నుపయోగపరచుచు భారత గ్రంథకారులు ప్రకటించి యుండిరి. ఈలాంటి ఋజువులెన్నియో “సూర్యభగవాన్” అను గ్రంథమున ధృవపరుపబడియున్నవి. ప్రతి భారతీయుడు ఆ గ్రంథమును విధిగ చదివి తీరవలెను. ఇంతయే! సూర్యుడు భోగలాల సుదై యుండేనేని - భోగశబ్దమే వాడబడియుండును. ఆరీతిగ భారతమున చిత్రింపబడలేదు.

తాను భారతీయుడై జన్మించియు - నిత్యము లెక్కలేనన్ని పనులం జేయుచు - జీవితమును ధారపోయునట్టి వ్యక్తిగానుండియు - ఇక్కాలమున నచ్యుతచే వేయబడుచున్న ప్రశ్నలకు జవాబు చెప్పలేనంత దుస్థితిని అనుభవించునట్టి దుర్దశను - అనగా - దౌర్భాగ్యమును పొందియుండెకదా! ఇంకను బ్రతుకు లుండుటకో !

అపుడపుడు మన సేహమున లోభాగమందు నిల్చియున్న మనసు వెలుపలకువచ్చుచు మరల లోనికి బోవుచుండును.

అనగా బాహ్యప్రపంచ విషయములం దెలియవలెననియు జగమును దర్శింపవలెననియు తహ తహ లాడుచుండును. అందుకై జ్ఞానేంద్రియములను సాధనముగా గైకొనును. ఇంతలో చిరకాలమునుండి పరిచయముగల్గిన ఒకకానొకవ్యక్తి అనగా జీవుడు మార్గమధ్యమున గోచరించును. వెంటనే అతనిని తనవానిగా నెంచుకొని - కౌగలించుకొనుచు యానందించుచుండును. అది మొదలు జీవితమునకు సంబంధించియున్న పనులం చేసికొనుచు పై

దంపతులిరువురు సంసార నిమగ్నులై యుందురు. కాని అందు లభించుచున్న సుఖముకంటె - దుఃఖము అతీతముంచియున్నందున విరక్తి జేందుచు మరియొక సాధనముకై యత్నింపవలసి వచ్చెను.

కావున లోకవృత్తాంతములను దూరముగ భారనైచుచు-మనసు మాత్రము వెనుకకుం దిరుగును. అనగా లోనికింబోవును, లోభాగమున ఆనందప్రాప్తికొరకు వేరొకసాధనము గోచరింపదా - యని దానియాశయము. లోనికింబోయినకొలది పరమాత్మయొక్క సామీప్యమేర్పడును. తత్కారణమున మెల్లమెల్లగా సామ్యుస్థితి నదై మత్తు వచ్చినరీతిగ సతనివైపునకు ఒకగిడిపోవును. ఆ సమయమున మనసు యొక్క దశ యెటులుండునో తెలియునా? ముకుళించుకొనిన (ముడుచుకొనిపోయిన) పువ్వువలె తానును ముకుళించుకొనును. దానినే ముకుళితావస్థ యనెదరు.

ప్రకృతిమునకు వత్తిము. చిరకాలమునుండి ప్రపంచ విషయములపై ప్రసరించుచున్న మనసు ఆ వైపునకుంబోక - లోనికింబోయి ముకుళించుకొనెనని వింటిమి. ఇక పనుల నెవ్వియుం జేయదా యేమి? ఇకను పనులెక్కడివి? అన్నిటిని ముగించుకొని యేకాంగియై అటులనే నిల్చిపోవును. ఆ స్థితిలో - ఎవరైన నొకరు తోడు నిడియై యుండిన నెంతబాగుండు! అవును. ఒక రుండియే యున్నారు. వారెవరు! ఆతడు పెండ్లి కొడుకు (వరుడు). ఆహా! ఆమె పెండ్లి కూతురు (వధువు) కాబోలు!

“ ఏకాకీ లోకరక్షకః ” అన్నట్లు ఏకాకియైయున్న పరమాత్మయే ఆ పెండ్లికొడుకు. మనసు అను వధువు కూడా ప్రపంచ సంబంధముగు బాంధవ్యమును (పుట్టినింటిని) విడచాడి- అనగా లోకవ్యవహారముల నన్నింటిని విరమించుకొని- ముకుళించుకొనిన దశను పొందినదైన కారణమున తాను కూడా, ఆ వరునివలెనే యేకాకి యగుచు- ఆ యిరువురు వధూవరులు - ఐక్యమగుచుండిరి. నిజమారయ వధూవరులు ఐక్యము కాక నష్టమే !

ఇదే విషయమును వేదాంశు లొక గానము క్రింద జేర్చి-
పాడుచు నానందించుచుందురు. ఒకమారు ఆ గానరసమును
గోలుదము-

శల్లవి : నీకూ నీవారు లేకూ

నాకూ నావారు లేకూ

ఏటియొడ్డునా గుడిసె కడదాం పదరా

చల్ మోహనరంగా.

అనునదే ఆ గానము.

నీకూ	}	ఓ పరాత్పరా! నీకు సంబంధించిన వ్యక్తు లెవ గుండిరి? ఎవరునులేకుండదా! కనుకనే ఏకాకివై యుంటిని.
నీవారు		
లేకు		

నాకూ	}	ఇక నా విషయమై వినుము. శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధములు అనువిషయములతో సంబంధ మును కల్గించుకొని యెన్నియో రీతుల సుఖ దుఃఖముల ననుభవించితిని. కాని యిప్పుడు వాని నన్నిటిని అనగా నా బంధుజాలము నంతయు విడనాడి నీ వలెనే నేనును ఏకాకినై నీ కడిమి పచ్చియున్నాను.
నావారు		
లేకు		

ఏటి యొడ్డునా	}	ఇహ, పింగళా, సుషుమ్న అను నాడులను గంగా, యమునా, సరస్వతులు అనునదులుగా పోల్చుకొనుచు ఆ మూడునదులు(నాడులు) భూమధ్య స్థానమున నొక్కటిగా జేరి యున్నవి.
గుడిసె		
కడదాం		
పదరా		

వాని సంగమస్థలమునకు ఆవలియొడ్డుగానున్న చోటున జేరు
దము.

అచట బ్రహ్మానంద మనుభవింపగలము. కావున నాతావున
కుం బోవుదము. ఆ యేటియొడ్డున ముక్తి కాంతామనోమోహనం

బగు మహాత్తరమైన పర్ణశాలను (గుడిసెను) అనగా సహస్రారమును గట్టిగా నుంచుకొని అందు నానందించుచుండము. ఓయీ! పరంధానూ! ఆ పరమపదమునకు వేనేగపోవుదము. ఆలస్యమేల పదరా! ఓ పరాత్పరా! అనుచు స్త్రీశ్రీయులు పొందిన మనసు - తన విరహవేదనను ప్రకటించుకొనియుండెను.

 “అత్తియూలారా! భోగసంబంధముగు విరహవేదన మొక్కటే కాదు, పరమపదమును జేరుటకును సైతము యోగసంబంధముగు విరహవేదనముకలదు” అనుచు జ్ఞప్తికిందెచ్చుకొనుడు. హిందుమత సాంప్రదాయములలో నిదియొక్కటి ముఖ్యముగ గమనింపదగిన విషయము.

చల్	}	ఓ మోహనరంగా - లోకమునంతయు
మోహన		మోహింపజేసిన ఘనుడవు నీవు. ఆలస్య
రంగా		మేలజేసెదవు. ముందుకునడువుము. అనుచు మనసు - తనపతిని - హెచ్చరించినది.

 రాబోవు గ్రంథములలో చల్ మోహనరంగ యనుచాటయందున్న మిగిలిన చరణములకు అంతర్ధాము విశదీకరింపబడును. వానిందెప్పించుకొని ప్రతిగ్రంథమును మొదటినుండి చివరివరకు పలుమారులు చదివి - పఠించిన దానినంతయు మనసున జ్ఞంపజేసికొనుచు, పుత్రిమిత్రకళత్రాది బంధువులను కలిసినప్పుడెల్ల ఈ విషయములనే జ్ఞప్తికిందెచ్చుచు హిందు మత ప్రబోధమును గావించుచుండుడు. నావలె మీ రెల్లరు మత ప్రచారకులై యుండవలెనని - నా యాశయము. వివాహాది శుభ కార్యములలోను దేవుని యుత్సవములందును, సప్తాహములు జరుగుచున్నపుడును హిందుమత ప్రబోధము విధిగా జేయుచుండవలెను. అందుకై ఉత్సవములం జేయుంచు కర్తవ్యం గలసి వారిని ప్రోత్సహించుచు - మత ధర్మములను - బోధింపజేయుడు. భరత మాతృగర్భమున నుదయించినందుకు ఈ మాతృమైనను మాతృ ఋణమును తీర్చుకొనవలదా!

ప్రకృత మనుసరింతము.

కథను జ్ఞప్తికిం దెచ్చుకొందము.

ఒక సతికి ఇరువురు పతులుండిరని వినినపుడు - ఆ చరితము అసహ్యకరముగ నున్నదని సీతివంతులకు దోచును. కానిగిడు. ఆ కథ లోకసంబంధముగు చరిత్రమై యుండవనియు పైరీతిగ వంతర్ధాములతో విలసిల్లు చున్నదనియు నెరింగిన యెడల నింతింతయని వచింప నలవి కానంత సంతోష ముబ్బును.

హిందు మహాజనులారా ! అచ్యుల దృష్టిలో “హిందువులు మంద మతులు” అను వాదం బొకటి యున్నది. వారి గ్రంథములలో నా రీతిగ వ్రాసియున్నాగుకూడా. అది న్యాయమనియే నాకును తోచుచున్నది. ఎందుకనెదరా? ఈ నాటికి- కోటిమంది హిందువులు తమ మతమును విడనాడి అన్యమతమున జేరియున్నను - హిందువు లకు చైతన్య మనునది కలుగకపోయెను. అట్టివారిం బట్టుకొని మందమతులని వర్ణింపరా యేమి ?

(1) ధనికునకు ధనములేనివానిం జూచిన ఎంత యసహ్యమో-

(2) విద్యావంతునకు విద్యలేనివానిం గనినపుడు- ఎట్టి చురుకైన తన మేర్పడునో-

(3) పాలకులకు పాలితులయగుదు ఎంతటి యల్పబుద్ధి యుద యించునో-

(4) అటులనే స్వమత ప్రచారమును విడివిగా జేయించుచున్న విదేశమతములవారు స్వమతప్రచారమును జేసికొనలేని హిందువులం గాంచినపుడు “మందమతులు” అను బిరుదు నొసంగరా యేమి.

ఇంకిను వారు గావించుచున్న నేరములగజూచుడు “జనానా ప్రిచింగ్” అను పేరుపెట్టుకొని విదేశీయమతములోనివాని - మన యిండ్లలో దూరుచున్నాగు. తమ మతమును ఆడవారికి బోధించుటకు

గాను ఆడవారే తెల్లబొమ్మల రూపములుదాల్చి మనముండ్లలోజొర
బడుచున్నారు. “జనానాప్రీతింగు” అని పేరుపెట్టుకొని ఇట్టి పనికి
మాలిన ఉద్యమములను లేవదీసిరి. ఇందలి తత్త్వమును వినుడు.
పూర్వకాలమున విదేశములందు ఆదాము - హవ్వ - అను వారు
ఇరువురు సృష్టింపబడిరి. ఆదేశపు దేవుడు వారివద్దకువచ్చి - ఓదంప
లూలా! ఈ వనముననున్న వృక్షములలోని ఫలముల నెన్నియైనం
దినుడు. కాని ఫలానా వృక్షమున పండినపండ్లను మాత్రము భుజిం
పవలదని హెచ్చరించి- తనతావునకుంజోయెను. ఆదేవుని యాజ్ఞలను
మన్నించుచు- నా దంపతులు అతని మతిమూసనే నిల్చియుండిరి.
సైతాను అనువా డొకండుకలడు. అతడు విదేశ గ్రేవునకు ప్రబల
శత్రువు. కనుకనే యొకడినంబున ఆదాము హవ్వలు నింసిండుచున్న
వనంబునకువచ్చి- దేవునిచే నిషేధింపబడిన వృక్షముపై నెక్కి. అచటనే
నిల్చియుండెను. ఒకదినంబున ఆదాము హవ్వలు - మామూలుగ
వనవిహారముచేయుచు సైతానునిల్చియున్న చెట్టువెపునకు నెళ్ళు
చుండిరి. దానింగాంచి సైతాను వారలంబిలచెను. ఓ దంపతు
లూలా! నిత్యము ఇతరవృక్షముల ఫలములం దినుచుంటిరి. ఈ చెట్టు
పండునుమాత్రము భుజింపక - విడలుచున్నారు. దేవుని మతమున
నున్నంతవరకు మీగతులు దుష్టతలు. దైవమతమును విడనాడి నా
మతిమున జేరుడు. కనుక ఇదిమొదలు - ఈచెట్టుననున్న పండ్లను
భుజింపుడు — అని బోధించెను. ఎవరికైనను చెప్పుడుమాటలు
చేటు కనుకనే ఆదామునకు సైతాను మాటలు గుచించినవి
కాకున్నను- హవ్వమ్మకు బాగుగా నచ్చినవి. నెలకేయొక
పండును కోసికొనివచ్చి - తన పతిచేత బలపూరితముగ తినిపించెను.
దైవాజ్ఞను ధిక్కరించిన కారణమున వాడు పాపాత్ములైరి. దేవుడా
విషయమంతయు నరింగి హవ్వను చెకబడ బిట్టి శపించెను. ఆదాము
కూడ శపింపబడెను

మరియు వారి వంశములలో జననమందినవారందఱు పాపు
లయ్యెదగుగాక! అని వారిదేవుడు శపించి వెళ్లెను కావున ఏదేశీయు

లందరు శాపగ్రస్తులై యుండినని యెరుంగుడు. తుదకు క్రీస్తుగారు సైతము - వారి సంశయములందు జన్మించుటంబట్టి శాపగ్రస్తుడై యుండెనని విశదమగుచున్నది. అందుచే నతడును పాపాత్ముడై యుండెను. ఇవే వాక్యములను కాబోవు గ్రంథమున బైబులునూడి యెత్తి చూపబడును. ఒక్క వనిత - విదేశ ప్రజల నందరిని శాప గ్రస్తులుగ నొనరించియుండెనని యెరుంగుడు.

తన యింటికి తాను నిష్పా పెట్టుకున్నది ఆ స్త్రీ. అట్టి జాతికిం జెందినవారు - హిందువుల యిండ్లలో దూరి బోధించుటకు వచ్చిన యెడల - మాన గతులు దుష్కతులక్రిందికి పరిగణింపబడవా? విదేశ స్త్రీలు - సైతానును మించినవారై యుందురు. మాన స్త్రీలు ముఖ్యముగా వారిబోధల నాలకించి విదేశ మతమున జేరితీరెదరు. పిదప తమ కుటుంబములను సైతము ఆ మతమునం జేర్చెదరు. అటు పైన హిందూత్వము చచ్చినట్లే కదా.

కావున తెల్లని దుస్తును ధరించుచు తమ హస్తములందు మాయాజాలమునకు సంబంధించియున్న హస్తకములం బెట్టుకొని మీ స్త్రీలవద్దకు వచ్చుచున్నారు. వెంటనే మీ ఆడంగులకు సైతము బుద్ధిచెప్పి ఆయా ప్రసంగములను, పాటలను వినిపింపనీయక గృహరక్షణము గావించుకొనుడు.

స్త్రీలోలు రై యున్నవారిగతులను ఇప్పుడే యర్థముచేసికొన గల్గితిమి. కనుకనే స్త్రీలకు చాలాదూరమున నుండుడని హిందుమత మున హెచ్చరింపబడెను. మొదట నమ్మతమునలే గోచరించి తుదకు విషముగ పరిణమించునవి స్త్రీల నాంగశ్యాములు అని యెరుంగుడు పెద్దల యనుమతేని బడయక - స్వయముగ స్త్రీ పురుషు లిరువురు ప్రేమించుకొని పెండ్లిజేసికొనకయే - గర్భదానకార్యమును సైతము ముగించుకొనువా రుందురు. ఆరీతిగ - ప్రేమ వివాహములను (తామ్యారేజిని) జేరికొనువాని ఎందరిని జూచియుండవచ్చును. ఆ పురుషులు స్త్రీలోలురైన కారణముచే దొంగలవలె, చరించి పిదప పెండ్లాడి

యుండిరి. అట్టి దాంపత్యము దై వమునకును, ధర్మమునకును, దేశమునకును ప్రబలవిరుద్ధము. కనుకనే - కొంతకాలమునకు విచ్ఛిత్తు సంభవించుచు - వివాహవిచ్ఛేదములు సైతము జరుగుచుండెను. ఇది యంతయు లోకానుభవముగ నుండనేయున్నది.

స్త్రీలు పురుషులను తమవలలోనికిం దింపి-ఎరకై వచ్చిన చేపల రీతి - వారిని హతమొనర్చుచున్నారు. మన హవ్యమ్మ కథయే యిందుకు నిదర్శనము.

ఎంతటి సాహసములేనిది - హవ్యమ్మ తనకై రక్షణమొసంగుచున్న భర్తను అనగా ఆదామును - దైవద్రోహిగా మార్చివేయగల్గెను. దీనింబట్టి - స్త్రీలయెదుట పురుషులెందులకును పనికిరారిని తెలుపవచ్చును. తలచుకొనిరేని - హతాత్తుగ పురుషులను పాతాళమునకుం ద్రోక్కగల్గెదరు. వారింగాంచినపుడెల్ల బహుజాగరూకతతో వర్తింపగల చాకచక్యము లేదేని - వారివలలందు నిక్కి హతులు కావలసినదే.

పురుషులారా! మీ స్త్రీలు మీకంటె తెలివికలవారు. చెడ్డ విషయములయందే కాదు. మంచివిషయములందును మిమ్ము మించినవారలై యుండిరి. యోగ్యులగు వనితలు సంభవించినయెడల పురుషులు ఉద్ధరింపబడగలరు. కనుకనే తలదండ్రిలు - తమపుత్రికలను - భయభక్తులందుంచుచు - క్రమశిక్షణముచే యోగ్యులుగ నొనరింపవలెను. అట్టి కన్యలు - అత్తింటికిని పుట్టినింటికిని కీర్తిని తేగలరు.

పురుషులకు రెండుమూడు పెండ్లిండ్లున్నను దోష నూపాదింపబడదు. ఒక స్త్రీ - ఇద్దరిని లేక ముగ్గురిని పెండ్లాడనగునా? కూడదు.

ఒక స్త్రీ - యిరువురను పెండ్లాడెనని మానవచరిత్రలందెందును జూషజాలము. ద్రోపదికి అయిదుగురు పతులులేరాయని యెవరైనను ప్రశ్నింపగలరు. కాని వారలు - సత్యము నెరింగినవారుకారు. ఆమె - ఒకానొక మాతృగర్భమునుండి జన్మించినది కాదే.

ఆ విషయమైననూ ఎరింగినంజాలు. ఆమె అగ్నికుండమునుండి కైకి తీచిన దేవతాకన్యగానుండెను. క్రీస్తుగారైనను తనతల్లికింబుట్టెను. ద్రౌపదియో. తలదండ్రులైనపురకును బుట్టినది కాదు. స్వయముగ నావిభవించినది. అట్టి తల్లివిషయమై నియమంపబడిన పంచపాండవుల జన్మములు కూడా - విచిత్రముగ నుండును.

ద్రౌపదియొక్క కథయందున్న సంశయములన్నియు తొలగించుకొన నెంచినయెడల-

“ద్రౌపదికి భర్తబిక్కజే” అను గ్రంథమును చదువుడు. ఇపుడు తమరు పఠించుచున్న గ్రంథమునకు పిదప-రాబోవుగ్రంథము ద్రౌపదీవిషయమైనదే సుమ. అందు సందేయములన్నియు దీర్చబడును. అదియు త్వరలోనే వెలువడును.

పురాణములలోని దేవతల కథలం దెన్నియో కథలు- వేదాంతార్థములతో విలసిల్లుచున్నవి. వానిం దెలియగల తెలివినిమాత్రము కల్గియుండవలెను.

శ్లో॥ ఇతిహాస పురాణాభ్యాం
వేదాంతార్థః ప్రకాశ్యతే
(భాగవతమునకు - శ్రీధరీయ వ్యాఖ్యానము)

ఇతిహాస = భారత, భాగవత, రామాయణములు ఇతిహాసములని పిలువబడుచుండును, అట్టి గ్రంథములలోని కథలున్న,

పురాణాభ్యాం = పురాణములయం దుదహరింపబడిన చరితములును,

వేదాంతార్థః = వేదాంతార్థములతో-అనగా అంతరార్థములతో

ప్రకాశ్యతే = నలరారుచున్నవి.

అనచు నై శ్లోకమాన వివరింపబడెను.

విచారింప ఆదియగు ఆత్మయనునది ఒక్కటే యుండెను. కాలము గతించినకొలది ఏదోయొకసమయమున ఆ యాత్మ తాను తనుగానేయుండి - మరియొక ఆత్మగా భాసింపగల్గెను. దేవుడు సర్వ శక్తుడు అని పిలువబడుచుండెనుకదా. అట్టిస్థితిలో - తాను తనుగానే యుండి అనగా ఏలాటి మార్పును పొందక రెండవయాత్మగా నెటుల నేర్పడెను? అను ప్రశ్న పుట్టుటకు హేతువే యుండదు. ఎందుకన సర్వ శక్తి గలవ్యక్తియై నందున - తాను మార్కయే మరియొకవిధంబుగ రాణింపగలడు. అట్టి తెలివితేటలు దేవునకు లేనపుడు మనవలె నశక్తుడై యుండెననివివరింపవలసివచ్చును. కావున-ఒకేయాత్మ రెండుఆత్మలుగా నెటుల నేర్పడె? అను ప్రశ్న పుట్టుటకు హేతువే యుండదు. కావున ఒకేయాత్మ రెండు ఆత్మలుగా నయ్యెనని నిశ్చయించుకొనక తప్పదు.

ఒకవిధంబగు దృష్టితో - ఆకసమువంక జూచుచు చంద్ర దర్శనముచేయుడు. ఒకేచంద్రుడు రెండు చంద్రబింబములుగా గోచ రించును. ఇట్టియనుభవమును కల్గినవారలెందరో కలరు. అనుభవము లేని వారలకు మాత్రము ఎంతగ వినిపించుచున్నను ప్రయోజనము కలుగదు. ఐనను ఒకరిద్దరును త్రులుజేరిఎడమకంటియొక్క కనుబొమలకు క్రిందిభాగమున అనగా రెప్పయొక్క పైభాగమున కొనయందు చూపుడు వ్రేలితో మెల్లగా వత్తుచు చంద్రునిం జూచిన యెడల నతడుఇద్దరుచంద్రులవలె గోచరించునని తెలుపగల్గుదురు. ఇంతకుఋంచి ఇంకను వివరింప జాలను. తెలివిగలవారు ఆరీతిగ జూచుకొనవచ్చును. పరీక్షించునెడలఒకటేబింబము రెండు బింబములుగావిశదము కాగలదు. అందొక బింబము సత్యమైనది. రెండవబింబము నడుమ- నడుమ కొత్తగా నేర్పడిన దగుచు మరల మాయమై పోవుచుండును. అంతియే కాని పైరెండు బింబములు సత్యములై యుండవు, మాయమై పోవు వరకు ఆ కొత్త బింబము సైతము సత్యముగనే తోచును. మరియొక దృష్టాంతమును జూతము. ఎండలో నడుచుచున్నపుడు మననీడ మన వలెనే మరియొక మానవవేషమును దాల్చి రెండవరూపముననున్న మనమే సుమా యనినటుల గోచరించును. ఈ రీతిగ నన్నియో యుదాహరణముల నీయవచ్చును. మరియొక చిన్ని విషయము. నేలపై

నున్న మనఁఁగాను మనపొడవుననున్న సమయమందు రెండు మూడు నిమిషములు తిదేంద్రప్రస్థితో గాంచుచు ఆ కనులను ఆర్పకయే మబ్బులచే నాక్రిమింపబడని నిర్మలమగు నాకసమువంక చూచుచుండవలెను. ఆ ఖాళీ ప్రదేశమున తాటిచెట్టంతి లేదా - ఇంకను చాల పెద్దగా నున్న పొడవైన మనరూపము తెల్లని రంగుతో మనకు గాన్పించును. కొన్ని యభ్యాసములను జేసిన యెడల నా రూపము సంభాషింప గలదు.

మన దేహము మాదిరిగ నుండకున్నను అటులనే యుండి నను దానిని ఆధారముగ చేసికొని నేలమీద నొక దేహము - ఆకసముమీద మరియొక దేహము ఆవిర్భవింప లేదా! ఒక చంద్రునినుండి రెండవ చంద్రుడు కాన్పించ లేదా! అద్దమునందు మనదేహము మరియొక దేహమును సృష్టించుకొనలేదా.

అటులనే పరమాత్మనుండి జీవాత్మయేర్పడిఎంతయో కాలము వ్యవహరించుచు తుదకెన్నడో యొకనాడు మాయమై పోవును. దానినే మోక్షమనెదము.

పరమాత్మ యెటుల ననాదినుండి స్వయంసిద్ధుడై యుండెనో - అటులనే - ప్రకృతి లేక మనసు అనునది అనాదినుండి ఆ పరమాత్మను ఆశ్రయించినదై అతనిచేత పడియుండెను. ఆ సమయమున దానికి వికాసదశ లేకపోయెను. అనగా వ్యక్తముకానిదై అవ్యక్త స్థితియందుండును. ఒక విధంబుగ ముకుళించుకొనిన మొగ్గయనునది యుండదా ? అదే రీతిగ మనసుస్థితము మొగ్గవలె ముకుళించుకొని యుండెను.

కాలము గతించినకొలది ఆ కాల ప్రభావమున వికసనస్థితిని పొందెను. మొగ్గులు కొంతకాలమునకు వికసించునుకదా ! అది సహజ ధర్మము మొగ్గుగానున్నపుడు ఆ పువ్వు ఇతరుల కుపయోగపడదు.

అటులనే మొగ్గవలెనున్న మనసు పరమాత్మవద్దనే నిల్చినదై, అతనిని ప్రాణనాథునిగ భావించి అచటనే పడియుండెను.

ఇంతలో కాలము మారినది. అందుచే మొగ్గలు మారినవియై పుష్పములుగా సిద్ధపడినరీతి - మనసు సైతము వికసింప గల్గెను. అవ్యక్తదశనుండి వ్యక్తస్థితి సంభవించెనని భావము.

బాల్యమునుండి అవ్యక్తురాంధ్రుగనున్న కన్యలు - వయసు వచ్చినవెంటనే వ్యక్తురాంధ్రు అగుటలేదా ! మనసు అను కన్యయు వ్యక్తురా లయినదని యెరుంగుడు. వ్యక్తురాండ్రయిన పిదప - కన్యలు పుట్టింట నుండజాలరు. కనుకనే అత్తగారింటిని జూచుకొను చుందురు. ఆ తావున తమను సంతోషపరచువ్యక్తి గోచరించెను. అది మొదలు అతనిని ప్రాణనాథునిగ నిశ్చయించుకొని వెంబడించుచు పుట్టినింటిలోని సౌఖ్యముల నభిలషింపక అత్తవారింటియందే కాలము గడుపుచుండును. మన మనసు అను కన్యయొక్క దశయు అదేరీతిగ సంభవించినది. అనాదినుండి ఏ పుట్టింటియందు అనగా పరమాత్మ యొక్క సన్నిధానమున నుండెనో అట్టి పరమేశ్వరునితో వియోగ మును పొందినపిదప తనయందు ప్రతిఫలించిన (ప్రతిబింబించిన) జీవాత్మతో జేరినదై అతనినే ప్రాణనాథునిగ నిర్ణయించుకొని జీవయాత్ర కొనసాగించుచుండెను. ఇదంతయు మన సంసారసంబంధమగు ప్రసంగమైయున్నది.

ఆ జీవాత్మ యెటుల నావిర్భవించెనో వినుడు. ప్రకృతికి వ్యక్త దశ (వికసనస్థితి) వర్పడినప్పుడు మనఃపుష్పము అనునది వ్యక్తమయ్యె నని మనువకుడు. అదియొక అద్దమువలె శోభించుచుండును. పరమాత్మ ఆ యద్దమందు - అనగా ప్రకృతియందు లేక మనసునందు ప్రతిబింబించెను. ఆ ప్రతిబింబమే జీవాత్మయనచు యశముగాంచినది. జీవాత్మకును - పరమాత్మకును నడుమనాన్న వ్యత్యాసము చనువగులకు భాగుగా తేలియబడెనని భావింతును. బింబమయొక్క ప్రాచీన ప్రతి బింబమున నుండునని యెరుంగనివారు లేరు. వికసించిన మనఃపూగిగు

సమాత్మ ప్రతిబింబముగ వేర్పడినపుడు జీవాత్మగా భాసించెను కదా! ఆతనిపోలిక జీవాత్మయందు లేదందురా? లేకేమి! కనుకనేజీవాత్మనుకూడ ఆ మనసు తనకు ప్రాణనాథునిగ నిశ్చయించుకొనెను.

(1) తాను ముడుచుకొనియున్నపుడు సమాత్మ ఆ మనసునకు ప్రాణేశ్వరుడుగా నుండెను.

(2) వికసించుకొనినపిదప - జీవాత్మను ప్రాణనాథునిగ నొనరించుకొనెను.

ఈ దృష్టిలో మనసు అను కన్యకు ఇరువురు పతులుండిరి. అను కథ యేర్పడెను.

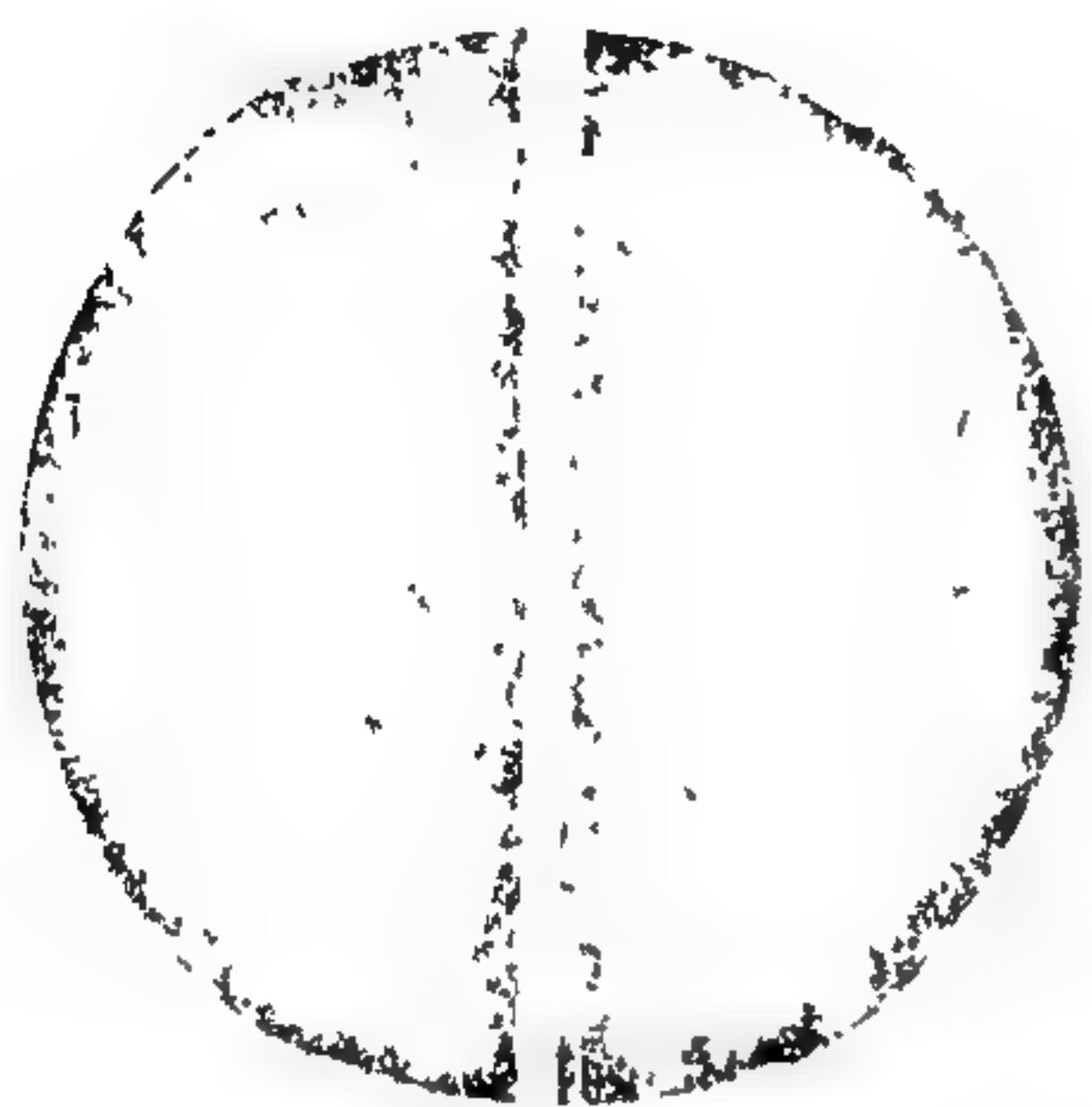
దేవుడు నిరాకారుడు కదా? మనసునందు ప్రతిఫలించుట యెట్లు! అను సంశయము కల్గును అనగా బింబ మొకటి యున్నపుడు ఆ బింబముయొక్కరూపము-అద్భుతమునగాని, జలమునందుగాని ప్రతిబింబింప వచ్చును. అసలు దేవునకు రూపమే లేనపుడు ప్రతిరూపమొకటి యేర్పడగలదా? అసంభవము. కావున నిరాకారుడగు సమాత్మ తన మనసునందు ప్రతిబింబించె ననుటకు మనమనసు అంగీకరింపదు.

ప్రత్యుత్తరము వినుడు-

దేవుడు సర్వశక్తులను కలిగియుండెనని మనసు సమ్మతించినపుడు - ఆ దేవుడు నిరాకారుడయియున్నను ఆకారమునుపొంది మనసున ప్రతిబింబింపలేదా? లేక చిరకాలమునుండి దేవుని ఆశ్రయించిన మనసు-లేక ప్రకృతి ఆ దేవునిశక్తులలో కొన్నిటినిన ఆర్జించుకొని యుండదా? కనుకనే- అట్టిశక్తులంబొందిన ప్రకృతియు- నిరాకార బ్రహ్మమునకు ఆకారమునుకల్పించి యుండగలదు. ఆ యాకారమే జీవాత్మయని పిలువబడును. విచారింప జేవునకున్న రూపము లేను.

కాని రూపమున్నటుల దోచును. సంశయ నివారణముకై ఈ క్రింది పటమును గాంచుడు

ఈ పటముచుట్టు నలుపుగానున్న భాగము ప్రకృతి యనబడును. దాని మధ్యభాగమున తెలుపుగానున్న రూపము గోచరించును. అది అంగ్లభాషలో ఒకటి యను అంకెయై యున్నది. ఆరూపము మనకు ప్రత్యక్షమగు చుండెను. చూపులకు ఒకటి యను అంకెను నిర్ణయించియుంటిమా

యనినట్లున్నది. కాని అంకెను మనము సృష్టింపలేదు. కాకితమునందంతటను ఏ తెలుపుకలదో అదియే ఆయంకెలో నున్నది. ఆ తెలుపునకు ప్రత్యేకరూప మున్నదా లేదు. కాకితమందంతటను వ్యాపించియున్న తెలుపునందు అంకెలులేవు! అయినను మాయ అను నలుపుచే ఆవరింపబడినపుడు దాని నడుమ ఆవిశాలమగు తెలుపున గొంతభాగమునందు ఖాళీగా నేర్పడిన భాగము ఒకటి అను అంకెగా నేర్పడినట్లు తెలియబడుచున్నది. అంతియే కాని ప్రత్యేకమగు వస్తువు అనగా సున్నముతో గీయబడిన అంకె వేరొకటి నిర్ణయింపబడలేదు.

కాకితమందంతటను వ్యాపించియున్న తెలుపు వంటిదే ఆ పరమాత్మ యని భావింపుడు. అ నలువంతయు ప్రకృతి యని నిశ్చయించుకొనుడు. అట్టి ప్రకృతి మూలమున ఒకటి యనునట్టి అంకె జన్మించెనని నిశ్చయింపగలము.

ఇప్పుడు సృష్టికర్త ఎవరై యుండెనో తెలిసెనా! కాకితము నందంతటను వ్యాపించియున్న తెలుపును ఆధారముగ నుంచుకొని నలుపు అనునది స్వయముగ నొక అంకెను నిర్ణయింపగల్గెను.

అటులనే పరమాత్మను ఆర్థము జేసికొని ప్రకృతి అనునది నలుపుగా లేదా యెరుపుగా నున్నదై ఒకటి యనునట్టి సంఖ్యవలె నున్న జీవుని కల్పించియున్నది.

తాను మనసుచే (ప్రకృతిచే) సృష్టింపబడియున్న కారణమున
కొడుకు ననుకొనక - ఆలాటి తల్లతో సుఖంపడలచెను. అనగా జీవుడు
మనసునుండి పుట్టి - ఆమనసుతోడనే రమించుచుండెనని తేలినది.
“కొడుకు తల్లికి మగడు” అను సామెతకు అర్థమిదియే సుమా. ఆపద
ములు వినినపుడు మాత్రము భరింపరానంత కష్టము కల్గును. కాని
మనసున బుట్టినజీవి ఆ మనసుతోడనే వ్యవహరించుచున్నాడు

అనునట్టి అంతరార్థమును గుర్తించినపుడు బాధ కలుగనేరదు.

మనసు నకు వికాసదశ యేర్పడినప్పుడు ఆ మనసు జీవునితో
వ్యవహరింప సాగెను అని తెలియగలిగితిమి. వికసించక పూర్వము ముకు
ళించుకొనియున్నది కదా! అపుడేమి చేయుచుండెను. ముడుచుకొని
పడియుండెనని వచింతుము. ఆరీతిగ పండుకొనిన తావు ఎద్ది? అని
మరల ప్రశ్నింతుము. పరమాత్మయొద్ద అతని శయ్యపై పవళించెనని
వచింపలసివచ్చును. అహో! ఆ వనితయు

ఒక సమయమంగు — పరమాత్మతో నొకమారును

మరొక కాలమున — జీవాత్మతో మరి యొకమారును

కలియుచు - జీవితమును గడుపుచుండెనని వింటిమి. అది
మనసునకు సంబంధించిన కథయై యున్నందున - దానిలో దోషము
కానరా కన్నది

మనసు		ఒకమారు - జీవాత్మ తోడను, మరొక
		కమారు పరమాత్మ తోడను-

అనువిషయము తెలియక-

ఒక స్త్రీ		ఒక సమయమున ఒక పురుషుని
		తోడను వేరొక సమయమున మరి
		యొక పురుషుని తోడను-

అని మాత్రమే యెరిగినయెడల అట్టి నీతిమాలినకథలు బూతు
కథయనక విడువ జాలము. పాపము ! హిందువుల పాంప్రచారము

తెరుంగనివారి ధోరణి- సాంప్రదాయాధిములను తెలియనేరక-బాహ్య ర్థములతో వెర్రివెంకటాయ వేషములను వేయుచున్నదై, నీచాతి నీచమగు పాపముల నొనరించుటకు సిద్ధమగుచున్నది.

జీవాత్మ, పరమాత్మల నెరుంగనివారు బూతులలో జిక్కుచు, నీతిని విడిచిపెట్టుచున్నారు. కనుకనే 'పురాణములు బూతులు' అనుచు తమ గ్రంథములందు వ్రాయుటకును అవియన్నియు బూతులనుచు బోధించుటకును - సిద్ధమగుచుందురు.

మనసు బూతుపని చేయగలదని ఎవరయిన వచింపగలరా ?

జీవునియందును, దేవునియందును మనసునందును స్థూల దేహము లుండవు. కాని, జీవునకును, దేవునకును, మనసునకును తాము నివసించుటకు మరియు వ్యవహరించు'టకు స్థూలదేహము లుండును.

పై కథలో మనసు అనునదే తప్ప వే రొక వనిత లేదనియు- జీవాత్మ-పరమాత్మలుగాక పర పురుషు లెవ్వరును లేరనియు ఎరింగి నవారు ధన్యులు.

చదువరులారా! వినుడు.

1. జీవాత్మకును పరమాత్మకును, వావివరుసలు ఏవిధముగా నేర్పడియున్నవో తెలిసికొనియుందురు. అనగా వారిరువురిలో నొకరు తండ్రిగను, ఇంకొకరు కుమారుడుగను ఉండిరని గుర్తింప గలిగితిమి.

2. ప్రకృతికిని (అనగా మనసునకును) జీవాత్మకును వావివర సలు - ఎవ్వయ్యెయున్నవో అదియుం దెలియుదము. ప్రకృతి యనునది యెల్లరికు తెలియెయున్నది. జీవాత్మ పుత్రుడయి యుండెను.

1. ఈశ్వరుడే తండ్రి -

1. జీవుడే కుమారుడు.

2 ప్రకృతియే తల్లి

2. జీవుడే కుమారుడు

లోకమునకు తలదండ్రులెవ్వరన

1. ప్రకృతిమాత - తల్లియైయున్నది.

2. పరమేశ్వరుడు తండ్రియైయుండెను.

ఇదేవిషయమును మరియొక పేరుతో పిలువవలెననిన ఆ ప్రకృతిపురుషుల - నిరువురను పార్వతీశరమేశ్వరులు అని పేర్కొనుచుందుము.

ప్రకృతియనినను. మనస్సనినను - మాయ యనినను స్వల్ప భేదములతో అర్థమొక్కటేయని గుర్తింపవలెను.

ప్రకృతి, మాయ - అను పదములు స్త్రీలింగములు. మాయ యను, ప్రకృతియు, స్త్రీలింగములై యుండ - నేనుమాత్రము స్త్రీగా నుండవలదా! అని నిశ్చయించుకుని ఆ మనసు స్త్రీ వేషమును దాల్చి స్త్రీలవలెనే వ్యవహరింపసాగెను. అయితే ఆమెకు భర్తయెవరు! జీవుని పతిగా చేసికొనెను. మంచిది. ఆ జీవుడెవరు? ప్రకృతి తాను వికసించి నదై అద్దమువలె సిద్ధమైనదగుటచే పరమాత్మ ఆ అద్దమున ప్రతిఫలింపగా ప్రకృతియందు గోచరించిన నాడే జీవుడనబడెను. దేవుని రెండవరూపము అనగా చిన్నిరూపము జీవుడైయుండెనని సారాంశము. దేవుని అంశ జీవుడని యెరుంగుడు. పరమాత్మ ప్రకృతిలోనుండి గోచరించినపుడు అందుండి వెలువడిన రూపమే జీవుడని భావము. ప్రకృతియని పిలువబడుచున్న స్త్రీ నుండి వెలువడిన కారణమున అట్టి రూపమును పుత్తుడని వచింతుము. ఇది మానవస్వభావము. ఎందుకన స్త్రీనుండి జననమందినవారు పుత్తులగుదురని మన సిద్ధాంతము. అదేరీతిగ ప్రకృతియను స్త్రీనుండి వెలువడిన జీవుడు ఆమెకు కుమారుడైయుండెను. మనసు (ప్రకృతి) స్త్రీగా సిద్ధమైనది మొదలు తన భర్తయగు పరమాత్మను ఆధారముగా చేసికొని తననుండి జీవుని వ్యక్తపరచెను. కావున జీవాత్మ ఆ ప్రకృతికి కొడుకువగున యగును.

అయినను ఆ ప్రకృతి తన కుమారునకు యావ్వనమురాగా తానే
మోహించి వివాహమాడెను.

కనుకనే మనసు (ప్రకృతి) వోరినటులెల్ల జీవుడు వ్యవహరిం
చును. జీవుని యాశయములను సైతము మనసు నెరవేర్చుచుండును.
ఇటుల వ్యవహరించుట సతీతతల ధర్మమేకదా!

∴ తల్లికొడుకుల పెండ్లిండ్లు :-

దైవతత్వము తన లో భాగముందంతటను మూడుపాళ్ళు ఆకృ
మించుకొని యుండును. అది వోను ఏదోయొకమూల సృష్టికి సహక
రింపగల వెలుపలి భాగము సైతము ప్రకృతియనుపేర ఆ దైవతత్వమున
నలరారుచుండెను. ఈ రీతిగ లోపలి-వెలుపలి- రెండు భాగములుచేరి
పరమాత్మయని వ్యవహరింపబడును.

వెలుపలి భాగమునకు ప్రకృతియనియు, మనస్సనియు,
మాయ యనియు మూడు పేర్లు వ్యవహరింపందు
కలవు.

“తస్యేచ్ఛా ప్రకృతిర్మతా”

(శివపురాణం)

ఆ దేవుని సంకల్ప సంబంధమగు మనస్సి- అనగా ఇచ్చయే
ప్రకృతియని పిలువబడుచున్నది. లో భాగము - వెలుపలి భాగము
అనునవి రెండుగానున్నను, మొత్తముమీద దైవతత్వము అనునది
యొక్కటేయగును. ఎట్లనః మన దేహమందు ముందుభాగము వెనుక
భాగము అని యున్నపుడు అవి రెండుగ నున్నను దేహము అనునది
యొక్కటేకదా !

అటులనే ప్రకృతియనియు, దైవమనియు రెండుగా వాడ
బడుచున్నను ఆ రెంటికిని కలిపి - భగవంతుడు అని ఒకే నామ
ముండెను భగవంతునిగా ప్రకృతి అది కల్గినవాడు భగవంతుడు.

ధనము కలిగినవాడు ధనవంతుడు,
 పద్యకలవాడు విద్యావంతుడు
 బుద్ధికలవాడు బుద్ధివంతుడు
 బలముగలవాడు బలవంతుడు

అటులనే—

“ధగము కలవాడు భగవంతుడు.”

ఒకడు ‘బలవంతుడు’ అని పిలువబడినపుడు మొత్తముమీద ఆతని రూపము ఒక్కటిగ నేయుండును. కాని కొంచెము విమర్శించినపుడు బలము అనునదియు, అతడును విడివిడిగా ఇరువురై యాంధీరని నిశ్చయింతుము.

ఒకటే రెండు - రెండే ఒకటి అన్నట్లున్నది పై విషయము. ఇంతకుమించి ఎక్కువగా వచింప జాలము.

పైదానిని ఒకవిధముగా జెప్పకొనవలెనని నిశ్చయించుకొనిన యెడల - ఆదికాలమునుండి ప్రకృతి అనునది పరమాత్మవద్ద నిలచినదై ఆతనిని ఆశ్రయించి అచటనే పడియుండెను అనునట్టి కథను నడిపింపవలెను. దానినే మరొక విధముగా వివరింపవచ్చును.

వి ను డు :

ఒక వనిత-పరమాత్మవద్దచేరి ఆతనినే యాశ్రయించుచు క్షణమైనను విడవజాలక జీవితమంతయు నతనికి భారవోయుచు నుండెను. కనుకనే ఆమె (ప్రకృతి) ఆ దేవునకు భార్యయనబడును. ఆ భార్యయందు పరమాత్మ ఫోటో దిగినవాడయ్యెను, అతని ఫోటోకున్నా ఆతనికిని భేదముండునా? ఉండదు. ఫోటోనుగాంచినపుడు అహో ఈ ఫోటో పరమాత్మదే సుమా! అనుచుండుము. అనగా ఆ పరమాత్మ యొక్క పోలిక ఈ ఫోటోయందు గోచరించును. ఇంతయేల. అదే యిది. యిదే అది యని నిశ్చయింపగలము. ఈ ఫోటోను జీవాత్మ యనుకొనుడు. దేవుడు ప్రకృతి యను యంశమునందు

తన రూపమును దింపగా ఆ రూపము ఫోటోగా సిద్ధమాయెను. దాని నేజీవాత్మ యనెనరు. నిజమారయ ఆ పరమాత్మకును, జీవాత్మకును భేదమొక్కడిది! భేదములేకున్నను భేదముండియే యున్నది.

మనకును, మన ఫోటోకును భేదములేకున్నను భేదము ఉండనే యున్నది. ఎట్లన మనకున్న తెలివి మన ఫోటోయందున్న మన రూపమునకు లేదు. మనకున్న పొడవు ఆ ఫోటోయందున్న మన రూపమునకులేదు. ఈ రీతిగ నంతయు భేదము తోడనే నిందుకొనియుండెను అయినను అదే మనము మనమే అదియైయుంటిమి. అటులనే పరమాత్మకును, జీవాత్మకును, భేదము లేకున్నను భేదముండియేతీరును. విచారింప పరమాత్మయొక్క జాతిగా జీవుడుండెనని తెలియగల్గుదుము

కాకితము నందంతటను వ్యాపించియున్న తెలుపురంగునకును ఆ కాకితము యొక్క నడిమి భాగమును ఆక్రమించిన నలుపు రంగునకును మధ్యలో నేర్పడిన ఒకటి అనునట్టి అంకెను గాంచినపుడు జాతి భేదమును జూపగల్గుదుమా! తెల్ల కాకితములో ని ఆ తెలుపే— నలుపు రంగులో నడిభాగముననున్న తెలుపుగానున్నది. కావుననవి రెండును ఒకే జాతికిం జెందినవని వచింతుము. దేవునకు జీవునకును అట్టి సామరస్యము కలదు. దేవుడే జీవుడైయున్నను దేవుడంతటి తెలివి గలవాడు జీవుడైయుండడు. అతడు సర్వజ్ఞుడై యుండ నితడు అల్పజ్ఞుడైయుండును. అట్టి భేదమును తొలగించుకొనుటకు తనచుట్టు వ్యాపించియున్న ప్రకృతిని తొలగించుకొనవలెను; అనగా మాయను తీసివేయవలెను. మనసును లేకుండ జేసికొనవలెనని సారాంశము.

“తస్మిన్ విలయం యాతి

తద్ధామ వశమనుమ”

(శ్లో ౩)

తస్మిన్ = ఆ మనసు

విలయం } = 'లయము కావలెను. అనగా జీవునియందు లేనిదై
యాతి } దేవునిలో లయించిపోవలెను.

అపుడు జీవునకును దేవునకును నడుమ యేర్పడిన అడ్డము తొలగింపబడిన దగుటచే - నతడు బంధమునుండి విడిపడినవాడై తన యొక్క ఆదిరూపమున అనగా దైవ రూపమున నిల్చినవాడు కాగలడు. దానినే కైవల్యమనెదరు. అనగా మోక్షమని భావము. పై కథవలన ముక్తి మార్గమును తెలియ గల్గితిమి.

దేవుని భార్య జీవుడుడై యుండెను. దేవునకు జీవుడు కుమారుడని పల్కితిమి.

మరియొక దృష్టితో నాలోచించినపుడు

జీవుడు దేవునకు భార్యయైయుండెను. ఇదేమిచిత్రము? అవును - అదియే చిత్రము. తెలివితేటలు ఎంతగ విజృంభింపగలవో - అంతగా విభాగముల సర్థము చేయగల్గుదుము. బుద్ధిబలము లేనపుడు అంతయు నొక్కటిగానే బండవలె దోచును.

పరమాత్మనుండి వెలువడిన జీవాత్మ - అతని నుండి విడిపడిన వాడేయని నిశ్చయించితిమి. ఒక వస్తువును చీల్చగా నది రెండుగా నేర్పడును. చీలిన వస్తువు - మొదటి పెద్దవస్తువునుండి పుట్టిన దగుటచే దానిని కుమారుడనవచ్చును. ఆ దృష్టిలో పెద్ద వస్తువును తండ్రి యనుట కాక్షేపణములేదు. మరియొక దృష్టితో విమర్శింతము.

మన యనుభవములో స్త్రీని అర్థాంగి యనుచుందుము. అనగా ఏదో యొక పెద్ద వస్తువు కలదనియు దానినుండి సగభాగము చీలినదై విడిగా వచ్చెననియు - కనుకనే ఆ రీతిగ విడిపడివచ్చియున్నదానిని పూర్ణాంగము నుండి సగముగా చేయబడినందున అర్థాంగమని వల్కుటయు సహజమై యున్నది.

కనుకనే పరిపూర్ణ బ్రహ్మమునుండి విడిపడినవానివలె గోచరించిన జీవుడు కూడ సగముగా జేయబడిన అర్థాంగముగ నున్న కారణముచే, అర్థశరీరముతో అర్థాంగియను నామునుపొంది ఆ పరిపూర్ణబ్రహ్మకు అర్థాంగియయ్యెను. అనగా దేవునకు భార్యగా నేర్ప

డెను. వీదేశమతస్థులు కూడ భార్యను అర్థాంగియును పదమునందున్న భావమునే సూచించునట్టి “మైబెటర్ హాఫ్” అను పదమును వాడుచున్నారు.

వైఫ్ అనగా భార్య
హాఫ్ అనగా సగము

నాలోనిసగభాగము నాభార్యయుని దానియర్థము. జీవుడుకూడా దేవునిలోయర్థభాగమైనందున నతడు దేవునకు భార్యయైయుండెననుమాట సమంజసముగనున్నది. హిందుమతమున నీవిషయము సుప్రసిద్ధము

“పతిం విశ్వస్యాత్మేశ్వరగ్
శాశ్వతగ్ శివమచ్యుతం” } మంత్ర
పుష్పం

ఆత్మేశ్వరం = తనకుప్రభువైన దేవుడు

పతిం = భర్తయును నామమున పిలువబడునని హిందువుల నిర్ణయము

“నం భర్తారం తముగోస్తారమాహుః: (అరుణమంత్రము)
దేవుడు తనకు భర్తయైయుండెనని వైమంత్రీయున వర్ణింపబడెను.

(1) మనసును (ప్రకృతిని) స్త్రీగా వర్ణించినపుడు జీవుడు కనూరుడగుచుండును

(2) ఆ భావమును మనసునరానీయక అనగా మనసునుమరచిన వారమగుచు దేవునినుండి చీలివచ్చినభాగము జీవుడై యుండెనని నిశ్చయించుకొనినపుడు జీవుడు దేవునకు భార్యగా నుండును. దృష్టిభేదముననుసరించి ఇదంతయు చిత్రవిచిత్ర ధోరణితో వివిధకథలుగా ప్రసంగించబడుచుండును.

మన యనుభవమున నిట్టిచిత్రములెన్ని యొకలపు ఒకయింటిలో భార్యభర్తలుండిరనుకొందము. ఇంటియజమానుని సంబోధించునపుడు ఆ యిల్లాలు “నాథా” యనిపిల్కును, మంచిది - ఆ యజమానుడు తన కుమారునిచే సంబోధింపబడినపుడు “నాన్నా” యని పిలువబడుచుండును, మనుమడు “తాతా” యని సంబోధింపగా వినుచుండుము. అల్లుడు “మామా” యని సంబోధించుచుండును. తండ్రి “కుమారా” యనును. తాత “మనుమడా” యనిపిల్చును. మంచిది. ఆ యజమాను డొక్కడేకదా?

అతనికి - ఎన్నియో నామములంబెట్టి పిల్చుచుండి రాలేదా? ఇదంతయు దృష్టిభేద మనకతప్పదు. తెలివి గలవారు ఈ రీతిగా భేదములం బెట్టుకొని పిల్చుకొను చుందురు.

తెలివి యొకింతయునులేని మొద్దుతనమున్న యెడల ఆతని భార్యయు కొమగుడును - అల్లుడు - మామ - తండ్రి తాత బావ మరది-అన్న తమ్ముడు మున్నగు వారెల్లరు ఆయింటి యజమానున కొక్కటేపేరుబెట్టి పిల్చుకొనుచుండును. అట్టి పద్ధతిని వివేకులెవ్వరును నమ్మింపజాలరు. హిందుమతము తెలివిగలమతమైనందున - ఆయా ప్రజలలోని- మనఃప్రవృత్తుల నునసరించి వారివారి భేదములకుం దగిన రీతిగ దేవుని భర్తగను తండ్రిగను, మిత్రునిగను భావించి ఆయా నామములచే సంబోధింపజేయును. అయితే దేవుడు తమకు తండ్రియై యుండెనను వారికంటె భర్తయని భావించువారు శ్రేష్ఠులగుదురు. పూర్ణమగు మోక్షము వారికొక్కరికే లభ్యమగుచుండును. దేవుడు భార్యగా నున్నపుడే - మోక్షము లభించునని యర్థము.

అట్టి పై దృష్టిలేక కొంచెము క్రిందికి - దిగినపుడు - ప్రకృతి తన తలను పైకెత్తి తాను స్త్రీగా నేర్పడినదై తన ప్రక్కనున్న దేవుని భర్తగా జేసికొనుచు నెరిగిపో సౌఖ్యములందుచుండును. అస్థితియందు తననాండి పిలువడిన దేవుడు కుమారుడై రాణింపగలడు

ప్రకృతి తాను ముకుళించుకొని యున్నపుడు తనభర్తనుగాంచి యానందించుచుండును సమర్థుడని కన్యలకు పెండ్లియైనదనుకొందము, అస్థితియందును తమ భర్తయందు ప్రేమ యుండనే యున్నది. కనుకనే వారింగాంచి సంతెసించెదరు. అది యొక విధంబగు నానందమే యగును. తండ్రి తన కుమార్తెను ప్రేమింపడా? ఆమెం జూచి యానందించుచుండడా. కొంతకాలమునకు ఆ కన్య సమర్థుడె ననుకొందము. అంతకు పూర్వమునుండి తండ్రివలె దూరదూరముగ నున్నవాడగుచు చూచి యానందించుచున్న ఆవ్యక్తి - వ్యక్తురాలైన పిదప నాకన్యను చేరదీసి వేగొకవిధంబుగ నానందింపజేయును. తానుకూడ నానందించుచుండును. మరిమరి యానందింపగలడు.

సమర్థుడుటకు పూర్వము-ఎవడు తాను భర్తయైయుండియు తండ్రివలె దూరదూరమున నుండిన వాడగుచు నామెను సంతోషపెట్టినో ఆతడే సమర్థుడిన బిడ్డను సంతోషపెట్టుటకు గాను తండ్రివలె న్యవహరింపక - కేవలము భర్తగానే చరింపబూనెను.

ఆకన్యవిషయమున - ఆమెయొక్క బాల్యదశయంనును ఆతడు భర్తయేయనుగు. యువతియైన పిదపను - ఆతడే భర్తగానుండెను. కాని ఆదియందు తండ్రివలెనన్నతాను తుదియందు భర్తగానేర్పడి సుఖముల నొసగెను.

తండ్రివలెనున్న సమయమున పైతము ఆకన్యకు - ఆతడు పతిగానేయుండెను. ఆతండ్రి వలెనున్న వ్యక్తి - కుమారరూపమును పొందిన యనంతరము అనగా ఆమె - యువతియైనది మొదలు తాను యువకునివలె నటించి తృప్తిపరచుటకు బూనెను.

ఒక వనితకు - బాల్యదశయందు అనగా ముకుళితావస్థయందు ఒక విధంబగు పురుషుడును యౌవనదశయందు అనగా వికసితావస్థయందు మరియొకవిధంబగు పురుషుడును ఈరీతిగ నొకేపురుషుడు రెండురకములుగా నేర్పడి సుఖంపజేయుచుండెను.

అని విశేషమగుచున్నది. సమర్థాడినపిదప ఆభార్యను ముట్టుకొనుచందమున సమర్థాడుటకు పూర్వము ఆతడు భర్తగానున్నను

ఆమెను ముట్టుకొనుచుండెనా లేదు. తండ్రివలె దూరదూరముగనే యుండును. అట్టిస్థితియందు ఆతడు భర్తయని పిలువబడుటకు ఆక్షేపణములేదు. ఈవిషయమును బాగుగ నర్థముచేసికొనిన యెడల—

దేవుడు తాను పరియ్యెయుండినను తండ్రివలె చరించెననియు—

అదే భగవానుడు తాను ఋమారుడై జన్మించినపుడు ఆ కన్య విషయమున తండ్రియైయుండడనియు నెనుగవలెను. కేవలము దివ్యమగు హిందుగుతమును అర్థముచేసుకొనిన యెడలనెంతగా శ్రమను జెందవలసియుండునో. ఇదే సమయమున గుర్తునం దుంచుకొనుడు. పైపైనిగోచరించుచున్న అర్థములంబట్టుకొని యూరేగువారికి దైవమత స్వరూపము ఎంతమాత్రము అర్థము కాజాలదు.

పై కథయందు తండ్రి కొడుకు లిరువురును ఒకే వనితతో భోగించియుండిరని తీర్మానింపబడెను. అయినను అది నేరము కానేరదు. ఎందుగన— ఆ కథ బాహ్యార్థములతో నిండియుండినదికాదు. కథలోని విషయములను బాహ్యార్థమునకు దెచ్చుకొనినయెడల ఎంతయో అసహ్యకరముగ నుండును. బాహ్యార్థములుపిచ్చివియైయున్నను కథలోని యంతరార్థము తెలివి గలిగినవారికి నీతిని బోధించునదిగా సిద్ధమగుచుండును.

సౌకృతియందున్న విషయములను ఎటుల దాచగలుగుదాము. ఆ స్థితియందు సరియగునర్థమును జేసికొనుచు తెలివినిమాత్రము ఆర్జింపవలెను,

అట్టి తెలివిని సంపాదించునెడల - ఎటువంటి క్లిష్ట సమస్యలలోని చిక్కులనైనను విడదీయ గల్గుదుము, పైపైన జూచువారలకు కథలు శాఖ్యార్థ ప్రతిపాదకములుగా దోచును. లోజూపు జూడ గల్గిన వ్యక్తులకు మాత్రము అయాకథలు అంతరార్థములు కలవియై భాసించుచున్నటుల అర్థమగు చుండును. వానింజూచుకొనియెంతయో యానందించు చుండును. విశేషమగు తెలివి కల్గినవారు సైతము తమ తమ ప్రసంగములందు రెండర్థములతో అనగా సంతరార్థములతో విలసిల్లుచున్న పదజాలముల నుపయోగించు చుండురు. ఇందలి సత్యమును భావతో పరిచయమున్న వారెల్లరు గుర్తింపగలరు. హిందు మతము - అంతరార్థములతో విలసిల్లుచున్న భావములను కల్గియున్నందున ఈ దేహమునకు లోభాగమందలి తత్త్వమును ప్రభోధింపదలచి - అందుకు సంబంధించియున్న సూక్ష్మశరీరమునుగూర్చి ప్రసంగింప నెంచెను.

సూక్ష్మశరీరమన నెట్టిది? ఈ శరీరముగాక వేరొక దేహము లోభాగమున నున్నదా యని సంశయింపకుడు. స్వప్నమునందు వేరొక దేహమును జూచుకొని దానితో దేశమం దెన్నియో తావుల కుంబోయి వ్యవహరించుట చాలా. అదియే మన సూక్ష్మశరీరమని యెంచుడు. లేదా - అతీతిగ వేరొక దేహమున్నదని నిర్ణయించుకొనుడు. మీకందరికుమ అర్థమగుటకై స్వప్నదృష్టాంతమును జూపితిని. ఆశరీరము మీ దేహముననేయున్నది.

ఇక నా దేహముయొక్క - విభాగముంజూతము.

పదియేడు (17) పదార్థములతో నిర్మింపబడిన రూపమును సూక్ష్మశరీరమనెదరు. ఆ దేహమున కధిపతి జీవాత్మ. మొత్తము మీద (17+1-18) పదునెనిమిది పదార్థములతో సూక్ష్మదేహము నిర్మింపబడినది.

స్థూలశరీరమందు అనగా యీ దేహమున నిరువదియారు (26) పదార్థములుండును.

హిందుమతము ఆ రెండు దేహములలోని దోషములను తొలగించి పరిశుద్ధ దేహములుగా సిద్ధపరచుటకుగాను - తన తెలివిదేటల నన్నింటిని ఉపయోగపరచెను. కొరత యశునది యెంతమాత్రము కూడదని దానిభావము. అనగా విషయములన్నియు “పూర్ణముగ బోధింపబడవలెను” అని దాని యాశయము. అట్టిభావము ఆమతమున కేలకల్గెనని ప్రశ్నింపుడు. పరిపూర్ణ బ్రహ్మమునుండి యేర్పడిన మతమైనందున - విషయముల నన్నింటిని - పూర్ణముగ బోధింప నెంచెను. హిందుమతమున - ఆత్మసంబంధవిషయములు గాక జగత్సంబంధ విషయములుకూడ నమర్చబడి యుండెనా అని ప్రశ్నింపకుడు. ఆమతము చే స్పృశింపబడిన విషయమొక్కటియు నుండదు. ఆవిషయమై మరియొకతావున వివరింపబడును? అయితే ఆమతమునకు గమ్యస్థానము ఆత్మయైయున్నది. ఆయాత్మ సూక్ష్మదేహమునకు సమీపమున నుండును. అందుకై హిందుమతముయొక్క దృష్టియంతయు సూక్ష్మదేహ రక్షణసందర్భములం జూచుకొనుచు వర్తించుచుండును.

సూక్ష్మదేహము పదునెనిమిది పదార్థములతో నిర్మింపబడెనని వినియుంటిమి ఆ యుద్దేశ్యముచు హృదయమందుంచుకొని హిందుమతము-మాటిమాటికి పదునెనిమిదిని జ్ఞప్తికిం దెచ్చుటకుగాను తన తెలివినంతయు వినియోగించియుండెను. కనుకనే భారతీయ వాఙ్మయములోని ముఖ్యగ్రంథములన్నియు పదునెనిమిది సంఖ్యలతో విరాజిల్లుచున్నవి.

ఈలోపల మరియొకరహస్యముచు వినుడు.

మనయందున్న శక్తులను మించినవియై వెలయు ననంత శక్తులతో మహిమలతో నలరారుచున్న మేధావులెందరో కలరు. వారినే దేవతలనుచుండుము. వారి నివాసము పరలోకము.

అట్టి పరలోకముగాక వేరొక విధంబగు పరలోకముకలదు. దానిని పరింధాసుమనీయు పగమ పదమనీయు వ్యవహరింతురు. జీవు

లెవ్వరైనను సరియే వారు దేవతలేకానిందు, రూపములేనివారగుచు - అనగా నిరాకారస్థితిని పొందుచు - దివ్యమగు నా పరమపదమున జేరగల్గుదురు. రూపముతోనున్న వారొక్కరును ఆలోకమున నిల్చుటకు వీలుకలుగదు. ఆతావున దేవుడుకూడ నిరాకారుడయ్యేయుండును. ఈమతముననున్న గొప్పతనమును వింటిరికదా.

పైరీతిగ పరలోకములు రెండు కలవని విదేశీయమతమునకుం దెలియదు. భువర్లోకమున నథో (క్రింది) భాగమందు నెఱకొనియున్న తావు విదేశీయమతమున నున్నవారికి పరలోకమగును.

అందుకనియే వారిలోకమున దేవతలుండరు. అందు వసించు వారు దేవదూతలనబడుదురు. కనుకనే బైబిలునందు ఎందుగాంచి నను దేవదూతలు వర్ణింపబడుచుందురు. దేవతల నివాసమును గురించి వివరింపబడియుండదు నిజమాయ క్రిందివారికి పైవారివిషయము లేమి తెలియును. కనుకనే దేవతలవిషయమై యాగ్రంథమున వివరింపబడదాయెను.

ఇహపర సాధనంబగు మతము హిందుమతము

హిందుమతము స్థూలశరీర సంబంధమగు విషయములంగూర్చి పూర్తిగ ముచ్చటించిన దగుచు అనగా రాజకీయ సాంఘిక ఆర్థిక దైహిక విషయముల నన్నిటిని పూసగుచ్చినటుల దెల్పుచు నంతటితో తనివిజెందక సూక్ష్మశరీరమును దర్శింపనెంచును. సూక్ష్మశరీరరక్షణ విషయమై హిందుమతము తీసికొనినంత శ్రమను - ఏ యితరమతము కూడా - గైకొనఁడుండలేదు. ఈ విషయము గమనింపదగినది. అందు కనియే మానసికసంబంధమగు సూక్ష్మదేహమును పరమాత్మవద్దకు జేర్చవలెనని దైవమతమగు హిందుమతము నిర్ణయించినది. ఆ విషయమును సూచింపనెంచి మరియు నద్దానిని మరచిపోకుండ జేయవలెనని నిశ్చయించుచు - మహత్తరంబగు ఒకానొక చిహ్నము నేర్పరచి యుంచెను. ఆగుర్తును - మానవులెవ్వరను ఎన్నటికిని మరచిపోజాలరు. మరియు హిందుమతముయొక్క గొప్పతనమంతయు -

ఆ గుర్తుపై ననే ఆధారపడియుండును. మానవాతీతుడగు - పరమేశ్వరునిచే బోధింపబడిన మతిమూసలచే హిందుమతమున నారీతిగ చిత్రింపబడినది. వినుడు. ఇదంతయు సూక్ష్మదేహగర్భణ సూచింపబడిన విషయము.

పాఠకులారా! మరచిపోయెదరేమో? పదునెనిమిది పదార్థములతో నిర్మింపబడిన మనస్సంబంధముగు సూక్ష్మశరీరమును పరిశుద్ధముగ జేయదలచి హిందుమతము ఆ పదునెనిమిది అనుసంఖ్యను మాటిమాటికి గుర్తింపజేయనొచ్చెను.

కనుకనే వేదమునకు సంబంధించిన మతగ్రంథము లెవ్వయో ఆయాగ్రంథముల సంఖ్యలన్నియు పదునెనిమిదిగా జేసియుండిన నెంతయో బాగుండు ననుకొనెను. అద్వానిని మనసునందుంచుకొని-

- (1) పదునెనిమిది పురాణములను అనుగ్రహించియుండెను.
“అష్టాదశ (17) పురాణానాంకర్తా సత్యవతీసుతః
బ్రహ్మదేవునిచే నాదికాలమున స్మరింపబడిన పురాణములం జూచి వ్యాసభగవానుడు - వానినన్నింటిని పదునెనిమిది భాగముల క్రింద విభజించియుండెను.
కనుకనే విభాగ కర్తయగును. అంతియేకాని పురాణ రచయిత కాజాలడు.

2. ధర్మశాస్త్రములుకూడా పదునెనిమిది. అష్టాదశ (18) స్మృతులు అను పదమును విననివారుండరు. స్మృతులకు ధర్మశాస్త్రములు అను మరియొక నామమున్నదని యెరుంగుడు.

3. “భారతః పంచమోవేదః” అను న్యాయము నెగుంగుదుము. వేదములు నాలుగు అనుచు హిందువులెల్లరు నిశ్చయించెదరు.

“అనంతావై వేదాః” అను వేదప్రయోగము ననుసరించి వేదముల సంఖ్య అనంతముగ నున్నది. కలికాల పురుషులు అల్ప

మనస్కులై నందున - ఎన్నియోవేదములం జదువనేరరని యెంచి వానిలో నాల్గువేదములను మాత్రమే వ్యాసమహర్షి విభజించి యుండెను. మిగిలినవి దేవలోకముననే నిల్చిపోయినవి. ఆయావేదముల లోని ముఖ్యవిషయములన్నియు - భారత గ్రంథరూపమున వెలువ రింపబడెను. కనుకనే అయిదవవేదమని యశముగాంచినది.

భారతము సైతము పదునెనిమిది పర్వములుగా (భాగములుగా) విభజింపబడినది.

4 భారతమునకు శిరోమణియై వలయునది భగవద్గీత

భారతమును ఒకానొక శరీరముగ నిర్ణయించుకొనిన యెడల భగవద్గీత ఆ శరీరమున శిరస్సుగా నేర్పడును. కనుకనే భారతగ్రంథమునకు శిరోభాగమై యున్నదని కీర్తింపబడెను. శిరములున్నవారందరు ఆ గీతాగ్రంథమును శిరముగా నెన్నుకొనుచున్నారు. కావున పాఠకు లారా! మీరును శిరము కలహారలై యుండుడు.

మొగమున మంచిగీతలు లేనివారు గీతాగ్రంథమును మంచిగా నెంచరు. ఎందుకన సైతాను వారిని వంచించి యుండును.

కావున భారతీయులకు పరమప్రమాణగ్రంథము భగవద్గీత యనుట ప్రసిద్ధమగు విషయము.

ఆ గ్రంథమునందును పదునెనిమిది అధ్యాయములు కలవు.

5. భారతయుద్ధము పూర్తయగువరకు పట్టినదినములన్నియు పదునెనిమిది.

6. భారతయుద్ధమున జేరిన సైన్యము సైతము పదునెనిమిది అక్షా హిణీలు.

ఈరీతిగ పదునెనిమిది అను సంఖ్యతో హిందూవాఙ్మయం బంతయు సమకూర్చబడెను

ఒకమారు తొమ్మిదవ యెక్కమును జూతము.

9 1 9 = 9	}	9 7 63 = 6 + 3 = 9
9 2 18 = 1 + 8 = 9		9 8 72 = 7 + 2 = 9
9 3 27 = 2 + 7 = 9		9 9 81 = 8 + 1 = 9
9 4 36 = 3 + 6 = 9		9 10 90 = 9 + 0 = 9
9 5 45 = 4 + 5 = 9		
9 6 54 = 5 + 4 = 9		

ఒకమారు పదునెనిమిది అనుదానిని అంకెలలోనికి వ్రాసి చూతము. 18 అని యుండును. అందలి

మొదటియంకె ఒకటియైయుండెను } ఆ రెంటిని కూడి చూతము.
చివరియంకె ఎనిమిది }

1 + 8 = 9 అని యేర్పడెను.

తొమ్మిది అను దానిలో మహిమ యెంతయోలేనిది ఆ యెక్కమున నెక్కడగాంచినను 9 అని వచ్చునా. అంకెలన్నిటిలో 9 అను అంకె శ్రేష్ఠమైనది అని అర్థమగుచుండెను.

హిందుమత సారమంతయు తొమ్మిదవసంఖ్యయందు దిమిడి యున్నది. ఒకటి, రెండు, మూడు అనుచు తొమ్మిదివరకు నడిపించి చూతము. ఆపైన నుచ్చరింపబడిన సంఖ్యను పదియను చేరుతో వ్యవహరించెదము. ఆ పది యనుదానిని కాగితముపై లిఖించినపుడు (10) ఈరీతిగ రెండుఅంకెలతో వ్రత్యక్షమగును. అందలి మొదటి యంకె ఒకటియనబడును. రెండవదానిని సున్న యనుచుందుము. అంకెల నారంభించినపుడు ముందుగ వ్రాయబడినదే పదియవసంఖ్య లోనన్న మొదటియంకె. ఈ పదియనునట్టి సంఖ్యలో చివరనున్నది సున్న యనబడును. ఇది కొత్తగా రూపముదాల్చి వచ్చినది. ఆ పదియవ సంఖ్యయందున్న మొదటియంకె అనగా ఒకటి యనునది అంకెలమొక్క ఆరంభదశనుండి తాను ముందుగ నారంభమై యుండనేయున్నది. అందుచే నొకటియనునది ఈ పదియవసంఖ్యలో ప్రధానమైనదిగ నుండదు. సున్న అనునది కొత్తగా నేర్పడిన రూప

మని వేరుగ వచింపబనిలేదు. కావున పది యనుసంఖ్యలో ప్రముఖ పాత్రను వహించినది సున్నయని యెరుంగుడు.

జీవులచే నొనరింపదగిన కార్యములు తొమ్మిదేసుమా? అటు వైన నొక్కటియు లేదుసుమా? అని హెచ్చరించుటకుగాను — లేదు అనుదానికి సున్నయను అర్థమున్నందున తాను సున్నగానేర్పడి తనరూపమును సాక్షాత్కరింపజేసెను.

తొమ్మిది దశలను పూర్తిగావించుకొనిన పిదప జేయందగిన పనులెవ్వియులేవు లేవని హెచ్చరించుటకుగాను పదియవ దశయందు నిల్చియున్నట్టి సున్న - మనకు హాత్మోత్కరించియున్నది.

భారతదేశమునకు సహజమైయున్న భాషలో సున్నకు మరి యొక పేరు పూర్ణము.

కాకు — సున్న పెడితే “కం” అనుచు నీనాడు స్కూళ్ళలో పాఠములు చెప్పుచున్నారు.

“కాకు పూర్ణానుస్వారపెడితే “కం” అని మన పూర్వులు పలుకుచుండెడివారు.

పూర్ణానుస్వార మనినను
పూర్ణమనినను ఒక్కటే.

దానినే అనగా ఆ పూర్ణమునే మరియొకదృష్టితో సున్నయనె దరు కావున తొమ్మిదిపనులను పూర్తిచేసినయెడల పూర్ణబ్రహ్మము గోచరించునని పూర్ణానుస్వార విశదీకరించియున్నది. ఆ తొమ్మిది వనులెవ్వి? లేదా ఆ తొమ్మిది స్థితులెవ్వి? అనువిషయమును వేరొకమారు పాఠకులు ఆకర్ణింపగలరు.

ఈలోకమున పరిపూర్ణబ్రహ్మమును చేరగలవారెవ్వరు? అని ప్రశ్నించినపుడు భారతీయులుతప్ప మరెవ్వరును లేరని సూచించుటకు గాను తొమ్మిదవ యెక్క-మందున్న

9 - 1 -	9
9 - 2 -	18
9 - 3 -	27
9 - 4 -	36
9 - 5 -	45
9 - 6 -	54
9 - 7 -	63
9 - 8 -	72
9 - 9 -	81
9 - 10 -	90

అనువానిని గుర్తునందుంచుకొని భారతీయులు వ్యవహరించిన వారలైరి.

$1 + 8 =$ ఒకటితో యెనిమిదిని కూడగా } ఈనీతిగః 9 - 9 - 81
 $2 + 7 =$ రెండుతో ఏడును కూడగా } అనునది వచ్చువరకు
 $3 + 6 =$ మూటితో ఆరును కూడగా } కూడినపుడులోమ్మిదే
 లభ్యము కాగలదు.

పై విషయమంతయు నెరింగిన వారగుటచే భారతీయులు - తొమ్మిది అనువానిని దైవరూపముగ భావించుచుండిరి.

సంస్కృతభాషలో తొమ్మిది అనుసంఖ్యకు “నవ” యను పేరునుబెట్టుచు వ్యవహరించెదరు

(హిందీఅంకెలు) ఏక్, దో, తీన్, చార్, పాంచ్, ఛవ్ సాత్, ఆఠ్, నవ్, దశ్.

(సంస్కృతసంఖ్యలు) ఏకం, ద్వే, త్రీణి, చత్వారి, పంచ, షట్, సప్త, అష్ట, నవ, దశ.

(ఇంగ్లీషు) వన్, టు, త్రి, ఫోర్, ఫైవ్, సిక్సు, సెవెన్, ఐట్, ఎైన్, టెన్.

అమావాస్యనుండి ఏరుసగా తిధులను లెక్కించినపుడు—

పాద్యమి, విదియ, తదియ, చవితి, పంచమి, షష్టి, సప్తమి, అష్టమి, నవమి. దశమి.

అనునవి వరుసగా నుపయోగింపబడును. పై తిథులందు తొమ్మిదవ తిథిని నవమి యనుచుందుము. పరిపూర్ణబ్రహ్మయు ఈలోకమున అవతరించినదికూడా నవమి తిథియందు అని యెరుంగుడు.

(1) దానినే “శ్రీరామనవమి” యనుచుందుము.

(2) ఖేవీనవరాత్రులు.

(3) గణపతి నవరాత్రులు.

(4) నవబ్రహ్మలు (వీరు సృష్టినిగావించువారు)

(5) నవగ్రహములు. వీరు కర్మఫలముల నొసంగుటకు నేర్పడినవారు.

(6) శ్రీచక్రమును పూజించువారు “నవావరణపూజ” యను దానిని విశేషముగ నాదరించెదరు.

(7) నవచక్ర సాస్థితామైనను: “అనుచు రాజరాజేశ్వరీదేవి నవచక్రములపై నధిష్ఠించెనని నిశ్చయించెదరు.

(8) శారీమమాయ సవిలాసి తక్షత్యేకపదీ ద్విపదీ సాచతుశ్పదీ అష్టాపదీ నవపదీ బధూవుషీ

సహస్రాక్షరా పరమే వ్యోమన్

అనువేదమంత్రముసైతము ఏకపదీ- ద్విపదీ - చతుష్పదీ అష్టాపదీ నవపదీ యను దానితో ముగింపబడెను. అంతకుమించిన దశపదీ- ఏకాదశపదీ మున్నగునవి వర్ణింపబడలేదు. కావున సప్తసంఖ్యయొక్క మహిమను బాగుగ నెరిగినవారు భాగతీయులైయుండిరి.

అనాదినుండి లభ్యమైయున్న దుర్వాసన లన్నియు నశించినవి యగుచు నూతనంబగు పరిణామ మేర్పడవలెననిన - నీ తొమ్మిదవ మెట్టునకు జీవాత్మ రావలసియుండును.

నూతనమైనదానిని దర్శింపజేయునది

తొమ్మిదవసంఖ్య యని యెరుంగుడు, తొమ్మిదియందు నూతనత్వము లభించునని భావము.

తొమ్మిదిని సంస్కృతభాషలో “నవ” యనుచుండుము. అటులనే - నూతనము అనుదానినికూడా | “నవ” యనుచుండుము.

నవసంఖ్యకు సంబంధించియున్న సోపానము (మెట్టు) న జేరి నపుడు జీవునిమనసుకూడా పూర్వస్థితిని మార్చుకొని నవస్థితిని (కొత్తదశను) అనుభవింపగలడు. ఈరీతిగ ఆ నవశబ్దము - ఈ నవ శబ్దముగా మారిపోయినదై భిన్నార్థమును సూచించియున్నది. మనసును మార్చుజేసికొని నూతనంబగు మనసునునిల్పుకొనినగాని జీవుడు ముక్తుడు కాజాలడని హిందుమతసిద్ధాంతము. ఆ మనసును శుద్ధిచేయుటకై యేర్పడినదే

(1) కర్మకాండ.

శాస్త్రీయకర్మలచే మనశ్శుద్ధి కల్గుననిభావము.

(2) భక్తికాండ

ఎపుడు మనసునందున్న లేనిపోని కోర్కెలన్నియు వెనుకంజ వేయునో అది మొదలు దేవునియందు మనసు నిల్పుటకు శక్తురాలు కాగలదు. ఎంతయోకాలము భక్తిభావనలలో మునిగి మునిగి కడతేరినగాని అటుపై నున్న మెట్టు గోచరింపదు.

(3) జ్ఞానకాండ.

దానినే జ్ఞానమనెదరు. అట్టి జ్ఞానదీప్తియేర్పడినగాని అజ్ఞాన మంతయు నశించిపోజాలదు. అంతట ముక్తులు కాగలరు.

(9) నవరంధ్రములు. ఇవి మనదేహముననే నెలకొనియున్నవి సర్వ సంసారబంధమునకు మూలకారణములు ఈ నవరంధ్రములేయని యెరుంగుడు. వానిచే నార్జింపబడిన పాపరాసులు నరులకు బంధ హేతువు లగుచున్నవి.

నేత్రరంధ్రములు	రెండు	2
శ్రోత్ర (చెవి) రంధ్రములు	రెండు	2
నాసికా (ముక్కు) రంధ్రములు	రెండు	2
ముఖ (నోరు) రంధ్రము	ఒకటి	1
మలవిసర్జన రంధ్రము	ఒకటి	1
మూత్ర విసర్జనరంధ్రము	ఒకటి	1
		9

ఇవియన్నియు మనదేహమున నిల్చినవై పుణ్య పాపములం జేయించుచుండును.

ఇంతయేల! నవరత్నవేత్తలు నవవిజ్ఞానద్రవ్యలు నవనవోన్మేష మును పొందిన బుద్ధిబల సంపన్నులు భారతీయులైయుండిరి. పాఠకమహాశయులారా !

ఆ తొమ్మిదవ సోపానమునజేర్చుచు ఆ పైనున్న పరిపూర్ణ బ్రహ్మమునం దైక్యమును చేయింపగల మతమే భారతీయులమతము.

త్వైస్తవమతము

హిందుమతమునకు క్రిందివెట్టిన నున్న మతము త్వైస్తవమతము సంబంధించి యున్నది. అది యేడవ సంఖ్యతో నలరారు చుండెను.

నీరుకూడ హిందువుల వలెనే పరలోకమున కేగెద మను చుందురు. ఆ తావున దేవదూతలు కలరని వారి విశ్వాసము. ఏడవ ఆకాశ మందున్న నాతండ్రి! యనుచు తమ దేవుని సంబోధించు చుందురు. వారి దేవుడు కూడ దేవదూతలకు ప్రభువైయున్న కారణమున నా పరలోకమందే దేవదూతలకు సమీపమున నివసించు చుండును. ఆ దేవదూతలు నివసించు పరలోకము మేఘమండలమున పైభాగమందు నిల్చియుండునని బైబులు నందా కలదు ఇంతకు మించిన వర్ణనము వేరుగా నా గ్రంథమున లభ్యము కాజాలదు. మంచిది, ఆ విషయమై హిందుమతమున నొకింతయైనను నుదహరింపబడలేదా? యని ప్రశ్న కలుగవచ్చును. లేకేమి, హిందుమతమున సైతము దేవదూతలు వర్ణింపబడిరి. వారికి మరయొకపేరు దేవయోనులు.

అనగా దేవతలు కారణముగా కల్గిన వాగు దేవయోనులని యర్థము. యోని శబ్దమున కర్థము సంస్కృతభాషలో కారణము. దేవ దూతలు జన్మించుటకు కారణము దేవతలై సందున దేవదూతలను దేవయోనులు అనుచు కీర్తించియుండిరి.

ఒకమాగు సంస్కృత నిఘంటువు అను అమరమును గాంతము. దానిలో నారంభమున దేవతలం గూర్చి వర్ణింపబడినది. అటుపైన దేవయోనులను గూర్చి వ్రాయబడి యుండెను.

వారియందున్న వివిధ తరగతులం గాంచుడు.

శ్లోకము ;

విద్యాధరో = విద్యాధరులు

స్పరో = అస్పరసలు

యక్ష = యక్షులు

రక్షో = రాక్షసులు

గంధర్వ = గంధర్వులు

కిన్వరాః = కిన్నరులు

పిశాచో = పిశాచములు

గుహ్యక = గుహ్యములు

స్నిద్ధో = సిద్ధులు

భూతో = భూతగణములు

ఋషీ = వీరైల్లరు

దేవయోనయః = దేవయోనులనబడెదరు.

(అమరము ప్రథమకాండలో దేవవర్ణ)

ఈ దేవయోనులనువాగు దేవతలచే సృజించబడియున్న కారణమున మరియు దూతలుగా నియమింపబడి యుండుటచేతను, ఆ దేవతలుండు లోకమునకు క్రిందిభాగమున పరిరారుచున్న భువర్లోకమందు నివాసముల నేర్పరుచుకొనియుండిరి. ఈ క్రింది పటముచూడుడు.

ఇదంతయు పరమపదము. ఇందు ఎవ్వరును వసించియుండరు. అయితే నిరాకారస్థితి యందున్న దైవము మరియు నిరాకారస్థితిని పొందినవారును దీనియందంతటను వ్యాపించియుందురు. ఆ తావునందంతయు నిరాకారమే యుండునని భావము.

దాని క్రిందిది యిది హిందువుల పరలోకము.

ఇందు దేవతలుగిడురు.

ఇది కైస్తవుల పరలోకము.

ఇందు దేవమాతలు కలరు.

యిది భూలోకము.

ఇందు మానవులుందురు.

పై నరులలో

(1) దేవతలకు నాయకుండగు హిరణ్యగర్భునిచే సృజింపబడినవారును,

(2) దేవదూతలకు నాయకుండగు యెహోవా అనువానిచే సృజింపబడినవారును, ఆగు మానవులు కోటానుకోట్లుగానుందురు.

ఈ రీతిగా పైవారు రెండు తరగతులై యుండిరి,

(1) దేవదూతలచే నివసింపబడు లోకమును పరలోకముని క్రైస్తవు లనుచుందురు.

(2) దేవతలు వసించుచున్నలోకము పరలోకముని హిందువుల నిర్ణయము. సూర్యమండలము - దానిపైనున్న చంద్రమండలము - మరియు నక్షత్రమండలములు ఇవియన్నియు హిందువుల పరలోకములు.

ఆ పైన బ్రహ్మలోకము - విష్ణులోకము - శివలోకములు ఉండును. అచటినుండి రెండుచీలికలుగా నేర్పడిన రెండుమార్గములు కలవు. ఈ క్రిందిపటమున వానిం గాంచవచ్చును.

పరమపదము అను పరంధామమందు ఆనగా కేవలమై వెలయు కైవల్యమందు ఒకరినొకరు చూచువారుగాని, చూడబడువారు కాని లేనందున అద్దానిని లోకముని వ్యవహరించుటకే వీలుకలుగదు. ఎందేని యొకతావున ఆ పరమపదము సైతము ఒక లోకమేయని వివరింపబడినను - అజ్ఞులను సంతృప్తి పరచుటకుగాను ఆ రీతిగ నుదహరింపబడియుండును. అంతియేగాని, అది లోకము కానేరదు. మనహృదయములయందును అది వ్యాపించియున్నది.

కావున లోకములు అనునవి సదాశివలోకమునుండి లేదా దేవీలోకమునుండి యారంభమగుచుండును.

1. సదాశివలోకము

2. ఈశ్వరలోకము

1. దేవీలోకము.

2. గోలోకము

(శ్రీకృష్ణుని నివాసము)

3.

4.

● విష్ణులోకము

5.

● బ్రహ్మలోకము

6.

● ఇంద్రచంద్రాదులుండు దేవ
లోకములు. వీనినే స్వర్గలోకము
లందురు.

7.

● భువర్ లోకము. ఇందు గంధ
ర్వులు, సిద్ధులు, భూతగణములు
మున్నగువారు వసింతురు.

8.

● ఇది భూలోకము.

మనము భూలోక వాసులము. అలోకము అను పరమపదము
ఒకటి యుండెననుకొందము. దాని నాధారముగ జేసికొని ఒకదాని
వెంట నొకటి - యొక్కొక్క లోకము ఉత్పత్తియగుచువచ్చెను.

(1) అందులో మొదటిపరలోకమును సదాశివలోకమనెదరు.
దీనికి సూటిగా రెండవ వైపున దేవీలోకముండును. అవి
రెండును జేరి ఒకేలోకముక్రింద పరిగణింపబడును.

(2) రెండవ పరలోకము ఈశ్వరలోకము. దానికి సూటిగా
రెండవ వైపున గోలోకముండును. అందు శ్రీకృష్ణ

పరమాత్మ దేహధారియై వ్యవహరించును, ఈ రెండును ఒకే లోకము క్రింద పరిగణింపబడును.

(3) మూడవపరలోకము శివలోకము.

(4) నాల్గవది విష్ణులోకము.

(5) అటుపైన బ్రహ్మలోకము పుట్టెను.

(6) అనంతరము దేవలోకము.

అనగా సూర్యచంద్ర నక్షత్రాది మండలములతో విలసిల్లు స్వర్గము నిర్మింపబడెను.

(7) స్వర్గము సృజింపబడిన పిమ్మట దానిక్రింద - భువర్లోక మేర్పడెను. ఆకాశమునందు క్రిందికి వచ్చుచున్నకొలది యేడవ ఆకాశమున భువర్లోకము సృష్టింపబడెనని విశదమగుచున్నది. అది దేవదూతలకు అనగా దేవయోనులకు నివాసమై యుండును. కనుకనే కైస్తవులు ఏడవ ఆకాశమందున్న నాతండ్రియని తమదేవుని సంబోధించుచుండురు. హిందువుల కాదేవుడు చాలడు. వారికి 8, 9, ఆకాశములయందు వసించుచున్న దేవుడు కావలెను.

ఈ రీతిగ సత్యమును వెల్లడించునపుడు - ఎవ్వరును ఈర్ష్యా సూయలను పొందరాదని మనవి.

ఒకమారు ఈ క్రింది పటమును అర్థముచేసికొందము.

ఇదంతయు ఖాళి ప్రదేశము.

దీనినే పరమపదమనెదరు.

● సదాశివలోకము

● దేవీలోకము

● ఈశ్వరలోకము

● గోలోకము

● శివలోకము.

● విష్ణులోకము.

● బ్రహ్మలోకము.

.....
.....
ఇవి హిందువుల పరలోకములు
.....
.....

సూర్యచంద్ర నక్షత్రములను

రాణించుచున్న దేవలోకము

ఇందు దేవతలుందురు.

ఇవి కైస్తవుల
పరలోకము

● భువనలోకము ఇందు దేవమాతలు
వసించుదురు.

● భూలోకము. ఇందు మానవు
లుందురు.

సూర్యచంద్ర నక్షత్రముల లోకములను సామాన్య దృష్టితో
పరలోకము లనుచున్నది. అపైన నలరాజుచుండు శ్రీమూర్తుల
లోకములును అట్లుపైన నెలకొనియున్న ఈశ్వర సదాశివ గోలోక.
దేవీలోకములును హిందువుల దృష్టిలో పరలోకములుగనే ఎన్నబడు
చుండును. అంతకును మించినది పరమపదము. లేక పరంధామము
అనునది మోక్షమై యుండును. అది లోకముకాకున్నను పరాత్పర
లోకమనియు పరమేశ్వరునియు నెల్లరిచే పిలువబడుచుండును.

(10) పరమపదమును పదియవ లోకమనియు

(9) పరలోకముల నన్నిటిని రెండుగా విభజించి అందొకటి 9వ
పరలోకమనియు

(8) మిగిలినది ఎనిమిదవ పరలోకమనియు

(7) భువనలోకసంబంధమగు దేవదూతల పరలోకము ఏడవది

యనియు నిర్ణయించబడెను. ఈ విషయమును చదువరులు గుర్తు వందుంచుకొనవలెను.

హిందువులు విశేషముగ తొమ్మిదిని ప్రేమించుచుందురు. ఎందుకన వెంటనే దాని ప్రక్కననున్న పదియవలోకమునకు బోవచ్చునని వారి నిష్ఠియము. క్రైస్తవులు దేవదూతలను గూర్చి విశేషముగ ప్రసంగించుచుందురు. దేవతలమాట వినినవెంటనే కడుపున మంట పుట్టను. వారి దేవుడు కూడా దేవతలను అపహ్రించుకొనుచుండును. కనుకనే దేవతామందిరములను ప్రతిమలను మరియు దేవతలంబూజించువాని - జంపుడని యాజ్ఞాపించియుండెను. వతెబైబులు నందు ద్వితీయోపదేశకాండలో ఇవిషయము జూచుకొనవచ్చును

క్రైస్తవుల మాము ఏడవసంఖ్యకు సంబంధించి యుండెననియు - హిందువులమతము తొమ్మిదవయంకెకు జేరియున్నదనియు విజ్ఞులు గుర్తించెదరుగాక.

ఏడవతరగతిని మించినది కాదా తొమ్మిదవ తరగతి? ఇంతటితో నీరక్షణము పరిసమాప్తి చేయుదము.

“బోలో నవభారత్ కు జయ్”

ననసంఖ్యకు సంబంధించియున్న వ్యక్తులు భారతీయులు.

సప్తమమునకు (ఏడవఅంకెకు) జేరి యున్నవారు క్రైస్తవులు అను విషయమును పాఠశాల మరువకుంగురుగాక. ఏడవతరగతి విద్యార్థులు తొమ్మిదవతరగతిలోని పాఠములు అర్థమగుము నసంభవము. కావుననే హిందుమతమున సంతరార్థము లున్నవని తెలపిన పుడు - క్రైస్తవులు - తామడిగిన ప్రశ్నలకు జవాబు చెప్పజాలక అంతరార్థము లున్నవని తెల్పుట హిందువులకు పరిపాటియైనదని యాక్షేపించుచుందురు.

ఆ రీతిగ తామును అంతర్ధామములం జెప్పకొనుచుందురను విషయమును మరచియున్నారు.

పూర్వకాలమున రచింపబడిన శ్రింధము లందుగాక - ఈ నడుమ వెడలిన గ్రంథ రాజములు సైతము అంతర్ధామములతో విలసిల్లుచున్నవి. ఉదాహరణముకై ఆంధ్రదేశములోని ఒకానొక యోగివ్రంగవుని పద్యములం జూతము.

“వీరగట్టి రాత్రి సిగ్గును నరిగియు
పగలు చీరెవిడిచి పనులుసేయు
చేడె కాదుర నుది చేవాడక తైరా
విశ్వదాభిరామ విమరవేమా!

పై పద్యమును వినినవెంటనే పాఠకులకు ఆశ్చర్యమొక వును. చూడచూడ పై కథ-కాంతయు నసభ్యముగా దోచును. లోకమునందెవ్వరును అట్టి పనిని చేసినవారలుండరు. ఇట్టి యసంభవమగు విషయమును వేమనయోగి యెటుల వర్ణించియుండెనో తెలుపజాలకున్నాము. అందువలననే ఆ పద్యమునకు విధిగా అంతర్ధామముకటి యుండునని నిర్ణయించుకొనవలెను.

బాహ్యార్థమును వినుడు.

ఒకానొక వనిత యుండెనట. ఆమెకు సిగ్గు సైతము కలదట. అయినను ఆమె చీరె విప్పకొని పగటికాలమున పనులను చేయుచుండెనట. రాత్రియందు మాత్రము చీరె కట్టుకొనియుండెనట. ఇది బాహ్యార్థము.

ఇట్టి పద్యములింకను కలవు.

చిన్నది యెలబ్రాయంబున

గన్నది పతిలేక సుతుని కడుచిత్రముగన్

ఎన్నడురతికేళెరుగదు

చన్నియక పెంచె నెవలె జగమున వేమా?

ఒకానొక పడుచుపిల్ల యున్నదట. ఆమె పతిని పొందకయే సుతుని కన్నదట. ఆ బిడ్డను పెంచవలెను కదా! తన రొమ్ము అతని

నోటిలో పెట్టకనే పెరిచియుడెనట. ఆ స్త్రీ యెవతే. అని వేమన ప్రశ్నించియున్నాడు. అట్టి వనితలు యీ లోకమున నుండరు. ఐతే యోగిహంగపుడు హాస్యముగ బల్కెనా! కాదు. అంతరార్థమును జూచినయెడల నట్టి పనిత మన యెదుట సామౌత్కరింపగలదు.

పై పద్యములకును యింకను మరికొన్ని పద్యములకును రాబోవు గ్రంథమున అంతరార్థములు వ్రాయబడగలవు!

భారతీయులారా! నాలుగయిదు మాసములలోనే ఆ గ్రంథము ముద్రింపబడును. ద్రావిడికి ఐదుగురు భర్తలుండిరా? అందుకు అంత స్థాములెన్ని? కుంతిదే? భర్తను పొందక నన్యులవలన పంచపాండవులను కనెను. అది దోషమయియుండదా? సూర్యదేవుడు కుంతిని పొంద నిది పుట్టుకు పుట్టెనా? దేవుడింతటివాడు కామలోలుడగుచు పరస్త్రీని పొందున న్యాయమగునేమి? ఇవియు రాబోవు గ్రంథమున నుదహరింపబడి వివాదులతో రాణించుచుండును.

ఆ గ్రంథము సైతము నూరు పేజీలతో నుండును.

వలయువారు వెంటనే
జాబు వ్రాయవలయునని
స్ఫూర్తి

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః

చిరువామా :

హిందుమత గ్రంథమాల మానేజరు,
సత్యనారాయణపురం - విజయవాడ-3.

కృష్ణమూర్తి,

REH B02R309

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం పంఖ్య	REH B02 R309
పుస్తకం పేరు	మీరు మనము దైవమాలము
తారీఖు	19/3/24
ముందు అర్థ	yes
వెనుక అర్థ	yes
మొత్తం పేజీలు	201
పెద్ద సైజు పేజీలు	No
ఖాళీ పేజీలు	CE, 101
లేని పేజీలు	No
తయారు చేసినది	Nandini
పేజీలు విడదీసినది	Nandini
స్కాన్ చేసినది	pragathi
పరీక్ష చేసినది	RAKSHITHA
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడింది	
తప్పులు	No
పరిస్థితి	good